

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
August 2024

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกไม่สามารถกลับบ้านได้โดยที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์ ดังนั้นจงชำระแบตเตอรี่ของดวงวิญญาณด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อและกลับมาบริสุทธิ์อย่างเป็นธรรมชาติ

คำถาม: พ่อสอนอะไรแก่ลูกก่อนที่จะพาลูกกลับบ้าน?

คำตอบ: ลูกๆ ก่อนที่ลูกจะกลับบ้าน จงตายในขณะที่มีชีวิต! นี่คือเหตุผลที่บาบาทำให้ลูกฝึกฝนที่จะอยู่เหนือสำนักของร่างกายก่อนล่วงหน้า นั่นคือท่านสอนลูกให้ตายในขณะที่มีชีวิต การขึ้นไปสู่เบื้องบนหมายถึงการตายเวลานี้ลูกได้รับความรู้ของการมาและการไป ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกมาจากเบื้องบนเพื่อเล่นบทบาทของลูกด้วยร่างกายเหล่านั้น ตั้งแต่เดิมแล้วเรคือผู้อาศัยของสถานที่นั้นและเวลานี้เราต้องกลับไปที่นี่

โอม ซานติ ไม่มีความยากลำบากในการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกต้องไม่สะอึกกับสิ่งนั้น สิ่งนี้เรียกว่าการจดจำระลึกถึงที่ง่ายดาย ก่อนอื่นใดลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่นำร่างมาใช้และเล่นบทบาท ขึ้นสสารทั้งหมดคงอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเป็นอิสระ พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉัน, พ่อของลูก เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับความรู้นี้ ลูกจะไม่ได้ได้รับความรู้นี้อีกครั้ง โลกไม่รู้ว่าลูกกำลังนั่งอยู่ในความสงบ สิ่งนี้เรียกว่าความสงบที่เป็นธรรมชาติ เราดวงวิญญาณได้มาจากเบื้องบนเพื่อเล่นบทบาทของเราทางร่างกาย เราดวงวิญญาณคือผู้อาศัยของสถานที่นั้นแต่ดั้งเดิม ความรู้นี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ไม่มีเรื่องของพระสุริโยคะ ฯลฯ ในสิ่งนี้ สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่ง เวลานี้เราดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน แต่เราไม่สามารถไปที่นั่นได้โดยที่ไม่กลับมาบริสุทธิ์ ในการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ลูกต้องจดจำพ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด บาปของลูกจะถูกลบออกไปได้ด้วยการจดจำท่าน ไม่มีเรื่องของความยากลำบาก เมื่อลูกออกไปเดินเล่นจงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ เป็นเพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกสามารถกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึง ที่นั่นเป็นโลกที่บริสุทธิ์ ที่นั่นในโลกที่บริสุทธิ์นั้นไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้ที่เพราะที่นั่นไม่มีการทำกรรมที่เป็นบาปใดๆ มันคือที่ที่บาปจะต้องได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึง ที่นั่นลูกทำทุกสิ่งอย่างเป็นธรรมชาติเหมือนกับที่ลูกทำที่นี่ และแล้วลูกก็ลงมาถึงที่ละน้อยๆ ไม่ใช่ว่าลูกจะต้องมีการฝึกฝนที่นี่นั่นเช่นกัน เป็นเวลาที่ลูกต้องมีการฝึกฝนนี้ แบตเตอรี่ต้องได้รับการชาร์จในเวลานี้ และแล้วกระแสไฟก็จะค่อยๆ ไหลออกมาจากแบตเตอรี่อย่างแน่นอน เพียงครั้งเดียวเท่านั้นในเวลานี้ที่ลูกได้รับความรู้ว่าจะชาร์จแบตเตอรี่อย่างไร ใช้เวลานานเท่าไรที่ลูกจะกลับมาสโตะประธานจากตโมประธาน จากตอนเริ่มต้นแบตเตอรี่ก็ลดลงเรื่อยๆ ที่ละน้อย มีเพียงดวงวิญญาณเท่านั้นในโลกที่ไม่มีตัวตน ไม่มีร่างกายที่นั่น ดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของแบตเตอรี่ลดลงอย่างเป็นธรรมชาติหรือการชาร์จแบตเตอรี่จะลดลง เป็นเพียงเมื่อรถยนต์วิ่งเท่านั้นที่แบตเตอรี่จะคายประจุ นั่นคือกระแสไฟจะค่อยๆ ไหลออกมาจากแบตเตอรี่ เมื่อรถยนต์จอดอยู่กับที่ แบตเตอรี่จะไม่ทำงาน แบตเตอรี่จะเริ่มทำงานเมื่อรถยนต์เคลื่อนที่ ในรถยนต์ แบตเตอรี่จะชาร์จอย่างต่อเนื่อง แต่แบตเตอรี่ของลูกจะได้รับการชาร์จเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในเวลานี้ และเวลาเมื่อลูกเริ่มทำกรรมผ่านร่างกาย แบตเตอรี่จะลดลงเล็กน้อย ก่อนอื่นให้อธิบายว่าท่านคือพ่อสูงสุดผู้ที่ดวงวิญญาณทั้งหมดจดจำ พวกเขาพูดว่า โอ้ พระเจ้า! ท่านคือพ่อและเราคือลูกๆ ที่นี้ได้มีการอธิบายแก่ลูกๆ แล้วว่าลูกต้องชาร์จแบตเตอรี่อย่างไร ลูกสามารถท่องจำไปทั่วและจดจำพ่อและลูกก็จะกลับมาสโตะประธาน หากลูกไม่เข้าใจสิ่งใดเลยลูกก็สามารถถามได้ นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก แบตเตอรี่ของเรากำลังลดลงทุกๆ 5000 ปี พ่อมาและชาร์จแบตเตอรี่ของทุกคน ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของการทำลายล้าง ตัวอย่างเช่น เมื่อมีน้ำท่วม ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดพยายามที่จะจดจำพระเจ้า อย่างไรก็ตามในเวลานั้นเขาจะไม่สามารถมีการจดจำระลึกถึงพระเจ้าได้ จะมีเพียงเพื่อนฝูงญาติมิตร, ทรัพย์สมบัติและความมั่งคั่งเท่านั้นที่จะถูกจดจำ แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่า “โอ้ พระเจ้า” นั่นก็เป็นเพียงแค่ต้องการจะพูดเท่านั้น พระเจ้าคือพ่อและเราเป็นลูกของท่าน พวกเขาไม่รู้สิ่งนี้เลย พวกเขาได้รับความรู้ที่ไม่ถูกต้องของการอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อมาและให้ความรู้ที่ถูกต้องแก่ลูก แผนกของความเลื่อมใสศรัทธานั้นแยกจากกันโดยสิ้นเชิง พวกเขาต้องสะดุดล้มไปทั่วในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา กลางคืนของบราห์มาคือกลางคืนของบราห์มิน กลางวันของบราห์มาคือกลางวันของบราห์มิน จะไม่มีคำกล่าวว่า กลางวันของศุทราและกลางคืนของศุทรา พ่อหนึ่งท่านให้อธิบายความลับเหล่านี้ นี่คือกลางคืนและกลางวันที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้กลางคืนกำลังจะจบลงและลูกกำลังจะเข้าไปสู่กลางวัน คำพูดเหล่านี้ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ พวกเขาพูดถึงกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย เวลานี้สติปัญญาของลูกได้เข้าไปสู่ความไม่มีขีดจำกัดแล้ว ในความเป็นจริงลูกสามารถพูดถึงเหล่าเทพว่า กลางวันของวิษณุและกลางคืนของวิษณุ เพราะความสัมพันธ์

ระหว่างบรรพมาและวิษณุได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้ว ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจว่าหน้าที่การงานของตรีมูรติคืออะไร พวกเขาพาพระเจ้าไปไว้ในปลาและจะแช่และเข้าไปสู่วงจรของการเกิดและการตาย ราเดและกฤษณะ ฯลฯ ก็เป็นมนุษย์เช่นกัน แต่พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง เวลานั้นลูกต้องกลับมาเป็นเช่นเดียวกับพวกเขา แล้วลูกจะกลายเป็นเทพในชาติเกิดต่อไปของลูก มีปัญชีของ 84 ชาติเกิด แต่เวลาสิ่งนั้นได้จบลงไปแล้ว เวลานั้นมันจะซ้ำรอย เวลานั้นลูกกำลังจะได้รับคำสอนเหล่านี้ พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวานมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ พวกเขารู้ว่าพวกเขาเป็นนักแสดง แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าดวงวิญญาณลงมาจากเบื้องบนอย่างไร พวกเขาพิจารณาว่าตนเองคือผู้มีร่างกาย เราดวงวิญญาณลงมาจากเบื้องบน แต่เมื่อไรเราจะกลับไปอีกครั้ง? การไปอยู่เบื้องบนหมายถึงการตาย, การละร่างของลูก ใครต้องการตายหรือ? พ่อได้กล่าวว่า เพียงแค่ลิ้มร่างของลูกเรื่อยๆ ท่านสอนลูกถึงวิธีที่จะตายในขณะที่มีชีวิต ไม่มีใครอื่นสามารถสอนสิ่งนี้แก่ลูกได้ ลูกได้มาที่นี่เพื่อไปบ้านของลูก เป็นเพียงในเวลาที่นี่ที่ลูกได้รับความรู้ถึงวิธีที่จะกลับบ้าน นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูกในดินแดนของความตาย ยุคทองเรียกว่าดินแดนของความบันเทิง เวลานั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องกลับบ้านอย่างรวดเร็ว ก่อนอื่นใดลูกต้องไปยังบ้านของลูกดินแดนแห่งการหลุดพ้น ที่นี้ที่ลูกต้องละเครื่องแต่งกายของร่างกายและดวงวิญญาณจะกลับบ้าน เมื่อละครที่มีชีวิตจำกัดจบลงนักแสดงก็ถอดเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายของเขาออกแล้วทิ้งไว้ที่นั่นและสวมใส่เสื้อผ้าที่พวกเขาสวมใส่ที่บ้านและกลับบ้าน ในทำนองเดียวกันเวลานี้ลูกก็ต้องถอดเครื่องแต่งกายเหล่านั้นและกลับบ้าน มีเทพน้อยมากในยุคทอง ที่นี้มีมนุษย์นับไม่ถ้วน ที่นั่นจะมีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียวเท่านั้น เวลานั้นพวกเขาเรียกตัวเองว่าอินดู พวกเขาได้ลิ้มศาสนาและการกระทำที่สูงส่งและเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่มีความสุข ในยุคทองศาสนาและการกระทำของลูกสูงส่ง เวลานั้นในยุคเหล็กศาสนาของลูกได้กลับมาเสื่อมลง สิ่งนั้นได้เข้าไปในสติปัญญาของลูกหรือไม่ว่าลูกได้ตกต่ำลงมาอย่างไร? เวลานั้นลูกได้ให้คำแนะนำของพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด พ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดมาและสร้างโลกใหม่นั้นก็คือสวรรค์ พ่อพูดว่า มานมานะบาฟ! คำพูดเหล่านี้มาจากกิตะ ได้มีการให้ชื่อของความรู้ของราชาโยคะที่ง่ายตายว่ากิตะ นี่คือการเรียนของลูก เมื่อลูกมาศึกษาที่นี่ พวกเขาทั้งหมดว่า นี่เป็นโรงเรียนของบาบาของเรา ตัวอย่างเช่นลูกของครูใหญ่ก็จะพูดว่า นั่นกำลังศึกษาในวิทยาลัยของพ่อของฉัน หากแม่ของเขาเป็นครูใหญ่เช่นกัน เขาก็จะพูดว่า “ทั้งแม่และพ่อของฉันเป็นครูใหญ่” เขาทั้งสองกำลังสอน นี่เป็นวิทยาลัยของพ่อและแม่ของฉัน ลูกจะพูดว่า นี่คือการเรียนของมามาและบาบาของเรา ท่านทั้งสองกำลังสอน ทั้งสองได้เปิดวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยทางจิตนี้ ทั้งสองกำลังสอนในเวลาเดียวกัน บรรพมาได้นำลูกมาเลี้ยงดู นี่คือการประเดิมของความรู้ที่ลึกซึ้งมาก พ่อไม่ได้อธิบายสิ่งใดใหม่แก่ลูก ท่านได้ให้คำอธิบายนี้แก่ลูกในวงจรที่แล้วเช่นกัน ใช่ มีความรู้มากมายและความรู้นั้นก็ยังลึกซึ้งขึ้นในแต่ละวัน ดูสิว่าลูกได้รับคำอธิบายของดวงวิญญาณอย่างไร ดวงวิญญาณที่สูงสุดแสนเล็กละมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดบันทึกไว้ในเขา ดวงวิญญาณไม่เคยถูกทำลาย ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและดังนั้นบทบาทที่อยู่ในเขาก็ไม่สูญสลายเช่นกัน ดวงวิญญาณได้ยืนผ่านหู เมื่อมีร่างกายก็จะมีบทบาท เมื่อดวงวิญญาณแยกออกจากร่างกายของลูก ลูกก็ไม่สามารถตอบสนองได้ เวลานั้นพ่อพูดว่า ลูกๆ เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน เมื่อยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้มาถึง ลูกต้องกลับบ้าน ความบริสุทธิ์คือสิ่งหลักที่จำเป็นเพียงดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์เท่านั้นที่อาศัยในดินแดนแห่งความสงบ ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุขทั้งสองคือดินแดนแห่งความบริสุทธิ์ ไม่มีร่างกายใดๆ ที่นั่น ดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ ไม่มีแบตเตอรี่ของใครที่จะหมดไปหรือลดลงที่นั่น เมื่อลูกนำร่างกายมาใช้ที่นี่ เครื่องยนต์ก็เริ่มทำงาน เมื่อเครื่องยนต์หยุดนิ่ง น้ำมันก็ไม่ไหลลง ในขณะนี้แสงของลูกดวงวิญญาณได้กลับมามืดมัวสลัวอย่างมาก แสงไม่ได้หายไปอย่างสมบูรณ์ เมื่อมีใครตายผู้คนก็จะจดตะเกียงดินเผา และเขาจะดูแลตะเกียงด้วยความระมัดระวังมากเพื่อไม่ให้ตะเกียงนั้นดับลง แสงของดวงวิญญาณไม่เคยดับลงอย่างสมบูรณ์ แสงนั้นไม่สูญสลาย พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด บาบาว่าลูกเป็นลูกที่อ่อนหวานอย่างมากและลูกถูกเผาไหม้ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาและ พ่อกำลังปลุกลูกให้ตื่นขึ้นอีกครั้ง ลูกได้กลายเป็นชาคศพที่โตมาอย่างสมบูรณ์ ลูกไม่ได้รู้จักพ่อเลย มนุษย์ไม่มีประโยชน์ใดๆเลย ขี้เถาของมนุษย์ก็ไม่มีประโยชน์อะไรเลย ไม่ใช่ขี้เถาของบุคคลสำคัญจะมีประโยชน์ขณะที่ขี้เถาของผู้ที่ยากจนไม่มีประโยชน์ ทุกสิ่งปะปนกัน: ขี้เถาปนกับขี้เถาและฝุ่นปนกับฝุ่นไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม บางคนมีพิธีเผาศพในขณะที่คนอื่นทำพิธีฝังศพ ชาวพาสีเก็บชาคศพไว้บนหอคอยเหนือบ่อน้ำแล้วนกก็มากินเนื้อหนัง และแล้วกระดูกก็ตกลงไปในบ่อ อย่างน้อยสิ่งนั้นก็ยังเป็นประโยชน์ ผู้คนมากมายในโลกนี้ตาย เวลานั้นลูกต้องละร่างของลูกโดยอัตโนมัติ ลูกมาที่นี่เพื่อละร่างของลูกและกลับบ้าน นั่นคือลูกมาที่นี่เพื่อที่จะตาย ลูกไปด้วยความสุขเพราะลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต ไม่ว่าลูกแต่ละคนจะเล่นบทบาทอะไร ลูกก็จะเล่นบทบาทเดียวกันจนเวลาสุดท้าย พ่อจะเฝ้าแต่ตั้งใจให้ลูกทำความเพียรพยายามต่อไปและจะเฝ้าดูอย่างเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ ไม่มีเรื่องของการอยู่อย่างหวาดกลัวในสิ่งนี้ เรากำลังทำความเพียรพยายามที่จะละร่างเพื่อจะไปสวรรค์ ลูกเพียงแค่ต้องเฝ้าแต่จดจำพ่อแล้วความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทาง สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามความเพียรพยายามเป็นสิ่งที่จำเป็นในทุกการศึกษา พระเจ้าต้องมาเพื่อสอนลูก ดังนั้นการศึกษาต้องเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่

อย่างแน่นอน คุณธรรมที่สูงส่งเป็นสิ่งที่จำเป็นที่นี้ ลูกต้องกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ พวกเขามีชีวิตอยู่ในยุคทอง ลูกมาที่นี้เพื่อที่จะกลายเป็นเทพในยุคทองอีกครั้ง เป้าหมายและวัตถุประสงค์นั้นง่ายมาก! ตรีมูรติก็ชัดเจนเช่นกัน ลูกจะสามารถอธิบายได้อย่างไรหากลูกไม่มีภาพของบราห์มา, วิษณุและชางก้า บราห์มากลายเป็นวิษณุและวิษณุกลายเป็นบราห์มา พวกเขาได้แสดง 8 แขนของบราห์มาและ 100 แขนของบราห์มาเพราะบราห์มามีลูกมากมาย ดังนั้นพวกเขาจึงได้ทำภาพเหล่านั้น อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะมีมนุษย์ที่มีแขนมากมายเช่นนั้น ราวนี้มี 10 หัวก็เป็นสัญลักษณ์เช่นกัน ไม่มีมนุษย์คนไหนเป็นเช่นนั้น พ่อที่นี้และอธิบายสิ่งนี้ ผู้คนไม่รู้สิ่งใด นี่คือการละเล่นเช่นกัน ไม่มีใครรู้ว่าสิ่งนี้เริ่มขึ้นเมื่อไหร่ พวกเขาพูดว่าสิ่งนั้นคงอยู่มาตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ โอ! แล้วนั่นเมื่อไหร่? พ่อสอนลูกๆที่ สุดแสนหวาน ท่านคือครูและเป็นครูเช่นกัน ดังนั้นลูกๆควรมีความสุขอย่างมาก พิพิธภัณฑสถานเหล่านี้ ฯลฯ เปิดขึ้นตามคำแนะนำของใคร? ที่นี้มีเพียงพ่อแม่และลูกๆ มีลูกๆมากมาย ศูนย์ยังคงเปิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตามคำแนะนำ ผู้คนพูดว่า: ลูกพูดว่า พระเจ้าพูดผ่านพาหนะ ดังนั้นจงให้นิमितแก่เรา! โอ! แต่ลูกเคยมีนิमितของดวงวิญญาณหรือไม่? ลูกจะสามารถมีนิमितของจุดที่ สุดแสนเล็กน้อยได้อย่างไร? ไม่มีความจำเป็นสำหรับสิ่งนั้น เป็นเพียงเรื่องของการรู้จักดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ที่กึ่งกลางหน้าผากและร่างกายที่แสนจะใหญ่โตทำงานบนพื้นฐานนั้น เวลาที่ลูกไม่มีทั้งมงกุฎแห่งแสงและมงกุฎที่ประดับด้วยเพชรพลอย ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะประกาศสิทธิ์ในมงกุฎทั้งสองอีกครั้งหนึ่ง ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อทุกอย่างจวบจนถามลูกว่า เราเคยพบกันมาก่อนหรือไม่? ลูกพูดว่า ใช่ บาบา เราได้พบกันทุกอย่างจวบจนเพราะเหตุใด? เพื่อที่จะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ทุกคนก็จะพูดสิ่งเดียวกัน พ่อพูดว่า อัจชะ เมื่อลูกกำลังพูดถึงสิ่งที่ เป็นสิริมงคล เวลาที่จงทำความเพียรพยายาม! ไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา ปวงประชาที่เป็นที่ต้องการเช่นกัน มีเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง ผู้คนถ่ายทอดเรื่องราวนี้ แต่ไม่มีสิ่งใดเข้าไปสู่สติปัญญาของเขา ลูกๆเข้าใจว่านั่นคือดินแดนแห่งความสุข, โลกที่ไม่มีตัวตน จากที่นั่นลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่นำลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข อธิบายแก่ใครก็ตามและบอกเขาว่า เวลาที่เรา กำลังจะกลับบ้าน เพียงพ่อผู้ปราศจากร่างเท่านั้นที่จะพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับบ้าน เวลาที่พ่อได้มาแล้ว แต่พวกเขาไม่รู้จักท่าน พ่อพูดว่า พวกเขาไม่รู้จักแม้กระทั่งผู้ที่พ่อได้เข้ามาในร่างกายของเขา มีพาหนะเช่นกัน ทุกดวงวิญญาณเข้ามาในพาหนะ ดวงวิญญาณของทุกคนอาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผากของเขาหรือเธอ พ่อมาและนั่งอยู่ตรงกึ่งกลางหน้าผากนี้ ท่านอธิบายอย่างง่ายดาย เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกทุกคนของพ่อ นั้นเหมือนกันและแต่ละคนมีบทบาทของเขาเอง ไม่มีใครสามารถแทรกแซงในสิ่งนี้ได้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลาที่ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากเครื่องแต่งกาย ร่างกายนั้น และตายในขณะที่มีชีวิต! นั่นคือลูกต้องชำระสะสางบัญญัติกรรมในอดีตทั้งหมดของลูก!

2. เพื่อที่จะกลับมา มีมงกุฎสองชั้น, จงเพียรพยายามที่จะศึกษาเล่าเรียนและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ทำความเพียรพยายามตามเป้าหมายของลูกและคำพูดที่เป็นสิริมงคล

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี ผู้ที่ยกระดับผู้ที่ประณามลูกและผู้ที่จับสั้นความคิดใดๆที่จะก่อให้เกิดความเสียหาย แม้ว่าบางคนประณามลูกหรือเป็นสาเหตุที่ทำให้ลูกเสียหายหรือดูถูกลูกทุกวัน อย่าได้มีความรู้สึกไม่ชอบใจต่อผู้นั้นในจิตใจของลูก การยกระดับผู้ที่ประณามลูกคืองานของดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี ลูกๆประณามพ่อเป็นเวลา 63 ชาติเกิด และพ่อก็ยังมองดูลูกด้วยสายตาของการให้คุณประโยชน์ ดังนั้นทำตามพ่อ ความหมายของดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดีคือการมีความรู้สึกของการให้คุณประโยชน์ต่อทุกคน อย่าได้มีความคิดแม้แต่หนึ่งที่จะเป็นสาเหตุใดให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายใดๆ

คติพจน์: ทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพของ “มานมานะบาป” และลูกจะรู้สึกถึงเจตนาในจิตใจของผู้อื่น

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน สันสกาดังเดิมของลูกคือความบริสุทธิ์ ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยการเข้าไปสู่ความเป็นมิตรของราวัน เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์

คำถาม: อะไรคือของความไม่สงบและ อะไรคือการแก้ปัญหา ?

คำตอบ: เหตุผลของความไม่สงบคือ ความไม่บริสุทธิ์ เวลานี้จงทำสัญญากับพระเจ้าผู้เป็นพ่อว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และทำให้โลกบริสุทธิ์และทำให้ดวงตาของลูกมีอารยธรรมที่ดวงตานี้จะไม่ใช่เป็นอาชญากร และแล้วเมื่อนั้นความไม่สงบก็จะสามารถถูกขจัดออกไปได้ ลูก ๆ ได้กลายเป็นเครื่องมือในการก่อตั้งความสงบและดังนั้นลูกจะไม่มีวันกระจายความไม่สงบ ลูกต้องคงอยู่อย่างมีความสงบและไม่กลายเป็นทาสของมายา

โอม ซานติ พ่อแม่ที่หนึ่งและอธิบายนแก่ลูกๆ ว่าพระเจ้าของกิตะพูดกิตะ ท่านพูดเพียงครั้งเดียวและจากไป เวลานี้ลูกกำลังรับฟังความรู้เดียวกันของกิตะจากพระเจ้าแห่งกิตะและกำลังศึกษาราชายะคะเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นได้อ่านกิตะที่มีการเขียนไว้และเรียนรู้สิ่งนั้นด้วยหัวใจและแล้วก็เฝ้าแต่ถ่ายทอดให้แก่ผู้คน แล้วพวกเขาก็ออกจากร่างของพวกเขาก็ไปใช้ชีวิตเกิดหนึ่งและกลายเป็นเด็ก และก็จะไม่สามารถถ่ายทอดกิตะนั้นได้ พ่อเฝ้าแต่พูดกิตะแก่ลูกจนกว่าลูกจะได้รับอาณาจักรของลูก ครุทางโลกก็เฝ้าแต่ให้บทเรียนแก่ลูกด้วยเช่นกัน เขาจะสอนลูกต่อไปจนกระทั่งการศึกษานั้นจบสิ้น เมื่อการศึกษาของลูกจบลงลูกก็จะไปและเริ่มหารายได้ที่มีชีวิตจำกัด ลูกศึกษากับครู, หารายได้, แก่ชราลง, จากร่างกายของลูกและแล้วก็ใช้อีกร่างหนึ่ง ผู้คนเหล่านั้นถ่ายทอดกิตะ แต่อะไรคือคุณประโยชน์ของสิ่งนั้น ? ไม่มีใครรู้ ! หากพวกเขาเคยถ่ายทอดกิตะ พวกเขาจะไม่สามารถถ่ายทอดกิตะได้อีกต่อไปเมื่อพวกเขากลายเป็นเด็กในชาติเกิดต่อไป เมื่อพวกเขาเติบโตขึ้นและอายุมากขึ้นพวกเขาก็ได้กลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในกิตะและสามารถถ่ายทอดกิตะนั้นได้อีกครั้ง ที่นี้พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นจากดินแดนแห่งความสงบและสอนลูกแล้วก็จากไปอีกครั้งหนึ่ง พ่อพูดว่า พ่อสอนราชายะคะแก่ลูกแล้วก็จากไปสู่บ้านของพ่อ ผู้ที่พ่อสอนพวกเขาก็ไปและสัมผัสกับรางวัลของพวกเขา พวกเขาหารายได้ของพวกเขา พวกเขาซึมซับทุกสิ่งตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขาและก็จากไป ไปที่ใด ? สูโลกใหม่ การศึกษานี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ ผู้คนไม่รู้ว่าโลกเก่ากำลังจะจบสิ้นลงและโลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้น ลูกรู้ว่าลูกกำลังศึกษาราชายะคะเพื่อโลกใหม่และแล้วก็ไม่มีทั้งโลกเก่าและร่างเก่านี้ที่จะคงอยู่ ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณได้กลับมาบริสุทธิ์และก็ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ เคยเป็นโลกใหม่ที่มียาจักรของเหล่าเทพและนั่นลูกเรียกว่าเป็นสวรรค์ มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สร้างโลกใหม่นั้น ท่านทำการก่อตั้งศาสนา เดียวท่านไม่ได้ทำสิ่งนั้นผ่านเทพองค์ใด เทพไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ดังนั้นแน่นอนท่านจะให้ความรู้ผ่านมนุษย์ผู้ที่กลายเป็นเทพ หลังจากที่ถูกกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่อย่างต่อเนื่อง เหล่าเทพก็กลายเป็นบราห์มินในเวลานี้ เพียงลูก ๆ เท่านั้นที่รู้ความลับนี้ พระเจ้าไม่มีตัวตนและท่านสร้างโลกใหม่ เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน ลูกก็ถามผู้คนว่าพวกเขาเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ของยุคเหล็กหรือเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ของยุคทอง แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจ เวลานี้พ่อบอกลูก ๆ ว่า พ่ออธิบายนแก่ลูกเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกัน พ่อมาเพื่อให้ลูกมีความสุขเป็นเวลาถึงครึ่งวงจร จากนั้นราวันก็มาและทำให้ลูกไม่มีความสุข นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ ระยะเวลาของวงจรคือ 5000 ปีและดังนั้นจะต้องแบ่งออกเป็นสองส่วนอย่างละครึ่ง

ในอาณาจักรของราวันทุกคนกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างและมีกิเลส ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ในเวลานี้แต่ก่อนหน้านี้ลูกไม่เข้าใจเพียงผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้ในทุกวงจรเท่านั้นที่จะสามารถเข้าใจได้ในเวลานี้ ผู้ที่จะไม่ไปเป็นเทพก็จะมีแม้แต่ว่ามาที่นี้ ลูกกำลังเพาะดินอ่อนของศาสนาเทพ เมื่อพวกเขากลายเป็นเช่นปีศาจและตโมประธานพวกเขาก็ไม่สามารถเรียกว่าเป็นผู้คนของต้นไม้เทพได้อีกต่อไป เมื่อต้นไม้ใหม่ต้นไม้ สโตประธาน เราเคยเป็นต้นไม้เป็นเทพแล้วเราก็ไปสู่สภาพของราโจและตโม เวลานี้เราได้กลายเป็นศูทรที่เก่าและไม่บริสุทธิ์ ในโลกเก่าก็จะมีแต่คนเก่าแก่เท่านั้น คนเก่าแก่ต้องถูกทำให้ใหม่อีกครั้ง ศาสนาเทพได้หายไปเวลานี้ พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า เมื่อมีการประณามศาสนา... มีการประณามศาสนาใด ? แน่แน่นอนที่จะกล่าวว่า “ การประณามศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่พ่อได้ก่อตั้งขึ้น ” เวลานี้ศาสนานั้นได้หายไป แทนที่จะเป็นเช่นนั้นเวลานี้ไม่มีศาสนาใด ดังนั้นเมื่อแทนที่จะเป็นการนับถือศาสนาก็เป็นความไม่นับถือในศาสนาที่แพร่กระจายออกไปและพ่อก็มา จะไม่อาจกล่าวได้ว่าการขยายตัวของศาสนา ในความเป็นจริงศาสนานั้นได้หายไปแล้วและการขยายตัวของความไม่มีศาสนา มีการขยายตัวของทุกศาสนา จากพระคริสต์เดียวก็มีการขยายตัวอย่างมากของศาสนาคริสต์

อย่างไรก็ตามศาสนาเทพได้หายไปแล้ว เนื่องจากการกลับมาไม่บริสุทธิ์พวกเขาจึงเป็นต้นเหตุของการประณามตัวเอง มีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้นที่ต่อมากลายเป็นไร้ศาสนา คนอื่น ๆ ทั้งหมดก็ก้าวไปได้ด้วยดี ทุกคนยังคงยึดติดอยู่กับศาสนาของตนเองตลอดเวลา ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่เคยปราศจากกิเลสในเวลานี้ได้กลับมามีกิเลส พ่อก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์และแล้วโลกนั้นก็ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และเป็นศูทร นั่นคือมีการประณามศาสนานั้น เมื่อผู้คนกลับมาไม่บริสุทธิ์พวกเขาก็เป็นสาเหตุของการประณามตนเอง โดยการเข้าไปสู่กิเลสพวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์และไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพได้ สวรรค์ก็เปลี่ยนเป็นนรก ดังนั้นจึงไม่มีใครบริสุทธิ์ ลูกกลับมาสกปรกและไม่บริสุทธิ์อย่างมาก พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกกลายเป็นดอกไม้ที่สวยงามแล้ววันก็ทำให้ลูกกลายเป็นหนาม จากบริสุทธิ์ลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องดูสภาพของศาสนาของลูกเอง ลูกร้องเรียกหา: โปรดมาและดูสภาพของเราและดูว่าเรากลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างไรและทำให้เราบริสุทธิ์! พ่อมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และดังนั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกันด้วยเช่นกัน ลูกๆต้องเฝ้าแต่ทดสอบตนเองและตรวจสอบดูว่าลูกกลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดหรือไม่ กิจกรรมของมันเป็นเหมือนกับของเหล่าเทพหรือไม่? ในอาณาจักรของเหล่าเทพมีความสงบในโลก เวลานี้พ่อมาเพื่อสอนลูกว่าจะก่อตั้งความสงบในโลกอย่างไร ดังนั้นลูกต้องอยู่ในความสงบเช่นกัน พ่อได้แสดงให้เห็นถึงวิธีที่จะอยู่อย่างมีความสงบ : จดจำพ่อและลูกจะกลับมามีความสงบและไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกบางคนอยู่อย่างมีความสงบและสอนผู้อื่นถึงวิธีการที่จะอยู่อย่างมีความสงบเช่นกัน คนอื่นก็กระจ่ายความ ไม่สงบ พวกเขาอยู่อย่างไม่สงบและพวกเขาก็ได้ทำให้ผู้อื่นไม่สงบเช่นกัน พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของความสงบ ผู้คนมาที่นี่เพื่อเรียนรู้ความสงบ แต่เมื่อพวกเขากลับไปจากที่นี่พวกเขาก็กลับมาไม่สงบ มีความไม่สงบเนื่องจากความไม่บริสุทธิ์ ผู้คนมาที่นี่และทำสัญญา: บาบานั้นเป็นของท่านผู้เดียวเท่านั้น ฉันต้องการที่จะประกาศสิทธิในอำนาจในการปกครองโลกจากท่าน ฉันจะกลับมาบริสุทธิ์และจะกลายเป็นนายของโลกอย่างแน่นอน แล้วทันทีที่พวกเขากลับบ้านมายาก็นำพายุมา มีการต่อสู้รบราและจากนั้นลูกก็กลายเป็นทาสของมายาและต้องการที่จะไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ทำสัญญาว่าพวกเขาจะอยู่อย่างบริสุทธิ์คือผู้ที่ทำร้ายผู้ที่ไร้เดียงสาเพราะมายา จูโจมพวกเขา , พวกเขาจึงลืมนสัญญาของพวกเขา ลูกทำสัญญากับพระเจ้าว่า ฉันจะกลับมาบริสุทธิ์และประกาศสิทธิในมรดกของโลกที่บริสุทธิ์ ฉันจะมีดวงตาที่มีอารยธรรม ฉันจะไม่มีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ ฉันจะไม่ข้องแวะในกิเลส ฉันจะละทิ้งสายตาที่เป็นอาชญากรรม ทั้ง ๆ ที่เป็นเช่นนั้นพวกเขาก็กลับมาพ่ายแพ้ต่อมาราวัน ดังนั้นพวกเขาจึงก่อกวนผู้ที่ต้องการที่จะกลับมาปราศจากกิเลส เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ผู้ที่ไร้เดียงสานั้นลูกทำร้าย ผู้ชายมีความแข็งแรงในขณะที่ผู้หญิงไม่มีพลัง ผู้ชายจะไปสู่สงครามเนื่องจากพวกเขามีความแข็งแรง ในขณะที่ผู้หญิงนั้นบอบบาง หน้าที่ของพวกเขาก็แตกต่างกันไป พวกเขาเพื่อดูแลบ้านของเธอ, ให้กำเนิดลูก ๆ และเลี้ยงดูพวกเขา พ่ออธิบายว่า พวกเขามีบุตรชายเพียงคนเดียวที่นั่นและไม่มี การพูดถึงกิเลส ที่นั่นแม้แต่ชั้นยาสีขาวครั้งก็พูดว่า: คุณต้องมีบุตรชายอย่างแน่นอน นี่เป็นคนที่หลอกลวงด้วยสายตาที่เป็นอาชญากรรมที่ให้คำสอนเช่นนั้น พ่อพูดว่า เด็ก ๆ จะมีประโยชน์อะไรในเวลานี้เมื่อการทำลายล้างเพียงแค้อยู่เบื้องหน้า ลูก? ทุกคนจะถูกทำลาย พ่อมาเพื่อทำลายโลกเก่า นั่นคือสิ่งที่ชั้นยาสีขาวและพวกเขาก็ไม่รู้สิ่งใดเลยเกี่ยวกับการทำลายล้าง พ่อที่ไม่มีชีวิตจำก่อดิบายแก่ลูกว่า เวลานี้การทำลายล้างจะเกิดขึ้น ลูก ๆ ของลูกจะไม่สามารถกลายเป็นทาสได้ ลูกคิดว่าควรจะมีร่องรอยของครอบครัวของลูกแต่ไม่มีร่องรอยของโลกที่ไม่บริสุทธิ์จะหลงเหลืออยู่ ลูกเข้าใจว่าลูกเป็นของโลกที่บริสุทธิ์ ผู้คนก็จดจำสิ่งนั้นเช่นกันเพราะโลกที่บริสุทธิ์คงอยู่มาในอดีตและนั่นก็เรียกว่าสวรรค์ อย่างไรก็ตามเนื่องจากมีความตโมประธานพวกเขาก็ไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด สายตาของพวกเขานั้นเป็นอาชญากรรม นั่นเรียกว่าเป็นการประณามศาสนา สิ่งเช่นนั้นไม่ได้คงอยู่ในศาสนาดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พวกเขาเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา ! เราไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุข ! พ่ออธิบายว่า พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์แล้วลูกก็ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์เพราะมาราวัน เวลานี้ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ลูกกลับมาบริสุทธิ์และแล้วก็จะมีการรบรากับมายา ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ แต่แล้วลูกก็ทำให้ใบหน้าของลูกสกปรกและดังนั้นลูกจะสามารถประกาศสิทธิในมรดกของลูกได้อย่างไร ? พ่อมาเพื่อทำให้ลูกสวยงาม เหล่าเทพผู้ที่เคยสวยงามได้กลับมาน่าเกลียด พวกเขาได้แสดงภาพลักษณ์ของเหล่าเทพที่มีร่างกายสีน้ำเงินเข้ม พวกเขาเคยแสดงให้เห็นว่าพระคริสต์หรือพระพุทธเจ้าเป็นเช่นนั้นหรือไม่ ? พวกเขาทำภาพลักษณ์ที่สกปรกของเหล่าเทพ ผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ผู้ที่เป็นพ่อของทุกคน ผู้ที่ทุกคนพูดถึงท่านว่า “พ่อสูงสุด , ดวงวิญญาณสูงสุดมาและปลดปล่อยเรา !” ท่านไม่สามารถน่าเกลียดได้ ท่านสวยงามเสมอและบริสุทธิ์เสมอ แม้แต่เมื่อฤดูหนาวใช้จักรวาลหนึ่งเขาก็ยังคงบริสุทธิ์ เพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่เรียกว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ฤดูหนาวคือเทพ เวลานี้คือยุคเหล็ก จะสามารถมีดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ในยุคเหล็กได้อย่างไร ? ศรีฤดูเคยเป็นเจ้าชายองค์แรกของยุคทอง เขาเคยมีคุณธรรมที่สูงส่ง เวลานี้ไม่มีเทพใดๆ ฯลฯ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาได้กลับมาบริสุทธิ์แต่พวกเขาก็ยังคงกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่ผ่านกิเลส และแล้วพวกเขาก็ต้องมีการสละละทิ้ง เหล่าเทพมีความบริสุทธิ์เสมอ เป็นอาณาจักรของราวันที่นี่ พวกเขาได้แสดงราวันที่มีสิบหัว ห้าหัวเป็นตัวแทนของผู้ชายและอีกห้าหัวเป็น

ตัวแทนของผู้หญิง ลูกเข้าใจว่าเราทั้งหมดมีกิเลสทั้งทำในตัวเอง ลูกไม่สามารถหลุดถึงเหล่าเทพเช่นนี้ได้ นั่นคือดินแดนแห่งความสุข หากเราวันคงอยู่ที่นั่นด้วย,นั่นก็จะกลายเป็นดินแดนแห่งความทุกข์ ผู้คนคิดว่าเพราะเทพยังให้กำเนิดเด็ก ๆ พวกเทพก็มีกิเลสเช่นกัน พวกเขาไม่เข้าใจว่าเหล่าเทพนั้นได้รับการจดจำอย่างเป็นผู้ที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์เช่นไร เหตุนี้เองเหล่าเทพจึงได้รับการกราบไหว้บูชา ชันยาสซีก็มีการกิจเช่นกัน พวกเขาอนุญาตให้ผู้ชายเท่านั้นที่มีการสละละทิ้งและเพิ่มภารกิจของพวกเขาในวิธีนั้น และแล้วพ่อก็สร้างภารกิจใหม่ในหนทางครอบครัวยานทำให้ผู้เป็นคู่มีความบริสุทธิ์แล้วลูกก็จะไปและกลายเป็นเทพ ลูกไม่ได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นชันยาสซี ลูกมาเพื่อจะกลายเป็นนายของโลก ผู้คนเหล่านั้นถือกำเนิดในหนทางครอบครัวยานแล้วก็จะทิ้งครอบครัวไป สันสการ์ของลูก คือ สันสการ์ของความบริสุทธิ์ เวลาที่ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์และดังนั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ พ่อกำลังสร้างอาศรมของหนทางครอบครัวยานที่บริสุทธิ์ โลกที่บริสุทธิ์นั้นเรียกว่ายุคทองและโลกที่ไม่บริสุทธิ์เรียกว่ายุคเหล็ก มีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์มากมายที่นี่ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง พ่อพูดว่า เมื่อใดก็ตามที่มีการประณามศาสนาในบารัต นั่นคือเมื่อผู้คนของศาสนาเทพกลับมาไม่บริสุทธิ์พวกเขาก็เป็นสาเหตุของการประณามตนเอง พ่อพูดว่า พ่อทำให้ลูกบริสุทธิ์และแล้วลูกก็ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และไม่มีประโยชน์ใด ๆ เมื่อลูกไม่บริสุทธิ์อย่างมากที่พ่อต้องมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ นี่คือวงจรของละครที่ยังคงหมุนต่อไป จำเป็นต้องมีคุณธรรมที่สูงส่งเพื่อจะไปสวรรค์ ไม่ควรจะมีกรรมใด ๆ หากมีความโกรธในใครบางคนเขาก็เป็นเหมือนปีศาจ ลูกจำเป็นต้องมีสภาพที่มีความสงบอย่างมาก หากลูกโกรธก็อาจกล่าวได้ว่าลูกมีวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธในตัวลูก ผู้ที่มีวิญญาณปีศาจร้ายใด ๆ ในตัวเขาก็ไม่สามารถกลายเป็นเทพได้ พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นนารายณ์จากมนุษยธรรมดา เหล่าเทพปราศจากกิเลส ราชาและราชินีเป็นเช่นไร,

ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้นที่ปราศจากกิเลสเช่นกัน พระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกได้สัญญากับพ่อว่าจะรักษาความบริสุทธิ์และดังนั้นลูกต้องเฝ้าแต่ปกป้องตนเองให้รอดพ้นจากการจุ่มของมายา

ห้ามกลายเป็นทาสของมายา ห้ามลืมคำสัญญาของลูกเพราะเวลานี้ลูกต้องไปสู่โลกที่บริสุทธิ์

2. ในการที่จะกลายเป็นเทพทำให้สภาพของลูกมีความสงบอย่างที่สุด ห้ามปล่อยให้วิญญาณปีศาจร้ายใด ๆ เข้ามาในตัวลูก สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้เอาชนะอุปสรรคด้วยการมีสำนึกรู้ของรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูกและสัมผัสกับรัมนัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพ่อ

ทันทีที่ลูกตื่นขึ้นมาในเวลาอมฤต จงนำเข้ามาสู่สำนึกรู้ของลูก นั่นคือเทวดานางฟ้า ให้ของขวัญนี้แก่พ่อบราห์มาที่ท่านรักและบัณฑิตาจะโอบกอดลูกไว้ในอ้อมแขนของท่านทุกวันในเวลาอมฤต และลูกจะสัมผัสว่าตนเองกำลังแกว่งไกวอยู่ในอ้อมแขนของบราห์มาในความสงบที่เหนือประสาทสัมผัส แม้ว่าสถานการณ์ที่เลวร้ายหรืออุปสรรคใดๆจะเกิดขึ้นกับผู้ที่มีสำนึกรู้ของรูปของเทวดานางฟ้าไว้ พ่อก็จะเป็นรัมนัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองสำหรับพวกเขา ดังนั้นด้วยการสัมผัสกับรัมนัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพ่อและความรักของพ่อ จงกลายเป็นผู้เอาชนะอุปสรรค

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่เป็นตัวแห่งความสุขจะได้รับชัยชนะอย่างง่ายดายในสถานการณ์ที่เลวร้ายด้วยสภาพดั้งเดิมของเขาเอง

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกที่แสนหวาน นี่คือเวลาที่ไร้ขีดจำกัดซึ่งลูกดวงวิญญาณถูกผูกไว้เพื่อเล่นบทบาทของลูก บทบาทของแต่ละคนถูกกำหนดไว้ในสิ่งนี้

คำถาม: ลูกต้องทำความเพียรพยายามอะไรเพื่อให้ได้มาซึ่งสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม ?

คำตอบ: เพื่อที่จะอยู่เหนือปวงกรรม ลูกต้องอุทิศตนอย่างสมบูรณ์ ไม่มีสิ่งใดเป็นของลูก ลูกควรลิ้มทุกสิ่ง และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถอยู่เหนือปวงกรรมได้ ผู้ที่จดจำความมั่งคั่ง , ทรัพย์สินสมบัติและลูกๆ ฯลฯ ไม่สามารถอยู่เหนือปวงกรรมได้ ดังนั้นบาบาพูดว่า พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ลูก ๆ ที่ยากจนอุทิศตนเองอย่างรวดเร็ว พวกเขาสามารถลิ้มทุกสิ่งได้อย่างง่ายดายและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว

โอม ชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตของท่าน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ อย่างแน่นอนว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน สิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่าเวลานี้วงจรของ 84 ชาติเกิดกำลังจะจบสิ้นลง นี่เป็นเวลาที่ไม่มีขีดจำกัดที่ใหญ่มาก เป็นเวลาที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องไปจากเวทีเก่านี้และกลับบ้าน ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปที่นั่นได้ แน่หนอนว่าลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้คือตอนจบของการละเล่นนี้ เวลานี้คือตอนจบของความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ในเวลานี้ทั้งหมดที่ผู้คนคิดว่าเป็นสวรรค์คือความตระการตาของมายา มีปราสาทราชวัง, รถยนต์ ฯลฯ มากมาย สิ่งนั้นเรียกว่าการแข่งขันของมายา เป็นการแข่งขันระหว่างนรกและสวรรค์ มีความสุขเพียงชั่วครู่และนั่นก็เป็นการล่อลวงของมายา ตามละครมีมนุษย์อยู่มากมาย ในตอนแรกมีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเพียงศาสนาเดียว เวลานี้เวทีกลับมาเต็ม เวลานี้วงจรกำลังจะจบสิ้นลงและทั้งหมดก็ตโมประธาน โลกก็ ตโมประธานเช่นกันและต้องกลับมาสโตประธาน ทั้งโลกต้องถูกทำให้ใหม่ โลกก็เฝ้าแต่กลับมาใหม่จากเก่า และเก่าจากใหม่นับครั้งไม่ถ้วน นี่คือการละเล่นที่คงอยู่ตลอดไป ลูกไม่สามารถพูดว่าการละเล่นนั้นเริ่มขึ้นเมื่อใด การละเล่นดำเนินต่อไปเป็นนิรันดร์เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งนี้ ลูกก็ไม่รู้สิ่งใดมาก่อนที่ลูกจะได้รับความรู้นี้เช่นกัน แม้เหล่าเทพก็ไม่รู้ถึงสิ่งนี้เพียงลูกบรรพบุรุษของยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุดเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ แล้วความรู้นี้ก็หายไป พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข ดังนั้นลูกยังต้องการอะไรอีก ? ลูกได้รับสิ่งที่ลูกต้องการจากพ่อแล้วและจึงไม่มีสิ่งใดที่จะหลงเหลือให้ได้รับ ดังนั้นพ่ออธิบายว่า ลูกเป็นผู้ที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ที่สุด ลูกคือคนแรกที่จะมาและเล่นบทบาท ดังนั้นลูกคือผู้ที่ต้องกลับไปก่อน นี่คือนิรันดร์ ลูกคือผู้ที่ได้รับการร้อยเข้าไปในลูกประกาศก่อน นี่คือนิรันดร์ของรูตรา มนุษย์ทั้งหมดในโลกจะถูกร้อยเข้าไปในเส้นด้าย พวกเขาจะทิ้งเส้นด้ายนั้นและไปยังอาณาเขตสูงสุด และแล้วพวกเขาจะถูกร้อยเข้าไปอีกครั้งในทำนองเดียวกัน ลูกประกาศนั้นใหญ่มาก ชีพบาบามีลูกมากมาย ลูกผู้เป็นเทพ คือคนแรกที่มา นี่คือนิรันดร์ที่ไม่มีใครขีดจำกัดซึ่งทั้งหมดจะถูกร้อยเหมือนลูกปัด ลูกประกาศของรูตราและลูกประกาศของวิชฌได้รับการจดจำ ไม่มีลูกประกาศของประชาบิดาบรรพบุรุษ ไม่มีลูกประกาศของลูกบรรพบุรุษมากุมารและกุมารี เพราะลูกขึ้นไปและลงมาและพ่ายแพ้ มายาทำให้ลูกตกลงมาซ้ำแล้วซ้ำเล่า เหตุนี้เองลูกประกาศของบรรพบุรุษจึงไม่ถูกสร้างขึ้นมา เมื่อลูกสอบผ่านอย่างเต็มที่ ลูกประกาศของวิชฌจะถูกสร้างขึ้น ในความเป็นจริง มีต้นไม้อัฒมัยของประชาบิดาบรรพบุรุษมาด้วยเช่นกัน เมื่อลูกสอบผ่าน ก็จะกล่าวได้ว่ามีลูกประกาศของ บรรพบุรุษเช่นกัน ต้นไม้อัฒมัยของประชาบิดาบรรพบุรุษได้ถูกสร้างขึ้นมา ลูกประกาศไม่สามารถถูกสร้างขึ้นได้ในเวลานี้ เพราะวันนี้ลูกกลับมาบริสุทธิ์แต่วันพรุ่งนี้มายาจะดับตีลูกและทำให้ลูกสูญเสียทุกสิ่ง และแล้วทุกสิ่งที่คุณหามาได้ก็จะสูญสิ้นไป แล้วลูกก็จะแตกสลาย คิดดูซิว่าลูกตกลงมาจากที่ใด ! พ่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ด้วยการทำตามศรัทธาของท่านลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ถ้าลูกพ่ายแพ้ทุกสิ่งก็จบสิ้น กิเลสของตัณหาหาคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกจะต้องไม่พ่ายแพ้ต่อตัณหาหาคะ เป็นสิ่งนี้ที่ลูกต้องเอาชนะ ด้วยการเอาชนะตัณหาหาคะลูกจะกลายเป็นผู้ที่เอาชนะโลก กิเลสทั้งห้าเหล่านี้เป็นศัตรูของลูกมาเป็นเวลาถึงครึ่งวงจรและจะไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ตามลำพัง ทุกคนกำลังร้องไห้ออกมาว่าพวกเขาต้องโกรธ แต่จำเป็นต้องมีความโกรธนั้นเพื่ออะไร ? ทุกสิ่งสามารถทำให้สำเร็จได้ด้วยความรักเช่นกัน ถ้าลูกอธิบายให้แก่ขโมยด้วยความรัก เขาก็จะบอกความจริงแก่ลูกอย่างรวดเร็ว พ่อพูดว่า พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรัก ดังนั้นลูก ๆ ต้องทำทุกสิ่งด้วยความรักเช่นกัน ไม่สำคัญว่าใครจะมีตำแหน่งอะไร แม้แต่คนที่มาจากกองทัพก็จะมาหาบาบา บาบาอธิบายให้พวกเขาด้วยเช่นกันว่า หากลูกต้องการไปสวรรค์ เพียงจดจำชีพบาบา พวกเขาได้รับการบอกว่า หากคุณตายในสนามรบ คุณจะไปสวรรค์ ในความเป็นจริงนี่คือสนามรบ ผู้คนเหล่านั้นตายในขณะที่ต่อสู้ในสนามรบแล้วพวกเขาก็ไปเกิดอีกชาติหนึ่งที่นี่เพราะพวกเขานำสันสการ์เหล่านั้นไปกับพวกเขา พวกเขาไม่สามารถไปสวรรค์ได้ ดังนั้น

บาบาเคยอธิบายให้กับพวกเขาว่า ด้วยการจดจำชีพบาบา ลูกสามารถไปสวรรค์เพราะสวรรค์กำลังได้รับการก่อตั้ง ด้วยการจดจำชีพบาบา บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ถ้าลูกได้รับความรู้แม้กระทั่งเพียงเล็กน้อย ความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้จะไม่มียวันลูกทำลาย เมื่อลูก ๆ ได้จัดการชุมนุม ฯลฯ ปวงประชา ฯลฯ มากมายก็ถูกสร้างขึ้นมา ลูกคือกองทัพบางจิต มีแม่ทัพ, นายพล ฯลฯ ไม่กี่คนที่นี่ ปวงประชามากมายถูกสร้างขึ้นมา ผู้ที่อธิบายได้ดีจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่ดีอย่างใดก็อย่างหนึ่ง มีเกรดหนึ่ง,สองและสามในบรรดาพวกเขาด้วย ลูกเฝ้าแต่ให้คำสอนแก่พวกเขาอย่างต่อเนื่องและบางคนก็กลายมาเป็นเช่นเดียวกับลูกอย่างแท้จริง บางคนแม้กระทั่งสามารถไปข้างหน้าซึ่งกันและกันทุกคน จะเห็นได้ว่าพวกเขาไปข้างหน้าซึ่งกันและกัน คนใหม่ไปข้างหน้าคนเก่า ถ้าลูกมีโยคะที่สมบูรณ์กับพ่อ ลูกสามารถไปได้สูงมาก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับโยคะ ลูกต้องรู้สึกว่าคุณรู้นี้ง่ายมาก มีอุปสรรคในการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อพูดว่า เมื่อลูกรับประทานอาหาร รับประทานในการจดจำระลึกถึง อย่างไรก็ตาม บางคนอยู่ในการจดจำระลึกถึงเป็นเวลาสองหรือห้านาที เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับใครก็ตามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงตลอดเวลา มายาพาลูกไปที่นั่นที่นั่นและทำให้ลูกลืมนั่นเอง เมื่อลูกไม่จดจำใครนอกจากพ่อลูกก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ถ้ามีสิ่งใดเป็นของลูก ลูกก็จะจดจำสิ่งนั้นอย่างแน่นอน ไม่มีสิ่งใดควรจะจดจำ บาบาเป็นตัวอย่าง ท่านจดจำอะไร? ท่านจดจำลูกของท่านหรือทรัพย์สินสมบัติของท่าน ฯลฯ ? ท่านจดจำลูก ๆ เท่านั้น พ่อจดจำลูกอย่างแน่นอนเพราะพ่อได้มาเพื่อให้คุณประโยชน์แก่ลูก ท่านจดจำทุกคนแต่กระนั้นก็ตามสติปัญญาของท่านก็ถูกดูดดึงไปยังดอกไม้ มีดอกไม้หลายประเภท บ้างก็ไม่มีกลิ่นหอม นี่คือสวน พ่อเรียกได้ว่าเป็นนายของสวนและคนสวนเช่นกัน ลูกรู้ว่าผู้คนต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกันที่มาจากความโกรธอย่างไร พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมากมาย พ่ออธิบายว่าหากใครบางคนโกรธ ลูกควรจะต้องอยู่อย่างเงียบ ๆ ความโกรธคือวิญญาณปีศาจร้าย ลูกต้องตอบโต้กับวิญญาณปีศาจร้ายด้วยความสงบ ศรีมัททกวัตคิดตา,คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพระเจ้าคือเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมด, พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่มาและบอกเราเกี่ยวกับหนทางของพระเจ้า หนทางของปีศาจและหนทางที่สูงส่ง ท่านให้ความรู้ของราชาโยคะ แล้วความรู้นี้ก็หายไป ลูกจะทำอะไรกับความรู้เมื่อลูกได้กลายเป็นราชาเหนือราชา? ลูกได้รับรางวัลของ 21ชาติเกิดที่นั่นลูกจะไม่สำนึกภูวามันนั้นคือผลของความเพียรพยายามนี้โดยเฉพาะ ลูกได้ไปสู่ยุคทองมาแล้วหลายครั้ง วงจรรนี้ยังคงหมุนไปอย่างต่อเนื่อง ยุคทองและยุคเงินคือผลของความรู้ ไม่ใช่ว่าลูกจะได้รับความรู้ที่นั่น พ่อมาที่นั่นและให้ความรู้และผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก พ่อได้บอกลูกแล้วว่าลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุด เวลานี้จงจดจำพ่อผู้เดียวและลูกจะกลับมาสโตประธานจากตโมประธาน สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม จดจำตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้างและลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก พระเจ้าทำให้ลูกกลายเป็นเทพเจ้า อย่างไรก็ตามเป็นสิ่งที่ผิดที่จะเรียกมนุษย์ที่มีชีวิตว่าเทพเจ้า มีสายใยอย่างลึกซึ้งระหว่างบราห์มา,วิษณุและชางก้า และแล้วบราห์มานี้จะกลายเป็นวิษณุ และชีวาก็เข้ามาในผู้นี้ ผู้ที่อยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนนี้เรียกว่าเทวดานางฟ้า ลูกต้องกลายเป็นเทวดานางฟ้า ลูกมีนิมิต แต่มิฉะนั้นแล้วก็ไม่มียอะไรที่นั่น มีความเงียบสงบแล้วก็ภาพยนตร์และแล้วก็มิวสิกที่นั่น นี่คือการระเอยัด แต่ลูกได้รับการบอกโดยสังเขปอีกครั้งว่า มานมานะบาฟ ! จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและจดจำวงจรรโลกด้วยเช่นกัน ขณะที่นั่งอยู่ที่นั่น จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เฝ้าแต่ลิ้มดินแดนเก่าแห่งความทุกข์นี้ นี่คือการสละทิ้งที่ไม่มีชีวิตจำกัดด้วยสติปัญญาของลูก ของพวกเขาคือการสละทิ้งที่มีชีวิตจำกัด ผู้ที่อยู่ในหนทางของความสันโดษจะไม่สามารถให้ความรู้ของหนทางของครอบครัว การกลายเป็นราชาและราชินีคือหนทางของครอบครัว มีเพียงความสุขเท่านั้นที่นั่น ผู้คนเหล่านั้น (ชั้นยาสซี) ไม่เชื่อในความสุข มี ชั้นยาสซีจำนวนหลายล้าน การเลี้ยงชีพหรือรายได้ของพวกเขาได้มาจากผู้ครองเรือนประการแรกลูกใช้เงินไปกับการทำทานและทำบุญแล้วลูกก็ทำธุรกิจที่เป็นบาปและดังนั้นลูกจึงกลายเป็นดวงวิญญาณบาป เวลานี้ลูกมีการแลกเปลี่ยนเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่กันและกัน ผู้คนที่สร้างธรรมศาลา ฯลฯ จะได้รับผลดีในชาติเกิดต่อไปของเขา ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด นี่คือทางตรงและอีกหนึ่งนั่นคือทางอ้อม พวกเขาอุทิศทุกสิ่งแก่พระเจ้า อย่างไรก็ตามไม่มีใครหิวสำหรับสิ่งนี้ ชีพบาบาเป็นผู้ประทาน ท่านหิวไหม ? ศรีภุชณะไม่ใช่ผู้ประทาน พ่อคือผู้เดียวที่ให้แก่ทุกคน ท่านไม่ได้รับ เมื่อลูกให้แก่ผู้ใดไปลูกจะได้รับกลับมาสิบเท่า เมื่อคนจนให้แม้แต่สองรูปี พวกเขาจะได้รับผลตอบแทนหลายล้านตอบแทน (ตัวอย่างของสดามา) บารัตเคยเป็นนกระจอกทอง พ่อทำให้ลูกมั่งคั่งมาก มีความมั่งคั่งที่ไม่มีชีวิตจำกัดในวัดโสมนาถ ผู้คนเหล่านั้นรูดปล้นไปอย่างมากมาย มีเพชรและพลอยที่ใหญ่มากที่นั่น เวลานี้ลูกไม่สามารถเห็นเพชรพลอยเหล่านั้นได้ที่ใดเลย เพชรพลอยเหล่านั้นทั้งหมดถูกตัดออกไป และแล้วประวัติศาสตร์ก็ชำระรอย ที่นั่นเหมืองทั้งหมดจะเต็มเปี่ยมสำหรับลูก เพชรและพลอยต่าง ๆ ที่นั่นจะเป็นเช่นก้อนหิน พ่อให้เพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ทำให้ลูกกลับมามั่งคั่งมาก ดังนั้นลูกๆที่แสนหวานควรจะมีมีความสุขอย่างมาก ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนมากเท่าไรปรอทของความสุขก็จะยิ่งสูงขึ้นมากเท่านั้น เมื่อใครบางคนสอบผ่านการสอบที่สำคัญ สิ่งนั้นก็ยังคงอยู่ในสติปัญญาของเขา ฉันสอบผ่านสิ่งนี้แล้วกลายเป็นสิ่งนี้และทำสิ่งนั้น ลูกรู้เช่นกันว่าลูกจะกลายเป็นเทพเหล่านั้น เหล่านั้นคือภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตในขณะที่เราจะมีชีวิตอยู่ที่นั่นในรูปที่มีชีวิต รูปภาพที่ลูกสร้างขึ้นมาจากไหน ? ลูกเห็นภาพเหล่านั้น

ด้วยนิมิตที่สูงส่ง รูปภาพมหัศจรรย์มาก บางคนคิดว่าบราห์มาทำรูปภาพเหล่านั้น ถ้าเขาได้เรียนรู้สิ่งนี้จากใครบางคน จะไม่มีเพียงบุคคลเดียวที่เรียนรู้สิ่งนั้น ผู้อื่นจะได้เรียนรู้สิ่งนั้นเช่นกัน ผู้นี้พูดว่า ฉันไม่ได้เรียนรู้สิ่งใดเลย เป็นพ่อผู้ที่ทำภาพเหล่านั้นขึ้นมาด้วยนิมิตที่สูงส่ง รูปภาพเหล่านั้นทั้งหมดได้ทำขึ้นตามศรัทธา ไม่ใช่ภาพที่ทำโดยการกำหนดของมนุษย์ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดจะถูกทำลาย ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของสิ่งเหล่านั้นจะหลงเหลืออยู่ เป็นจุดจบของโลกนี้ มีเครื่องประกอบของความเลื่อมใสศรัทธามากมาย ไม่มีสิ่งนั้นจะหลงเหลืออยู่ ทุกสิ่งจะใหม่ในโลกใหม่ ลูกได้กลายเป็นนายของสวรรค์มากมายหลายครั้งและแล้วมายาก็ทำให้ลูกป่วยแพ้ กิเลส, ไม่ใช่ทรัพย์สมบัติที่เรียกว่ามายา ลูก ๆ ติดกับอยู่ในโชตรวนของราวันมาครั้งวงจร ราวันเป็นศัตรูที่เก่าแก่ที่สุด อาณาจักรของเขาคงอยู่ต่อเนื่องมาครั้งวงจร เมื่อพวกเขาพูดว่าหลายแสนปี การคำนวณของครั้งต่อครั้งจึงไม่ถูกต้อง มีความแตกต่างมากมาย พ่อได้บอกลูกว่าช่วงเวลาของทั้งวงจรคือ 5000 ปี ไม่สามารถเป็น 8.4 ล้านเผ้าพันธุ์ นั่นคือการพูดโกหกเป็นอย่งยิ่ง เทพแห่งสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ปกครองมาหลายแสนปี หรือ ? สติปัญญาของพวกเขาไม่ทำงาน ชันยาसीเชื่อว่าหากพวกเขาคิดว่าตนเองผิดในเวลานี้ สาวกทั้งหมดของพวกเขาจะจากพวกเขาไปแล้วก็จะมีกาปฏิบัติ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่ทำตามคำแนะนำของลูกในเวลานี้และออกจากอาณาจักรของพวกเขาไป พวกเขาจะเข้าใจเล็กน้อยในเวลาสุดท้าย แต่ไม่ใช่เวลานี้ ผู้ที่มั่งคั่งจะไม่ได้รับความรู้เช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อคือเจ้าแห่งคนจน ผู้คนที่มั่งคั่งจะไม่เคยอุทิศตนเองและประกาศสิทธิ์ในสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรม พ่อคือนายหน้าค้าหุ้นที่ทรงพลังอย่างมาก พ่อรับจากคนยากจนเท่านั้น หากพ่อรับจากผู้ที่มีมั่งคั่งพ่อก็ต้องให้อย่างมากเท่านั้นเป็นการตอบแทน ผู้ที่มีมั่งคั่งแทบจะไม่มาเพราะพวกเขาต้องลืมทุกสิ่งที่นี่ ต่อเมื่อลูกไม่มีสิ่งใดอยู่กับลูก ลูกจึงสามารถไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูกได้ ผู้ที่มีมั่งคั่งไม่สามารถลืมได้ ผู้ที่ได้รับมรดกของพวกเขาในวงจรก่อนหน้านี้จะทำเช่นนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เช่นที่พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรัก ในทำนองเดียวกันจงกลายเป็นนายมหาสมุทรแห่งความรักและทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความรัก ห้ามมีความโกรธ ถ้าใครบางคนโกรธก็อยู่อย่างสงบเงียบ
2. ลืมโลกเก่าแห่งความทุกข์นี้จากสติปัญญาของลูกและกลายเป็นชันยาसीที่ไม่มีขีดจำกัด จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข แลกเปลี่ยนเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายซึ่งกันและกัน

พร: ขอให้ลูกเปลี่ยนงูพิษของกิเลสให้เป็นพวงมาลัยรอบคอของลูกและกลายเป็นภาพลักษณ์ของทาปาเซียเหมือนช่างก่า
กิเลสทั้งห้าเป็นงูพิษสำหรับผู้คน แต่งูกลายเป็นพวงมาลัยรอบคอของลูกดวงวิญญาณโยคี ผู้ทำการทดลองกับโยคะ อนุสรณ์ของลูกบราห์มิน และพ่อบราห์มาในรูปที่ปราศจากร่าง, รูปทาปาซีของช่างก่ายังคงได้รับการกราบไหว้แม้กระทั่งทุกวันนี้ ประการที่สอง งูนี้กลายเป็นเวทีสำหรับลูกที่จะร้ายรำในความสุข เวทีทางจิตนี้ถูกแสดงไว้ในรูปของเวทีทางวัตถุ ดังนั้น เมื่อลูกได้รับชัยชนะเหนือกิเลส และแล้วลูกจะได้รับการกล่าวว่าเป็นดวงวิญญาณที่ทำการทดลองกับโยคะ และเป็นภาพลักษณ์ของทาปาเซีย

คติพจน์: ผู้ที่มีธรรมชาติที่อ่อนหวานและสงบ จะเป็นอิสระจากการถูกจู่โจมโดยวิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธ

*** โอม ขานติ ***

ข้อพิสูจน์ของการมีการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำคือการกลายเป็นตัวของพลังและหล่อเลี้ยงผู้อื่นด้วยพลัง

วันนี้มีความทรงจำระลึกถึงปรากฏขึ้นในหัวใจของทุกคน จากเวลาอมฤต บัพดาตาได้รับการประดับพวงมาลัยด้วยมาลัยแห่งความรักและความทรงจำระลึกถึงอันหลากหลายจากลูกๆ ในทุกหนแห่ง พร้อมกันนั้นบাবายังได้ฟังเพลงแห่งความรักและความทรงจำระลึกถึงจากหัวใจของพวกเขาด้วย เพื่อเป็นการตอบแทน ทั้งบัพและดาตาต่างสวมมาลัยลูกๆ ด้วยพวงมาลัยที่มีพลังและพรแตกต่างกัน วันแห่งความทรงจำระลึกถึงนี้เป็นวันพิเศษของ 'ลูกชายแสดงให้พ่อเห็น' เมื่อลูกๆ ขึ้นมาบนเวทีทางกายภาพด้วยพรของการเป็นตัวแห่งพลัง นี่ก็เป็นเพราะว่ามันเป็นวันของการทำให้ลูกเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้บนเวทีทางกายภาพ วันของการทำให้ลูกนั่งบนบัลลังก์และมอบมงกุฎแห่งความรับผิดชอบแก่พวกเขา เป็นวันขึ้นครองราชย์และวันสำหรับการได้รับติลักษณ์ของการกลายเป็นเครื่องมือในการทำงานรับใช้ในรูปแบบที่มีตัวตน ลูกทุกคนกลายเป็นเครื่องมือที่ให้ความร่วมมือกับพ่อและจะทำเช่นนั้นต่อไป บัพดาตามีความยินดีที่ได้เห็นลูกๆ ก้าวไปข้างหน้าในการทำงานรับใช้ด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้น ลูกแต่ละคนก้าวไปข้างหน้าตามลำดับกันไปด้วยความกล้าหาญ ความจริงใจ และความกระตือรือร้น ลูกส่วนใหญ่ยังคงข้องแวะอยู่ในการจดจำระลึกถึงและการทำงานรับใช้ เช่นที่ลูกๆ ในทุกหนแห่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งในทุกวันนี้ได้อยู่อย่างหลุดหายไปในการรักต่อพ่อบราห์มา ดังนั้นพ่อบราห์มาก็อยู่อย่างหลุดหายไปในการรักต่อลูกๆ เช่นกัน

วันนี้พ่อบราห์มากำลังมองดูคุณสมบัติพิเศษของลูกๆ เมื่อคุณสมบัติพิเศษของลูกแต่ละคนปรากฏเบื้องหน้าบาวา คำพูดที่ปรากฏออกมาจากปากของพ่อคือ: ว้าว ลูกๆ! ว้าว! ทำได้ดีมากลูกๆ! ทำได้ดีมาก! จากนั้นเกิดอะไรขึ้น? เช่นที่พ่อบราห์มาพูดว่า "ว้าว ลูกๆ!" และ "ลูกๆ ทำได้ดีมาก!" แม่น้ำคงคาและยมนาแห่งความรักก็ไหลรินออกมาจากดวงตาของลูกๆ ทุกคน ลูกทุกคนหลุดหายไปในการรัก ในแม่น้ำแห่งความรัก นี่คือการในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ในโลกที่มีตัวตนเช่นกัน บัพดาตาได้เห็นฉากแห่งความรักและความทรงจำระลึกถึงในแต่ละสถานที่ด้วย เวลานี้ลูกต้องทำอะไร? ลูกมีการจดจำระลึกถึงแต่ข้อพิสูจน์ของการมีการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำก็คือลูกกลายเป็นตัวของพลังโดยผ่านการจดจำระลึกถึงนั้น การจดจำระลึกถึงนั้นสูงส่งมาก เมื่อลูกกลายเป็นบราห์มิน ลูกได้รับสิทธิโดยกำเนิดจากบัพดาตาด้วยความตระหนักรู้นี้ในหนึ่งวินาที หัวใจของลูกเข้าใจสิ่งนี้ หัวใจ จิตใจ และสติปัญญาของลูกจดจำว่า "ฉันเป็นของบาวา และบาวาเป็นของฉัน!" ด้วยความตระหนักรู้นี้ ลูกได้รับสิทธิในสิทธิโดยกำเนิดของลูก การตระหนักรู้นี้กลายเป็นกุญแจสู่พลังทั้งหมด การตระหนักรู้นี้เป็นกุญแจทอง "ฉันเป็นของพ่อ" นั่นคือ "ฉันเป็นดวงวิญญาณ" ลูกใช้เวลาอันแค่นั้นในการพัฒนาความศรัทธาที่ว่า 'ฉันเป็นดวงวิญญาณ เป็นลูกของพ่อ'? ลูกใช้เวลาในการทำหลักสูตร แต่ลูกใช้เวลาเท่าไรในการพัฒนาศรัทธา? มันเป็นข้อตกลงเพียงหนึ่งวินาทีใช่ไหม? ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกในเวลาเพียงหนึ่งวินาที ลูกทุกคนได้ประกาศสิทธิในมรดกของลูกแล้ว ลูกทุกคนได้ประกาศสิทธิของลูกแล้วหรือลูกกำลังกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิทั้งหมด? ลูกกลายเป็นผู้ที่มีสิทธิทั้งหมดหรือไม่? ลูกแน่ใจไหม? อ้อชะ

ลูกดับเบิลโฟเรนเนอร์ได้ประกาศสิทธิในมรดกของลูกแล้วหรือยัง? ลูกพันดาวาได้ประกาศสิทธิในมรดกของลูกแล้วหรือยัง? ลูกแน่ใจไหม? ลูกแน่ใจไหม? ลูกแน่ใจไหม? ขอแสดงความยินดีมากมายกับผู้ที่มีสิทธิทั้งหมด! ลูกได้รับพลังทั้งหมดตามสิทธิเป็นพิเศษจากพ่อหรือไม่? หากลูกได้รับสิ่งเหล่านี้แล้ว ยกมือขึ้น! ลูกได้รับพลังทั้งหมดแล้วใช่ไหม? หรือว่าบางคนได้รับ 8 พลัง และบางคนได้รับ 6 พลัง? ลูกเรียกตนเองว่าเป็นนายผู้ทรงอำนาจ ลูกไม่ได้เรียกตนเองว่าเป็นผู้ที่มีบางพลัง แต่เป็นผู้ที่มีพลังทั้งหมด ลูกทุกคนที่นั่งอยู่ข้างหน้ามีพลังทั้งหมดหรือไม่? บัพดาตากำลังถามถึงคำว่า "ทั้งหมด" ลูกทุกคนมีพลังทั้งหมดหรือลูกบางคนมีพลังเพียงแค่บางพลังเท่านั้น? มีใครบ้างไหม? มีใครในลูกบ้างไหมที่บอกว่าลูกไม่มีพลังทั้งหมดแต่มีเพียงแค่บางพลังเท่านั้น? ไม่มีใครใช่ไหม? ไม่มีลูกคนไหนยกมือขึ้น เป็นสิ่งที่ดีที่ลูกทุกคนเป็นนายของพลังทั้งหมด! ดังนั้น โอ้ นายของพลังทั้งหมด บัพดาตาถามว่า: ลูกมีพลังทั้งหมดในขณะที่เผชิญกับทุกสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากวัตถุธาตุ จากมายา จากธรรมชาติและชั้นสสารของลูก และจากบรรยากาศหรือไม่? ลูกได้ทำให้ทั้งห้าสิ่งนี้ – วัตถุธาตุ, มายา, ชั้นสสารของลูก, บรรยากาศ และมิติที่ไม่ดี - ยอมจำนนต่อลูกบนพื้นฐานของการมีพลังทั้งหมดหรือไม่? ลูกทำสิ่งนี้แล้วหรือยัง? นี่คือการที่มีห้าหัว ลูกร้ายร้ายบนห้าหัวทั้งห้าหัวนี้อย่างเป็นผู้ที่มีสิทธิทั้งหมดหรือไม่? ลูกทำเช่นนั้นหรือมีหัวใดหัวหนึ่งปรากฏออกมาและร้ายร้ายบนลูกหรือไม่? แม้แต่ก็ยังร้ายร้ายได้ดีมากใช่ไหม? ดังนั้นจะไม่มีหัวมาร้ายร้ายบนลูก

ใช่ไหม? บางครั้งลูกชอบดูเกมของมันหรือไม่? ลูกติดกับอยู่ในการดูเกมหรือไม่? หรือลูกทำให้ทั้งห้าหัวเป็นพวงมาลัยรอบคอของลูก? ลูกได้ทำให้ลูกกลายเป็นเตี้ยที่นุ่มสบายหรือเป็นเวทีสำหรับร้ายรำหรือไม่? งูซึ่งปรากฏเป็นพวงมาลัยรอบคอ เป็นสภาพสุดท้ายของมหาเทพ (ซึ่งการเทพผู้ยิ่งใหญ่) เทพแห่งทาปาเซีย ดวงวิญญาณเทพในสภาพที่ปราศจากร่างและดวงวิญญาณเทวดานางฟ้า เมื่อลูกสวมพวงมาลัยนี้จะได้รับอันดับสูงและกลายเป็นลูกปิดที่ใกล้ชิดในสายลูกประจำของพ่อ ลูกกลายเป็นลูกปิดที่ใกล้ชิดในสายลูกประจำแห่งชัยชนะ

บัปดาได้อีกแล้วก่อนหน้านี้ว่าตอนนี้ ตามเวลา ลูกต้องการพลังในการอดทนและพลังในการเผชิญกับปัญหาหรือสถานการณ์ใดๆในการกระทำของลูกเป็นพิเศษ สิ่งเหล่านี้ไม่เพียงแต่จำเป็นสำหรับความคิดและคำพูดของลูกเท่านั้น แต่ยังจำเป็นสำหรับการกระทำของลูกด้วย บัปดาได้เห็นในผลลัพธ์ที่ลูกมีพลัง ไม่ใช่ว่าลูกไม่มีพลัง ลูกมีพลังเหล่านั้น แต่ทำไมถึงมีความแตกต่าง? มีความแตกต่างในความสามารถของลูกในการใช้พลังในทางที่ถูกต้องและในเวลาที่ต้อง ลูกมีความตระหนักรู้ แต่ลูกไม่ได้นำความตระหนักรู้นั้นมาอยู่ในรูปที่ทรงพลัง มีความตระหนักรู้มากขึ้นแต่บางครั้งก็มีพลังน้อยลงและบางครั้งก็ดี การตระหนักรู้ของลูกทำให้ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกได้ แต่พลังของการตระหนักรู้แต่ละด้านนั้นจะทำให้ลูกได้รับชัยชนะและกลายเป็นลูกปิดที่ใกล้ชิดในสายประจำแห่งชัยชนะ จงกลายเป็นตัวของพลังเหล่านั้น ลูกมีพลังเหล่านั้นอยู่ในจิตใจและสติปัญญาของลูก แต่ลูกจะต้องกลายเป็นตัวของแต่ละพลังและเปิดเผยพลังทั้งหมดในทุกงานของลูก ลูกเฉลิมฉลองวันแห่งความทรงจำระลึกถึงได้เป็นอย่างดี เวลานี้จึงกลายเป็นตัวของพลัง เมื่อใดก็ตามที่ลูกมองดูผู้อื่นให้พวกเขาสัมผัสได้จากดวงตาของลูกในรูปที่ทรงพลังของลูก ด้วยแต่ละคำพูดของลูกให้ผู้อื่นกลับมามีพลัง ให้พวกเขาได้สัมผัสถึงพลัง ให้คำพูดของลูกไม่ธรรมดา ด้วยทุกถ้อยคำให้พวกเขาได้รับประสบการณ์ของพรของพลังที่ลูกได้รับ ด้วยจิตใจและสติปัญญาของลูก ด้วยความคิดที่สูงส่งและพลังในการตัดสินใจที่ลูกแม่นยำของลูก สร้างบรรยากาศที่ทรงพลัง แม้แต่ในกิจกรรมธรรมดาๆ ให้รูปที่เป็นเทวดานางฟ้าอันทรงพลังของลูกปรากฏออกมา ให้มีประสบการณ์ของการเป็นแสงและเบาสบายสำหรับตัวลูกเองและผู้อื่น มันเป็นอย่างนี้หรือไม่? ดังนั้นเมื่อลูกเดินและเคลื่อนไหว จงเป็นตัวของพลังและให้พลังแก่ผู้อื่น

วันนี้พ่อได้พาพ่อบราห์มาไปท่องเที่ยว พวกท่านไปที่ไหน? บาบ่าได้แสดงให้เห็นพ่อบราห์มาเห็นบราห์มินทั้งหลายทั้งในดินแดนนี้และในต่างแดน ผู้ที่ได้ถือกำเนิดที่อะแควหลังจากที่บราห์มาบาบากลายเป็นอะแคว คนเหล่านี้จะมีมากเท่าไร? สิ่งสร้างผ่านรูปที่อะแควนั้นยิ่งใหญ่มากกว่าสิ่งสร้างที่ผ่านรูปที่มีตัวตนมาก บาบ่าสร้างสิ่งสร้างผ่านรูปที่อะแควในทุกสถานที่ที่ปรากฏในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกได้ยินสิ่งนั้นไหม? ลูกทุกคนก็รวมอยู่ในนั้นด้วยใช่ไหม? บัปดาให้ดริชตีที่เต็มไปด้วยความรักอันยิ่งใหญ่และความรู้สึกที่ใกล้ชิดแก่ลูกแต่ละคน บาบ่ายังมอบของขวัญพิเศษให้กับสิ่งสร้างที่อะแควด้วย ผู้ที่นั่งอยู่ที่นั่นซึ่งกลายเป็นส่วนหนึ่งของสิ่งสร้างดวงวิญญาณบราห์มินหลังจากบทบาทของบราห์มาที่มีตัวตนสิ้นสุดลงแล้ว ยกมือขึ้น! ก็คือลูกส่วนใหญ่ อัจชะ ลูกอาจจะเอามือลงได้ อัจชะ ผู้ที่เป็นสิ่งสร้างผ่านรูปที่มีตัวตน ยกมือขึ้น! มีลูกน้อยมากมีลูกน้อยมากที่มาในชุมนุมของวันนี้ บัปดาทำให้ลูกแต่ละคนปรากฏตัว เนื่องจากมีจำนวนมาก พวกเขาจึงไม่สามารถนั่งที่นี้ได้ แต่ลูกทุกคนสามารถมายังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนได้ ที่นั่นลูกสามารถมีพื้นที่ได้มากเท่าที่ลูกต้องการ บัปดาทำให้ทุกคนปรากฏตัวในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน นั่นคือ บัปดาเชิญพวกเขาที่นั่น ทุกคนมีความสุขมาก และบัปดาแม้กระทั่งมีความสุขมากกว่าอีก บัปดามอบของขวัญให้เพชรพลอยเหล่านั้น มันเป็นดอกบัวที่สวยงามมากของเพชรที่ไร้ที่ตำหนิและเปล่งประกายเป็นอย่างมาก กลีบดอกบัวแต่ละกลีบมีพลังที่แตกต่างกันเขียนไว้บนกลีบดอกบัวนั้น และแต่ละกลีบก็เปล่งประกายเจิดจ้าด้วยสีสันที่แตกต่างกัน ให้ดอกบัวเพชรอันไร้ตำหนินั้นปรากฏออกมา จะสวยงามขนาดไหน? มันปรากฏออกมาหรือไม่? ลูกให้มันปรากฏออกมาหรือไม่? ลูกดับเบิลฟอเรนเนอร์ให้มันปรากฏออกมาหรือไม่? ครูให้มันปรากฏออกมาหรือไม่? พันดาวาสให้มันปรากฏออกมาหรือไม่? ผู้เป็นแม่ที่แสนหวานให้มันปรากฏออกมาหรือไม่? แม้คือความพิเศษของมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ทุกคนประหลาดใจเรื่องอะไร? เรื่องที่มีแม่มากมายที่กลายเป็นชัคตี! ผู้เป็นแม่จำนวนมากจึงรับเอาความบริสุทธิ์และเปลี่ยนเป็นรูปของเทพธิดา ลูกจะเห็นได้ว่าผู้เป็นแม่คือส่วนใหญ่ ดังนั้นวันนี้บัปดาจึงมอบความรักมากมายแก่สิ่งสร้างที่อะแคว บาบ่าทำให้สวนปรากฏขึ้นมาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ท่านทำให้ภูเขาและมหาสมุทรปรากฏขึ้นมาด้วย บาบ่าพาลูกไปทุกหนแห่ง ลูกมีอิสระที่จะไปทุกที่ที่ลูกต้องการ ท่านไม่ได้ให้ลูกเล่นเกม ท่านไม่ได้ให้ลูกเล่นไม้ตีลูกบอล! บ้างก็เล่นอยู่ในคลื่นมหาสมุทร บ้างก็นั่งอยู่บนภูเขา บ้างก็เดินไปรอบๆในสวน ดังนั้นวันนี้จึงมีการรวมตัวกันอย่างมีความสุขของสิ่งสร้างที่อะแควในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน บัปดาให้พรนี้กับลูกทุกคน: ดำเนินชีวิตและโยยบินต่อไปด้วยพลังทั้งหมดอยู่เสมอ

ดังนั้น มนตราพิเศษอันยิ่งใหญ่ของบัพดาดาในวันนี้ ซึ่งเป็นวันแห่งความทรงจำระลึกถึง คือ "จงกลายเป็นตัวของความทรงจำระลึกถึงและเป็นตัวแห่งพลัง" อย่าเก็บสมบัติที่มีค่าของลูกไว้อย่างแฝงตัว จงเปิดเผยสิ่งเหล่านั้นโดยผ่านทุกการกระทำ ให้ทุกดวงวิญญาณที่เข้ามาติดต่อกับลูก – ด้วยวิธีดีของลูก คำพูดและการกระทำของลูก – รวมมือกันเพื่อที่พวกเขาจะกลับมามีพลัง อยู่ในรูปที่ทรงพลังของลูกและให้ความรักแก่พวกเขา บัพดาดาได้เห็นวามในบรรดาลูกใหม่ที่มา มีบางดวงวิญญาณที่เมื่อพร้อมกับความร่วมมือของบัพดาดาแล้ว จำเป็นต้องได้รับความกล้าหาญ ความจริงใจ ความกระตือรือร้น และวิธีแก้ปัญหาจากลูกดวงวิญญาณบราห์มินด้วย พวกเขาอยุ่อย่างน้อยมากยิ่งเด็กมาก แม้ว่าจะยังอายุน้อยแต่ก็มีความกล้าหาญและกลายเป็นบราห์มิน ดังนั้นผู้ที่ยังอายุน้อยจึงจำเป็นต้องการการหล่อเลี้ยงของพลัง ไม่ใช่เรื่องของกาให้พลังและการหล่อเลี้ยงที่แยกกัน แต่จำเป็นต้องให้พลังอย่างเป็นรูปแบบหนึ่งของการหล่อเลี้ยง ดวงวิญญาณบราห์มินที่จำเป็นสำหรับการก่อตั้งนี้ควรจะมีพร้อมโดยเร็ว เพราะต้องมีดวงวิญญาณอย่างน้อย 900,000 ดวง ดังนั้นจงให้ความร่วมมือของผู้มีพลัง! ให้การหล่อเลี้ยง! เพิ่มพลัง! อย่าให้คำสอนที่จะนำไปสู่การสนทนาลึกยิ่งขึ้น! ให้พลังแก่พวกเขา! อย่ามองที่ความอ่อนแอของพวกเข แต่จงเติมเต็มพวกเขาอยู่เรื่อยๆ ด้วยคุณสมบัติพิเศษหรือพลังใดก็ตามที่พวกเขาขาด ทุกวันนี้มีความจำเป็นสำหรับลูกดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือสำหรับการให้การหล่อเลี้ยงประเภทนี้ เป็นเรื่องปกติที่จะเพิ่มจำนวนนักเรียนและจำนวนศูนย์ แต่เวลานี้มีความจำเป็นที่จะต้องทำให้ทุกดวงวิญญาณมีพลังด้วยความช่วยเหลือจากพ่อ ลูกทุกคนกำลังรับใช้และลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่รับใช้ อย่างไรก็ตามเวลานี้ให้ดวงวิญญาณได้สัมผัสกับกระแสจิตของรูปอันทรงพลังของลูกผ่านงานรับใช้ที่ลูกทำ ให้มีงานรับใช้ที่ทรงพลัง ในโลกทุกวันนี้มีคนมากมายที่ทำงานรับใช้ธรรมดาๆ อย่างไรก็ตาม คุณสมบัติพิเศษของลูกคือการทำงานรับใช้ที่ทรงพลัง แม้แต่ดวงวิญญาณบราห์มินก็ยังต้องการการหล่อเลี้ยงของพลัง อัจชะ

ลูกๆ ทุกคนในดินแดนนี้และในต่างแดนอยู่เบื้องหน้าบัพดาดา แม้ว่าพวกเขาจะอยู่ห่างไกลก็ตาม บัพดาดารู้ว่าลูกทุกคนพูดสิ่งเดียวกันว่า "มอบความรักและความทรงจำระลึกถึงของฉันด้วย" ความทรงจำระลึกถึงของทุกคนไปถึงบัพดาดา ไม่ว่าจะผ่านทางจดหมาย คำพูด การ์ด หรืออีเมล ปัจจุบันมีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านวิทยาศาสตร์มากมาย บัพดาดาได้รับการจดจำระลึกผ่านสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ และการจดจำระลึกถึงผ่านเสียงของหัวใจด้วย เสียงของหัวใจไปถึงบาบาเร็วที่สุด ดังนั้น ถึงลูกทุกคนที่ได้ส่งความรักและความทรงจำระลึกถึงจากหัวใจของพวกเขาและจากวิธีการต่างๆ ทั้งหมด บัพดาดาขอมอบความรักและความทรงจำระลึกถึงเช่นกัน ลูกๆ ให้ความทรงจำระลึกถึงครั้งหนึ่ง และบัพดาตามอบความรักและความทรงจำระลึกถึงถึงหลายล้านเท่าเป็นการตอบแทน อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณผู้มีพลังในทุกหนแห่งที่อยู่ใกล้ชิดกับหัวใจ ถึงดวงวิญญาณผู้สูงส่งที่เปิดเผยแต่ละพลังในเวลาที่ถูกต้องผ่านรูปของพวกเข ถึงดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือกับพ่ออย่างสม่ำเสมอและกลายเป็นเครื่องมือในการหล่อเลี้ยงของทุกพลังแก่ดวงวิญญาณทั้งหลาย ถึงดวงวิญญาณในสภาพที่โอบรับที่ให้ความกล้าหาญ ความจริงใจ และความกระตือรือร้นแก่ทุกคนอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงโลกที่เปลี่ยนปัญหาเป็นวิธีแก้ปัญหาอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณซึ่งเป็นตัวของการจดจำระลึกถึง และดังนั้นจึงเป็นตัวของพลัง ด้วยความรัก ความทรงจำระลึกถึง และนมัสเตหลายล้านเท่าจากบัพดาดา อัจชะ

วันนี้ บาบากำลังระลึกถึงผู้ที่มาจากสังกัมบาวัน (ศูนย์อาบูโรด) เป็นพิเศษ ผู้ที่มาจากสังกัมบาวันก็มา งานรับใช้ของพวกเขานั้นไม่ยิ่งหย่อนเลย วันนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งบัพดาดาได้รับความรักและความทรงจำระลึกถึงเป็นพิเศษของพวกเข งานรับใช้ของการรับผู้อื่นก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย ในความเป็นจริงแล้ว ผู้รับใช้ทั้งหมดของชาวดิวันต่างก็นำหน้ากันและกันในการทำงานรับใช้ นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกต้องอยู่อย่างตื่นตัวอยู่เสมอ ลูกต้องก้าวต่อไป ลูกต้องวิ่งต่อไป ลูกต้องทำให้ทุกคนพอใจ ขอแสดงความยินดี! ถึงทุกคนจากพันดาฟบาวัน และสี่แสนของชูปัน: ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี ขอแสดงความยินดี!

ดัลเบิ้ลฟอเรนเนอร์เห็นว่าบัพดาดาไม่ได้พูดอะไรกับพวกเขาเลย บัพดาดา ดาดีทั้งหมด และบราห์มินทั้งหมดมีความรักเป็นสองเท่าและสามเท่าต่อดัลเบิ้ลฟอเรนเนอร์ เพราะเหตุใด? บัพดาดาเล่าถึงคุณสมบัติพิเศษของพวกเขอยู่เสมอ ที่พวกเขาได้ทำลายกำแพงของวัฒนธรรมที่แตกต่างกันและเข้ามาสู่ชีวิตบราห์มิน ลูกได้กลายมาเป็นวัฒนธรรมบราห์มินจนไม่มีใครสามารถบอกได้ว่าลูกมาจากประเทศที่แตกต่างกัน ลูกเป็นของบาร์ตและจะเป็นของที่นี่ตลอดไป เหตุนี้เองดัลเบิ้ลฟอเรนเนอร์จึงได้รับความรักและความทรงจำระลึกถึงมากมายนับพันล้านเท่า ดีมาก

พร: ขอให้ลูกนั่งบนที่นั่งดอกบัวและสัมผัสถึงความรักของพระเจ้าโดยละวางจากสำนึกูของร่างกาย ที่นั่งรูปดอกบัวเป็นสัญลักษณ์ของสภาพอันสูงส่งของดวงวิญญาณบราห์มิน ดวงวิญญาณที่นั่งบนที่นั่งดอกบัวจะละวางจากสำนึกูของร่างกายใดๆโดยอัตโนมัติ ไม่มีสำนึกูของร่างกายใดๆที่ดึงพวกเขา พ่อบราห์มามีรูปที่เป็นเทวดาหรือรูปที่เป็นเทพอยู่ในสำนึกูอยู่เสมอในขณะเดินและเคลื่อนไหวไปมา ในทำนองเดียวกันเมื่อลูกมีสภาพของจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณอย่างเป็นธรรมชาติ ก็กล่าวได้ว่าลูกได้ละวางจากสำนึกูของร่างกาย ผู้ที่อยู่เหนือสำนึกูของร่างกายใดๆย่อมเป็นที่รักของพระเจ้า

คติพจน์: พระเจ้ามอบคุณสมบัติพิเศษและคุณธรรมแก่ลูกอย่างเป็นพระภูंपราสาท และการพิจารณาว่าสิ่งเหล่านี้เป็นของลูกเองคือการมีจิตสำนึกที่เป็นร่าง

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ ผู้ที่รับใช้ทั้งจักรวาลนั้นซื่อสัตย์ ลูกทำให้คนอื่นมากมายเหมือนกับตัวลูกและไม่ได้เป็นผู้รักการพักผ่อน

คำถาม: คำพูดใดที่ลูกๆ บราห์มินไม่เคยพูด?

คำตอบ: ลูกๆ บราห์มินไม่สามารถพูดว่า “เราไม่มีสายใยใดๆ กับบราห์มา เราจดจำชีพบาบาโดยตรง” หากไม่มีพอบราห์มา ลูกก็ไม่สามารถถูกเรียกว่าบราห์มิน ผู้ที่ไม่มีสายใยกับบราห์มา นั่นคือผู้ที่ไม่ได้เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาคือศูทร ศูทรไม่สามารถกลายเป็นเทพ(โดยตรง)ได้

โอม ซานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ผ่านดาด้า ลูกๆ บางคนได้ทำพิธีเปิดพิพิภพและนิทรสการ แต่ในความเป็นจริงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ทำพิธีเปิดนานมาแล้ว กิ่งก้านเหล่านี้ปรากฏออกมาอย่างต่อเนื่องในเวลานี้ จำเป็นต้องมีพาทชาลามากมาย ก่อนอื่นคือพาทชาลาที่พ่ออาศัยอยู่ ที่ลูกเรียกว่ามธุบัน ลูกๆ ลูกๆ ว่ามูร์ลีได้มีการเล่นในมธุบันเสมอ มูร์ลีของใคร? ของพระเจ้า พระเจ้าไม่มีตัวตน ท่านเล่นมูร์ลีผ่านพาหนะที่มีตัวตน เขาได้รับชื่อว่า “พาหนะที่โชคดี” ลูกไหนก็ตามสามารถเข้าใจว่าพ่อเข้ามาในผู้ใด มีเพียงลูกๆ เท่านั้นที่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ เพราะไม่มีใครอื่นรู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่ม, ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกทำพิธีเปิดที่ดำเนินการโดยบุคคลสำคัญหรือผู้ว่าราชการฯ บาบาเฝ้าแต่เขียนเสมอว่า ก่อนอื่นจงให้คำแนะนำของพ่อและวิธีที่ท่านก่อตั้งโลกใหม่แก่ผู้ที่ได้รับเชิญมาทำพิธีเปิด พาทชาลาเหล่านี้คือกิ่งก้านสาขาที่ได้มีการเปิดขึ้น แต่ละพาทชาลาถูกเปิดขึ้นโดยคนใดคนหนึ่งเพื่อที่เขาหรือเธอสามารถได้รับประโยชน์ เพื่อที่พวกเขาสามารถเข้าใจว่าพ่อกำลังทำอะไรอย่างแท้จริง การก่อตั้งอาณาจักรของความสงบในโลก นั่นคืออาณาจักรของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปก่อตั้งขึ้นโดยบราห์มา พิธีเปิดได้เกิดขึ้นแล้ว เวลานี้สาขากำลังมีการเปิดขึ้น เช่นที่สาขาของธนาคารก็มีการเปิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง พ่อผู้เดียวเท่านั้นต้องมาและให้ความรู้แก่ลูกๆ เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นมีความรู้ และเหตุนี้เองท่านผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงพ่อทางจิตเท่านั้นที่มีความรู้ทางจิตนี้ ซึ่งท่านมาและให้ความรู้แก่ลูกๆ จิตวิญญาณ (ดวงวิญญาณ) ท่านอธิบายว่า โอ ดวงวิญญาณ โอ ลูกๆ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ชื่อ, ดวงวิญญาณเป็นเรื่องธรรมดา มีคำกล่าวว่า ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่, ดวงวิญญาณบุญ, ดวงวิญญาณบาป พ่อผู้เป็นพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังอธิบายแก่ดวงวิญญาณ เหตุใดพ่อจึงมา? ท่านมาเพื่อให้มรดกแก่ลูกๆ อย่างแน่นอน และแล้วลูกต้องไปสู่โลกใหม่ที่สโตประธาน มีคำกล่าวว่าประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนั้นชั่วร้าย โลกใหม่และโลกเก่าเป็นโลกของมนุษย์ พ่อพูดว่า พ่อต้องมาเพื่อสร้างโลกใหม่ ไม่สามารถมีโลกที่ปราศจากมนุษย์ เคยมีอาณาจักรของเหล่าเทพในโลกใหม่และเวลานี้กำลังมีการก่อตั้งขึ้นอีกครั้ง เวลานี้ลูกๆ ได้กลายเป็นบราห์มินจากศูทร พ่อมาอีกครั้งเพื่อเปลี่ยนลูกจากบราห์มินไปเป็นเทพ ลูกสามารถบอกพวกเขาได้ว่านี่คือวิธีที่พ่ออธิบาย ลูกสามารถไปสู่โลกใหม่ได้อย่างไร? เวลานี้ลูกดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์และมีกิเลสและเวลานี้ลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลส ภาระของบาปของหลายชาติเกิดอยู่บนศีรษะของลูก บาปนั้นเริ่มขึ้นเมื่อใด? พ่อทำให้ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบุญเป็นเวลา 21 ชาติเกิดและแล้วลูกก็กลายเป็นดวงวิญญาณบาป ที่ใดที่มีบาปที่นั่นก็จะมีแต่ความทุกข์เท่านั้น พ่อบอกลูกด้วยเช่นกันว่าบาปคืออะไร หนึ่งในกิจการที่ลูกประณามศาสนาของลูก ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างมาก! ลูกเคยเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดังนั้นเวลานี้พ่อกำลังมาแล้ว ลูกดูหมิ่นพ่อผู้ที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์ ลูกประณามพ่อและเหตุนี้เองลูกจึงกลายเป็นดวงวิญญาณบาป ผู้คนพูดว่า โอ พระผู้ฉันเคยเป็นคนบาปมาหลายต่อหลายชาติเกิด ได้โปรดมาและชำระฉันให้บริสุทธิ์! พ่ออธิบายว่า พ่อเข้ามาในผู้ที่ได้ใช้ชาติเกิดมากที่สุดในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา “หลายชาติเกิด” บาบาหมายถึงอะไร? ลูกๆ “หลายชาติเกิด” หมายถึง 84 ชาติเกิด ผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด ก่อนอื่นใดคือลักษมีและนารายณ์นี้ที่มาที่นี่ ลูกมาที่นี่เพื่อเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาไปเป็นนารายณ์ ลูกได้รับการบอกถึงเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง มีใครเคยบอกลูกถึงเรื่องราวของการกลายเป็นรามหรือสีดาหรือไม่? พวกเขาเห็นลูกประณาม พ่อเปลี่ยนลูกจากผู้ขายธรรมดาไปเป็นนารายณ์และผู้หญิงธรรมดาไปเป็นลักษมี ไม่มีใครเคยประณามพวกเขา พ่อพูดว่า พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ทั้งสองรูปของวิษณุคือลักษมีและนารายณ์ ในวัยเด็กของพวกเขา พวกเขาเป็นเจ้าชายและกษัตริย์ พวกเขาไม่ได้เป็นพี่น้องกัน ลูกแต่ละคนเป็นของราชาต่างอาณาจักร เขาเป็นเจ้าชายในอาณาจักรหนึ่งและเธอเป็นเจ้าหญิงในอีกอาณาจักรหนึ่ง และแล้วหลังจากการแต่งงานของพวกเขา พวกเขาถูกเรียกว่าลักษมีและนารายณ์ มนุษย์ไม่รู้สิ่งเหล่านี้เลย ผู้ที่มีสิ่งเหล่านี้ในสติปัญญาของพวกเขาในวงจร

ก่อนหน้านี้ก็จะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ในเวลานี้ มีวัดที่สร้างให้แก่วัดที่มีและนารายณ์, ราตรีและกฤษณะ และวิษณุ, และวัดนั้นถูกเรียกว่าวัดของนารายณ์-นารายณ์ (Nar-Narayan Temple) พวกเขาที่มีวัดที่แยกต่างหากให้กับลักษมีและนารายณ์ด้วยเช่นกัน มีวัดให้กับบราห์มาด้วย พวกเขาพูดว่า ขอคารวะต่อเทพบราห์มา และแล้วพวกเขาก็พูดว่า ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุดซึ่งว่า ท่านแยกห่างออกไป เหล่าเทพไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า พ่ออธิบายว่า ก่อนอื่นได้อธิบายแก่ผู้ที่ถูกเชิญมาทำพิธีเปิดบางสิ่งว่า พระเจ้าได้วางรากฐานเพื่อความสงบในโลกไว้แล้ว เคยมีความสงบในโลกในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ พวกเขาเคยเป็นนายของยุคทอง ดังนั้นนี่คือมหาวิทยาลัยของพระเจ้าที่ใหญ่โตหรือเป็นมหาวิทยาลัยทางจิตของโลกสำหรับมนุษย์ที่จะเปลี่ยนจากผู้ชายไปเป็นนารายณ์และผู้หญิงไปเป็นลักษมี ผู้คนมากมายใช้ชื่อว่า “มหาวิทยาลัยโลก” ในความเป็นจริงมหาวิทยาลัยเหล่านั้นไม่ใช่ “มหาวิทยาลัยโลก” ทั้งโลกคือจักรวาล พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเปิดวิทยาลัยเพียงแห่งเดียวเท่านั้นในทั้งโลก ลูกรู้ว่าเพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ มีมหาวิทยาลัยโลกเพียงแห่งเดียวที่พ่อก่อตั้งขึ้น

เรานำทั้งโลกมาไว้ในดินแดนแห่งความสงบและความสุขและเหตุนี้เองมหาวิทยาลัยนี้จึงถูกเรียกว่ามหาวิทยาลัยโลกของพระเจ้า พระเจ้ามาและให้มรดกแห่งการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทั้งโลก มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างสิ่งที่พ่อพูดและสิ่งที่ผู้คนทั้งหมดเหล่านั้นเรียกมหาวิทยาลัย นี่เป็นเพียงงานของพ่อเท่านั้นที่จะเปลี่ยนแปลงจักรวาล นั่นคือเพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงทั้งโลก พวกเขาไม่อนุญาตให้เราใช้ชื่อนี้ แต่รัฐบาลเองก็ใช้ชื่อนี้ ลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ แต่ลูกไม่ควรอธิบายสิ่งนี้ก่อน ก่อนอื่นให้พูดว่า เราถูกเรียกว่าบราห์มากุมารและกุมารี ผู้นี้ได้ชื่อว่าบราห์มาเมื่อพ่อมาและทำให้เขากลายเป็นพาหนะของท่าน ชื่อประจำบิดาเป็นที่รู้จักกันดี เขามาจากไหน? พ่อของเขาชื่ออะไร? พวกเขาแสดงบราห์มาว่าเป็นเช่นเทพ พ่อของเหล่าเทพจะเป็นดวงวิญญาณสูงสุดอย่างแน่นอน ท่านเป็นผู้สร้างและบราห์มาก็จะถูกเรียกว่าสิ่งสร้างแรก พ่อของเขาชื่อชัชบาบา พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในฉันและให้คำแนะนำของพ่อแก่ลูก ลูกต้องอธิบายว่านี่คือพิธีกรรมของพระเจ้า พ่อพูดว่า ลูกร้องเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์! เวลานี้ โอ ลูกๆ โอ ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อของลูกและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ คำว่า “มานมานะบา” มาจากกิตะ พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ศรีกฤษณะไม่สามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เขาไม่สามารถเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ได้ เพียงพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นที่จะเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป นี่คือสิ่งที่ง่ายดายมาก! แน่ละลูกต้องพูด: พระเจ้าพูด พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดพูดว่ากิเลสตัณหาจะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ ก่อนหน้านี้มีโลกที่ปราศจากกิเลสและเวลานี้เป็นโลกที่มีกิเลส ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ในทุกหนแห่ง เมื่อลูกกลับมาปราศจากกิเลสก็ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข ดังนั้นลูกต้องพูดว่า พระเจ้าพูด: ตัณหาจะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ด้วยการเอาชนะตัณหาจะลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก จดจำพ่อผู้เดียว เราจดจำผู้เดียวนั้นด้วยเช่นกัน เมื่อมีการเปิดวิทยาลัย ก็จะมีการทำพิธีเปิดนั้น นี่ก็เป็นวิทยาลัยและมีศูนย์มากมายด้วยเช่นกัน ครูก็ได้รับการแต่งตั้งสำหรับศูนย์ ครูควรที่จะมีความใส่ใจกับสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน บาบาสั่งตั้งครูที่ดีมากสำหรับศูนย์ใหม่เพื่อที่พวกเขาจะทำให้ผู้อื่นเหมือนกับตนเองได้อย่างรวดเร็ว และวิ่งไปดำเนินการศูนย์อื่นๆเพื่อจะช่วยในการขยายตัวของงานรับใช้ ครูก็จะดูว่าใครสามารถที่จะอ่านและอธิบายมูรลีได้เป็นอย่างดี และแล้วจะบอกกับผู้อื่นว่า เวลานี้เธอสามารถนั่งที่นี้และให้คลาส ครูควรจะทดลองในวิธีนี้ และแล้วครูหลักก็จะไปที่ศูนย์อื่นๆเพื่อเริ่มงานรับใช้ที่นั่น นี่เป็นหน้าที่ของครูที่จะเริ่มทำงานรับใช้ในศูนย์หนึ่งและแล้วไปที่ศูนย์อื่นๆและเริ่มงานรับใช้ที่นั่น ครูแต่ละคนควรจะก่อตั้ง 10 ถึง 20 ศูนย์ มีงานรับใช้มากมายที่ต้องทำ ฝ่าฝืนแต่เปิดร้านของลูกต่อไปเรื่อยๆ ทำให้ผู้อื่นเหมือนกับตัวลูกและปล่อยพวกเขาไว้ที่นั่น สิ่งนี้ควรจะเข้าไปอยู่ในหัวใจของลูกว่า ฉันควรทำให้ใครบางคนเหมือนกับตัวฉันเองและเตรียมเธอเพื่อที่ว่าศูนย์อื่นๆสามารถเปิดขึ้นมาได้ อย่างไรก็ตามก็แทบจะไม่มีใครมีความซื่อสัตย์เช่นนั้น ผู้ที่รับใช้ทั้งจักรวาลกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่ซื่อสัตย์ พวกเขาเปิดศูนย์ ทำให้ใครบางคนเหมือนกับตนเองและแล้วก็ไปรับใช้สถานที่อื่นๆ ลูกต้องไม่ติดอยู่ในสถานที่เดียว อ้อชะ หากลูกไม่สามารถอธิบายแก่ผู้อื่น ให้ทำสิ่งอื่น ลูกไม่ควรกลับมาสำนึกที่เป็นร่างเกี่ยวกับสิ่งนั้นและรู้สึกว้า “ฉันสามารถทำงานนั้นได้อย่างไรในเมื่อฉันมาจากครอบครัวที่ร่ำรวย? ฉันจะรู้สึกเจ็บปวดถ้าฉันทำเช่นนั้น” กระดูกของบางคนก็เจ็บด้วยการทำงานแม้กระทั่งเล็กน้อย สิ่งนี้ถูกเรียกว่าสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย ลูกควรรับใช้ผู้อื่นเพื่อที่พวกเขาเองจะเขียนถึงบาบาเช่นกันว่า บาบาสั่งผู้สอนให้แก่นั่นและทำให้ชีวิตของฉันมีคุณค่า บาบาคควรจะได้รับข้อพิสูจน์ของงานรับใช้ที่ลูกทำ ลูกแต่ละคนควรจะกลายเป็นครู และแล้วพวกเขาก็จะเขียนว่า บาบามีคนอื่นอีกมากมายที่สามารถดูแลศูนย์หลังจากที่ฉันจากไป ฉันทำให้คนอื่นมากมายเหมือนกับเรา และดังนั้นเราจะเปิดศูนย์ต่อไปเรื่อยๆ ลูกๆเช่นนี้ถูกเรียกว่าดอกไม้ หากลูกไม่ทำงานรับใช้, ลูกจะกลายเป็นดอกไม้ได้อย่างไร? นี่คือการสวนดอกไม้ ดังนั้นจึงควรอธิบายแก่ผู้ที่ทำพิธีเปิด: เราคือบราห์มากุมารและกุมารี เราเปลี่ยนจากศูทรไปเป็นบราห์มินและแล้วเราก็กลายเป็นเทพ พ่อกำลังทำการก่อตั้งสกุลบราห์มินนี้, พร้อมกับสุริยวงศ์และจันทร์ราวศ์ ในเวลานี้ทุกคนเป็นของสกุลศูทร ในยุคทองพวกเขาเป็นของสกุลเทพ และแล้วพวกเขาก็กลายเป็นของสกุลนักรบและพ่อค้า บาบารู้ว่าลูกๆบางคนลืม

ประเด็นต่างๆมากมาย ก่อนอื่นใดเป็นสกุลบราห์มิน ลูกๆของประชาบิดาบราห์มา บราห์มามาจากไหน? บราห์มานี้กำลังนั่งที่นี้ ลูกควรจะอธิบายสิ่งนี้อย่างชัดเจนมาก การก่อตั้งกำลังดำเนินการผ่านบราห์มา ของใคร? ของบราห์มิน และแล้วพวกเขาจะได้รับคำสอนและถูกทำให้กลายเป็นเทพ เรากำลังศึกษากับพ่อ พวกเขาได้เขียนว่า พระเจ้าพูดกับอรชุนอย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ว่าอรชุนคือใคร ลูกรู้ว่าเราลูกๆของบราห์มาคือบราห์มิน บางคนพูดว่าพวกเขาเป็นลูกของชีพบบา และพวกเขาไม่มีสายใยใดๆกับบราห์มา ในกรณีนั้นพวกเขาจะกลายเป็นเทพได้อย่างไร? เป็นเพียงผ่านบราห์มาเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้น ชีพบบาบอกลูกให้จดจำท่านอย่างไรและผ่านผู้ใด? ท่านพูดว่าผ่านบราห์มา ลูกเป็นลูกๆของประชาบิดาบราห์มา ลูกถูกเรียกว่าบราห์มากุมารและกุมารี ลูกคือลูกๆ ของบราห์มา ดังนั้นลูกควรจะจดจำบราห์มาอย่างแน่นนอน ชีพบบากำลังสอนเราผ่านร่างของบราห์มา บราห์มาบาบาอยู่ตรงกลาง ลูกจะสามารถกลายเป็นเทพได้อย่างไร โดยที่ไม่ได้กลายเป็นบราห์มินก่อน? ลูกต้องรู้จักพาหนะที่พ่อเข้ามาด้วยเช่นกัน ลูกต้องกลายเป็นบราห์มิน หากลูกไม่พิจารณาว่าบราห์มาเป็นพ่อของลูก ลูกจะสามารถเป็นลูกของท่านได้อย่างไร? หากลูกไม่คิดว่าตนเองเป็นบราห์มิน นั่นก็หมายความว่าลูกเป็นศูทร มันเป็นไปได้สำหรับลูกที่จะเปลี่ยนจากศูทรไปเป็นเทพได้ทันที ลูกไม่สามารถกลายเป็นเทพได้โดยที่ไม่กลายเป็นบราห์มินก่อนและโดยการจดจำชีพบบา ไม่จำเป็นที่จะต้องกลับมาสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ดังนั้นลูกต้องอธิบายแก่ผู้ที่ทำพิธีเปิดว่าพิธีเปิดได้เกิดขึ้นแล้วโดยผ่านพ่อ เราจะบอกคุณด้วยเช่นกันว่า: เพียงจดจำพ่อและบาปของคุณจะถูกตัดออกไป พ่อผู้เดียวคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และแล้วคุณก็จะกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นเทพ ลูกๆสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างมากมาย บอกพวกเขาว่า เรากำลังให้สาสน์ของพ่อแก่พวกคุณ เวลานี้ไม่ว่าคุณจะทำสิ่งนั้นหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับคุณ เมื่อให้สาสน์แก่คุณแล้วเราจะจากไป ไม่มีวิธีการอื่นใดที่คุณจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ ทำงานรับใช้เมื่อไหร่ก็ตามที่ลูกมีเวลา ลูกมีเวลามาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเพิ่มจำนวนของศูนยใหม่ๆ ให้ทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวลูก เฝ้าแต่เปิดศูนย อย่าได้เพียงแต่นั่งอยู่ในสถานที่เดียว
2. ให้เตรียมสวนดอกไม้ ลูกแต่ละคนต้องกลายเป็นดอกไม้และทำให้ผู้อื่นไปเป็นดอกไม้เหมือนกับตัวลูกเอง อย่าได้มีสำนึกของการเป็นร่างเกี่ยวกับการทำงานรับใช้ประเภทใดๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากสิ่งล่อใจ และกลายเป็นผู้ที่เอาชนะวัตถุธาตุ โดยการอยู่เหนือการดึงดูดของความสะดวกสบายทางวัตถุใดๆ หากความสะดวกสบายของวัตถุธาตุใดๆ ครอบงวนประสาทสัมผัสทางร่างกายของลูก นั่นคือ หากความรู้สึกของการดึงดูดใดๆ เกิดขึ้นลูกจะไม่สามารถกลับมาละวางได้ ความปรารถนาเป็นรูปแบบหนึ่งของการดึงดูด บางคนบอกว่าพวกเขาไม่มีความปรารถนา(ichcha)ใดๆ แต่ว่าพวกเขาทหาบางสิ่งที่ดี(achcha) นี่ก็เป็นการดึงดูดที่ละเอียดอ่อนเช่นกัน ตรวจสอบว่าความสะดวกสบายทางร่างกายนั้น ซึ่งก็คือความสุขชั่วคราว ดึงดูดลูกในทางที่ละเอียดอ่อน ความสะดวกสบายทางร่างกายนั้นก็คือสิ่งอำนวยความสะดวกของวัตถุธาตุและเมื่อลูกกลับมาเป็นอิสระจากการการดึงดูดใดๆต่อสิ่งนั้นและกลับมาละวาง และแล้วลูกจะกลับมาเอาชนะวัตถุธาตุได้

คติพจน์: ละทิ้งความสับสนของ "ของฉัน ของฉัน" และอยู่ในความไม่มีขีดจำกัด และแล้วลูกจะถูกเรียกว่าผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน หยุดทำกรรมที่เป็นบาปเพราะเวลานี้ลูกต้องเริ่มต้นยุคที่ไม่มีการกระทำที่เป็นบาป
- คำถาม:** ลูกบราห์มินทุกคนควรทำตามพ่ออย่างแนบแน่นในวิธีการใด?
- คำตอบ:** เช่นที่พ่อเองกลายเป็นครูและสอนลูก ดังนั้นลูกแต่ละคนต้องกลายเป็นครูเช่นเดียวกับพ่อ ลูกต้องสอนผู้อื่นในสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้เรียนรู้มา ลูกเป็นครูลูกของครู และเป็นสัจกูรูลูกของสัจกูรูด้วยเช่นกัน ลูกต้องก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ลูกกำลังนั่งในเรือแห่งสัจจะ เรือของลูกอาจจะโคลง แต่ไม่สามารถจมได้

โอมชานติ พ่อทางจิตหนึ่งที่นี่และมีการสนทนาจากใจถึงใจกับลูกๆ ท่านพูดกับลูกๆ ผู้เป็นจิตวิญญาณทั้งหลายเพราะนี่คือความรู้ใหม่ นี่คือนวัตกรรมใหม่คือการศึกษที่เปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ใครกำลังสอนสิ่งนี้แก่ลูก? ลูกๆ รู้ว่าเป็นพ่อทางจิตผู้ที่กำลังสอนลูกๆ ผ่านบราห์มา ลูกไม่ควรลืมสิ่งนี้ ท่านคือพ่อและแล้วท่านก็สอนลูกและดังนั้นท่านก็เป็นครูด้วยเช่นกัน ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่า ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อโลกใหม่ ลูกควรจะมีศรัทธาในทุกประเด็น เพียงพ่อบุรุษผู้สอนลูกเพื่อโลกใหม่ สิ่งหลักคือพ่อ พ่อให้คำสอนเหล่านี้ผ่านบราห์มา ท่านจะให้คำสอนผ่านใครบางคน ได้มีการจดจำกันด้วยเช่นกันว่า พระเจ้าสอนราชาโยคะผ่านบราห์มา ท่านก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปผ่านบราห์มา ศาสนาเทพไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ เวลาคือยุคเหล็ก ดังนั้นสิ่งนี้พิสูจน์ว่ากำลังมีการก่อตั้งสวรรค์ขึ้น มีเพียงผู้คนของศาสนาเทพในสวรรค์เท่านั้น จะไม่มีศาสนามากมายเช่นนั้น นั่นคือการทำลายล้างจะเกิดขึ้นเพราะจะไม่มีศาสนาอื่นใดในยุคทอง สิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เวลามีศาสนามากมายนับไม่ถ้วน เวลานั้นพ่อกำลังทำให้ลูกไปเป็นเทพจากมนุษย์ เพราะเวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน นี่คือนานที่ง่ายดายมากที่จะอธิบาย พวกเขาเช่นกันได้แสดงให้เห็นการก่อตั้งผ่านบราห์มาในภาพตรีมูรติของพวกเขา ก่อตั้งอะไร? เป็นการก่อตั้งโลกใหม่อย่างแนบแน่น ไม่สามารถเป็นการก่อตั้งโลกเก่า ลูกๆ มีศรัทธาว่าเพียงเทพที่มีคุณธรรมที่สูงส่งเท่านั้นที่อาศัยอยู่ในโลกใหม่ เราก็ต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของเราด้วยเช่นกัน ก่อนอื่นใดเราต้องเอาชนะตัณหาและกลับมาปราศจากกิเลส เมื่อวานนี้เราไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นของเหล่าเทพและพูดว่า ท่านปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิงในขณะที่เรามีกิเลส เรา รู้สึกว่าตัวเราเองมีกิเลสเพราะเราเคยข้องแวะในกิเลส เวลานั้นพ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลสเช่นเดียวกับเหล่าเทพ ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งเช่นกัน หากลูกมีกิเลสตัณหาและความโกรธชรา ลูกก็ไม่สามารถถูกกล่าวได้ว่ามีคุณธรรมที่สูงส่ง การข้องแวะในกิเลสและความโกรธคือลักษณะนิสัยที่เป็นเช่นปีศาจ เหล่าเทพจะมีความละโมภไหม? กิเลสทั้งหลายไม่ได้มีอยู่ที่นั่น นี่คือนานของราวัน ราวันถือกำเนิดในการบรรจบกันของยุคเงินและยุคทองแดง เช่นเดียวกับที่มีการบรรจบกันของโลกเก่าและโลกใหม่ ดังนั้นเช่นกันเป็นการบรรจบกันของสองยุค เวลามีความทุกข์อย่างมากและโรคภัยมากมายในอาณาจักรของราวัน สิ่งนี้ลูกเรียกว่าอาณาจักรของราวัน พวกเขาเผาราวินทุกปี ในขณะที่ไปสู่หนทางบาปพวกเขาก็กลายเป็นผู้ที่มีกิเลส เวลานั้นลูกต้องกลับมาปราศจากกิเลส เป็นที่นี้ที่ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง ทุกคนได้รับผลของการกระทำของเขาเอง ลูกๆ ไม่ควรทำบาปใดๆ ในเวลานี้ หนึ่งในคือราชาผู้ที่เป็นผู้ที่เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป (วิคาร์มาจิต) และอีกหนึ่งคือราชาผู้ทำกรรมที่เป็นบาป (วิกกรรม) นี่คือนิสัยของการทำกรรมที่เป็นบาป นั่นเป็นช่วงเวลาของราวันและผู้ที่มีกิเลส ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้และไม่มีใครรู้ช่วงระยะเวลาของวงจร ในความเป็นจริงเหล่าเทพคือผู้เอาชนะการกระทำบาป ใน 5000 ปี, มี 2500 ปีของราชาวิกกรรม และ 2500 ปีของราชาวิคาร์มาจิต แม้ว่าผู้คนเหล่านั้นจะพูดว่า ครึ่งหนึ่งของวงจรเป็นของราชาวิกกรรมพวกเขาก็ไม่เข้าใจสิ่งใด ลูกพูดว่าช่วงเวลาของราชาวิคาร์มาจิตเริ่มต้นด้วยปีที่หนึ่ง และแล้วหลังจาก 2500 ปี ช่วงเวลาของราชาวิกกรรมก็เริ่มขึ้น ช่วงเวลาของราชาวิกกรรมจะจบสิ้นลงในเวลานี้ และเวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีและจะเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป เมื่อลูกกลายเป็นเช่นนั้นช่วงเวลาของราชาวิคาร์มาจิตก็จะเริ่มขึ้น เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ พวกเขาถามลูกว่า ทำไมลูกถึงทำให้บราห์มานั่งที่นี่? โอ้ แต่เหตุใดคุณถึงถูกกวนใจเกี่ยวกับสิ่งนั้นเล่า? ไม่ใช่ผู้ที่กำลังสอนเรา เรากำลังศึกษากับชีพบาบา และผู้เช่นกันก็กำลังศึกษากับผู้เดียวกันด้วย ผู้เดียวที่กำลังสอนเราคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านปราศจากภาพลักษณ์ ท่านไม่มีภาพลักษณ์ นั่นคือท่านไม่มีร่างกาย ท่านถูกเรียกว่าผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณที่ไม่มีตัวตนทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่น และแล้วพวกเขาก็ลงมาที่นี่และกลับมามีตัวตน ทุกคนจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณ พ่อทางร่างจะไม่ถูกเรียกว่าสิ่งสูงสุด นี่คือนานที่ต้องเข้าใจ นักเรียนในโรงเรียนให้ความใส่ใจต่อการศึกษาเล่าเรียนของพวกเขา เมื่อใครบางคนกลายเป็นนักกฎหมาย ฯลฯ และได้รับสถานภาพของเขาแล้ว การศึกษาของเขาก็จบสิ้นลง ไม่ใช่ว่าเขา

จะยังคงศึกษาต่อไปหลังจากกลายเป็นนักกฎหมาย ไม่เลย, การศึกษาของเขาก็น่าสนใจที่สุดเลย ลูกเข่นกันก็ไม่จำเป็นต้องศึกษาเล่าเรียนหลังจากที่ลูกได้กลายเป็นเทพ อาณาจักรของเหล่าเทพดำเนินต่อเนื่องเป็นเวลา 2500 ปี เพียงลูกๆเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ และแล้วลูกต้องอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกควรจะมีใจด้วยเช่นกันเกี่ยวกับ หากลูกไม่สอนผู้อื่นลูกจะสามารถถูกเรียกว่าเป็นครูได้อย่างไร! ลูกทั้งหมดคือครู เพราะเมื่อลูกเป็นลูกๆของครู ลูกทั้งหมดก็ต้องกลายเป็นครู ดังนั้น ครูมากมายเพียงใดจำเป็นต้องสอนสิ่งนี้ เช่นที่พ่อคือครูและเป็นสัตว์ครู ในทำนองเดียวกันลูกก็เป็นครูด้วย ลูกเป็นสัตว์ครูด้วยเช่นกันลูกๆของสัตว์ครู ผู้คนเหล่านั้นไม่ใช่สัตว์ครู พวกเขาเป็นลูกของลูกของครู “สัตว์” หมายถึงสัจจะ บารัตเคยถูกเรียกว่าดินแดนแห่งสัจจะ นี่คือนดินแดนแห่งความหลอกลวง บาบาเท่านั้นที่ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ ท่านคือโศยบาบาที่แท้จริง เมื่อพ่อที่แท้จริงมา คนที่ไม่จริงก็ปรากฏตัวด้วยเช่นกัน มีการจดจำกันว่า พายุจะมาและเรือจะโคลงแต่จะไม่จม มีการอธิบายแก่ลูกๆแล้วว่า พายุมากมายของมายาจะมา ลูกต้องไม่หวาดกลัวพายุเหล่านั้น ชันยาสซีไม่เคยพูดกับลูกว่า พายุของมายาจะมา พวกเขาไม่รู้ว่าจะพาเรือข้ามฟากไปที่ไหน ลูกๆรู้ว่าลูกไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนยังคงลงมาอย่างต่อเนื่องแม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าพระเจ้ามาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่พวกเขา ต้องมีการทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแนบแน่น อัจชะ, พระเจ้ามาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาอะไร? ท่านจะให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์อย่างแนบแน่น ผู้คนพูดเช่นนั้นแต่พวกเขาไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร สิ่งนั้นเมื่อไหร่หรือให้อย่างไร หากลูกถามใครบางคน พวกเขาจะพูดว่าสิ่งนั้นคงอยู่มาเป็นนิรันดร์, สิ่งนั้นคงอยู่มาตั้งแต่ก่อนมีการบันทึกเวลา พวกเขาเริ่มเฝ้าหุ่นจำลองของราวันเมื่อไร? พวกเขาจะพูดว่า ตั้งแต่ครั้งบรรพกาล เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาจะพูดว่าความรู้ของลูกนั้นใหม่ ผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้ในวงจรที่แล้วก็จะเข้าใจสิ่งนี้อย่างรวดเร็ว พักเรื่องของบราห์มาไว้ก่อน การเกิดของชีวาได้เกิดขึ้น และพวกเขาอ้างถึงสิ่งนี้ว่าเป็นชีพรাত্রี(กลางคืนของชีวา) พ่ออธิบายว่า การเกิดของพ่อนั้นสูงส่งและพิเศษสุด พ่อไม่ได้เกิดมาเหมือนกับมนุษย์ธรรมดาเพราะพวกเขาทั้งหมดเกิดผ่านกรรม พวกเขากลายเป็นผู้มีร่างกาย พ่อไม่ได้เข้ามาในกรรม ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด มหาสมุทรแห่งความรู้สามารถให้ความรู้นี้ ไม่มีมนุษย์ใดสามารถถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ค่ายกย่องนี้เป็นของผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้น พ่อผู้ไม่มีตัวตนสอนและอธิบายแก่ลูกดวงวิญญาณ ลูกๆได้กลับมามีสำนึกที่เป็นร่างในขณะที่เล่นบทบาทของลูกในอาณาจักรของราวัน ความรู้ที่ว่าดวงวิญญาณที่ทำการสิ่งลูกลิ้มเลียนไป เหล่านี้คืออวัยวะ นั่นคือดวงวิญญาณ และหากฉันต้องการฉันสามารถทำให้อวัยวะเหล่านี้ทำงานหรือไม่ก็ได้ ในโลกที่ไม่มีตัวตนดวงวิญญาณคงนั่งอยู่ที่นั่นโดยไม่มีร่างกาย เวลาลูกรู้จักบ้านของลูก ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าบ้านเป็นพระเจ้า พวกเขาคือผู้ที่มีความรู้ของธาตุบราห์มและธาตุอื่นๆ พวกเขาพูดว่าเราจะหลอมรวมไปกับธาตุบราห์ม หากพวกเขากล่าวว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ในธาตุบราห์ม และแล้วพระเจ้าก็จะแยกออกไป แต่พวกเขาคิดว่าธาตุบราห์มเป็นพระเจ้า สิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน พวกเขาลืมแม่กระทั่งพ่อ ลูกจะไม่จดจำพ่อผู้ที่ทำให้ลูกไปเป็นนายแห่งสวรรค์หรือ เพราะท่านคือผู้เดียวที่สร้างสวรรค์? เวลาลูกคือ บราห์มินแห่งยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลาลูกกำลังกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด มนุษย์ที่ตกต่ำที่สุดก็ก้มลงเบื้องหน้าผู้ที่สูงส่ง พวกเขาไปที่วัดของเหล่าเทพและร้องเพลงสรรเสริญอย่างมาก เวลาลูกรู้ว่าเรากำลังกลายเป็นเทพอีกครั้ง นี่คือนสิ่งที่ง่ายมาก มีการอธิบายภาพลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลายให้แก่ลูก มีวงจรที่หลากหลายด้วยเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่จดจำบราห์มิน,เทพ และนักรบ มีภาพลักษณ์ของลักษมีและนารายณ์ ฯลฯ พ่อมาและแก้ไขทุกคนให้ถูกต้อง ท่านกำลังแก้ไขลูกด้วยเช่นกันเพราะไม่ว่าลูกเคยทำอะไรในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าเป็นสิ่งที่ผิด! เหตุนี้เองลูกจึงกลับมาดโมประธาน นี่คือนโลกที่ไม่มีศีลธรรม ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ที่นั่นเพราะเป็นอาณาจักรของราวัน ทุกคนมีกิเลส อาณาจักรของราวันไม่มีศีลธรรม ในขณะที่อาณาจักรของรามนั้นมีศีลธรรม นี่คือนยุคเหล็กและนั่นคือนยุคทอง นี่คือนสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ลูกเคยเห็นผู้เดียวนั้นหยาบคายคัมภีร์ใดๆขึ้นมาหรือไม่? ท่านให้ความรู้ของตัวท่านเองแก่ลูกและให้คำอธิบายของสิ่งสร้างแก่ลูกด้วยเช่นกัน ผู้ที่ศึกษาคัมภีร์และถ่ายทอดคัมภีร์แก่ผู้อื่นมีคัมภีร์อยู่ในสติปัญญาของเขา ดังนั้นผู้ประทานความสุขสำหรับทุกคนคือชีพบบาเดียว ท่านผู้เดียวนั้นที่นั่นที่เป็นพ่อสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด,ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อที่ไม่มีความจำกัดให้มรดกที่ไม่มีความจำกัดแก่ลูกอย่างแนบแน่น ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์เมื่อ 5000 ปีที่แล้ว และเวลาลูกเป็นชาวนรก ในอาณาจักรของราวันด้วย มีจักรพรรดิและราชา ผู้คนเหล่านั้นมั่งคั่งมากและผู้อื่นก็มั่งคั่งน้อยกว่า พวกเขาไม่สามารถเรียกว่าเป็นผู้คนของสุริยวงศ์หรือจันทร์ทราวส์ ในบรรดาพวกเขาผู้ที่มั่งคั่งก็ได้รับสมญาว่าจักรพรรดิ ผู้ที่มั่งคั่งน้อยกว่าก็ได้รับสมญาว่าราชา เวลานั้นเป็นการปกครองของปวงประชาเหนือปวงประชา ไม่มีพระเจ้าผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย ปวงประชานั้นก็เคยพิจารณาว่าราชาของเขาเป็นผู้จัดหาหรือให้อาหารแก่พวกเขา แต่ในเวลานี้สิ่งนั้นก็ได้หายไปแล้วด้วย เวลานั้นมองดูสภาพของผู้คน! มีการต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างมากมาย ฯลฯ เวลาลูกมีความรู้ทั้งหมดตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนสุดท้ายในสติปัญญาของลูก พ่อซึ่งเป็นผู้สร้างอยู่ที่นั่นในเวลานี้ในทางปฏิบัติและแล้วสิ่งนี้ก็จะถูกทำให้เป็นเรื่องราวในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลาลูกอยู่ที่นั่นในทางปฏิบัติด้วย ลูกจะ

ปกครองเป็นเวลาครึ่งวงจร และภายหลังก็จะกลายเป็นเพียงเรื่องราว สัญลักษณ์ของลูกยังคงอยู่ ถามใครก็ตามว่าพวกเขาได้ปกครองเมื่อไหร่ และพวกเขาก็จะตอบว่าหลายแสนปีมาแล้ว ชันยาสซึ่งเป็นของหนทางสันโดษ ลูกเป็นของอาศรมของการครองเรือนที่บริสุทธิ์และแล้วลูกก็ต้องไปสู่อาศรมของการครองเรือนที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับความสุขแห่งสวรรค์ ผู้คนในหนทางของสันโดษไม่สามารถสอนสิ่งใดเกี่ยวกับหนทางของครอบครัวได้ ก่อนหน้านั้นพวกเขาเคยอาศัยอยู่ในป่าและพวกเขาเคยมีพลังนั้น เคยมีการนำอาหารไปให้แก่พวกเขาในป่า เวลานี้พวกเขาไม่มีพลังใดๆหลงเหลืออยู่ในทำนองเดียวกัน ลูกเคยมีพลังในการปกครองที่นั่น แต่พลังนั้นอยู่ที่ไหนในเวลานี้? ลูกคือคนเดียวที่ไหม้ไหม? ลูกไม่ได้มีพลังนั้นอีกต่อไป ศาสดาตั้งเดิมของชาวบาร์ตไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ เวลานี้ไม่มีศาสนา พ่อพูดว่า พ่อมาและทำการก่อตั้งศาสนาและทำลายความไร้ศาสนา พ่อ นำผู้ที่กลายเป็นผู้ที่ไร้ศาสนาไปเป็นผู้ที่มีศาสนา ส่วนที่เหลือทั้งหมดที่ยังคงอยู่นั้นก็จะถูกทำลาย อย่างไรก็ตามพ่ออธิบายแก่ลูกๆว่า จงให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้สร้างความทุกข์และผู้ประทานความสุข เมื่อลูกกลับมาไม่มีความสุขอย่างมากเท่านั้นที่พ่อมาและแล้วทำให้ลูกมีความสุข การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้วเป็นนิรันดร์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุดในยุคบรรจบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ลูกได้พบพ่อที่แท้จริงแล้วและดังนั้นอย่าได้ทำกรรมที่ไม่จริงหรือไม่มีศีลธรรมใดๆ
2. อย่าได้หวาดกลัวต่ออายุของมายา จดจำเสมอว่าเรือของสัจจะจะไม่จม แต่จะไม่จม กลายเป็นสัตว์ครู ลูกๆของสัตว์ครูและพาเรือของทุกคนข้ามฟาก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณผู้ที่มีการทดลองกับสิ่งอำนวยความสะดวก และกลับมามีชัยชนะเหนือสิ่งเหล่านั้น ด้วยการทำความพยายามทางจิตของการมีโยคะที่ง่ายดาย
ขณะที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกและการทดลองกับสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด อย่าให้สภาพของโยคะของลูกขึ้นลง ด้วยการเป็นโยคีและมีการทดลองที่ถูกเรียกว่าอยู่อย่างความละวาง ขณะที่เป็นเครื่องมือและมีทุกสิ่งปลดปล่อยตนเองจากการดึงดูดใดๆต่อสิ่งนั้น และมีการทดลองกับสิ่งนั้น หากลูกมีความปรารถนาใดๆ ความปรารถนาจะไม่ยอมให้ลูกกลับมาได้และเวลาของลูกจะใช้ไปในความเพียรพยายาม ในเวลานั้น แม้ว่าลูกจะพยายามรักษาความเพียรพยายามทางจิตของลูก สิ่งอำนวยความสะดวกจะดึงดูดลูก ดังนั้น เป็นดวงวิญญาณผู้ที่มีการทดลองและด้วยการทำความพยายามทางจิตของการมีโยคะที่ง่ายดาย กลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือสิ่งอำนวยความสะดวก นั่นคือ เหนือวัตถุธาตุ

คติพจน์: การอยู่อย่างพอใจและทำให้ทุกคนพอใจคือการเป็นเพชรพลอยของความพอใจ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกสะสมรายได้ด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง จากเดบิท์ลูกเข้าไปสู่ เครดิตและลูกกลายเป็นนายของโลก
- คำถาม:** อะไรคือความหมายของ “มิตรแห่งสัจจะพาเรือของลูกข้ามฟากและมิตรที่ไม่จริงจะทำให้เรือของลูกจม น้ำ?”
- คำตอบ:** เมื่อลูกๆ ได้รับมิตรแห่งสัจจะ นั่นคือความเป็นมิตรของพ่อ สภาพของลูกก็ขึ้นไป มิตรของราวันคือมิตรที่ไม่ ดี ด้วยความเป็นมิตรของราวันลูกก็ตกลงมา นั่นคือเขาจมเรือของลูก ในขณะที่พ่อพาลูกข้ามฟากไป เป็นความมหัศจรรย์ของพ่อที่ด้วยการให้ความเป็นมิตรของพ่อแก่ลูก ลูกจะได้สัมผัสกับการหลุดพ้นและ การหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่าเป็นนักมายากลด้วยเช่นกัน

โอมชานติ ลูกๆ กำลังนั่งในการจดจำระลึกถึง สิ่งนี้เรียกว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง พ่อพูดว่า อย่าได้ใช้ คำว่า“โยคะ” จงจดจำพ่อ ท่านคือพ่อของดวงวิญญาณ พ่อสูงสุดและผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์นั้น เท่านั้น พ่อพูดว่าละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูกและจดจำพ่อผู้เดียว มีคำกล่าวว่าเมื่อลูกตายทั้งโลกก็ตายไป แล้วสำหรับลูก อย่าได้จดจำความสัมพันธ์ทางร่างของลูกๆ หรือร่างกายที่ลูกเห็น เพียงแต่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นและ บาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกเคยเป็นดวงวิญญาณบาปมาหลายชาติเกิด นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป ยุคทองคือโลกของ ดวงวิญญาณบุญ เวลานั้นลูกจะสามารถตัดบาปทั้งหมดของลูกและสะสมบุญขึ้นมาได้อย่างไร? ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ เท่านั้นที่จะมีการสะสม จิตใจและสติปัญญาอยู่ในดวงวิญญาณ ดังนั้นลูกดวงวิญญาณต้องจดจำบาปด้วยสติปัญญาของ ลูก พ่อพูดว่า ลืมทุกคน เพื่อนฝูงและญาติมิตรทั้งหมดของลูก พวกเขาทั้งหมดทำให้กันและกันมีความทุกข์ บาปแรกที่พวกเข ทำคือพวกเขาใช้ดาบของตัณหาหาคะ บาปที่สองที่พวกเขาทำคืออะไร? พวกเขาเรียกพ่อผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและ ความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ผู้เดียวที่ให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกๆ นั่นคือผู้เดียวที่ทำให้ลูกเป็นนายของโลกว่าอยู่ใน ทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นี่คือโรงเรียนและลูกมาที่นี่เพื่อศึกษาเล่าเรียน ลักษณะและนารายณ์คือเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนั้น ลูกรู้ว่าเวลามันลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ เป็นเวลา 5000 ปีที่แล้วอย่างแท้จริง เมื่อเรากลายเป็นนายของโลก เหล่าเทพคือนายของโลก เป็นสถานภาพที่สูงชันนั้น! เป็นพ่อผู้ที่ทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน พ่อเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุด ชื่อดั้งเดิมของท่านคือชีวา ภายหลังพวกเขา ก็ได้ให้ชื่อมากมายแก่ท่าน ตัวอย่างเช่น มีวัดในบอมเบย์ที่สร้างให้แก่เจ้าแห่งหนาม(วัดบาบูลนาถ) นั่นคือท่านคือผู้เดียวที่ เปลี่ยนป่าหนามให้กลายเป็นสวนดอกไม้ ในความเป็นจริงท่านมีเพียงชื่อเดียวที่แท้จริงคือชีวา แม้กระทั่งเมื่อท่านเข้ามาใน ผู้นี้ชื่อของท่านก็ยังคงเป็นชีวา ลูกต้องไม่จดจำบราห์มานี้ ท่านคือผู้ที่มีร่างกาย ลูกต้องจดจำผู้เดียวที่ปราศจากร่าง ลูกดวง วิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องได้รับการทำให้บริสุทธิ์ มีคำกล่าวว่า “ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่”และ“ดวงวิญญาณบาป” จะไม่เคยกล่าวว่า“ดวงวิญญาณสูงสุดที่ยิ่งใหญ่” ไม่มีใครอื่นสามารถเรียกตนเองว่าดวงวิญญาณสูงสุดหรืออิศวาร (Ishwar พระเจ้า) มีคำกล่าวว่าดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คือดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ชันยาสชีละทิ้งทุกสิ่ง เหตุนี้เองพวกเขาจึง เรียกว่าดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ พ่อได้อธิบายแล้วว่าพวกเขากลับมาใช้ชาติเกิดเช่นกัน ผู้มีร่างกายต้องกลับมาใช้ชาติเกิด ใหม่อย่างแน่นอน พวกเขาเกิดมาด้วยกิเลส และแล้วเมื่อพวกเขาแก่ลงพวกเขาก็มีการสละละทิ้ง เหล่าเทพไม่ได้ทำเช่นนั้น พวกเขาบริสุทธิ์เสมอ เวลานั้นพ่อกำลังเปลี่ยนลูกจากปีศาจให้กลายเป็นเทพ โดยการสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งที่ลูกจะกลายเป็น ผู้ที่เป็นของชุมชนเทพ ชุมชนเทพอยู่ในยุคทอง ในขณะที่ชุมชนที่เป็นเช่นปีศาจอยู่ในยุคเหล็ก เวลานั้นคือยุคบรรจบ พบกัน เวลานั้นลูกได้พบพ่อแล้ว ท่านพูดว่า เวลานั้นลูกต้องเป็นของชุมชนเทพอีกครั้งหนึ่งอย่างแน่นอน ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะ เป็นของชุมชนเทพ ผู้คนของชุมชนเทพมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด โลกนี้เรียกว่าก้าวร้าวรุนแรง เหล่าเทพไม่มีความก้าวร้าว รุนแรง พ่อพูดว่า ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน จดจำพ่อ! กูรูทั้งหมดของลูกคือผู้มีร่างกายเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณเวลานี้ ต้องจดจำพ่อดวงวิญญาณสูงสุด ลูกจะได้รับความสุขเมื่อลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ ลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบาป ขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด เวลานั้นลูกกำลังสะสมบุญ ลูกจบสิ้นบาปของลูกด้วยพลังโยคะ ด้วยการไปจาริกแสวงบุญแห่งการ จดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลก แน่แน่นอนว่าลูกเคยเป็นนายของโลก และแล้วลูกไปที่ไหน? พ่อบอกสิ่งนี้แก่ ลูกเช่นกัน ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดและกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์และจันทร์ราชวงศ์ มีคำกล่าวว่าพระเจ้าให้ผลของความ เลื่อมใสศรัทธา ไม่มีผู้มีร่างกายใดสามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า ท่านคือชีวาผู้ไม่มีตัวตน ผู้คนเฉลิมฉลองการเกิดของ

ชีวา และดังนั้นท่านต้องมาอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามท่านพูดว่า พ่อไม่ได้เกิดในลักษณะเดียวกับที่ลูกเกิด พ่อต้องยืมร่างกายมาใช้ พ่อไม่ได้มีร่างกายของพ่อเอง หากพ่อมีร่างกายก็ต้องมีชื่อ ชื่อบราห์มาเป็นของผู้นั้น เมื่อผู้นั้นมีการสละละทิ้งเขา จึงได้รับชื่อว่า “บราห์มา” ลูกคือบราห์มากุมารและกุมารี ไม่เช่นนั้นแล้วบราห์มาจากที่ไหน? บราห์มาคือบุตรของชีวา ชีวาเข้ามาในบุตรชายของท่านนั้นคือบราห์มาและให้ความรู้ให้แก่ลูก บราห์มา, วิษณุและชางกาคือลูกของท่าน ลูกทั้งหมดของพ่อผู้ไม่มีตัวตนก็ไม่มีตัวตนเช่นกัน ดวงวิญญาณลงมาและนำร่างกายมาไว้เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาเพื่อที่จะชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ พ่อยืมร่างกายนี้มาใช้ เป็นพระเจ้าชีวาที่พูด กฎณะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า มีพระเจ้าเดียวเท่านั้น ค่ายกย่องกฎณะนั้นแตกต่างไปโดยสิ้นเชิง เทพอันดับแรกคือราเตและกฎณะ และหลังจากการแต่งงานของทั้งสองพวกเขาก็กลายเป็นลักษมีและนารายณ์ อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้อะไร ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับราเตและกฎณะหรือพวกเขาไปที่ไหน? ราเตและกฎณะได้กลายเป็นลักษมีและนารายณ์หลังจากการแต่งงานของทั้งสอง ต่างก็เป็นลูกของจักรพรรดิที่ต่างอาณาจักรกัน ไม่มีร่องรอยของความไม่บริสุทธิ์เลยที่นั่น เพราะราวันในรูปของกิเลส ไม่ได้อยู่ที่นั่น นั่นเป็นอาณาจักรของราม(พระเจ้า) เวลานี้พ่อพูดกับลูกดวงวิญญาณ: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ลูกเคยสโตประธานและเวลานี้ได้กลับมาโตประธาน ลูกเข้าไปสู่การสูญเสีย และดังนั้นเวลานี้ลูกต้องมีการสะสม พระเจ้านั้นเรียกว่าเป็นนักธุรกิจเช่นกัน มีคนน้อยมากที่สามารถทำธุรกิจกับท่านได้ ท่านนั้นเรียกว่าเป็นนักมายากลเช่นกัน ความมหัศจรรย์ที่ท่านทำก็คือท่านได้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทั้งโลก ท่านประธานการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคน นี่คือการทำมายากล มนุษย์ไม่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่มนุษย์ได้ ลูกเคยทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด เคยมีใครได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยความเลื่อมใสศรัทธาหรือไม่? มีใครที่จะสามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้หรือไม่? มันเป็นไปได้หรือไม่? ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่จะสามารถกลับบ้านได้ เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่มาและพาทุกคนกลับบ้าน มีราชาอยู่มากมายในยุคเหล็ก มีลูกจำนวนน้อยมากที่ปกครองที่นั่น ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดเข้าไปสู่การหลุดพ้น ในขณะที่ลูกเข้าไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตผ่านดินแดนแห่งการหลุดพ้น วงจรเฝ้าแต่หมุนไปอย่างต่อเนื่อง เวลานี้ได้มีการแสดงให้เห็น วงจรโลก, ผู้สร้างและตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างแก่ลูกดวงวิญญาณแล้ว เป็นลูกที่กลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดาด้วยความรู้เห็น เมื่ออาณาจักรของเหล่าเทพมีการก่อตั้งขึ้นมาแล้วก็จะไม่มีความจำเป็นสำหรับความรู้เห็น พระเจ้าได้ให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งเป็นความสุขถึงครึ่งหนึ่งของวงจรแก่ลูกผู้เลื่อมใสศรัทธา และแล้วความทุกข์ก็เริ่มขึ้นในอาณาจักรของราวัน ลูกค่อยๆลงบันไดมาเรื่อยๆที่ละนิด เมื่อลูกอยู่ในยุคทองลูกต้องลงบันไดมาในแต่ละวันที่ผ่านไป ลูกกลับมาเติม 16 องศา และแล้วก็ลงบันไดมาเรื่อยๆ ในขณะที่แต่ละวินาทีที่เคลื่อนผ่านไปลูกก็เฝ้าแต่ลงมาอย่างต่อเนื่อง เวลาผ่านไปเรื่อยๆและนี่คือที่ที่ลูกได้มาถึง! ที่นั่นเช่นกันเวลาที่จะเฝ้าแต่ผ่านไปลักษณะเดียวกัน เราได้ไต่บันไดขึ้นไปในทันที และแล้วเราก็ไต่บันไดลงมาอย่างช้าๆเหมือนตัวไร พ่อพูดว่า พ่อคือผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน มนุษย์ไม่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่มนุษย์ได้ เพราะพวกเขาเกิดมาด้วยกิเลสและดังนั้นจึงไม่บริสุทธิ์ ในความเป็นจริงมีเพียงกฎณะเท่านั้นที่จะสามารถเรียกได้ว่าเป็นมหาตะมะที่แท้จริง(ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) มหาตะมะเหล่านั้นเกิดมาโดยผ่านกิเลสที่นี้ และแล้วพวกเขาก็มีการสละละทิ้ง ในขณะที่ที่นั่นพวกเขาคือเหล่าเทพ และเหล่าเทพนั้นบริสุทธิ์เสมอ พวกเขาไม่มีกิเลสใดๆในตัวเอง โลกนั้นเรียกได้ว่าเป็นโลกที่ปราศจากกิเลส ในขณะที่โลกนี้เรียกว่าเป็นโลกที่มีกิเลส ที่ซึ่งไม่มีความบริสุทธิ์เลย พฤติกรรมของพวกเขานั้นเลวร้ายมาก พฤติกรรมของเหล่าเทพนั้นดีมาก ทุกคนพูดนมัสเตให้กับพวกเขา บุคลิกภาพของพวกเขานั้นดีมากที่เหตุนี้เองมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์จึงกัมสิทธิ์ชะของเขายู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพที่บริสุทธิ์ เวลานี้มีการต่อสู้รบราและทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างมากมาย มีความปั่นป่วนอย่างมาก ไม่มีแม้แต่พื้นที่เพียงพอสำหรับผู้คนที่จะอาศัยอยู่ในเวลานี้ พวกเขาต้องการที่จะลดจำนวนประชากร อย่างไรก็ตามงานนี้เป็นของพ่อผู้เดียวเท่านั้น มีมนุษย์จำนวนน้อยมากในยุคทอง ร่างกายทั้งหมดจะถูกเผาและดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับไปยังบ้านที่แสนหวานของพวกเขา ทุกคนจะมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษอย่างแน่นอนตามลำดับกันไป ผู้ที่ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่และกลายเป็นลูกบิดของลูกประจำแห่งชัยชนะนั้นได้รับการปลดปล่อยจากการลงโทษ ลูกประจำไม่ได้มีเพียงลูกประจำเดียวเท่านั้น ผู้เดียวที่ได้ทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้นได้ถูกแสดงด้วยดอกไม้(ฟู) แล้วก็มีลูกบิดคู่ซึ่งเป็นตัวแทนของหนทางการครองเรือน ลูกประจำเป็นของผู้เป็นคู่ ไม่มีลูกประจำของผู้ที่เป็นโสด ไม่มีลูกประจำของชั้นยาสซี พวกเขาเป็นของหนทางแห่งความสันโดษ พวกเขาไม่สามารถให้ความรู้แก่ผู้ที่อยู่ในหนทางของการครองเรือนได้ การสละละทิ้งของพวกเขาส่งผลกระทบต่อลูกที่นั่นมีขีดจำกัด พวกเขาคือหะรุโยคี ในขณะที่นี่คือราชาโยคะ พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก เพื่อให้ลูกสามารถที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร พ่อมาทุก 5000 ปี ลูกปกครองด้วยความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจร และแล้วลูกก็ค่อยๆไม่มีความสุขในอาณาจักรของราวันทีละน้อยๆ สิ่งนี้เรียกว่าการละเล่นของความสุขและความทุกข์ ลูกพันดาวาสจะมีชัยชนะ เวลานี้ลูกคือผู้นำทาง ลูกนำผู้อื่นไปในการจาริก

แสงบุญของการกลับบ้าน มนุษย์ได้เคยอยู่ในการจาริกแสวงบุญเหล่านั้นมาชาติแล้วชาติเล่า การจาริกแสวงบุญของคุณ ในเวลานี้เป็นการจาริกแสวงบุญของการกลับบ้าน พ่อมาและชี้หนทางให้แก่ทุกคนไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ลูกจะไปสู่การหลุดพ้นในชีวิตและที่เหลือทั้งหมดจะไปสู่การหลุดพ้น หลังจากเสียงร้องของความทุกข์ระทมก็จะมีเสียงร้องของชัยชนะ เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก กัยพิบัติมากมายกำลังจะมาถึง ในเวลานั้นลูกจะไม่สามารถอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงได้เพราะจะมีความปั่นป่วนอย่างมากมาย ดังนั้นพ่อพูดว่า จงเพิ่มการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงของคุณในเวลานี้ เพื่อที่บาปของคุณจะถูกเผาไป ลูกจะสามารถสะสมเพื่อตนเองได้ อย่างน้อยจงกลับมาสโตประธาน! พ่อพูดว่า พ่อมาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลของทุกวงจร นี่คือนิยามที่เล็กมากของบรรพชาห์มิน จุคือสัญลักษณ์ของคุณบรรพชาห์มิน ลูกกลายเป็นบรรพชาห์มิน เทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร วงจรนี้เฝ้าแต่หมุนไปเรื่อยๆ สกุลบรรพชาห์มินของคุณนั้นเล็กมาก พ่อมาในระหว่างยุคสั้นๆนี้เพื่อสอนลูก ลูกคือลูกของพ่อ เป็นนักเรียนของพ่อพร้อมกับเป็นผู้ทำตามของพ่อ ลูกทั้งหมดเป็นของผู้เดียว ไม่มีมนุษย์คนไหนที่จะสามารถเป็นพ่อหรือเป็นครูที่ให้คำสอนแก่ลูก, ให้ความรู้ของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของโลกแก่ลูกหรือเป็นผู้ที่พาลูกกลับไปกับท่านได้ ไม่สามารถมีมนุษย์เช่นนั้น เวลานี้ลูกเข้าใจประเด็นเหล่านี้ เริ่มแรกในยุคทองต้นไม้นั้นเล็กมาก คนอื่นทั้งหมดนั้นก็ได้อาศัยดินแดนแห่งความสงบ พ่อ นั้นเรียกว่าผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน พวกเขาเรียกหาพ่อ: โอ บาบา ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ในอีกด้านหนึ่งพวกเขาก็พูดว่าพระเจ้าอยู่ในก้อนกรวด ก้อนหิน ในแนว และสุนัข พวกเขาดูหมิ่นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาประณามพ่อผู้เดียวที่ทำให้พวกเขากลายเป็นนายของโลก สิ่งนี้เรียกว่าการได้รับอิทธิพลจากมิตรที่ไม่ดีของราวัน มิตรของสัจจะพาเรือของคุณข้ามฟาก และมิตรของความหลอกลวงทำให้เรือของคุณจมน้ำ ลูกเริ่มที่จะตกต่ำลงมาเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น พ่อมาและทำให้สภาพของคุณนั้นสูงขึ้น พ่อมาและเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ดังนั้นมีคุณประโยชน์สำหรับทุกคนในสิ่งนี้ เกือบจะทุกคนที่อยู่ที่นี่ในเวลานี้ และที่ยังคงเหลืออยู่เบื้องบนนั้นก็จะลงมาเรื่อยๆ ลูกต้องสอบผ่านข้อสอบต่อไปเรื่อยๆตามลำดับจนกระทั่งดวงวิญญาณที่ยังเหลืออยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนได้ลงมาจนหมดสิ้น สิ่งนี้เรียกว่าวิทยาลัยทางจิต พ่อทางจิตมาเพื่อสอนลูกๆทางจิต และแล้วเมื่ออาณาจักรของราวันมาถึง ลูกก็ได้ละทิ้งร่างกายที่บริสุทธิ์ของคุณและกลายเป็นราชาที่ไม่บริสุทธิ์และเริ่มกัมมัตริษะของคุณลงเบื้องหน้ารูปปั้นเทพที่บริสุทธิ์ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์พวกเขาก็ได้รับร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ เมื่ออัลลอยด์นั้นปะปนอยู่ในทองคำที่บริสุทธิ์ เครื่องประดับที่ทำจากสิ่งนั้นก็จะมีอัลลอยด์เช่นกัน เวลานี้จะสามารถขจัดอัลลอยด์ออกไปจากดวงวิญญาณได้อย่างไร? ไฟของโยคะนั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นที่บาปของคุณจะได้รับการปลดปล่อย อัลลอยด์ของเงิน,ทองแดงและเหล็กนั้นก็จะได้ปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณเคยเป็นทองแท้ เวลานี้ได้กลายเป็นทองปลอม อัลลอยด์นั้นจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? นี่คือนิยามที่เล็กมากของไฟของโยคะ ลูกกำลังนั่งบนกองไฟของโยคะ ก่อนหน้านั้นลูกเคยนั่งบนกองไฟของตัณหา ราคะ พ่อทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของความรู้ ไม่มีใครนอกจากพ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้สามารถทำให้ลูกนั่งบนกองไฟของความรู้นี้ มนุษย์นั้นก็เฝ้าแต่กราบไหว้บูชาอย่างมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา แต่พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลยของผู้ที่พวกเขากราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกมาเพื่อที่จะรู้จักพวกเขาเหล่านั้น เมื่อลูกทั้งหมดกลายเป็นเทพ ทุกประเด็นของการกราบไหว้บูชาก็จบลง หนทางความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเป็นอิสระจากการถูกลงโทษ จงทำความเพียรพยายามที่จะกลายเป็นลูกบิดของลูกประจำแห่งชัยชนะ กลายเป็นผู้นำทางทางจิตและนำทุกคนไปในการจาริกแสวงบุญเพื่อไปยังดินแดนแห่งความสงบ
2. จงกลับมาเป็นอิสระจากบาปทั้งหมดด้วยการค่อยๆเพิ่มการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงของคุณทีละน้อย ทำให้ดวงวิญญาณกลายเป็นทองแท้ด้วยไฟโยคะและกลับมาสโตประธาน

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจัง และอยู่อย่างพร้อมเสมอโดยการพิจารณาว่าทุกขณะเป็นช่วงขณะสุดท้ายของคุณอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีการรับประกันเกี่ยวกับช่วงขณะสุดท้ายของคุณ และดังนั้นลูกต้องพิจารณาว่าทุกขณะเป็นช่วงขณะสุดท้ายของคุณและอยู่อย่างพร้อมเสมอ การมีความพร้อมเสมอหมายถึงการเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจัง อย่า

ได้คิดว่าการทำลายล้างยังคงมีเวลาหลงเหลืออยู่บ้างแล้วลูกจะพร้อมในเวลานั้น ไม่เลย ทุกขณะเป็นช่วง
เวลาสุดท้าย และดังนั้น เมื่อลูกอยู่อย่าง เป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น อิสระจากความคิดที่เป็นบาปและ
ไร้ประโยชน์ แล้วลูกจะถูกกล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่พร้อมเสมอ ไม่ว่างงานใดยังคงหลงเหลืออยู่ ให้สภาพของลูก
อยู่เหนือเสมอ และไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้นจะเป็นสิ่งดี

คติพจน์: การถือกฎไว้ในมือของตนเอง คือ การมีร่องรอยของความโกรธ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงจดจำสามคำ “พ่อ ครูและสัจกูรู” และลูกจะพัฒนาคุณสมบัติพิเศษมากมาย
- คำถาม:** ลูกคนไหนที่เฝ้าแต่สะสมรายได้หลายล้านในทุกย่างก้าว?
- คำตอบ:** ผู้ที่เฝ้าแต่ก้าวหน้าต่อไปในทุกย่างก้าวในงานรับใช้จะเฝ้าแต่สะสมรายได้ของหลายล้าน ลูกจะได้รับหลายล้านได้อย่างไรหากลูกไม่ได้ใช้อย่างก้าวในงานรับใช้ของบาบา? งานรับใช้ให้ลูกหลายล้านเท่าในทุกย่างก้าวและด้วยการทำงานรับใช้ที่ลูกกลายเป็นมหาเศรษฐี
- คำถาม:** ด้วยการล่วงรู้ความลับใจที่ลูกกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์สำหรับทุกคน?
- คำตอบ:** บาบาได้บอกความลับแก่ลูกๆ ว่านี่คือร้านเดียวเท่านั้นสำหรับทุกคน ทุกคนต้องมาที่นี่อย่างแน่นอน นี่เป็นความลับที่ลึกล้ำมาก เพียงลูกๆ ผู้ที่รู้ความลับนี้เท่านั้นที่สามารถกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์สำหรับทุกคน

โอมชานติ ลูกทางจิตแต่ละคนของพ่อทางจิตรู้ว่าบาบา คือ พ่อ ครูและสัจกูรูของเรา ลูกๆ รู้สิ่งนี้ แต่แม้กระทั่งขณะที่รู้สิ่งนี้ ลูกก็ลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า ผู้ที่กำลังนั่งที่นี้ก็รู้สิ่งนี้แต่พวกเขาก็ลืม ผู้คนในโลกไม่รู้สิ่งนี้เลย พ่อพูดว่า เพียงแค่จดจำสามคำนี้ และลูกจะสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างมากมาย ผู้คนมากมายก็มาหาลูกที่นิทรรศการและพิพิธภัณฑ์ เพื่อนฝูงและญาติมิตรมากมายก็มาที่บ้านของลูกเช่นกัน เมื่อใครบางคนมาลูกควรจะอธิบายว่า: ผู้เดียวที่เรียกว่าพระเจ้าคือบาบา ท่านเป็นครูและสัจกูรูเช่นกัน หากลูกจดจำสิ่งนี้ นั่นก็เป็นสิ่งดีเช่นกัน ลูกไม่ควรจดจำใครอื่น ลูกไม่สามารถพูดเช่นนี้ถึงใครอื่นได้ ลูกๆ รู้ว่าบาบาของเราเป็นพ่อ ครู และเป็นสัจกูรูด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่แสนจะง่ายดาย! อย่างไรก็ตามบางคนก็มีสติปัญญาที่เป็นหินอย่างมากที่สติปัญญาของพวกเขาไม่สามารถซึมซับสามคำนี้ได้ พวกเขาลืมสามคำนี้ บาบา กำลังเปลี่ยนเราจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เพราะท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและดังนั้นท่านจะให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูกอย่างแน่นอน เหล่าเทพมีมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด หากลูกจดจำสิ่งนี้มากเท่านี้ลูกก็จะสามารถทำงานรับใช้ได้อย่างมากมายที่บ้านเช่นกัน อย่างไรก็ตามเนื่องจากการลืมมากเกินไปลูกจึงไม่สามารถบอกสิ่งใดแก่ใครได้ ลูกลืมสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เพราะลูกได้หลงลืมมาเป็นเวลาทั้งวงจร เวลานี้พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกว่า ในความเป็นจริงความรู้ที่เรียบง่ายมาก แต่ต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะกลับมาสมบูรณ์พร้อมด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง บาบา คือพ่อของเรา ท่านให้คำสอนแก่เราและให้มรดกแก่เราเช่นกันและทำให้เราบริสุทธิ์เพราะพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านเพียงแค่พูดว่า บอกทุกคนให้จดจำพ่อ หากลูกไม่ก้าวเข้ามาในงานรับใช้ของบาบาแต่อย่างใดแล้วลูกจะได้รับหลายล้านได้อย่างไร? เพียงด้วยการทำงานรับใช้เท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลายเป็นอภิมหาเศรษฐีได้ ด้วยงานรับใช้เท่านั้นที่นำมาซึ่งหลายล้านในทุกย่างก้าว ลูกวิ่งมาจากทุกหนแห่งเพื่อทำงานรับใช้ พวกเขาเฝ้าแต่ก้าวต่อไปข้างหน้าอย่างมากมาย เพียงพวกเขาเท่านั้นคือผู้ที่จะได้รับหลายล้าน สติปัญญาก็พูดด้วยเช่นกันว่า ก่อนอื่นต้องทำให้สุทรกลายเป็นบราห์มิน หากลูกไม่ทำให้พวกเขากลายเป็นบราห์มิน พวกเขาจะกลายเป็นอะไร? งานรับใช้เป็นสิ่งที่จำเป็น ลูกๆ จะได้รับการบอกกล่าวเกี่ยวกับชาวองงานรับใช้เพื่อที่พวกเขาได้รับการล่อใจ เป็นไปด้วยงานรับใช้ที่ลูกได้รับหลายล้าน บอกพวกเขาเพียงสิ่งเดียวที่ไม่มีใครอื่นในโลกรู้ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือพ่อแต่ไม่มีใครรู้จักท่าน พวกเขาเพียงเฝ้าแต่พูดว่า “พระเจ้าผู้เป็นพ่อ” ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครว่าท่านเป็นครูด้วยเช่นกัน ครูนั่นก็ได้รับการจดจำเสมอโดยนักเรียน ผู้ที่ไม่ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีก็กล่าวได้ว่าไม่มีการศึกษา บาบาพูดว่า นั่นไม่เป็นไร แม้ว่าลูกจะไม่ศึกษาสิ่งใดอย่างน้อยลูกก็สามารถเข้าใจว่าลูกคือพี่น้องเพศชาย พ่อของเราคือผู้เดียวที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อมาเพื่อก่อตั้งศาสนาเดียวและท่านทำสิ่งนั้นโดยผ่านบราห์มา อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย หากพระเจ้าไม่เคยมาแล้วเหตุใดพวกเขาจึงร้องเรียกหาท่าน: โอ้ ผู้ปลดปล่อยได้โปรดมา! โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ในเมื่อพวกเขาจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์แล้วเหตุใดพวกเขาจึงศึกษาคัมภีร์? เหตุใดพวกเขาจึงไปสูการจาริกแสวงบุญ? ท่านกำลังนั่งอยู่ที่นั่นหรือ? ไม่มีใครเข้าใจว่าในเมื่อพระเจ้าคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ใครก็ตามนั้นจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการอาบน้ำในคงคาได้อย่างไร? จะมีใครสามารถไปสวรรค์ได้อย่างไร? พวกเขาต้องมาเกิดที่นี่ มีความแตกต่างระหว่างโลกใหม่และโลกเก่าใช้ไหม? โลกนี้ไม่สามารถเรียกได้ว่ายุคทอง เวลานี้เป็นยุคเหล็ก มนุษย์มีสติปัญญาที่เป็นหินอย่างสมบูรณ์ เมื่อพวกเขาเห็นความสุขเล็กน้อยพวกเขาก็คิดว่านี่คือสวรรค์ เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งนี้ ท่านไม่ได้กำลังดูหมิ่นลูก พ่อให้คำสอนแก่ลูกด้วยและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนเช่นกัน พระเจ้าคือพ่อ และดังนั้นลูกควรจะได้รับบางสิ่งจากพระเจ้าอย่างแน่นอน คำว่า“บาบา” นั้นเป็นเช่นนั้นที่ลูกจะได้รับกลิ่นหอมของ

มรดกอย่างแน่นอน ไม่ว่าลูกจะมีลุง ป้า น้า อา มากมายเพียงไรก็ตาม ลูกก็ไม่ได้รับกลิ่นหอมของมรดกจากพวกเขา ลูกต้องสำรวจตรวจสอบตนเองและตระหนักว่าสิ่งที่พ่อกำลังพูดนั้นลูกต้อง กูรูไม่มีทรัพย์สินสมบัติใดๆ เขาละทิ้งบ้านและครอบครัวของเขา ในขณะที่ลูกละทิ้งกิเลส พวกเขาพูดว่าพวกเขาละทิ้งบ้านและครอบครัวของเขา ในขณะที่ลูกพูดว่าลูกละทิ้งกิเลสของทั้งโลก เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากที่จะไปสู่โลกใหม่ เราได้ละทิ้งทั้งโลกเก่าโลกที่ตโมประธาน ยุคทองคือโลกใหม่ ลูกรู้ว่ามีโลกใหม่อย่างแน่นอน ทุกคนจดจำสิ่งนั้น โลกใหม่นั้นเรียกว่าสวรรค์ อย่างไรก็ตามผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่พูดเช่นนั้นเพียงเพื่อจะพูดว่า; พวกเขาไม่ได้เข้าใจสิ่งใด พ่อบอกลูกๆ: ก่อนอื่นจงคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ บาบาคือพ่อ ครู และสัจกูรูของเราเช่นกัน ท่านจะพาทุกคนกลับบ้าน มีเพียงสองคำ มานมานะบาฟ! ทุกสิ่งรวมอยู่ในนั้น อย่างไรก็ตามลูกแม้กระทั่งลืมสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าลูกจะเฝ้าแต่จดจำอะไรในสติปัญญาของลูก! ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะสามารถเขียนได้ทุกวันว่าลูกนั่งอยู่ในสภาพใดและเป็นเวลานานเท่าไร ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ ครู และสัจกูรู และดังนั้นลูกควรจะต้องจดจำพ่อท่านนั้นใช่ไหม นักเรียนก็จะจดจำครูของเขาท่านนั้น อย่างไรก็ตามมายาก็อยู่ที่นั่นเช่นกัน เธอได้กลั่นกรองศีลธรรมของลูกอย่างสมบูรณ์ เธอได้นำโทษของทั้งอาณาจักรของลูกไปและลูกก็ไม่แม้แต่จะรู้ตัว! ลูกมาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูก แต่ลูกไม่ได้รับสิ่งใดเลย นี่คือการที่ลูกจะพูด แม้ว่าลูกจะไปสวรรค์ นั่นก็ไม่ใช่เรื่องใหญ่ แม้ว่าลูกมาที่นี่แต่ไม่ศึกษาเล่าเรียนลูกก็จะไปสวรรค์ ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี่ ลูกเข้าใจว่าลูกต้องไปสวรรค์และดังนั้นลูกจึงคิดว่ามันไม่สำคัญว่าลูกจะกลายเป็นอะไร นั่นไม่ใช่การศึกษาเล่าเรียน แม้ว่าใครบางคนได้ยินเพียงเล็กน้อย เขาจะได้รับผลของสิ่งนั้นอย่างแน่นอน ลูกได้รับทุนการศึกษาด้วยการศึกษาเล่าเรียน ลูกต้องประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดจากพ่อ และดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างแน่นอน หากลูกจดจำการศึกษาเล่าเรียนลูกก็จะจดจำวงจรของ 84 ชาติเกิดเช่นกัน ควรจะจดจำทุกสิ่งในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ แต่แม้กระทั่งนั้นก็ยังไม่ได้มีการจดจำ หากลูกจดจำสิ่งนั้นแล้วลูกก็จะบอกผู้อื่นเกี่ยวกับสิ่งนั้นเช่นกัน ทุกคนมีรูปภาพ หากลูกอธิบายรูปภาพของชีวาแก่ผู้อื่น พวกเขาจะไม่มันโกธ บอกพวกเขาว่า เข้ามาและเราจะบอกคุณว่าชีวาเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของเราอย่างไร ความสัมพันธ์ของคุณกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคืออะไร? ภาพเหล่านั้นจะไม่ใช่วิวภาพที่ไร้ประโยชน์ จะมีการกล่าวถึงชีวาอย่างแน่นอนว่าเป็นพระเจ้าและพระเจ้าท่านนั้นที่ไม่มีตัวตน เราเรียกท่านว่าพ่อ ท่านให้คำสอนแก่เราเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณได้รับคำสอน เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง เป็นดวงวิญญาณที่กลายเป็นครู พ่อมาในพยานะนี้และสอนเราด้วย ท่านทำงานของการสร้างยุคทอง ไม่มีข้อหรือร่องรอยของยุคเหล็กที่นั่น มนุษย์จะมาจากไหน? ลูกๆที่มีคำมีประโยชน์ในงานรับใช้ก็คิดถึงสิ่งต่างๆเหล่านั้นตลอดทั้งวัน หากใครบางคนไม่ทำงานรับใช้ ก็เป็นที่เข้าใจว่าสติปัญญาของพวกเขาไม่ทำงานเลย ราวกับว่ามีบุดดู(คนโง่)กำลังนั่งอยู่ที่นี่ พวกเขาไม่สามารถเข้าใจพ่อ เป็นเพียงด้วยการจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ท่านนั้นที่ลูกได้รับมรดก หากลูกตายในขณะที่กำลังจดจำพ่อ ลูกจะได้รับทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดของท่าน ทรัพย์สินสมบัติของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือสวรรค์ ลูกๆมีเข็มกลัดติดหน้าอกอยู่กับลูก เพื่อนฝูงและญาติมิตรหลายคนก็มาเยี่ยมเยือนลูกที่บ้าน เมื่อมีคนตายผู้คนมากมายก็ไปที่บ้านของบุคคลนั้น ลูกสามารถรับใช้พวกเขาทั้งหมดได้เป็นอย่างดี ภาพของชีพบบานนั้นดีมาก แม้ว่าลูกจะเก็บภาพใหญ่ไว้ก็ไม่มีใครจะพูดสิ่งใด พวกเขาจะไม่พูดว่านั่นคือบราห์มา ผู้นี้แฝงตัว ลูกสามารถอธิบายแก่พวกเขาในวิธีที่แฝงตัวเช่นกัน เพียงแต่เก็บภาพของชีพบบาไว้ และนำภาพอื่นๆทั้งหมดออกไป นี่คือการที่ชีพบบา พ่อ ครู และสัจกูรู ท่านมาเพื่อก่อตั้งโลกใหม่และท่านมาในยุคบรรจบพบกันท่านนั้น ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก บอกพวกเขาว่า จดจำชีพบบา อย่าจดจำใครอื่น ชีพบบาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า จดจำพ่อและลูกจะได้พบพ่อ ลูกสามารถทำงานรับใช้ที่แฝงตัว ลักษณะและนารายณ์กลายเป็นเช่นนั้นโดยการศึกษาความรู้นี้ พวกเขาถามว่า ชีพบบาไม่มีตัวตน ดังนั้นท่านมาได้อย่างไร? อ้อ! แต่ลูกดวงวิญญาณเช่นกันก็ไม่มีตัวตนแล้วลูกมาได้อย่างไร? ดวงวิญญาณก็ลงมาจากเบื้องบนเพื่อเล่นบทบาทของเขาเช่นกัน พ่อมาที่นี่และอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก ท่านไม่สามารถเข้าไปในหัว แล้วท่านจะพูดได้อย่างไร? ท่านเข้ามาในร่างเก่าที่ธรรมดา ต้องใช้วิธีการที่ดีมากในการอธิบายเรื่องนี้ บางคนก็ถามลูกว่าลูกยังคงทำความเลื่อมใสศรัทธาอยู่หรือไม่ บอกพวกเขาว่า เราทำทุกสิ่ง ลูกนั้นต้องปฏิบัติตนเองอย่างมีศีลปะวิธี ลูกควรจะต้องคิดถึงวิธีที่จะใช้เพื่อยกระดับผู้อื่น ลูกต้องไม่ทำให้ใครขุ่นมัวไม่พอใจ ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกเพียงแต่อยู่อย่างบริสุทธิ์ ลูกพูดว่า บาบานั้นไม่มีงานรับใช้ใดๆให้ทำ โอ ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้มากมาย ไปและนั่งริมฝั่งแม่น้ำคงคา ถามพวกเขาว่า จะเกิดอะไรขึ้นด้วยการอาบในแม่น้ำคงคา? คุณจะกลับมารับบริสุทธิ์หรือไม่? คุณพูดกับพระเจ้าว่า โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและชำระเราให้บริสุทธิ์ ดังนั้นพระเจ้าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือคงคาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์? มีแม่น้ำเช่นนั้นอยู่มากมาย พ่อซึ่งเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือหนึ่งเดียวท่านนั้น แม่น้ำเหล่านั้นคงอยู่ตลอดเวลา พ่อต้องมาที่นี่เพื่อให้ลูกบริสุทธิ์ ท่านมาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดและทำให้ลูกบริสุทธิ์ ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์ที่นั่น ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ โลกใหม่ เวลานั้นเป็นโลกเก่า เพียงลูกท่านนั้นที่รู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้ ไม่มีใครอื่นสามารถเข้าใจสิ่งนี้ พ่ออธิบายวิธีการต่างๆมากมายหลายประเภทเพื่อทำงานรับใช้แก่ลูก อย่าได้กลายเป็นบุดดู พวกเขาพูดว่ามีนกพิราบที่อมานารถที่ส่งสาสน์ ไม่ใช่ว่านกพิราบจะ

นำสาส์นของพระเจ้ามาจากเบื้องบน นักพิราบบอกฝึกให้ส่งสาส์นที่ผูกติดไว้ที่ขาของม้าน หลังจากทำสิ่งนั้นแล้วนักพิราบก็จะได้เมล็ดพืชมากันอย่างง่ายดายเพื่อที่นักพิราบเหล่านั้นไม่จำเป็นต้องเร่ร่อนไปทั่ว ลูกก็ได้รับเมล็ดที่นั่นเช่นกัน ลูกมีอำนาจในการปกครองโลกในสติปัญญาของลูก และลูกได้รับสิ่งนั้นที่นี้ พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะได้รับเมล็ดที่นั่นและดังนั้นพวกเขาจึงคุ้นเคยกับสิ่งนั้น ลูกคือผู้ที่มีชีวิต ลูกได้รับเมล็ดของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ได้มีการกล่าวไว้ในคัมภีร์ว่านกกระจอกได้ดื่มน้ำในมหาสมุทรจนแห้ง พวกเขาได้เขียนเรื่องราวเช่นนั้นไว้หลายเรื่อง ผู้คนจะพูดว่าสิ่งนั้นเป็นความจริง แล้วพวกเขาก็ได้รับการบอกว่าเทพปรากฏออกมาจากมหาสมุทร และพวกเขาก็ได้นำเพชรพลอยที่เต็มล้นมาให้กับเขา พวกเขาจะพูดว่า นั่นเป็นความจริง! เทพจะปรากฏมาจากมหาสมุทรได้อย่างไร? มีมนุษย์หรือเทพที่อาศัยอยู่ในมหาสมุทรหรือไม่? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าที่ทุกสิ่งที่พวกเขาได้อ่านและได้ยินมานั้นเป็นสิ่งที่ไม่จริงและเป็นเท็จ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า มายานี้หลอกลวง... มีความแตกต่างเหมือนกับกลางวันและกลางคืนระหว่างสัจจะและความหลอกลวงในโลก ด้วยการพูดเท็จพวกเขาจึงกลายเป็นคนลึกลับ ลุกอธิบายด้วยใจหวาดหวั่นอย่างมาก แต่ถึงอย่างนั้นมันก็อยู่ในสติปัญญาของเพียงกำมือเดียวเท่านั้นจากผู้คนมากมาย นี่คือนิยามที่ง่ายดายและโยคะที่ง่ายดายมาก เมื่อลูกจดจำพ่อครูและสัจจะ กายกย่องคุณสมบัติพิเศษของพ่อครูและสัจจะก็จะเข้าไปในสติปัญญาของลูก ลูกควรจะตรวจสอบตนเอง ฉันจดจำบาปตลอดเวลาหรือสติปัญญาของฉันไปในทิศทางอื่นหรือไม่? เวลานี้สติปัญญาของลูกได้รับความเข้าใจ พ่ออธิบายสิ่งที่แสนหวานให้แก่ลูก ท่านแสดงวิธีการให้แก่ลูก หากลูกนั่งและอธิบายแก่ผู้อื่น พวกเขาจะไม่กลายเป็นศัตรูของลูก ชีพบาปผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อ ครู และสัจจะของลูก จงจดจำท่าน จะต้องสร้างวิธีการในการอธิบาย ผู้คนก็ถามลูกเกี่ยวกับรูปภาพของบราห์มาเสมอ พวกเขาจะไม่มีความไม่เคารพต่อรูปภาพของชีวาเลย โอ! ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ดังนั้นจงจดจำพ่อ ผู้คนมากมายสามารถได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้น ด้วยการจดจำผู้เดียวนั้นลูกจะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ท่านคือพ่อของทุกคน ไม่ควรจะมีการจดจำระลึกถึงใครนอกจากผู้เดียว ตัดขาดจากคนอื่นและเชื่อมโยงตนเองกับผู้เดียวเท่านั้น เหล่านี้คือวิธีที่จะให้ประโยชน์แก่ผู้อื่น หากลูกไม่สามารถจดจำพ่อได้ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? ลูกสามารถทำงานรับใช้ได้มากมายที่บ้าน ลูกจะพบกับเพื่อนฝูงและญาติมิตรมากมาย สร้างหลายๆวิธีที่แตกต่างกัน ลูกสามารถที่จะให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนมากมาย มีเพียงร้านเดียวเท่านั้น ไม่มีร้านอื่นใด แล้วพวกเขาจะไปที่ไหนอีกหรือไม่? อ้อชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีปฏิสัมพันธ์กับทุกคนที่บ้านและกับครอบครัวของลูกอย่างมีศิลปะวิธีอย่างยิ่ง อย่าได้ทำให้ใครไม่พอใจ แนนอนจงกลับมาบริสุทธิ์

2. รับเมล็ดของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายไปจากพ่อผู้เดียวและทำให้อาภรณ์ของสติปัญญาของลูกเต็มเปี่ยม อย่าได้ปล่อยยให้สติปัญญาของลูกเร่ร่อน กลายเป็นผู้นำสาส์นและให้สาส์นของพ่อแก่ทุกคน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นราชริษีที่แท้จริง ผู้ที่อยู่อย่างเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่นทั้งหมด โดยการมีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด
ราชริษีหมายถึงผู้ที่ในด้านหนึ่งมีอาณาจักร และอีกด้านหนึ่งเป็นริษีคือผู้ที่วางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ถ้ามีความผูกพันยึดมั่นใดๆต่อตนเอง, ต่อผู้อื่น หรือสิ่งของใดๆ แล้วลูกก็ไม่ใช่อริษี ผู้ที่มีความคิดของความผูกพันยึดมั่นแม้เพียงน้อยนิด เท้าของเขายูบย่นทั้งสองลำและแล้วพวกเขาจะไม่อยู่ทั้งลำนี้และลำนั้น ดังนั้น, จงกลายเป็นราชริษี ผู้ที่มีการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคือ ผู้ที่เป็นของพ่อผู้เดียวและไม่มีใครอื่น ทำให้บทเรียนนี้เข้มข้น

คติพจน์: ความโกรธเป็นรูปแบบของไฟซึ่งเผาตัวเองและผู้อื่นด้วยเช่นกัน

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน บราห์มานี้คือท้องพระโรงของสัตกูรู สัตกูรูนั้นปรากฏอยู่ตรงกึ่งกลางหน้าผากนี้ ท่านคือผู้เดียวที่ทำให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก

คำถาม: พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกๆ จากความเป็นทาสประเภทใด?

คำตอบ: เวลาที่ลูกทั้งหมดได้กลายเป็นทาสของธรรมชาติและมายา เวลาที่พ่อปลดปล่อยลูกจากความเป็นทาสนี้ ทั้งมายาและธรรมชาติได้สร้างความทุกข์ระทมให้แก่ลูกในเวลานี้ บางครั้งมีพายุ บางครั้งมีความอดอยาก ภายหลังลูกจะกลายเป็นนายที่ธรรมชาติทั้งหมดจะกลายเป็นทาสของลูก และจะไม่มีการรู้ใจใดๆ ของมายา

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานเข้าใจว่าบาบาคือพ่อสูงสุดพร้อมกับเป็นครูสูงสุด ท่านอธิบายความลับของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของโลกแก่ลูก ท่านคือกูรูสูงสุดเช่นกัน ดังนั้นนี่คือท้องพระโรงของสัตกูรู มีท้องพระโรงท้องพระโรงของกูรู ท้องพระโรงเหล่านั้นเป็นเพียงของกูรู ไม่ใช่สัตกูรู พวกเขาเรียกตนเองว่า ศรี, ศรี 108, แต่ไม่ได้มีการเขียนว่าสัตกูรูเป็นส่วนหนึ่งของสมญาของพวกเขา พวกเขาเพียงแค่เรียกว่าเป็นกูรูในขณะที่ผู้เดียวนี้คือสัตกูรู ก่อนอื่นท่านเป็นพ่อ และแล้วก็เป็นผู้และแล้วก็เป็นผู้สัตกูรู เป็นผู้สัตกูรูที่ทำให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่มีกูรูใดในยุคทองและยุคเงินเพราะทุกคนที่นั่นอยู่อย่างหลุดพ้น เมื่อได้พบกับสัตกูรูเดียวแล้วชื่อและเรื่องราวทั้งหมดของกูรูอื่นๆ ทั้งหมดก็จบสิ้นลง กูรูสูงสุดคือกูรูเหนือกูรูทั้งหมด เช่นที่ลูกเรียกท่านว่าสามีเหนือสามีทั้งหมด ดังนั้นท่านจึงได้รับสมญานี้เพราะท่านนั้นสูงสุด ลูกกำลังนั่งที่กับพ่อสูงสุด เพื่อจุดประสงค์ใด? เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก นี่คือนมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านคือพ่อพร้อมกับเป็นครูของลูก และมรดกนี้เป็นไปสำหรับโลกใหม่ ดินแดนแห่งความเป็นอมตะ โลกที่ปราศจากกิเลส โลกใหม่นั้นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลส ขณะที่โลกเก่าเรียกว่าโลกที่มีกิเลส ยุคทองเรียกว่าวัดของชีวาเพราะก่อตั้งโดยชีพบบา โลกที่มีกิเลสนั้นสร้างขึ้นโดยราวัน เวลาที่ลูกกำลังนั่งในท้องพระโรงของสัตกูรู เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้นี้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบ เพียงเมื่อพ่อมาเท่านั้นที่ท่านสามารถให้มรดกแห่งความสงบของลูกแก่ลูกและชีพบบาแก่ลูก จะสามารถพบความสงบในป่าได้อย่างไร? เหตุนี้เองจึงมีการให้ตัวอย่างของสร้อยคอของราชินี ความสงบคือพวงมาลัยรอบคอลูกดวงวิญญาณ และแล้วเมื่ออาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นก็ไม่มี ความสงบ ที่เรียกว่าดินแดนแห่งความสงบและความสุขในที่ที่ไม่มีเรื่องของความทุกข์ เป็นสัตกูรูผู้ที่ได้รับการยกย่องเสมอ ลูกจะไม่เคยได้ยินคำยกย่องเช่นนั้นสำหรับกูรู เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกเคยได้ยินคำยกย่องเช่นนั้นสำหรับกูรูหรือไม่? ไม่เลย กูรูเหล่านั้นไม่สามารถเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของทั้งโลกได้ เพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน บาบามีไม่มีขีดจำกัดที่ยิ่งใหญ่เท่านั้นที่สามารถเรียกว่าเป็นเช่นนั้นได้ เวลาที่ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ด้านหนึ่งนั้นมีโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์และอีกด้านหนึ่งมีโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ มีกูรูมากมายในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้เกี่ยวกับยุคบรรจบพบกัน เวลาที่พ่อได้อธิบายแล้วว่า นี่คือนยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด ยุคทองก็จะมาหลังจากยุคนี้ วงจรเฝ้าแต่หมุนไปอย่างต่อเนื่อง ลูกต้องเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกว่าเราทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ดังนั้นลูกจะได้รับมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแน่นอน ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ มีผู้คนมากมายที่มีตำแหน่งที่สำคัญ แต่พวกเขาก็ไม่รู้สิ่งใดเลย พ่อพูดว่า พ่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูกทั้งหมด เวลาที่ลูกได้กลับมาคิดถึง ก่อนหน้านี้ลูกไม่รู้สิ่งใดเลย ลูกเคยไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพและพูดว่า เราไม่รู้คิด เราไม่มีคุณธรรม ได้โปรดเมตตาเรา! เวลาที่รูปปั้นเทพเหล่านั้นจะมีความเมตตาต่อใครหรือ? พวกเขาไม่รู้ว่าใครคือผู้ที่มีความเมตตา พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่า โอ้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ได้โปรดเมตตาต่อเรา! แน่แน่นอนว่าพวกเขาจดจำพ่อเมื่อมีเหตุการณ์ที่มีความทุกข์เกิดขึ้น ลูกไม่ได้พูดเช่นนั้นอีกต่อไป พ่อคือผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ ท่านกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าลูก เหตุนี้เองพ่อจึงพูด “นมัสเต” ต่อลูก ลูกทั้งหมดมีภาพลักษณ์ ในขณะที่พ่อนั้นปราศจากภาพลักษณ์ พ่อไม่เคยนำภาพลักษณ์ใดๆ มาใช้ บอกชื่อของภาพลักษณ์ของพ่อให้พ่อฟังสิ! ลูกก็จะพูดว่า “ชีพบบา” ก็เท่านั้นเอง พ่อได้ยืมร่างนี้มาใช้และเป็นรองเท่าที่เก่าที่สุดในบรรดารองเท่าเก่าทั้งหมด พ่อมาและเข้ามาในผู้นี้ ร่างนี้ไม่ได้รับการยกย่อง นี่คือนร่างเก่า เขาได้รับการยกย่องเพราะเขาได้ถูกนำมาเลี้ยงดูหรือไม่? ไม่เลย บาบาส่งว่าผู้ไม่เคยเป็นเช่นไรและด้วยบาบาเท่านั้นที่เขาจะกลับมาสวยงามอีกครั้ง เวลาที่พ่อพูดว่า ตัดสินว่าสิ่งใดก็ตามที่พ่อบอกลูกนั้นถูกต้องหรือไม่ ถ้าถูกต้องก็จงจดจำสิ่งที่ถูกต้อง เพียงแต่รับฟังผู้เดียวนี้เท่านั้น อย่าได้รับฟังสิ่งใดที่ไม่ถูกต้องตามศีลธรรม สิ่งนั้นเรียกว่าเลวร้าย อย่าได้พูดสิ่งที่เลวร้าย! อย่าได้เห็นสิ่งที่เลวร้าย! ลืมทุกสิ่งที่ลูกเห็นด้วยดวงตาคุณนั้น ในเวลานี้ลูกต้องกลับไปสู่บ้านของลูกอีกครั้ง แล้วลูกก็จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขของลูกอีกครั้ง ที่เหลือทั้งหมดราวกับว่าพวกเขาตาย

ไปแล้ว พวกเขาอยู่ที่นั่นเพียงชั่วคราว ไม่ทั้งร่างเท่านั้นที่จะเหลืออยู่หรือโลกเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ เรากำลังทำความเพียรพยายามเพื่อจะไปสู่โลกใหม่ และแล้วประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้ก็จจะจั่วรอย ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรนั้นของลูก ลูกรู้ว่าพ่อมาทุกจวงจระเพื่อให้โชคของอาณาจักรของลูกแก่ลูก ลูกพูดด้วยเช่นกันว่าลูกได้พบบาบาเมื่อจวงจระที่แล้วที่ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่าน และได้เปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์ อย่างไรก็ตามเป็นไปได้ที่ทุกคนจะได้รับสถานภาพเดียวกัน: ทั้งหมดนั้นตามลำดับกันไป นี่คือมหาวิทยาลัยทางจิตและเป็นพ่อทางจิตผู้ที่กำลังสอนลูก ลูกบางคนก็สอนด้วยเช่นกัน บุตรชายของครูใหญ่ของโรงเรียนนั้นก็จะอยู่อย่างซ้องแหวะในงานของโรงเรียนนั้น ภรรยาของเขาก็เริ่มที่จะสอนด้วย หากลูกสาวของพวกเขาศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีเธอก็สามารถสอนได้เช่นกัน อย่างไรก็ตามแล้วเธอก็ไปอีกบ้านหนึ่ง ที่นั่นไม่ได้เป็นกฎทั่วไปที่ลูกสาวจะต้องทำงาน การได้รับสถานภาพในโลกใหม่ขึ้นอยู่กับการศึกษานี้ทั้งหมด ผู้คนในโลกไม่รู้สิ่งเหล่านี้ ได้มีการเขียนไว้ว่าพระเจ้าพูด: “โอลูกๆ พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชา” พ่อไม่ได้ทำให้ลูกเป็นแบบจำลองเหมือนกับแบบจำลองเหล่านั้นของเทพ ลูกศึกษาและได้รับสถานภาพนั้นที่นั่น ผู้คนเหล่านั้นทำรูปปั้นบูชาจากหินเพื่อกราบไหว้บูชา ลูกจวงจระวิญญานศึกษาที่นั่นและนำสันสกฤตเหล่านั้นไปกับลูก และแล้วลูกก็จะไปและรับร่างในโลกใหม่ โลกนั้นไม่เคยถูกทำลายไปจริงๆ มีเพียงยุคเท่านั้นที่เปลี่ยนแปลง: ยุคทอง, ยุคเงิน, ยุคทองแดง, ยุคเหล็ก 16 องค์นั้นลดลงไปเหลือ 14 องค์ เป็นโลกเดียวกันที่ดำเนินต่อเนื่องมาจากใหม่ก็กลับมาเก่า พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นราชาเหนือราชาด้วยการศึกษานี้ ไม่มีใครอื่นมีพลังที่จะสอนในลักษณะนี้ ท่านอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก และแล้วขณะที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน, มายาก็ทำให้ลูกเป็นของเธอ อย่างไรก็ตาม, ขึ้นอยู่กับว่าพวกเขาศึกษาเล่าเรียนมากเพียงไร พวกเขาจะไปสวรรค์ตามนั้นอย่างแน่นอน รายได้ของพวกเขาจะไม่หายไป ความรู้ที่ไม่สูญสลายนี้ไม่สามารถถูกทำลายได้ พวกเขาจะมายุภายหลัง; แล้วพวกเขาจะสามารถไปที่ใดอื่นได้เล่า? มีเพียงร้านเดียวเท่านั้น ผู้คนจะยังคงมาเรื่อยๆ เมื่อผู้คนไปยังที่เผาศพ, พวกเขาจะมีการวางเจอย่างยิ่ง พวกเขามีความคิดเช่นนั้นที่ว่า ฉันจะต้องจากร่างนี้ในลักษณะนี้หรือไม่? และแล้วเหตุใดฉันถึงต้องทำบาป? ฉันจะตายเช่นนั้นขณะที่ก็ยังจคงทำบาปต่อไป พวกเขามีความคิดเช่นนั้น สิ่งนั้นรู้ได้ว่าการวางเจขณะที่อยู่ในสุสาน แม้ว่าพวกเขาจะเข้าใจว่าพวกเขาจะต้องรับอีกร่างหนึ่ง พวกเขาก็ไม่มีความรู้ ที่นั่นมีการอธิบายแก่ลูกๆแล้วว่าเวลานี้ลูกกำลังเตรียมตัวเป็นพิเศษที่จะตายเพราะลูกอยู่ที่นั่นเพียงชั่วคราวเท่านั้น ลูกต้องละร่างเก่าของลูกและไปสู่โลกใหม่ พ่อพูดว่า ลูกๆ ยิ่งลูกจคงจำพ่อมากเท่าไร บาปของลูกก็จะถูกตัดออกไปมากเท่านั้น เป็นสิ่งที่ง่ายที่สุด แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่ยากที่สุดเช่นกัน เมื่อลูกๆเริ่มทำความเพียรพยายาม ลูกก็เข้าใจว่ามีการต่อสู้อย่างมากกับมายา พ่อพูดว่า เป็นสิ่งที่ง่ายตาย แต่มายาก็ได้ดับตะเกียงของลูก มีเรื่องราวเกี่ยวกับกุลบาควาลี มายาซึ่งเป็นแมวกัดดับตะเกียงของเธอ ที่นั่นทุกคนเป็นทาสของมายา และแล้วลูกก็ทำให้มายาเป็นทาสของลูก ธรรมชาติทั้งหมดอยู่ภายใต้การควบคุมของลูก จะไม่มีพายุ ไม่มีความมอดอยาก ลูกต้องทำให้ธรรมชาติกลายเป็นทาสของลูก ที่นั่นจะไม่มีการจจโมจากมายา เวลานี้เธอร้องควาญลูกอย่างมาก มีเพลงที่ร้องว่าฉันเป็นทาสของเธอ แล้วมายาก็พูดว่าเธอเป็นทาสของฉัน พ่อพูดว่าเวลานี้พ่อมาเพื่อปลดปล่อยลูกจากความเป็นทาสนั้น ลูกจะกลายเป็นนาย และมายาก็จะกลายเป็นทาสของลูก และแล้วจะไม่มีการรบกวนแม้เพียงเล็กน้อย สิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครเช่นกัน ลูกพูดว่า บาบา มายานั้นทำให้เกิดความทุกข์อย่างมาก ทำไมเธอถึงจะไม่จจสร้างความสุขให้แก่ลูกเล่า? สิ่งนี้เรียกว่าสนามรบ ลูกพยายามที่จะทำให้มายาเป็นทาสของลูกและมายาก็ต่อสู้ลูกอย่างแรง เธอร้องควาญลูกอย่างหนัก เธอทำให้ลูกๆมากมายพ่ายแพ้ เธอกลืนกินบางคนอย่างสมบูรณ์ เธอกลืนพวกเขาไปทั้งตัว แม้ว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ มายาก็จะเฝ้าแต่กินลูกต่อไป ราวกับว่าลูกบางคนยังคงอยู่ในท้องของเธอและเพียงแค่หางของลูกเท่านั้นที่ยื่นออกมา สิ่งนั้นเรียกว่าติดปลั๊กและทรายดูดด้วยเช่นกัน ลูกๆมากมายติดอยู่ในปลั๊กนั้น พวกเขาไม่สามารถที่จะมีการจจจำระลึกถึงแม้หน้อยนิดที่สุดได้ มีตัวอย่างของเตาและแมลงที่ส่งเสียง ลูกสามารถส่งเสียงของความรู้แก่แมลงเช่นนั้นและทำให้พวกเขากลายเป็นสิ่งอื่น กลายเป็นนางฟ้าที่สมบูรณ์ของสวรรค์ แม้ว่าชั้นยาสีจะได้ให้ตัวอย่างของแมลงที่ส่งเสียง พวกเขาก็ไม่ได้ส่งเสียงของความรู้และเปลี่ยนแปลงใคร การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกัน เวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกันที่ซึ่งลูกกลายเป็นบราห์มินจากศูทร ดังนั้นลูกนำมนุษย์ที่มีกิเลสมาที่นั่น ในบรรดาแมลงเหล่านั้นเช่นกันบ้างก็เปลี่ยนไปเป็นแมลงที่ส่งเสียง บ้างก็ฝูฟงไป และบ้างก็อยู่อย่างไม่สมบูรณ์ บาบาได้เห็นผู้คนมากมายเช่นนั้น ที่นั่นเช่นกันเมื่อใครบางคนศึกษาเล่าเรียนดีมาก พวกเขาก็พัฒนาปีกของความรู้ ในขณะที่มายานั้นจับผู้อื่นในช่วงครึ่งทางและดังนั้นพวกเขาจึงอยู่อย่างอ่อนแอ ตัวอย่างเหล่านี้เกี่ยวข้องกับเวลาปัจจุบัน เป็นความมหัศจรรย์ที่แมลงที่ส่งเสียงนั้นนำแมลงมาและทำให้แมลงนั้นเป็นเหมือนกับตนเอง นั่นเป็นแมลงชนิดเดียวเท่านั้นที่สามารถทำให้แมลงอื่นคล้ายคลึงกับตัวเอง ตัวอย่างอื่นที่ได้ให้ไว้คือตัวอย่างของงู ในยุคทองลูกสลัดหนังหนึ่งและรับอีกหนังหนึ่ง ลูกมีนิมิตทันทีว่าลูกกำลังจะออกจากร่างนั้นแล้วในตอนนี้ ดวงวิญญานจากไปและไปและนั่งอยู่ในปราสาทราชวังของอีกครรภหนึ่ง นอกจากนี้มีตัวอย่างของดวงวิญญานในปราสาทราชวังของครรภที่ไม่ต้องการที่จะออกมาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามทารกนั้นต้องคลอດออกมาอย่างแน่นอน

เวลานี้ลูกๆ อยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกกำลังจะกลับมาสูงส่งด้วยความรู้นี้ ลูกเคยทำความเลื่อมใสศรัทธามาชาติแล้วชาติเล่า ผู้ที่เคยทำความเลื่อมใสศรัทธามากที่สุดก็จะมาและได้รับสถานภาพตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของพวกเขา ขณะนี้ความรู้ทั้งหมดอยู่ในสติปัญญาของลูก ความรู้ของคัมภีร์นั้นไม่ใช่ความรู้ที่แท้จริง นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยสิ่งนั้น การได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์หมายถึงการกลับบ้าน ไม่มีใครกลับบ้านด้วยการทำเช่นนั้น พ่อเองพูดว่าไม่มีใครบรรลุถึงพ่อด้วยสิ่งนั้น พร้อมกับผู้ที่สอนลูก ลูกก็ต้องการผู้เดียวนี้ที่สามารถพาลูกกลับไปกับท่านได้ พ่อมีความใส่ใจอย่างมาก พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นทุก 5000 ปีเพื่อมาสอนลูก ลูกลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกคือดวงวิญญาณ ทำให้สิ่งนี้มั่นคงอย่างยิ่งว่าพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดได้มาเพื่อสอนลูก สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ทางจิต ผู้เป็นจิตสูงสุดให้ความรู้ทางจิตแก่เราผู้เป็นจิตวิญญาณ ชั้นสสารคงอยู่ภายในดวงวิญญาณด้วยเช่นกันในขณะที่ร่างกายนั้นถูกทำลาย ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย หน้าผากของบราห์มาคือท้องพระโรงของสัตกูรู นี่คือน้องพระโรงของดวงวิญญาณนี้ และแล้วสัตกูรูเองก็เข้ามาในผู้นี้เช่นกัน ผู้นี้เรียกได้ว่าเป็นพาหนะหรือท้องพระโรง ลูกๆ กำลังเปิดประตูไปสู่สวรรค์บนพื้นฐานของศรัทธา ยิ่งลูกศึกษาเล่าเรียนได้ดีมากเท่าไร ลูกก็จะได้รับสถานภาพที่สูงขึ้นมากเท่านั้นในยุคทอง ดังนั้นลูกควรศึกษาเล่าเรียน ลูกๆ ของครูจะฉลาดอย่างมาก อย่างไรก็ตามมีคำกล่าวที่ว่าผู้ที่มีแม่น้ำคงคาไหลผ่านบ้านของตนก็ไม่ได้มีความนับถือต่อแม่น้ำคงคานั้น บาบาก็เห็นว่าการเหยาะของทั้งเมืองทั้งลงไปแม่น้ำคงคาอย่างไร ดังนั้นแล้วลูกจะเรียกแม่น้ำนั้นว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือไม่? ดูซิว่าสติปัญญาของมนุษย์ได้กลายเป็นเช่นไร! พวกเขาตกแต่งประดับประดารูปปั้นเทพทั้งหลาย พวกเขากราบไหว้บูชาแล้วก็นำไปจมน้ำ เขานำรูปปั้นของกฤษณะไปจมน้ำเช่นกัน และนั่นก็เป็นความไม่เคารพอย่างยิ่ง ในเบงกอลพวกเขาก่อรูปปั้นเทพเหล่านั้นลงด้วยเท้าเพื่อทำให้รูปปั้นนั้นจมน้ำ เคยมีประเพณีในเบงกอลว่าเมื่อใครก็ตามกำลังจะออกจากร่างของเขา เขาจะถูกพาไปที่แม่น้ำคงคาอย่างรวดเร็ว ที่นั่นเขาจะถูกวางไว้ในน้ำและบอกให้เขาพูดคำว่า “ฮารีฮารี” (สวามนตีในชื่อของพระเจ้า) ในขณะที่พวกเขายังคงเทน้ำคงคาลงไปในคอของบุคคลนั้นอย่างต่อเนื่อง ด้วยวิธีนี้พวกเขาก็จะบังคับให้ชีวิตออกไปจากร่างของคนนั้น เป็นสิ่งที่แปลกประหลาด! เวลานี้ลูกๆ มีความรู้ที่สมบูรณ์ของการขึ้นและลงในสติปัญญาของลูกตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รับฟังเพียงสิ่งที่พ่อบอกลูกและตัดสินใจว่าอะไรถูกต้อง จดจำแต่สิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น อย่าได้ฟัง, พูดถึงหรือมองดูสิ่งไหนที่ไม่ถูกต้องตามศีลธรรม
2. ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและทำให้ตนเองกลายเป็นราชาเหนือราชา คิดว่าตนนั้นอยู่ในร่างเก่าและโลกเก่านี้เพียงชั่วคราวเท่านั้น

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ทั้งหมดและเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ใด ๆ ที่อยู่นอกเหนือการควบคุมของลูกด้วยพลังสมาธิ
บราห์มิน นั่นคือดวงวิญญาณที่มีสิทธิ์ทั้งหมดไม่สามารถถูกควบคุมจากใครได้ ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่สามารถถูกควบคุมโดยธรรมชาติหรือชั้นสสารที่อ่อนแอของเขา เพราะธรรมชาติ -“สวา-ภาวะ” -หมายถึงการมีความรู้สึกที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณต่อตนเองและผู้อื่น ดังนั้นลูกไม่สามารถถูกควบคุมโดยธรรมชาติที่อ่อนแอ สำนึกูชั้นสสารดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูกจะเปลี่ยนชั้นสสารที่อ่อนแอของลูกได้อย่างง่ายดาย พลังของสมาธิจะเปลี่ยนสถานการณ์ภายนอกได้อย่างง่ายดาย และทำให้ลูกสามารถตั้งอยู่บนที่นั่งในสภาพของผู้เป็นนาย

คติพจน์: ความโกรธเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่มากสำหรับดวงวิญญาณที่มีความรู้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ความปรารถนาทั้งหมดของลูกในเวลานี้กำลังได้รับการเติมเต็ม และท้องของลูกก็กลับมาเต็ม พ่อมาเพื่อให้ลูกดวงวิญญาณมีความพอใจอย่างเต็มที่
- คำถาม:** ลูก ๆ ไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไปแล้ว แต่ถึงกระนั้นลูกก็ยังเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาอย่างแน่นอนได้อย่างไร?
- คำตอบ:** ตราบใดที่ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างลูกคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อที่จะกลับมามีความรู้ เมื่อลูกสอบผ่านการสอบของลูกและกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกจะถูกเรียกว่ามีความรู้อย่างแท้จริง แล้วก็ไม่ใช่เป็นที่จะต้องศึกษาเล่าเรียน

โอม ชานติ มีสองสิ่งด้วยกัน: พระเจ้าและผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ และพ่อ มีผู้เลื่อมใสศรัทธามากมายแต่มีพระเจ้าเพียงผู้เดียวเท่านั้น ลูกๆ พบว่าสิ่งนี้ง่ายดายอย่างมาก ดวงวิญญาณทำความเลื่อมใสศรัทธาด้วยร่างกายของพวกเขา เพราะเหตุใด? เพื่อที่จะพบกับพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ลูกผู้เลื่อมใสศรัทธาเวลานี้เข้าใจละครแล้ว เมื่อลูกกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้อย่างสมบูรณ์ ลูกก็จะไม่คงอยู่ที่นี้ เมื่อลูกสอบผ่านการสอบในขณะที่ศึกษาในโรงเรียนแล้วลูกก็จะไปยังชั้นเรียนต่อไป เวลานี้พระเจ้ากำลังสอนลูก ดวงวิญญาณที่มีความรู้ไม่จำเป็นต้องศึกษาเล่าเรียน พระเจ้ากำลังสอนผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่าเราดวงวิญญาณเคยทำความเลื่อมใสศรัทธา พ่อกำลังสอนเราว่าเราจะเคลื่อนออกไปจากการทำความเลื่อมใสศรัทธาและเข้ามาสู่ความรู้ได้อย่างไร เวลานี้เราไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธา แต่เรายังคงมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกเข้าใจว่าผู้เลื่อมใสศรัทธาเหล่านั้นไม่แม้แต่จะรู้จักพระเจ้า พวกเขาเองพูดว่าเราไม่รู้ พ่อก็เคยถามผู้ที่เคยเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาอันดับหนึ่งเช่นกันว่า ลูกรู้จักพระเจ้าผู้ที่ถูกผู้เลื่อมใสศรัทธาเป็นของท่านหรือไม่? ในความเป็นจริงควรมีพระเจ้าเดียวเท่านั้น ที่นี้มีพระเจ้ามากมาย พวกเขาเฝ้าแต่เรียกตนเองว่าพระเจ้า สิ่งนี้เรียกว่าความไม่รู้ มีความมืดมิดที่สุดในความเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาร้องเพลง: เมื่อสัจจะรู้ให้น้ำมันของความรู้ ความมืดของความไม่รู้ก็ถูกขจัดออกไป กูรูไม่สามารถให้น้ำมันของความรู้ได้ มีกูรูมากมาย ลูกๆ รู้เกี่ยวกับสิ่งที่ลูกเคยทำในความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยจดจำใครและลูกเคยกราบไหว้บูชาใคร เวลานี้ลูกได้กลับมาเป็นอิสระจากความมืดของความเลื่อมใสศรัทธาเพราะเวลานี้ลูกรู้จักพ่อแล้ว พ่อได้ให้คำแนะนำของพ่อเองแก่ลูก: ลูกที่สุดแสนหวาน ลูกคือดวงวิญญาณ ลูกเล่นบทบาทของลูกด้วยร่างกายเหล่านั้น ความรู้ของลูกไม่มีขีดจำกัด ลูกเล่นบทบาทที่ไม่มีขีดจำกัดต่อไป ลูกได้ออกมาจากความมีขีดจำกัดและเข้าไปสู่ความไม่มีขีดจำกัด โลกนี้(ประชากร)ก็ไม่มีขีดจำกัดเช่นกัน ในขณะที่มีการขยายตัว แล้วประชากรนั้นจะมีขีดจำกัดอย่างแน่นอน เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าลูกไปจากความมีขีดจำกัดสู่ความรู้ขีดจำกัดและความไร้ขีดจำกัดสู่ความมีขีดจำกัดอย่างไร ดวงวิญญาณเป็นเหมือนดวงดาวเล็กๆ ผู้คนเข้าใจสิ่งนี้แต่พวกเขาก็ยังทำสัญลักษณ์ลิงกัมที่มีขนาดใหญ่มากเช่นนั้น พวกเขาจะทำอะไรได้เพราะพวกเขาไม่สามารถกราบไหว้บูชาจุดเล็กๆ ได้ พวกเขาพูดว่า ดวงดาวเปล่งประกายตรงกลางหน้าผาก แต่พวกเขาจะสามารถกราบไหว้บูชาดวงดาวนั้นได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้จักพระเจ้า แต่พวกเขารู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผาก ก็เท่านั้นเอง สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของพวกเขาว่าแต่ละดวงวิญญาณใช้ร่างกายและเล่นบทบาทของเขา ลูกเป็นคนแรกที่ทำการกราบไหว้บูชา ลูกเคยทำลิงกัมขนาดใหญ่ ผู้คนเฝ้าแต่ทำสัญลักษณ์ของราวันที่มีขนาดใหญ่ขึ้นในแต่ละวัน พวกเขาไม่สามารถทำสัญลักษณ์ของราวันที่เล็กลงได้ มนุษย์มีขนาดเล็กในตอนแรกแล้วพวกเขาก็กลับมาใหญ่ขึ้น พวกเขาไม่เคยแสดงให้เห็นว่าราวันมีขนาดเล็ก เขาไม่ได้กลับมาใหญ่หรือเล็ก เขาไม่ใช่สิ่งที่มืออยู่จริงทางกายภาพ ก็เลสทั้งห้าเรียกว่าราวัน มีการเติบโตของกิเลสทั้งห้า เพราะผู้คนเฝ้าแต่กลับมาโมโหประธาน ก่อนหน้านี้ไม่มีจิตสำนึกที่เป็นร่างมากนักแต่ก็เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง พวกเขากราบไหว้บูชาสิ่งหนึ่งแล้วก็กราบไหว้บูชาอีกสิ่งหนึ่งและการกราบไหว้บูชานั้นก็เติบโตขึ้นเรื่อยๆ ในลักษณะนั้น ดวงวิญญาณกลับมาโมโหประธาน ไม่มีสติปัญญาของมนุษย์คนไหนในโลกที่จะมีสำนึกรู้ว่าพวกเขาสโตประธานเมื่อใดและพวกเขากลับมาโมโหประธานเมื่อใดที่ผู้คนไม่รู้สิ่งเหล่านี้อย่างแท้จริง ความรู้ไม่ใช่เรื่องยาก พ่อมาและให้ความรู้ที่ง่ายดายอย่างแท้จริงแก่ลูก ท่านสอนสิ่งนั้นแก่ลูก ถึงแม้จะมีเพียงสาระของการศึกษาที่หลงเหลืออยู่ เราดวงวิญญาณเป็นลูกของพ่อ เราต้องจดจำพ่อ มีการจดจำกันว่า มีเพียงกำมือเดียวเท่านั้นจากหลายๆ ลานที่ปรากฏออกมา เพียงกำมือเดียวเท่านั้นที่รู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาถามว่า พ่อจะเป็นเช่นนั้นได้ไหม? ทุกคนรู้จักพ่อของพวกเขา แล้วเหตุใดพวกเขาจึงลืมพ่อผู้เดียวเล่า? สิ่งนี้เรียกว่าเกมเขาวงกต หนึ่งคือพ่อที่มีขีดจำกัดและอีกหนึ่งคือพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ลูกได้รับมรดกจากพ่อทั้งสอง ลูกได้รับมรดกเล็กน้อยจากพ่อ

ที่มีขีดจำกัด นับวันมรดกเหล่านั้นก็จะน้อยลงไปเรื่อย ๆ ราวกับว่าไม่มีอะไรเลย ท้องของลูกจะไม่สามารถอิ่มได้จนกว่าพ่อที่ไร้ขีดจำกัดจะมา ท้องของลูกกลับมาว่างเปล่าอย่างสมบูรณ์ พ่อมาและเติมเต็มท้องของลูก ในทุกประเด็นท่านเติมท้องของลูกให้เต็มจนลูกไม่ต้องการสิ่งใดอีกต่อไป ท่านเติมเต็มความปรารถนาทุกประการของลูกและลูกก็กลายเป็นดวงวิญญาณที่พอใจอย่างเต็มที่ เช่นเดียวกับที่ดวงวิญญาณ (ที่จากไปแล้ว) มีความพึงพอใจเมื่อมีการให้อาหารพราหมณ์ นี่เรียกว่าความพึงพอใจที่ไม่มีขีดจำกัด ดูซิว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงใด! ดูว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงใดระหว่างความพึงพอใจที่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณ และความพึงพอใจที่ไม่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณ ด้วยการรู้จักพ่อลูกก็กลับมาพึงพอใจ เพราะพ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ ลูก ๆ รู้ว่าลูกเป็นลูกของพ่อที่ไร้ขีดจำกัด ทุกคนจดจำพ่อ แม้ว่าบางคนจะพูดว่านี่คือธรรมชาติ(วัตถุธาตุ) และพวกเขาก็จะหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์ม พ่อได้บอกลูกแล้วว่าไม่มีใครสามารถหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์มได้ นี่คือการที่คงอยู่ตลอดไปที่เฝ้าแต่หมุนไป ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องสืบสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ วงจรของสี่ยุคก็เฝ้าแต่หมุนไป วงจรจะเฝ้าแต่ซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ มีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นและมีเพียงโลกเดียวเท่านั้นเช่นกัน ผู้คนเหล่านั้นก็เพียรพยายามอย่างหนักมากและคิดว่ามีโลกบนดวงจันทร์และในดวงดาวทั้งหลาย พวกเขามองหาสิ่งนั้นอย่างมาก พวกเขาแม้กระทั่งคิดที่จะซื้อที่ดินบนดวงจันทร์ แต่นั่นจะเป็นไปได้อย่างไร? เขาจะจ่ายเงินให้กับใคร? สิ่งนั้นเรียกว่าความหยิ่งยโสของวิทยาศาสตร์ อย่างไรก็ตามไม่ได้มีสิ่งใดจริงๆที่นั่น ผู้คนก็ยังคงพยายามทำสิ่งต่าง ๆ ต่อไป แต่นั่นก็เป็นความโอฬารตระการของมายา พวกเขาแม้กระทั่งมีการแสดงที่ดูยิ่งใหญ่กว่าสวรรค์ พวกเขาหลิ่วสรวลโดยสิ้นเชิง มีความมั่งคั่งที่ไม่มีขีดจำกัดในสวรรค์ ดูว่าพวกเขาได้นำเอาทรัพย์สินสมบัติไปมากมายเพียงใดจากวัดเดียว! มีความมั่งคั่งมากมายในบาร์ตเท่านั้น คลังสมบัติทั้งหมดเคยเปี่ยมล้น โมฮัมหมัด มามูด กุขนาวีได้มาแล้วปล้นสะดมทุกสิ่ง ลูกอยู่อย่างมีพลังเป็นเวลาครึ่งวงจรและไม่มีการกล่าวถึงการขโมย ฯลฯ ไม่มีอาณาจักรของราวันในเวลานั้นทันทีที่อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้น การลักขโมย การปล้น และการต่อสู้ ฯลฯ ก็เริ่มขึ้น ผู้คนกล่าวถึงชื่อของราวัน แต่ราวันก็ไม่ใช่ว่ามีชีวิต นั่นเป็นเพียงการมีอยู่ของกิเลส ดูสิ่งที่ผู้คนทำเพื่อราวัน พวกเขาเฉลิมฉลองอย่างมาก ลูกเช่นกันก็เคยฉลองดาเซลา ผู้คนเคยไปและดูว่าพวกเขาเฝ้าหุนจาลองของราวันอย่างไร และจากนั้นพวกเขาก็ไปปล้นทอง(เก็บพิชชี เหลืองจากต้นไม้) สิ่งนั้นคืออะไร? เวลานั้นลูกสงสัยเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ดูสิ่งที่ลูกกลายเป็นและลูกเคยทำการกราบไหว้บูชามากมายเพียงไร เมื่อพวกเขาเห็นว่ายิ่งใหญ่ ดูสิ่งที่พวกเขาทำต่อไป หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเหมือนกับการเล่นกับตุ๊กตาและลูกรู้ว่าสิ่งนั้นจะคงอยู่ไปอีกนานแค่ไหน พวกเขาไม่ได้ทำอะไรมากมายนักในตอนเริ่มต้นและแล้วการขยายตัวก็ค่อยๆเกิดขึ้นทีละน้อย และดูว่าเวลานี้สภาพนั้นกลายเป็นเช่นไร! เหตุใดพวกเขาจึงใช้เงินจำนวนมากไปกับรูปภาพและการสร้างวัดวาอาราม? ทั้งหมดนี้เป็นการสูญเสียเงินไปเปล่า ๆ พวกเขาใช้เงินหลายแสนรูปีในการสร้างวัด ฯลฯ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายแก่ลูกด้วยความรักอย่างมาก: พ่อให้ความมั่งคั่งแก่ลูกอย่างมากมาย แล้วลูกสูญเสียความมั่งคั่งไปไหนหมด? ดูสิ่งที่ลูกกลายเป็นในอาณาจักรของราวันจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น! ไม่ใช่ว่าลูกจะต้องอยู่อย่างมีความสุขที่คิดว่าเป็นประสงค์ของพระเจ้า นั่นไม่ใช่ประสงค์ของพระเจ้า นั่นคือประสงค์ของมายา เวลานั้นลูกกำลังได้รับโชคของอาณาจักรของพระเจ้าที่ไม่มีเรื่องของความทุกข์เลย มันคือเวลานี้ที่ลูกได้รับเข้าใจว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงใดระหว่างประสงค์ของพระเจ้าและประสงค์ของมายา แต่นั่นก็ตามลำดับกันตามความเพียรพยายามของลูกเช่นกัน ลูกสามารถเข้าใจว่าคนไหนจะได้รับการนิยดาของความรู้ คนนั้นคนนี้ได้ถูกคิดด้วยการนิยดาของความรู้ที่ดี คนนั้นคนนี้ได้ได้รับการนิยดาที่น้อยกว่า และคนนั้นคนนั้นไม่ถูกนิยดาเลย บาบาท่านนี้ที่รู้สิ่งนี้ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับการรับใช้ของลูก จากงานรับใช้ของลูกเท่านั้นที่บาบาจะบอกลูกได้ว่า ผู้ใดไม่ได้รับการนิยดาเลย เขาไม่รู้ถึงวิธีที่จะทำงานรับใช้เลย มีบางคนเช่นกันที่ได้รับการนิยดาด้วยความรู้มากกว่าและบางคนก็ไม่ได้รับการนิยดาเลย มีคำกล่าวว่า เมื่อสัตกูรูให้ยาขี้ผึ้งแห่งความรู้ ความมืดของความไม่รู้ก็หายไป พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุข แล้วผู้คนก็พูดว่าท่านอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน ลูก ๆ ควรจะมีศรัทธาอย่างมากที่พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังให้ความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ลูกร้องเพลง: บาบาที่ไร้ขีดจำกัด เมื่อท่านมาเราจะเป็นของท่านและเราจะทำตามคำแนะนำของท่านเท่านั้น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่แม้แต่จะรู้จักพ่อ บทบาทที่มีการแสดงในเวลานี้เท่านั้น เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่พ่อสอนลูก ลูกรู้ว่าบทบาทของการศึกษาเล่าเรียนนี้จะดำเนินต่อไปอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี พ่อจะมาอีกครั้งหลังจาก 5000 ปี ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องเพศชายและจากนั้นพวกเขาก็นำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของพวกเขา โลกมนุษย์ก็เฝ้าแต่เติบโตด้วยเช่นกัน มีคลังของดวงวิญญาณ เช่นที่คลังของมนุษย์ได้มาถึงจุดสิ้นสุด ก็จะมีคลังของดวงวิญญาณที่นั่นมากตามนั้น ไม่สามารถมีจำนวนนักแสดงมากกว่าหรือน้อยกว่านี้ได้ ลูกทั้งหมดคือนักแสดงที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกทั้งหมดได้รับบทบาทที่คงอยู่ตลอดไป สิ่งนี้มหัศจรรย์ เวลานั้นลูกๆมีความรู้คิดอย่างมาก การศึกษานี้สูงส่งมาก พ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนลูกด้วยตนเอง ที่เหลือทั้งหมด คือ มหาสมุทรของความเลื่อมใสศรัทธา เช่นที่มีความเคารพต่อความเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นจึงมีความเคารพต่อความรู้เช่นกัน ผู้คนให้ท่านมากมายและทำบุญอย่างมากในหนทางของความ

เลื่อมใสศรัทธาในนามของพระเจ้า สิ่งนี้เป็นเพราะพระเวทและคัมภีร์ที่ใหญ่เช่นนั้นถูกสร้างขึ้นมา เวลาที่ลูกๆ เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างความเลื่อมใสศรัทธาและความรู้ จำเป็นต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น สายตาของลูกจะไม่เคยถูกดึงดูดเข้าไปหาใคร ลูกจะพูดว่าฉันอยากเห็นราชาหรือราชินีหรือไม่? มีอะไรที่จะดูในพวกเขา? ลูกไม่มีความปรารถนาใดในหัวใจของลูก ทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย สิ่งใดก็ตามที่ทุกคนมีจะถูกทำลาย กระเพาะนั้นต้องการแค่จิปาถะเพียงสองแผ่น แต่ผู้คนก็ยังทำบาปมากมายเพื่อสิ่งนั้น เวลาที่ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากบาปในโลก กระเพาะนั้นทำให้ลูกทำบาปอย่างมากมาย ผู้คนเฝ้าแต่ใส่ร้ายผู้อื่นต่อไป พวกเขาได้รับเงินเป็นจำนวนมาก พวกเขาขออนุญาตเงินไว้อย่างมาก แต่รัฐบาลจะสามารถทำอะไรได้? แต่ไม่ว่าใครจะพยายามซ่อนมันไว้มากมายเพียงใด มันก็ไม่สามารถซ่อนอยู่ได้ เวลานี้จะมีภัยพิบัติทางธรรมชาติเช่นกัน เหลือเวลาอีกเพียงเล็กน้อยเท่านั้น บาบาสั่งว่า ลูกสามารถทำสิ่งใดก็ตามที่ลูกต้องการเพื่อการทำลายชีพของร่างกายของลูก ลูกไม่ได้ถูกห้ามที่จะทำเช่นนั้น พรหมของความสุขของลูกควรจะอยู่ในระดับสูงเสมอ จดจำพ่อและมรดกเสมอ พ่อกำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก พื้นดินและท้องฟ้าทั้งหมดเป็นของลูก ไม่มีขีดจำกัดใด ๆ ลูก ๆ รู้ว่าลูกเคยเป็นนาย บารัตได้รับการจดจำว่าเป็นดินแดนที่ไม่สูญสลาย ลูก ๆ ควรมีความสุขอย่างมาก มีความสุขในการศึกษาที่มีขีดจำกัดเช่นกัน แต่นี่คือการศึกษาที่ไร้ขีดจำกัดที่พ่อที่ไร้ขีดจำกัดกำลังสอนลูก ลูกควรจะจดจำพ่อเช่นนั้น ลูก ๆ สามารถที่เข้าใจว่าธุรกิจทางร่าง ฯลฯ คืออะไร ไม่มีอะไรเลย ในขณะที่เราได้รับมรดกอะไรจากพ่อ? มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ในขณะที่ดำเนินธุรกิจต่อไปทางโลก ลูกยังคงสามารถได้รับสิทธิในมรดกสองชั้นเช่นกัน พ่อได้มาเพื่อสอนลูก ๆ และดังนั้นลูกควรจะอยู่อย่างมีความสุข ลูกต้องทำงานอื่น ๆ ทั้งหมดต่อไปเช่นกัน ลูกเข้าใจว่าเป็นโลกเก่า มีการเตรียมการทั้งหมดสำหรับการทำลายล้าง พวกเขากระทำการเช่นนั้นเพราะความกลัวว่าสงครามที่ยิ่งใหญ่จะเริ่มขึ้น ทั้งหมดนั้นต้องเกิดขึ้นตามละคร ไม่ใช่ว่าพระเจ้ากำลังทำให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น สิ่งนั้นถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ถ้าไม่ใช่วันนี้แล้วพรุ่งนี้การทำลายล้างก็ต้องเกิดขึ้น เวลาที่ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน โลกใหม่เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับลูกอย่างแน่นอน ลูกควรจดจำสิ่งเหล่านี้และมีความสุขอยู่ภายใน บาบาสอนว่าพหุนิยมนี้มาใช้ แต่ท่านไม่มีสิ่งใดเลย ท่านละทิ้งทุกสิ่ง พ่อจะทำอะไรกับสิ่งนี้เมื่อพ่อได้รับอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัด? บาบาสอนแต่งเพลงไว้เช่นกันว่า เมื่อคนแรกได้พบอัลล่าห์เขาจะทำอะไรกับ “การทำงานหนักที่เหนื่อยยากเช่นลา” นั้น? เขาให้ทุกสิ่งที่เขามีไม่มากไม่น้อย และยุติทุกสิ่งอย่างแท้จริง แม้แต่ร่างกายของเขาก็ให้แก่บาบา โอ้โฮ ฉันจะกลายเป็นนายของโลกล! ฉันเป็นนายมาแล้วหลายต่อหลายครั้ง เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมาก! ลูกอาจจะอยู่ที่บ้านแต่คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องกลับมามีความพอใจอย่างเต็มที่และมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดเพื่อที่สายตาของลูกจะไม่ถูกดึงดูดเข้าไปหาสิ่งอื่นใด อย่าได้มีความอยากปรารถนาในหัวใจของลูกเพราะทั้งหมดนี้จะถูกทำลาย

2. ในขณะที่ทำการเพื่อทำลายชีพทางร่างกายของลูก ให้พรหมของความสุขอยู่ในระดับสูงอยู่เสมอ จดจำพ่อและมรดก นำสติปัญญาของลูกออกไปจากสิ่งที่มีขีดจำกัด และนำสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัดมาไว้ในสติปัญญาเสมอ

พร: ขอให้ลูกเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่าด้วยการทำความเพียรพยายามที่จริงจังและข้ามผ่านทุกสถานการณ์ในขณะที่สัมผัสกับความบันเทิง
ลูกๆ บางคนพูดว่า “โดยทั่วไปแล้ว ฉันสบายดี แต่มีบางของสันสการ์นี้กับผู้อื่นหรือกับบรรยากาศ” ไม่ว่าด้วยเหตุผลอะไรก็ตาม หรือไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นอย่างไรก็ตาม ผู้เพียรพยายามที่จริงจังจะข้ามสถานการณ์ทั้งหมดราวกับว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น ดวงวิญญาณเช่นนั้นจะมีประสบการณ์กับความบันเทิงอย่างสม่ำเสมอ สภาพเช่นนี้เรียกว่าสภาพที่โอบิบันและสิ่งที่บอกลถึงสภาพที่โอบิบันคือการเป็นแสงที่เบาสบายเป็นสองเท่า ไม่มีภาระรูปแบบใดสามารถทำให้ดวงวิญญาณเช่นนั้นมาสู่ความบันเทิงได้

คติพจน์: ทำให้ทุกคุณธรรมและทุกประเด็นของความรู้เป็นสันสการ์ดั้งเดิมของลูก

*** โอม ชานติ ***

ตามเวลา กลายเป็นผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองและใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทางจิตวิญญาณทั้งหมดของลูกอย่างรวดเร็ว

วันนี้ บัพดาตากำลังมองเห็นชุมนุมของลูกที่มีอำนาจในการปกครองตนเองของท่านทั่วทั้งโลก แต่ละคนถูกมองว่าเป็นผู้มีสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเอง ผู้สวมมงกุฎแห่งแสงของความบริสุทธิ์ ผู้ที่แถมติดักแห่งการตระหนักรู้ถึงการมีสิทธิทั้งหมดและนั่งบนบัลลังก์อมตะตรงกลางหน้าผากของท่าน มากเท่าที่ลูกมีประสบการณ์ในการมีสิทธิทั้งหมดในอำนาจในการปกครองตนเองในเวลานี้ ดังนั้น ลูกจะประกาศสิทธิทั้งหมดในอำนาจในการปกครองของโลกในอนาคต "ฉันเป็นใคร?" และ "อนาคตของฉันจะเป็นอย่างไร" - ด้วยสภาพของอำนาจในการปกครองตนเองของลูกในเวลานี้ ลูกแต่ละคนสามารถเห็นสิ่งนี้ได้ด้วยตนเอง

บัพดาตามองเห็นสภาพของอำนาจในการปกครองตนเองของลูกแต่ละคนอย่างสม่ำเสมอ ในขณะที่ลูกดำเนินการกระทำแต่ละอย่าง ในขณะที่ลูกปฏิบัติงานทางโลกหรือทางจิต ลูกสัมผัสกับความซาบซึ้งของการเป็นผู้มีสิทธิในอำนาจในการปกครองตนเองนานเท่าใดและกี่เปอร์เซ็นต์? ลูกหลายคนยังคงตระหนักถึงอำนาจในการปกครองตนเองในความคิดของพวกเขา: ฉันเป็นดวงวิญญาณที่มีสิทธิทั้งหมด ประการหนึ่งคือการมีสิ่งนี้อยู่ในความคิดของลูก: เพื่อให้สำนึกของลูกกลับมาสดชื่นครั้งแล้วครั้งเล่า: นั่นคือสิ่งนี้ อีกประการหนึ่งคือการสัมผัสกับตัวเองในรูปของการมีสิทธิทั้งหมดและปกครองประสาทสัมผัสของลูก คนงานของลูก จิตใจของลูก สติปัญญาและชั้นสสารของลูก มิตรที่ให้ความร่วมมือของลูก และมีอำนาจที่จะทำให้สิ่งเหล่านั้นทำงานได้ เหมือนกับว่าลูกๆทุกคนมีประสบการณ์ในทุกช่วงเวลาว่าบัพดาตากำลังทำให้ลูกเคลื่อนไปตามศรีมัต และดังนั้นลูกทุกคนก็เคลื่อนไปตามศรีมัต ผู้เดียวที่ทำให้ทุกคนเคลื่อนไปกำลังทำให้ลูกเคลื่อนไป และลูกที่เคลื่อนไป ก็กำลังเคลื่อนไปด้วย โอ ดวงวิญญาณที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง ประสาทสัมผัสของลูก นั่นคือคนงานของลูก จิตใจของลูก สติปัญญาและชั้นสสารของลูก มิตรที่ให้ความร่วมมือของลูก ทำงานภายใต้คำสั่งของลูกในลักษณะนี้หรือไม่? พวกเขาทำงานภายใต้คำสั่งของลูกหรือไม่? ทั้งหมดไหม? หนึ่งหรือสองประสาทสัมผัสไม่ได้แสดงเกมที่ซุกซ่อนใช้ไหม? อาณาจักรของลูกดำเนินไปด้วยความรักและกฎเกณฑ์อย่างถูกต้องหรือไม่? แทนที่จะเป็นกฎเกณฑ์และความสงบเรียบร้อย มันทำงานอย่างถูกต้องด้วยความรักและกฎเกณฑ์หรือไม่? มันทำงานได้ดีหรือไม่? ลูกคิดอย่างไร? มันทำงานได้ดีหรือบางครั้งก็มีข้อโต้แย้งบ้างไหม? เมื่อลูกพูดว่า "มือของฉัน ชั้นสสารของฉัน สติปัญญาของฉัน จิตใจของฉัน" ดังนั้นลูกมีสิทธิทั้งหมดเหนือสิ่งที่เป็นของลูกหรือไม่? หรือบางครั้งสิ่งที่เป็นของลูกก็มีสิทธิเหนือลูก และบางครั้งลูกก็มีสิทธิเหนือสิ่งที่เป็นของลูกหรือไม่? โอ ดวงวิญญาณที่มีอำนาจในการปกครองตนเอง ตามเวลา เวลานี้จึงนั่งบนบัลลังก์อมตะของลูกอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอและอย่างง่ายดาย และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถทำให้ดวงวิญญาณอื่นๆได้รับสิทธิต่อการหลุดพ้นในชีวิตหรือการหลุดพ้นจากฟอได้อย่างรวดเร็ว

เสียงเรียกของเวลานั้นรวดเร็วมากและไม่มีขีดจำกัด สิ่งที่ลูกเห็นและได้ยินคือการชักชวนเล็กน้อยเท่านั้น! ลูกเห็นแผนการที่ไม่มีขีดจำกัดในคราวเดียวใช่ไหม? การร้องให้ออกมาที่ไม่มีขีดจำกัด การตายนั้นไม่มีขีดจำกัด พร้อมกับผู้ที่กำลังจะตายเหล่านั้นแม้แต่ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ก็ยังต้องตายด้วยความทุกข์ทรมาน หน้าที่ของลูกดวงวิญญาณที่มีอำนาจในการปกครองตนเองในเวลาเช่นนั้นคืออะไร? ตรวจสอบสิ่งนี้! ตัวอย่างเช่น สำหรับสถานการณ์ทางกายภาพ สิ่งเหล่านี้จะแสดงให้เห็นว่าต้องทำอะไรในเวลาที่เกิดแผ่นดินไหว จะทำอะไรเมื่อมีพายุ จะทำอะไรเมื่อเกิดเพลิงไหม้ ในทำนองเดียวกันสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายซึ่งลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งมี: พลังทั้งหมด พลังของโยคะ แม่เหล็กแห่งความรักพร้อมสำหรับช่วงเวลาเช่นนั้นแล้วหรือยัง? ลูกมีพลังทั้งหมดหรือไม่? หากมีใครบางคนต้องการพลังแห่งความสงบแล้วลูกให้พลังอื่นแก่เขาเขาจะพอใจไหม? ตัวอย่างเช่น ถ้ามีคนต้องการไดน้ำแล้วลูกให้อาหาร 36 ชนิดกับเขา เขาจะพอใจไหม? ดังนั้นจึงมีความพร้อมอยู่เสมอ ไม่ใช่เพียงแค่กลับมาปราศจากร่างเท่านั้น ยิ่งไปกว่านี้ลูกก็ต้องกลายเป็นเช่นนั้นอยู่แล้ว! อย่างไรก็ตาม ลูกพร้อมเสมอหรือไม่กับสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดที่ลูกได้รับด้วยอำนาจในการปกครองตนเองและสิ่งที่ลูกได้รับอันเป็นมรดกจากพระเจ้า? อย่างที่ลูกได้ยินในข่าว มันไม่ใช่ว่าพวกเขาจะสามารถใช้เครื่องจักรที่พวกเขาต้องการเมื่อมาจากต่างประเทศเท่านั้นใช่ไหม? นั่นหมายความว่าสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่พร้อมเสมอใช่ไหม? ที่ลูกไม่สามารถใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดในเวลาที่ต้องการได้ ซึ่งก่อให้เกิดความเสียหายมากมาย!

โอ ผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก ดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงโลก สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดของลูกพร้อมเสมอหรือไม่? พลังทั้งหมดของลูกอยู่ภายใต้คำสั่งของลูกหรือไม่? ทันทีที่ลูกออกคำสั่ง นั่นคือทันทีที่ลูกมีความคิดที่จะสั่งพลังในการตัดสินใจของลูก พลังในการตัดสินใจของลูกจะปรากฏในเวลาไม่ถึงวินาทีหรือไม่? ถึงผู้มีอำนาจในการปกครองที่มีสิทธิ์ทั้งหมดในปัจจุบัน? ทุกสิ่งเป็นไปตามคำสั่งเช่นนั้นหรือไม่? หรือต้องใช้เวลาสักครู่เพื่อนำสิ่งนี้มาสู่ตัวลูกเองและเมื่อถึงตอนนั้นเท่านั้นที่ลูกจะสามารถให้ทานแก่ผู้อื่นได้? จะเกิดอะไรขึ้นหากลูกไม่สามารถให้ทานในสิ่งที่พวกเขาต้องการในขณะนั้นให้กับผู้อื่นได้? ลูกทุกคนมีความคิดเหล่านี้อยู่ในหัวใจ จะเกิดอะไรขึ้นในอนาคต? เราต้องทำอะไร? มากมาย จะเกิดขึ้น! ลูกได้รับการบอกว่าเป็นเพียงการชักซ้อม นี่เป็นเพียงระฆังเล็ก ๆ สำหรับการเตรียมตัวของหกเดือน ระฆังใหญ่ ยังไม่ดัง อันดับแรก ระฆังใหญ่จะดัง แล้วจากนั้นกลองก็จะตี ลูกจะกลัวไหม? ลูกจะกลัวสักเล็กน้อยมั้ย? ดวงวิญญาณซึ่งเป็นตัวแห่งพลังแสดงให้เห็นรูปใด? รูปซิกซ์ซึ่งก็รวมรูปของพันทาฟและซิกซ์ด้วย บางซิกซ์มีสี่แขน บางซิกซ์มีหกแขน บางซิกซ์มีแปดแขน และบางซิกซ์มี 16 แขน พวกเขาไม่ได้แสดงให้เห็นว่าเป็นสิ่งที่ธรรมดา แขนเหล่านี้เป็นสัญลักษณ์ของพลังทั้งหมด ดังนั้นจงทำให้พลังทั้งหมดที่ลูกได้รับจากผู้ทรงอำนาจปรากฏออกมา อย่าคิดว่าพลังเหล่านี้จะปรากฏขึ้นเมื่อถึงเวลา แต่ใช้พลังที่แตกต่างกันตลอดทั้งวันและแค่ดู! ลูกนาการฝึกฝนแรกของทั้งหมดมาใช้ในกิจกรรมของลูก - นั่นคือในการปกครองตนเองมากน้อยเพียงใด? ไม่ใช่ว่า "ยังใจฉันก็เป็นดวงวิญญาณผู้เป็นนายอยู่แล้ว!" แต่จงเป็นนายและออกคำสั่งและตรวจสอบว่าทุกประสาทสัมผัสทำงานด้วยความรักและกฎเกณฑ์ของลูกผู้ซึ่งเป็นราชาของพวกเขาหรือไม่ หากลูกออกคำสั่งให้กลายเป็น "มานมานาบาฟ" แต่แล้วจิตใจของลูกมุ่งไปสู่ความคิดในเชิงลบและไร้ประโยชน์ แล้วนี่คือความรักและกฎเกณฑ์หรือไม่? ลูกออกคำสั่งที่ลูกจะกลายเป็นตัวของความหวานชื่น แต่เนื่องจากปัญหาและสถานการณ์ที่เลวร้าย จึงไม่มีความโกรธรูปที่ใหญ่โตอะไร แต่มีความแรงที่ละเอียดอ่อนหรือการระคายเคืองเล็กน้อยแล้วสิ่งนี้เป็นไปตามคำสั่งไหม? สิ่งนี้เป็นไปตามคำสั่งไหม?

ลูกออกคำสั่งให้ตัวเองมีความถ่อมตน แต่ตามบรรยากาศ ลูกถามตนเองว่า: "ฉันต้องถูกกดดันต่อไปอีกนานแค่ไหน? ฉันต้องแสดงอะไรบางอย่าง!" "ฉันต้องอยู่อย่างกดดันหรือ?" "ฉันเองที่ต้องตายหรือ? เป็นฉันเองที่ต้องเปลี่ยนหรือ?" แล้วนี่คือความรักและคำสั่งหรือ? ด้วยเหตุนี้ ก่อนที่ลูกจะมีความเมตตาต่อโลกและดวงวิญญาณที่มีความทุกข์ที่ร้องไห้ออกมา ลูกแต่ละคนก็ต้องมีความเมตตาต่อตัวเองก่อน! ดูเล่ห์เหลี่ยมของลูก ในขณะที่ลูกก้าวหน้าต่อไป ลูกจะต้องทำงานมากมายในการให้สะกาศ ในการให้กระแสดิจ และการสร้างบรรยากาศด้วยความคิดของลูก ได้มีการบอกลูกไว้ก่อนหน้านี้จนถึงตอนนี้ว่าใครก็ตามที่เป็นเครื่องมือสำหรับการทำงานรับใช้ใดก็ตาม ลูกทำได้ดีมากและจะทำเช่นนี้ต่อไป อย่างไรก็ตาม ตามเวลา ขณะนี้มีความจำเป็นที่จะต้องทำงานรับใช้อย่างไม่มีการขัดจังหวะด้วยความเร็วที่รวดเร็ว ดังนั้นเวลานี้ก่อนอื่นให้ตรวจสอบทุกวัน: ฉันมีอำนาจในการปกครองตนเองมากน้อยเพียงใด? แต่ละดวงวิญญาณคือนายที่ช่วยให้ประสาทสัมผัสของเขาทำงาน จงเป็นตัวของสำนักนี้: ฉัน ผู้เป็นนาย กำลังทำให้มิตรที่ให้ความร่วมมือเหล่านี้ทำทุกสิ่ง เมื่อลูกมีความซาบซึ้งในรูปนั้นของลูกแล้วประสาทสัมผัสทั้งหมดเหล่านี้จะพูดโดยอัตโนมัติว่า "ขอรับนายท่าน ข้าอยู่นายท่าน! ต่อหน้าลูก ลูกไม่ต้องพยายามใดๆ "วันนี้จบสิ้นความคิดที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมด วันนี้จบสิ้นชั้นสการทั้งหมด วันนี้จงทำให้พลังในการตัดสินใจของลูกปรากฏออกมา" ประสาทสัมผัสทางกาย จิตใจ สติปัญญา และชั้นสการทั้งหมดของลูกจะทำทุกสิ่งที่ลูกต้องการในคราวเดียว เวลานั้นลูกพูดว่า: บาบ่า ฉันยังไม่ได้ทำมากเท่าที่ฉันต้องการ! จากนั้นลูกจะพูดว่า "ฉันสามารถทำสิ่งที่ฉันต้องการได้อย่างง่ายดาย! ดังนั้นลูกเข้าใจสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? ใช้ประโยชน์ของสิทธิ์ของลูกในทางปฏิบัติ สิ่งชั้นสการของลูก! ทำไมชั้นสการของลูกถึงสั่งลูก? ทำไมชั้นสการของลูกไม่จบสิ้น? ชั้นสการของลูกผูกพันกับคำสั่งของลูก นำอำนาจของลูกมาสู่การเป็นนายของพวกเขา ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการรับใช้ผู้อื่น นี่ไม่มีอะไร! เวลาที่เปราะบางมากยังไม่มาถึง! ในเวลาเช่นนั้น ลูกจะกลายเป็นเทวดานางฟ้า และด้วยสภาพที่โอบอ้อมของลูก ลูกจะไปทั่วทุกหนแห่งและให้ความสงบแก่ผู้ที่ต้องการความสงบ ให้ความสุขแก่ผู้ที่ต้องการความสุข ให้ความพอใจแก่ผู้ที่ต้องการความพอใจ ลูกจะไปทั่วทุกที่ในรูปเทวดานางฟ้าของลูกและให้สะกาศแล้วพวกเขาจะได้สัมผัสกับสิ่งนี้ มันจะเป็นเช่นนั้นที่ตอนนี้พวกเขามีประสบการณ์ของการได้รับน้ำและดับความกระหายของพวกเขาแล้ว พวกเขาได้รับอาหารและเดินที่ พวกเขาได้รับการคำจูน ดังนั้นในเวลานั้น พวกเขาจะสัมผัสกับการได้รับความสงบจากเทวดานางฟ้า ได้รับพลัง ได้รับความสุข ด้วยวิธีนี้พาหนะของร่างกายที่ละเอียดอ่อนของลูก ซึ่งเป็นสภาพสุดท้ายของลูก สภาพที่ทรงพลังของลูก จะกลายเป็นพาหนะสุดท้ายของลูก และแล้วในขณะที่ท่องไปในทุกทิศทาง ลูกจะให้พลังแก่ทุกคน ลูกจะให้สิ่งอำนวยความสะดวกแก่พวกเขา รูปนี้ของลูกมาอยู่เบื้องหน้าลูกหรือไม่? ให้มันปรากฏออกมา! มีเทวดานางฟ้ามากมายกำลังเดินทางไปรอบๆ พวกเขากำลังให้สะกาศ เมื่อนั้นจึงจะกล่าวได้ เหมือนกับที่ลูกร้องเพลงหนึ่งเพลงว่า "ซิกซ์มาแล้ว" ผู้ทรงอำนาจจะถูกเปิดเผยโดยอัตโนมัติ

ผ่านซักดี ลูกได้ยินสิ่งนี้ไหม?

ตามเวลา สิ่งที่คุณทำและสิ่งที่เกิดขึ้นจะเป็นสิ่งที่ดีที่สุด เวลาใน อนาคต สิ่งที่ดียิ่งกว่านี้จะเกิดขึ้น อัจชะ ลูกไม่กลัวใช้ไหม? ลูกไม่กลัวที่จะได้ยินและเห็นชาวนี้ใช้ไหม? สิ่งนี้ไม่มีอะไร! ลูกมีทุกสิ่งและนี่ไม่มีอะไรเลย อย่างไรก็ตาม พวกเขาเป็นพี่น้องของคุณ และดังนั้นจึงเป็นการดีที่จะรับใช้พวกเขา เวลานี้ ผู้มีอำนาจในการปกครองตนเอง จงนั่งบนบัลลังก์อมตะของคุณ อย่าได้ขึ้นๆลงๆ! แล้วแม้แต่รัฐบาลก็จะมีนิมิต: นี่คือคนเหล่านี้! คือคนเหล่านี้เอง! คือคนเหล่านี้เอง! อย่าลงจากบัลลังก์ของคุณ อย่าละทิ้งสิทธิ์ของคุณ! ใช้สิทธิ์ของคุณตลอดเวลา! เฉพาะตัวคุณเองเท่านั้น! อย่าใช้สิทธิ์ของคุณกับผู้อื่น! อัจชะ

ลูกใหม่หลายคนก็มาด้วยเช่นกัน จะต้องมีการเติบโต ผู้ที่มาเป็นครั้งแรกในวงจรนี้ ยกมือขึ้น ลูกทำได้ดีแล้ว ลูกมีความกล้าหาญจึงมา และลูกก็มาถึงที่นี่ ผู้ที่ยังอยู่ที่นั่นก็นั่งอยู่ที่นั่นและไม่มีอะไรเกิดขึ้น! ความกล้าหาญเป็นสิ่งสำคัญมาก เมื่อลูกมีความกล้าหาญในงานใดๆแล้ว ก็จงเข้าใจว่าคุณจะประสบความสำเร็จ เมื่อลูกขาดความกล้าหาญ ลูกจะขาดความสำเร็จ ดังนั้นจงมีความกล้าหาญและอย่าได้หวาดกลัว อย่าหวาดกลัวกับสิ่งที่เกิดขึ้น บางคนกำลังจะตายและลูกก็กลับมากลัว! จงอยู่อย่างกล้าหาญ! เป็นการดีที่จะให้ความร่วมมือแห่งความสงบแก่พวกเขา ให้ความร่วมมือกับดวงวิญญาณนั้นด้วยความรู้สึกเมตตา อย่าได้หวาดกลัว! ความกลัวคือวิญญาณปีศาจร้ายที่ยิ่งใหญ่ที่สุด วิญญาณปีศาจร้ายอื่นๆสามารถขจัดออกไปได้ แต่เป็นการยากมากที่จะขจัดวิญญาณปีศาจร้ายแห่งความกลัว สามารถกลัวสิ่งใดก็ได้ ไม่ใช่แค่กลัวตายเท่านั้น อาจมีความกลัวได้หลายสิ่งหลายอย่าง วิธีที่ง่ายตายที่จะไม่กลัวเมื่อพูดถึงความกลัวประเภทต่างๆมากมายทั้งหมด - แม้กระทั่งความกลัวต่อความอ่อนแอของตนเอง ก็คือการมีหัวใจที่สะอาดและซื่อสัตย์อยู่เสมอ แล้วเมื่อนั้นก็จะมีไม่มีความกลัวใดๆ มีบางสิ่งบางอย่างหลอมรวมอยู่ในหัวใจของคุณที่ทำให้ลูกกลัวอย่างแน่นอน เมื่อลูกมีหัวใจที่สะอาดและซื่อสัตย์แล้ว พระเจ้าก็พอใจและคนอื่นๆก็พอใจ

อัจชะ สำหรับลูกใหม่ที่มาที่นี่ ขอแสดงความยินดีกับการได้รับโชคของพระเจ้าในชีวิตใหม่นี้ อัจชะ มีลูกจำนวนมากมาจากต่างประเทศ ผู้ที่มาจากต่างประเทศยกมือขึ้น! (จากต่างประเทศมีเกือบ 700 คน) ยินดีต้อนรับ! ยินดีต้อนรับ!

ครั้งนี้เป็นคราวของรัฐมนตรีและอานธระประเทศที่มารับใช้:

ชาวมหาราชภรรยาทั้งหลาย ยกมือขึ้น! (มี 4,000 คนที่มา) ขอแสดงความยินดีหลายล้านเท่าสี่ครั้งกับ 4,000 คน! ลูกทำได้ดีแล้ว ทุกกลุ่มมีความพิเศษในการงานรับใช้ของตนเอง เพราะก่อนที่จะมาทำงานรับใช้ ลูกจะได้รับโอกาสทองที่จะได้ใกล้ชิดกับครอบครัว ลูกได้รับโอกาสนี้ใช้ไหม? ไม่อย่างนั้นใครจะถามว่าเป็นมหาราชภรรยาหรืออานธระ? อย่างไรก็ตาม ด้วยการใช้ออกาสพิเศษนี้ในการทำงานรับใช้ ลูกจะได้มาอยู่เบื้องหน้าครอบครัว ดาดีและดาต้า และลูกยังได้ประสบความสำเร็จอีกด้วย ทำไมลูกถึงประสบความสำเร็จ? เหตุผลสำหรับสิ่งนี้คืออะไร? ลูกรับใช้ที่ศูนย์ของคุณ? มากที่สุด ลูกจะรับใช้ได้ประมาณ 50 ถึง 100 คน อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกรับใช้ที่นี่ ลูกจะรับใช้เป็นพันคน เป็นการตอบแทนสำหรับการรับใช้ผู้คนนับพัน ลูกได้รับพรจากทุกคน ลูกทำงานรับใช้ได้ดีมาก ลูกทำงานรับใช้ได้ดีมาก พรปรากฏออกมาจากทุกคน พรเหล่านั้นทำให้ลูกมีความสุขในเวลาปัจจุบัน และประการที่สองก็ได้สะสมเช่นกัน มีประโยชน์เป็นสองเท่า ผู้ที่รับใช้ย่อมได้รับผลแห่งความสุขนั้นแล้วสะสมไว้ในบัญชีของตนด้วย ดังนั้นจึงมีประโยชน์สองเท่า โชนส่วนใหญ่เวลานี้ได้เรียนรู้ทุกสิ่งได้ดีมากแล้ว ลูกได้พัฒนาการฝึกฝนแล้ว ลูกทำได้ดี! ขอแสดงความยินดี!

(พิธีอุทิศตนของ 100 กุมารี): อัจชะ 100 กุมารี ยืนขึ้น! ดูลิทุกคน! แสดงให้เห็นกุมารีทั้งหมดบนหน้าจอทีวี นี่เป็นสิ่งที่ดียิ่งใหญ่ทั้งหมดก็อุทิศตนแล้ว อย่างไรก็ตาม ลูกถูกประทับตราด้วยการอุทิศตนอย่างมั่นคง ตราประทับของรัฐบาลผู้ทรงอำนาจนี้ไม่สามารถลบล้างได้ สิ่งนี้มันมั่นคงใช้ไหม? มันคงมัย? ลูกแน่ใจไหม? ผู้ที่คิดว่าเป็นคำสัญญาที่มันคงมาก ก็ให้โบกมือ! มันคงมากมัย? มันคือมหาราชภรรยา พวกเขาจะแสดงความยิ่งใหญ่บางอย่างออกมา! ดีมาก! ขอแสดงความยินดีมากมายหลายพันล้านเท่าและคำที่หักทลายจากบัปเตด้า! อัจชะ

ขณะนี้ ในเวลาหนึ่งวินาที จงกลายเป็นเทวดานางฟ้าและออกไปกระจายสะกาศแห่งความสงบ พลัง และความพอใจด้วยสภาพที่โยยบินของคุณไปยังที่ใดก็ตามที่เกิดแผ่นดินไหว เดินทางไปที่นั่นแล้วกลับมาในหนึ่งวินาที ลูกทุกคนเดินทางไป

ที่นั่นแล้วกลับมา อัจชะ (ได้ดำเนินการฝึกปฏิบัติแล้ว)

ถึงลูกผู้มีอำนาจในการปกครองตนเองในแผ่นดินนี้และในต่างประเทศซึ่งปรากฏอยู่ในรูปเทวดานางฟ้าของพวกเขา ถึงผู้ที่ทำให้คนงานของพวกเขาให้ความร่วมมือทั้งทางกายภาพและทางที่ละเอียดอ่อน ซึ่งเป็นมิตรร่วมทางที่ให้ความร่วมมือของพวกเขา ทำงานด้วยความรักและกฎเกณฑ์อยู่เสมอ ถึงผู้ที่ทำให้สิ่งอำนวยความสะดวกทางจิตที่พวกเขาได้รับจากพ่อพร้อมเสมอ ถึงลูกแต่ละดวงวิญญานผู้ซึ่งเป็นราชามีประสบการณ์ในสิทธิ์ทั้งหมดในอาณาจักรของลูก ถึงดวงวิญญานซึ่งเป็นตัวของพลังและด้วยสภาพที่โอบน้อมของพวกเขางงเฝ้าแต่ให้สะกิดในทุกหนแห่งด้วยรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของพวกเขา ถึงดวงวิญญานผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลกและดวงวิญญานผู้เปลี่ยนแปลงโลกที่มีหัวใจที่สะอาดและซื่อสัตย์อยู่เสมอและอยู่อย่างไม่หวาดกลัว ถึงผู้ที่สัมผัสตัวเองว่าอยู่ในสภาพที่ไม่มีตัวตน ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบรรดา

ถึงดาดี: ลูกทุกคนมีความสุขใช้ใหม่ที่เครื่องมือของลูก ดาดีและดาดีมาอยู่ข้างหน้า หรือลูกต้องการมาอยู่ตรงนี้ด้วย? มันจะดีกว่าที่จะอยู่ข้างหน้า บาบามองดูคนที่อยู่ตรงหน้ามาก ที่นี้ ท่านต้องหันหน้า ในขณะที่ท่านยังคงมองดูผู้ที่อยู่ตรงหน้าท่านอยู่ตลอดเวลา

ถึงจักดิชไบ: อัจชะ ทุกสิ่งเรียบร้อยดีไหม? สิ่งที่ดีที่สุดคือลูกได้อุทิศตนต่อพ่อด้วยร่างกายของลูกแล้ว แท้จริงแล้วลูกได้ให้ทุกสิ่งแด่พ่อแล้ว ลูกได้ให้แล้วใช่ไหม? หรือยังต้องให้อีก? ลูกดวงวิญญานเครื่องมือทั้งหมดได้ให้แล้ว และนี่คือเหตุผลว่าทำไมพวกเขาจึงทำตามลูกในรูปที่มีตัวตน เมื่อเห็นมหารัตินิรุตติในรูปที่มีตัวตน ทุกคนก็ได้รับพลัง แล้วทั้งกลุ่มนี้เป็นอะไร? เป็นแหล่งแห่งพลัง ลูกเป็นสิ่งที่ใช่ไหม? (ดาดีจกกล่าว: ผู้ที่ทำให้เราเคลื่อนไปนั้นช่างสนุกสนานมาก!) หากท่านไม่ใช่ผู้ให้ความบันเทิงที่ยิ่งใหญ่ แล้วจะเติบโตได้มากมายขนาดนี้ได้อย่างไร? พ่อกล่าวว่า แม้แต่ผู้ที่เคลื่อนไปนั้นฉลาดกว่าพ่อเสียอีก

อัจชะ ลูกทุกคนร้องเพลงหนึ่งบรรทัดในหัวใจของลูกอยู่เสมอว่า "บาบาของฉัน" ลูกทุกคนรู้วิธีร้องเพลงนี้ใช่ไหม? ลูกรู้วิธีร้องเพลง "บาบาของฉัน!" ไหม? มันง่ายใช่ไหม? ทันทีที่ลูกพูดว่า "ของฉัน" ลูกก็ทำให้ท่านเป็นของลูก พ่อพูดว่า: ลูกๆ ฉลาดกว่าพ่อด้วยซ้ำ เพราะเหตุใด? ลูกได้ผูกมัดพระเจ้า (พูดกับดาดี จก): ลูกได้ผูกมัดท่านไว้แล้วใช่ไหม? ดังนั้นผู้ที่ผูกมัดผู้อื่นมีพลังหรือผู้เดียวที่ถูกผูกมัดมีพลัง? ใครมีพลังมากกว่ากัน? ผู้เดียวที่ถูกผูกมัดเพียงแต่แสดงให้เห็นว่า ถ้าลูกผูกท่านด้วยวิธีนี้ ท่านก็จะถูกผูกมัด อัจชะ

พร: ขอให้ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นเครื่องมือและอยู่อย่างเป็นอิสระจากความคิดที่ไร้ประโยชน์หรือทัศนคติที่ไร้ประโยชน์และกลายเป็นผู้ให้คุณประโยชน์ต่อโลก
“นั่นเป็นเครื่องมือในการให้คุณประโยชน์ให้แก่โลก” จงตระหนักถึงความรับผิดชอบนี้ และลูกจะไม่มีความคิดหรือทัศนคติที่ไร้ประโยชน์สำหรับตัวลูกเองหรือผู้อื่น ดวงวิญญานที่มีความรับผิดชอบไม่สามารถมีความคิดเดียวที่ไม่เป็นประโยชน์ได้ พวกเขาไม่สามารถมีทัศนคติที่ไร้ประโยชน์ได้แม้แต่วินาทีเดียว เพราะบรรยากาศนั้นถูกสร้างขึ้นด้วยทัศนคติของพวกเข และดังนั้นพวกเขาจึงมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ให้กับทุกคนโดยอัตโนมัติ

คติพจน์: พลังแห่งความโง่เขลาคือความโกรธ และพลังแห่งความรู้คือความสงบ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องกลับบ้าน และดังนั้นคุณต้องทำความเพียรพยายามที่จะจดจำพ่อเพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของคุณ
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งที่ทำให้ลูกหลับใหลในหนทางของความไม่รู้? ความเสียหายใดที่เกิดขึ้นจากสิ่งนั้น?
- คำตอบ:** การพูดว่าช่วงระยะเวลาของวงจรเป็นหลายแสนปีคือสิ่งที่ทำให้ทุกคนนอนหลับในการหลับใหลของความไม่รู้ และด้วยสิ่งนี้ที่พวกเขาสูญเสียดวงตาของความรู้ พวกเขาพิจารณาว่าบ้านอยู่ห่างไกลมาก: พวกเขามีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาคือพวกเขาต้องเล่นบทบาทของความทุกข์และความทุกข์ของพวกเขาที่เป็นเวลาหลายแสนปี ดังนั้นพวกเขาจึงไม่เพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกๆรู้ว่าเวลานี้บ้านอยู่ใกล้มากเวลานี้เราต้องทำความเพียรพยายามเพื่อกลับมาอยู่เหนือวงจร

โอม ชานติ เวลาที่พ่อมาเตือนลูกที่สุดแสนหวานถึงบ้านของคุณ แม้ว่าผู้คนในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจะจดจำบ้านด้วยเช่นกัน พวกเขาก็ไม่รู้อะไรเลยว่าจะไปที่นั่นได้อย่างไรหรือเมื่อไหร่ จากการพูดว่าช่วงเวลาของวงจรหลายแสนปี พวกเขาก็ลืมบ้านของพวกเขา พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะยังคงเล่นบทบาทของพวกเขาที่เป็นเวลาหลายแสนปีและดังนั้นพวกเขาจึงลืมบ้าน เวลาที่พ่อเตือนลูกว่า ลูกๆ บ้านของคุณอยู่ใกล้มาก เวลาที่คุณจะไปบ้านของคุณ พ่อมาเพราะลูกๆ เรียกหาพ่อ ลูกจะมากับพ่อหรือไม่? นี่คือนิสัยที่ยากมาก! ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาไม่รู้ว่าคุณจะไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นเมื่อไหร่ การหลุดพ้นถูกเรียกว่าบ้าน เพราะด้วยการพูดว่าเป็นเวลาหลายแสนปี พวกเขาจึงลืมทุกสิ่ง พวกเขาลืมพ่อและบ้านด้วยเช่นกัน มีความแตกต่างอย่างมากจากการพูดว่าเป็นเวลาหลายแสนปี มันเป็นราวกับว่าพวกเขาได้นอนหลับไปในการหลับใหลของความไม่รู้ ไม่มีใครเข้าใจสิ่งใดเลย ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาแสดงให้เห็นว่าบ้านอยู่ห่างไกลออกไปมาก พ่อพูดว่า น่าอัศจรรย์! เวลาที่คุณต้องไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ไม่ใช่ว่าคุณจะทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาหลายแสนปี ลูกไม่รู้แม้กระทั่งว่าความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นเมื่อไหร่ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องคำนวณเป็นหลายแสนปี ผู้คนลืมพ่อและบ้าน สิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาก็ทำให้บ้านอยู่ห่างไกลออกไปมากโดยไม่จำเป็นเลย! เวลาที่พ่อพูดว่า ลูกๆบ้านของคุณอยู่ใกล้มาก เวลาที่พ่อมาเพื่อพาคุณกลับไป คุณต้องกลับบ้าน อย่างไรก็ตามคุณต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ลูกได้อ่านนั้นในแม่น้ำคงคา ฯลฯ แต่ไม่มีลูกคนไหนที่กลับมาบริสุทธิ์ หากลูกกลับมาบริสุทธิ์ ลูกก็จะกลับบ้านไปแล้ว อย่างไรก็ตามลูกไม่รู้อะไรเกี่ยวกับบ้านและลูกไม่รู้เกี่ยวกับความบริสุทธิ์ ผู้คนได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาครึ่งวงจรและดังนั้นพวกเขาก็ไม่สามารถหยุดได้ เวลาที่พ่อพูดว่า ความเลื่อมใสศรัทธากำลังจะสิ้นสุดลง ความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัดในหนทางความเลื่อมใสศรัทธายังคงดำเนินต่อไป ไม่ใช่ว่าคุณจะเห็นความทุกข์เป็นเวลาหลายแสนปี ไม่มีเรื่องของหลายแสนปี ลูกมีประสบการณ์กับความทุกข์อย่างแท้จริงในยุคหลัก เมื่อลูกกลับมาสกปรกจากกิเลสมากมาย ก่อนหน้านั้นเมื่อลูกอยู่ในสภาพราโง ลูกมีความเข้าใจบางอย่าง แต่เวลานี้ลูกกลับมาไม่รู้คิดโดยสิ้นเชิง! เวลาที่ลูกๆได้รับการบอกว่า หากลูกต้องการจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข, จงกลับมาบริสุทธิ์! มีการจดจำระลึกถึงและนำเอาภาระของบาปของหลายชาติเกิดที่อยู่บนศีรษะของคุณออกไป ลูกจะกลับมามีความสุขอย่างมากด้วยการจดจำระลึกถึง จดจำพ่อผู้ส่งลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจร พ่อพูดว่าลูกต้องกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ดังนั้นจงกลับมาบริสุทธิ์และเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของคุณ กิเลสทั้งหลายถูกเรียกว่าวิญญาณปีศาจร้าย วิญญาณปีศาจร้ายของความละโมภก็ไม่ใช่หย่อนเลย วิญญาณปีศาจร้ายนั้นไม่บริสุทธิ์อย่างมากที่ทำให้ผู้คนสกปรกอย่างสิ้นเชิง แม้กระทั่งความละโมภก็ทำให้ลูกทำบาปอย่างมาก กิเลสทั้งห้าเป็นวิญญาณปีศาจร้ายที่แข็งแกร่งมาก ลูกต้องละทิ้งกิเลสทั้งหมด การละทิ้งความละโมภเป็นสิ่งที่ยากเช่นเดียวกับการละทิ้งตัณหาหาคะ แม้การละทิ้งความผูกพันยึดมั่นก็กลับมายากพอๆกับการละทิ้งตัณหาหาคะ พวกเขาไม่สามารถละทิ้งมันได้ พ่อเคยบอกลูกของชีวิตของลูกทั้งหมดนี้แล้ว แต่ถึงอย่างนั้นเชือกของความผูกพันยึดมั่นยังคงผูกอยู่ แม้แต่ความโกรธก็ละทิ้งด้วยความยากมาก ผู้คนพูดว่า ฉันรู้สึกโกรธลูกๆ พวกเขาพูดถึงคำว่า “โกรธ” ไม่ควรมีวิญญาณปีศาจร้ายเข้ามา ลูกต้องกลับมามีชัยชนะเหนือวิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้น พ่อพูดว่า ทำความเพียรพยายามต่อไปตราบนานเท่าที่พ่อยังอยู่ที่นั่น พ่อจะยังอยู่ที่นั่นอีกกี่ปี? พ่อนั่งที่นั่นและอธิบายมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว พ่อใช้เวลาพอสมควร เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะรู้จักรโลก ความรู้ทั้งหมดเข้าไปในสติปัญญาของคุณในเจ็ดวัน แต่ต้องใช้เวลาสำหรับบาปของหลายชาติเกิดที่จะถูกตัดออกไป นี่คือนิสัยที่ยากลำบาก บาบาสให้เวลาแก่ลูกสำหรับสิ่งนี้ มีการต่อต้านอย่างมากจากมายาเพราะเธอทำให้ลูกลืมโดยสิ้นเชิง ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่น ลูกไม่ได้นั่งในการจดจำระลึกถึงตลอดเวลา

สติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปในหลายทิศทาง เหตุนี้เองที่ลูกต้องใช้เวลาในการทำสมาธิเพียรพยายามและถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก การศึกษาเป็นเรื่องง่ายมาก ลูกที่รู้คิดจะเข้าใจในเจตน์ว่าความรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับบ่วงกรรมของ 84 ชาติเกิดขึ้นหมุนไปอย่างไร อย่างไรก็ตามต้องใช้ความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ มีความปั่นป่วนอย่างมากเพราะสิ่งนี้ผู้คนเข้าใจว่าสิ่งนี้ลูกต้องและพวกเขาเคยเป็นเหตุของการประณามโดยกล่าวว่า บราห์มา กุมารีทำให้ทุกคนเป็นพี่น้องชายและหญิง อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ลูกต้องอย่างแน่นอน เราจะสามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ได้อย่างไรถ้าเราไม่กลายเป็นลูกๆของประชาบิดา บราห์มา? เราสามารถเปลี่ยนไปเป็นผู้ที่มีดวงตาที่มีอารยธรรมจากผู้ที่มีดวงตาอาชญากรได้อย่างไร? นี่เป็นวิธีที่ดีมาก เราคือบราห์มา กุมาร และกุมารี และดังนั้นเราเป็นพี่น้องชายหญิง ลูกได้รับการช่วยเหลืออย่างมากผ่านสิ่งนี้ในการทำดวงตาของลูกมีอารยธรรม มังงานของบราห์มาด้วยเช่นกัน ศาสนาเทพลูกก่อตั้งผ่านบราห์มา นั่นคือมนุษย์ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นเทพ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลมากที่สุดนี้ ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากเพื่อที่จะอธิบายสิ่งนี้ ศูนย์ต่างๆเปิดขึ้นเพื่อที่จะให้คำแนะนำของพ่อ ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พระเจ้าไม่มีตัวตนในขณะที่กฤษณะเป็นผู้มีร่างกาย เขาไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้าได้ ผู้คนพูดว่าพระเจ้าจะมาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธา แต่พวกเขาไม่มีคำแนะนำตัวของพระเจ้า ลูกอธิบายอย่างมากแต่ผู้คนก็ยังไม่เข้าใจ ผู้ที่มีร่างกายต้องกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่อย่างแน่นอน ไม่สามารถรับมรดกจากพวกเขาได้ ดวงวิญญาณทั้งหลายได้รับมรดกนี้จากพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด มนุษย์ไม่สามารถให้การหลุดพ้นในชีวิตแก่มนุษย์ได้ ลูกๆกำลังทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในมรดกนี้ ลูกได้เร่ร่อนไปทั่วอย่างมากเพื่อที่จะพบพ่อนั้น ก่อนหน้านั้นลูกเคยกราบไหว้บูชาชีวาเท่านั้นและลูกก็ไม่ได้ไปหาใครอื่นเลย นั่นเป็นความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ไม่มีวัด ฯลฯ มากมายที่สร้างให้แก่อื่นๆ เวลานี้มีภาพลักษณ์มากมายและผู้คนก็สร้างวัด ฯลฯ มากมาย ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ลูกรู้ว่าไม่มีหนทางใดไปสู่การหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ในคัมภีร์ เพียงพ่อผู้เดียวที่แสดงสิ่งนั้นให้แก่ลูก พวกเขาเฝ้าแต่สร้างวัดมากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในความเป็นจริงแล้ววัดนั้นสร้างขึ้นให้กับเหล่าเทพที่อาศัยอยู่ในยุคทองเท่านั้น ไม่มีวัดที่สร้างขึ้นให้แก่มนุษย์คนอื่นเพราะพวกเขาไม่บริสุทธิ์ มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์กราบไหว้บูชาเทพที่บริสุทธิ์ แม้ว่าพวกเขาจะเป็นมนุษย์เช่นกัน, พวกเขาก็มีคุณธรรมที่สูงส่ง ผู้ที่ไม่มีคุณธรรมที่สูงส่งจึงกราบไหว้บูชาพวกเขา ลูกเองเคยมีคำควรแก่การกราบไหว้บูชา และแล้วลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา การกราบไหว้บูชามนุษย์หมายถึงการกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุทั้งห้า ร่างกายประกอบด้วยวัตถุธาตุทั้งห้า เวลานี้ลูกๆต้องไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากเพื่อสิ่งนั้น เวลานี้พ่อพาลูกกลับไปกับพ่อและแล้วลูกจะลงมาในยุคทอง พ่อมาเพื่อนำลูกออกจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ มีสองดินแดนที่บริสุทธิ์: การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อมาในยุคบรรจบพบกันทุกวงจร ลูกได้รับความทุกข์มากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีเพลงด้วยเช่นกันว่า เราได้ไปทั่วทั้งสี่ทิศ แต่ก็ยังอยู่ห่างไกลจากท่าน! เราอยู่ห่างไกลจากใคร? จากพ่อ เพื่อที่จะได้พบกับพ่อ ลูกไปทั่วชาติแล้วชาติเล่า อย่างไรก็ตามลูกยังคงอยู่ห่างไกลจากพ่อ เหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและทำให้เราบริสุทธิ์! ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถทำให้ลูกบริสุทธิ์ได้ ดังนั้นนี่คือละครของ 5000 ปี ลูกทั้งหมดกำลังทำความเพียรพยายามตามละครเช่นเดียวกับที่ลูกทำในวงจรก่อนหน้านี้ อาณาจักรกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นตามนั้น ไม่ใช่ว่าทุกคนจะศึกษาในระดับเดียวกัน นี่คือการเรียน นี่คือการศึกษาของราชาโยคะ ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพจะปรากฏตัวขึ้น ประชากรของโลกที่ไม่มีตัวตนจะถูกต้องแม่นยำด้วยเช่นกัน จะไม่มากกว่าหรือน้อยกว่า มีจำนวนนักแสดงที่แน่นอนในการละเล่น แต่ผู้คนไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามไม่ว่าจะมีจำนวนมากเท่าใด จำนวนนั้นก็ต้องแม่นยำและพวกเขาจะมาเล่นบทบาทของพวกเขา ลูกจะไปสู่โลกใหม่และที่เหลือนั้นทั้งหมดจะไปที่นั่น(บ้าน) หากลูกคนไหนต้องการนับพวกเขาในขณะนี้, ลูกสามารถนับได้ ดังนั้นเวลานี้พ่อกำลังบอกลูกถึงประเด็นที่ลึกซึ้งมาก มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างคำอธิบายที่ให้ไว้ในตอนต้นกับคำอธิบายที่ให้ในตอนนี้ การศึกษาต้องใช้เวลา ไม่มีใครสามารถกลายเป็นข้าราชการอินเดีย(ICS)ได้ในทันที การศึกษาเกิดขึ้นตามลำดับกันไป พ่อทำทุกสิ่งให้ง่ายดายมากและอธิบายแก่ลูกเพื่อที่ว่าความรู้ที่สามารถนั่งอยู่ในสติปัญญาของผู้คนอย่างง่ายดาย แต่ละวันพ่อเฝ้าแต่อธิบายประเด็นใหม่ๆ เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกได้ร้องเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ให้มา พ่อมาแล้ว ดังนั้นจงกลับมาบริสุทธิ์ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและลูกจะกลับมาสโตนประธาน และแล้วลูกจะต้องลงมาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของลูก พ่อพูดว่า ลูกดวงวิญญาณได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และดังนั้นลูกจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เพื่อที่จะกลับมาบริสุทธิ์ เป็นความมหัศจรรย์เช่นนั้นที่ดวงวิญญาณที่แสนเล็กละเล่นบทบาทที่ใหญ่โตมาก สิ่งนี้ลูกเรียกว่าความมหัศจรรย์ ท่านไม่สามารถมองเห็นได้ บางคนพูดว่าพวกเขาต้องการมีนิมิตของดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า ลูกจะมีนิมิตอะไรของดวงวิญญาณที่แสนเล็กละเล่นเช่นนั้น? พ่อคือผู้ที่ลูกต้องรู้ แต่เป็นสิ่งที่ยากที่จะเห็นพ่อ ดวงวิญญาณได้รับอวัยวะทางร่างกายเหล่านี้ทั้งหมดเพื่อที่จะเล่นบทบาทของพวกเขา ดวงวิญญาณเล่นบทบาทที่ยิ่งใหญ่เพียงใดเป็นความ

อัครรรย! ดวงวิญญาณไม่เคยเห็นเหนื่อย นี่คือการที่ไม่สูญสลายและถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกไม่สามารถถามว่ามันถูกสร้างขึ้นเมื่อใด สิ่งนี้ถูกเรียกว่าคงอยู่ตลอดไป ถามผู้คนว่า คุณเริ่มเฝารวันเมื่อไหร่? และเริ่มศึกษาคัมภีร์เมื่อใด? เพราะพวกเขาไม่รู้ พวกเขาจะพูดว่า ตั้งแต่ชั่ววันรันดร! พวกเขาสับสน ฟอนั่งที่นี้และอธิบายในลักษณะเดียวกันกับที่ลูกได้รับการสอน ลูกรู้ว่าลูกเคยไม่รู้จิตอย่างสมบูรณ์และเวลานี้ลูกมีความเข้าใจที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคือการศึกษามีขีดจำกัด ในขณะที่นี่คือการศึกษามีไม่มีขีดจำกัด เป็นกลางวันครึ่งวงจ และกลางคืนครึ่งวงจ ลูกไม่สามารถมีประสบการณ์ของความทุกข์แม้แต่หนึ่งเป็นเวลา 21 นาทีเกิด มีคำกล่าวว่า แม้แต่เส้นผมของลูกก็กลับมาไม่พันกันยุ่ง ไม่มีใครสามารถเป็นเหตุที่ทำให้ลูกมีความทุกข์ ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความสุข ที่นี้ไม่มีความสุขเลย สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ต้องมีบุคลิกภาพที่ดีมาก มีการอธิบายทุกสิ่งให้แก่ลูกอย่างชัดเจนมาก มีความเสียหายและความสูญเสีย เวลานี้พ่อพูดว่า ไม่มีเรื่องของคุณประโยชน์เลยในเวลานี้ เวลานี้จะมีความสูญเสียและความสูญเสียต่อไป เวลาสำหรับการทำลายล้างกำลังมา และดังนั้นดูซิว่าอะไรเกิดขึ้นในเวลานั้น! เมื่อไม่มีฝนเลย เมล็ดข้าวก็กลับมาแพงมาก ไม่ว่าพวกเขาจะพูดว่าจะมีเมล็ดข้าวมากมายเพียงใดหลังจากสามปี พวกเขาก็ยังจะต้องนำเข้าเมล็ดข้าวเหล่านั้นจากต่างประเทศ เวลานี้จะมาถึงเมื่อลูกจะไม่สามารถได้รับแม้กระทั่งเมล็ดข้าวเม็ดเดียว ดังนั้น ภัยพิบัติมากมายกำลังจะมา พวกเขาเรียกสิ่งนั้นว่า “ภัยพิบัติของพระเจ้า” เมื่อไม่มีฝนใดๆ ก็จะมีคามอดอยากอย่างแน่นอน วัตถุประสงค์ทั้งหมด ฯลฯ จะแย่งลงมากขึ้น ในหลายพื้นที่ฝนทำให้เกิดความเสียหายอย่างมาก ลูกๆ รู้ว่าพ่อกำลังก่อตั้งศาสนาเทพที่คงอยู่ตลอดไป นี่คือการเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ลูกกำลังลูกทำให้เป็นนารายณ์จากคณธรรมดาอีกครั้งหนึ่ง เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่สอนบทเรียนที่ไม่มีขีดจำกัดเหล่านี้ เมื่อใครบางคนศึกษามากมายเพียงใดก็ตาม เขาก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามนั้น พ่อตัดสินใจให้ลูกทำความเพียรพยายาม หากลูกเพียรพยายามน้อยลง ลูกจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ ครูจะอธิบายแก่นักเรียน เมื่อลูกทำให้ผู้อื่นเหมือนกันกับตัวลูกเอง ก็สามารถรู้ได้ว่าลูกศึกษาอย่างดีและสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน สิ่งหลักคือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง มีภาระของบาปมากมายบนศีรษะของลูก จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป นี่คือการจาริกแสวงบุญทางจิต สอนเด็กเล็กๆ ให้จดจำชีพบาบา พวกเขาไม่มีสิทธิ์เช่นกัน พวกเขาจะไม่เข้าใจว่าพวกเขาต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ไม่เลย พวกเขาจะจดจำเพียงชีพบาบาเท่านั้น โดยการทำความเพียรพยายามพวกเขาก็สามารถได้รับประโยชน์เช่นกัน อัชชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของนารายณ์จากคณธรรมดา จงเรียนรู้บทเรียนที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ทำงานรับใช้ของการทำให้ผู้อื่นเหมือนกันกับตัวลูกเอง
2. ทำความเพียรพยายามที่จะตัดเชือกของความผูกพันยึดมั่นและความละโมภ เปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของลูกในลักษณะเช่นนั้นที่ไม่มีวิญญาณปีศาจร้ายสามารถเข้ามาในลูกได้เลย

พร: พร: ขอให้ลูกมีความสุขและมีโชค และสร้างโชคของผู้อื่นด้วยการตระหนักถึงพระเจ้าและโชคของลูก ตั้งแต่เวลาอมฤตจนถึงเวลากลางคืน นำโชคประเภทต่างๆ เข้ามาสู่สำนักครูของลูก และเฝ้าแต่ร้องเพลงนี้ ว่า โชคที่สูงส่งของฉัน! เพียงผู้ที่อยู่อย่างตระหนักถึงพระเจ้าและโชคของเขาเท่านั้นที่สามารถสร้างโชคของผู้อื่นได้ “บราห์มิน” หมายถึงการมีโชคอย่างสม่างเสมอและมีโชคของความสุขออย่างสม่างเสมอ ไม่มีใครมีความกล้าที่จะลดความสุขของดวงวิญญาณบราห์มิน แต่ละคนมีความสุขและมีโชคแห่งความสุข เป็นไปไม่ได้สำหรับความสุขที่จะจากชีวิตของบราห์มินไป แม้ว่าลูกจะต้องออกจากร่างกายของลูกไป ความสุขของลูกก็จะไม่หายไป

คติพจน์: ทั้งซิงช้าของมายาไป และเฝ้าแต่แกว่งไกวอยู่ในซิงช้าของความสุขที่เหนือประสาทสัมผัสอย่างสม่างเสมอ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงทำงานรับใช้ในการชำระวัดฤทธาตุให้บริสุทธิ์ด้วยโยคะ เพราะเมื่อวัดฤทธาตุกลับมาบริสุทธิ์แล้วเท่านั้นที่เทพจะก้าวเท้าเข้ามาบนโลกนี้
- คำถาม:** ความไม่สงบประเภทใดที่ไม่สามารถอยู่ในอาณาจักรใหม่ของคุณได้ เพราะเหตุใด?
- คำตอบ:** 1. เพราะลูกจะได้รับอาณาจักรนั้นเป็นมรดกของคุณจากพ่อ 2. พ่อ ผู้ประทานพร ให้พรและมรดกในเวลานี้ และด้วยเหตุนี้จึงไม่สามารถมีความไม่สงบที่นั่น เมื่อลูกเป็นของพ่อ ลูกได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกทั้งหมดของคุณ

โอม ซานติ ลูกๆ รู้ว่าลูกเป็นลูกของใคร ท่านลูกเรียกว่าผู้เป็นเจ้าของและผู้เป็นนายที่แท้จริง เหตุนี้เองในปัจจุบัน ลูกๆ จึงถูกเรียกว่าเป็นลูกของผู้เป็นเจ้าของและผู้เป็นนายด้วยเช่นกัน มีคำกล่าวเกี่ยวกับสัจจะว่า จงรับประทานสิ่งที่เป็นอย่างจริงและสวมใส่สิ่งที่เป็นอย่างจริง แม้ว่าคำพูดนี้จะถูกสร้างขึ้นโดยมนุษย์ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายความหมายของสิ่งนี้ ลูกๆ รู้ว่าพ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้เดียวที่ได้รับการสรรเสริญอย่างมากและยังถูกเรียกว่าผู้สร้างด้วยเช่นกัน สิ่งสร้างแรกของท่านคือลูกๆ ลูกคือลูกของพ่อ ดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่กับพ่อ นั่นลูกเรียกว่าบ้านของพ่อ, บ้านที่แสนหวาน นี่ไม่ใช่บ้านของลูก ลูกๆ รู้ว่าท่านคือพ่อที่สุดแสนหวานที่สุดของเรา ดินแดนแห่งความสงบคือบ้านที่แสนหวานของเรา และแล้วต่อมายุคทองก็ถูกเรียกว่าบ้านที่แสนหวานของเราด้วยเช่นกันเพราะที่นั่นมีความสงบในทุกบ้าน ที่นั่นมีความไม่สงบในบ้านของแม่และพ่อทางร่างกายและความไม่สงบในโลก ที่นั่นมีความสงบภายในบ้านของเขาและตลอดทั้งโลก ยุคทองถูกเรียกว่าโลกใหม่ที่มีขนาดเล็ก โลกเก่านี้ใหญ่โตมาก มีความสงบและความสุขในยุคทอง ไม่มีเรื่องของความโกลาหลที่นั่นเพราะลูกๆ จะได้รับมรดกของความสงบของคุณจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ครูและนักบุญให้พรว่า: ขอให้คุณมีลูกชาย! ขอให้คุณมีชีวิตที่ยืนยาว! พรที่ครูเหล่านั้นให้ไม่ใช่สิ่งใหม่ ลูกได้รับพรเหล่านั้นโดยอัตโนมัติอย่างเป็นมรดกของคุณจากพ่อ เวลานั้นพ่อเตือนลูกๆ เกี่ยวกับสิ่งนี้ พ่อเหนือโลกเป็นผู้เดียวที่ผู้คนในทุกศาสนาจดจำในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเมื่อเป็นโลกแห่งความทุกข์ โลกนี้เก่าและไม่บริสุทธิ์ ในโลกใหม่มีความสุข ไม่มีร่องรอยของความไม่สงบเลย เวลานั้นลูกๆ ต้องกลับมาบริสุทธิ์และมีคุณธรรม มิฉะนั้นลูกๆ จะต้องได้รับประสบการณ์ของการถูกลงโทษอย่างมาก ธรรมราช(ดาเมราช)ผู้ที่ทำให้ลูกสะสางบัญชีกรรมทั้งหมดของคุณก็อยู่กับพ่อด้วยเช่นกัน จะมีศาล จะมีการลงโทษสำหรับบาปอย่างแน่นอน ผู้ที่เพียรพยายามอย่างดีจะไม่ถูกลงโทษ ลูกได้รับการลงโทษเพราะบาปของคุณและนั่นลูกเรียกว่าความทุกข์ทรมานของกรรม นี่คือการล้างกรรมและคุณมีความสุขและมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัดอยู่ใน มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัดในอาณาจักรของราม ลูกอธิบายให้กับผู้คนมากมาย แต่บางคนก็สามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็วในขณะที่คนอื่นต้องใช้เวลาทำความเข้าใจ หากพวกเขาเข้าใจเล็กน้อยลูกก็สามารถเข้าใจได้ว่าพวกเขาเริ่มทำความเลื่อมใสศรัทธาในภายหลัง ผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาตั้งแต่ตอนต้นจะเข้าใจความรู้ได้อย่างรวดเร็วเพราะพวกเขาต้องได้รับอันดับต้นๆ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกมาที่นี่จากบ้านที่แสนหวานของคุณ มี “ภาพยนตร์” และ “การสนทนา” ที่เป็นการเยียวยา หลังจากที่คุณได้เข้ามา พวกเขาให้ฟังว่าทุกสิ่งที่นี่เป็น “ภาพยนตร์” การเข้ามาไม่เกี่ยวข้องกับหนทางของความรู้ สิ่งหลักคือการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ก็เท่านั้นเอง ไม่มีสิ่งอื่นใด พ่อไม่มีตัวตนและลูกของท่านนั่นคือดวงวิญญาณอยู่ในร่างกายเหล่านั้นก็ไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน ไม่มีคำถามอื่นๆ เกิดขึ้น ความรักของดวงวิญญาณเป็นไปสำหรับพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณที่สูงที่สุดผู้เดียว ร่างกายของทุกคนไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นลูกจึงไม่สามารถมีความรักต่อร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ได้ ดวงวิญญาณอาจจะกลับมาบริสุทธิ์ แต่ร่างกายของพวกเขาไม่บริสุทธิ์ ร่างกายไม่กลับมาบริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์ที่นี่ และแล้วร่างเก่าเหล่านั้นเท่านั้นจะถูกทำลาย ดวงวิญญาณไม่เสื่อมสลาย หน้าที่ของดวงวิญญาณคือการจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและกลับมาบริสุทธิ์ เมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาต้องการร่างกายที่บริสุทธิ์และร่างกายนั้นจะได้รับในโลกใหม่ ขอให้ดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์! ดวงวิญญาณต้องมีโยคะอยู่กับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เท่านั้นเอง ร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์นี้จะต้องไม่ถูกแตะเลย พ่อกำลังพูดกับลูกดวงวิญญาณ สิ่งเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเหล็ก ลูกยังคงยึดติดอยู่กับร่างกายของคุณ ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายบริสุทธิ์ที่นั่น ลูกไม่ได้ยุ่งเกี่ยวกับกิเลสที่นั่นและดังนั้นทั้งดวงวิญญาณและร่างกายก็ไม่กลับมาเป็นกิเลส มีพวกวัลลาภาจารี (ลัทธิหนึ่ง) ที่ไม่อนุญาตให้ใครสัมผัสร่างกายของพวกเขา ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณเหล่านั้นไม่ได้ปราศจากกิเลสหรือบริสุทธิ์ ลัทธิวัลลาภาจารีพิจารณาตนเองว่าเป็นของสกุณที่สูงส่ง พวกเขาไม่อนุญาตให้ใครแตะต้องร่างกายของพวกเขา พวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขามีกิเลสและไม่บริสุทธิ์และร่างกายของ

พวกเขายังถูกสร้างขึ้นมาจากความเลวทรามต่ำช้า พ่อมาและอธิบายประเด็นเหล่านี้ เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาต้องเปลี่ยนร่างกายของพวกเขา ร่างกายของลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ก็ต่อเมื่อธาตุทั้งห้ากลับมาบริสุทธิ์ ในยุคทองธาตุทั้งห้าในบริสุทธิ์ และดังนั้นร่างกายก็บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เทพไม่สามารถก้าวเท้าเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ได้ หรือมีร่างกายที่ไม่บริสุทธิ์ ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายของพวกเขาบริสุทธิ์ เหตุนี้พวกเขาจึงก้าวเท้าเข้ามาในยุคทองเท่านั้น นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณจดจำพ่อเหนือโลก ดวงวิญญาณสูงสุด หนึ่งในคือพ่อทางกายและอีกหนึ่งคือพ่อที่ปราศจากร่าง พ่อที่ปราศจากร่างได้รับการจดจำเพราะลูกได้รับมรดกของความสุขเช่นนั้นจากท่านอย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้ลูกจึงไม่สามารถมีชีวิตอยู่ได้โดยไม่จดจำท่าน เวลานี้แม้ว่าลูกกลับมาโดยไม่ประสาธน์ แต่ลูกยังคงจดจำพ่อนั้นอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามผู้คนได้รับคำสอนที่ผิดว่า พระเจ้าอยู่ทุกหนแห่ง และแล้วพวกเขาก็กลับมาสับสนเกี่ยวกับว่ามนุษย์เท่านั้นที่จะกลายเป็นมนุษย์ พ่อมาและอธิบายความผิดพลาดเหล่านั้นทั้งหมด พ่อให้เพียงมันตราเดียวเท่านั้น มานมนาบาฟ! ความหมายของสิ่งนี้คือ: ให้พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ มีเพียงความใสใจนี้เท่านั้น ก็เท่านั้นเอง ด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะสามารถกลับมาบริสุทธิ์ เทพมีความบริสุทธิ์ เวลานี้พ่อมาและทำให้ลูกบริสุทธิ์อีกครั้งเช่นเดียวกับพวกเขา พ่อเก็บเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกไว้เบื้องหน้าลูก ประติมากรสามารถสร้างรูปปั้นมนุษย์ขึ้นมาได้ทันทีด้วยการมองที่ใบหน้าของเขา เหล่านั้นคือรูปปั้นที่ไม่มีชีวิต แต่สิ่งนั้นเป็นราวกับว่าบุคคลนั้นกำลังนั่งในเบื้องหน้าพวกเขาในรูปที่มีชีวิต ที่นี้พ่อพูดว่า ลูกต้องกลายเป็นลักษณะที่มีชีวิต ลูกจะกลายเป็นคนเหล่านั้นได้อย่างไร? ลูกจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ด้วยการศึกษาและด้วยความบริสุทธิ์ นี่คือโรงเรียนที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ประติมากรเหล่านั้นสร้างรูปปั้นขึ้นมามากมาย ที่ลูกเรียกว่าศิลปะ พวกเขาสร้างใบหน้าเหมือนกัน ที่นี้ไม่มีเรื่องของใบหน้าเหมือนกัน ภาพลักษณ์เหล่านั้นเป็นภาพที่ไม่มีชีวิต ในขณะที่ลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้โดยธรรมชาติในรูปที่มีชีวิตจากที่นี้ ร่างกายของวัตถุธาตุทั้งห้าจะมีชีวิต ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตเหล่านั้นถูกสร้างขึ้นมาจากมนุษย์ ภาพลักษณ์เหล่านั้นไม่สามารถเหมือนกันกับเทพได้เพราะไม่สามารถถ่ายรูปเทพได้ แม้พวกเขาจะมีมิติของเทพในขณะที่เข้ามา พวกเขาไม่สามารถถ่ายรูปเทพได้ พวกเขาจะพูดว่าเรามีมิติของเทพ แต่พวกเขาก็ไม่สามารถสร้างภาพลักษณ์นั้นขึ้นมาได้ และผู้อื่นก็ไม่สามารถสร้างได้เช่นกัน ลูกเองสามารถกลายเป็นเช่นนั้นได้หลังจากที่ลูกศึกษาความรู้จากพ่อสมบูรณ์แล้ว และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะกลับมาเป็นเช่นเดียวกับที่ลูกเคยเป็นในวงจรก่อนหน้านี้ นี่คือละครที่มหัศจรรย์และเป็นธรรมชาติเช่นนั้น! พ่อหนึ่งทีและอธิบายสิ่งมหัศจรรย์ของธรรมชาติให้กับลูกๆ มนุษย์ไม่แม้แต่จะคิดถึงเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพและกัมถียรชะของพวกเขา แม้ว่าพวกเขาเข้าใจว่าพวกเขาเคยปกครองอาณาจักรนั้น แต่พวกเขาก็ไม่รู้ว่ามีเมื่อใด พวกเขาไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับว่าพวกเขาจะกลับมาอีกครั้งหนึ่งเมื่อไหร่หรือพวกเขาจะทำอะไรเมื่อพวกเขามา ลูกรู้ว่าผู้ที่เป็นของสุริยวงค์และจันทร์ดาวก็ได้มาและจากไป พวกเขาจะกลายเป็นเช่นเดิมอีกครั้งอย่างแน่นอนด้วยการศึกษาความรู้ นี่คือความมหัศจรรย์ ดังนั้นเวลานี้พ่ออธิบายว่า ด้วยการทำความเพียรพยายามเช่นนั้นลูกจะกลับมาเป็นเทพเดียวกันอีกครั้งหนึ่ง ลูกจะทำกิจกรรมเดียวกันที่ลูกเคยทำก่อนหน้านี้ในยุคทองและยุคเงิน นี่คือความรู้ที่มหัศจรรย์! ความรู้นี้สามารถคงอยู่ในสติปัญญาของลูกได้เมื่อหัวใจของลูกสะอาด ประเด็นเหล่านี้ไม่สามารถคงอยู่ในสติปัญญาของผู้อื่นได้ ลูกต้องเพียรพยายามสำหรับสิ่งนี้ ลูกไม่สามารถได้รับผลใดๆโดยไม่เพียรพยายาม พ่อดลใจให้ลูกทำความเพียรพยายามอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าทุกสิ่งจะเกิดขึ้นตามละคร ลูกก็ยังจะต้องเพียรพยายาม ลูกต้องไม่เพียงแค่นั่งและคิดว่า ถ้ามันอยู่ในละคร ฉันก็จะเพียรพยายามได้ มีหลายคนมีความคิดที่บ้าเช่นนั้นว่า จะต้องมีความพยายามอย่างแน่นอนถ้ามันอยู่ในโชคของฉัน โอ! แต่เป็นลูกผู้ที่ต้องทำความเพียรพยายาม มีความเพียรพยายามและแล้วก็มีรางวัล มนุษย์ถามว่า สิ่งไหนยิ่งใหญ่กว่ากัน ความเพียรพยายามหรือรางวัล? รางวัลนั้นยิ่งใหญ่กว่าแต่ความเพียรพยายามก็กล่าวได้ว่ายิ่งใหญ่กว่า เพราะผ่านความเพียรพยายาม ที่รางวัลของลูกจึงถูกสร้างขึ้น ด้วยการทำความเพียรพยายามเท่านั้นที่มนุษย์ทุกคนได้รับทุกสิ่ง มีบางคนผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินเช่นนั้นที่พวกเขาทำให้ความหมายของสิ่งนี้ผิดไป เป็นที่เข้าใจว่าสิ่งนี้ไม่ได้อยู่ในโชคของพวกเขา พวกเขาจึงแตกเป็นเสี่ยงๆ ที่นี้ลูกๆได้รับแรงบันดาลใจให้เพียรพยายามอย่างมาก ลูกได้รับการอธิบายทั้งวันและคืน ลูกต้องเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพของลูกอย่างแน่นอน บุคลิกภาพอันดับหนึ่งคือการมีความบริสุทธิ์ ถึงอย่างไรเหล่าเทพก็บริสุทธิ์อยู่แล้ว เมื่อพวกเขาตกต่ำบุคลิกภาพของเขาจึงเสียไปและพวกเขาก็กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสิ้นเชิง เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าบุคลิกภาพของลูกคือ A1 และแล้วลูกก็ตกต่ำลงมาโดยสิ้นเชิง ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความบริสุทธิ์ มันอยู่ในสิ่งนี้ที่มีความยากลำบากมาก ดวงตาของผู้คนนั้นหลอกลวงพวกเขาอย่างมากเพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน ที่นั้นดวงตาของลูกไม่เคยหลอกลวงลูก ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามของความรู้ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ศาสนาคืออำนาจ พ่อผู้ทรงพลังอำนาจมาและก่อตั้งศาสนาเทพนี้ เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง แต่ดวงวิญญาณทำโดยผ่านรูปของมนุษย์ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ คำสรรเสริญของท่านแตกต่างจากคำสรรเสริญของเทพโดยสิ้นเชิง ดังนั้นเหตุใดลูกจึงไม่จดจำพ่อนั้น? ท่านถูกเรียกว่าผู้เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้, เป็นเมล็ด เหตุใดท่านจึงถูกเรียกว่าสัจจะ ผู้มีชีวิตและเป็นตัวแทนแห่งความปิติสุข? เมล็ด

ของต้นไม้ตระหนักรู้ว่าต้นไม้ปรากฏขึ้นมาจากท่าน แต่เมล็ดเหล่านั้นไม่มีชีวิต ราวกับว่าดวงวิญญาณของต้นไม้ที่ไม่มีจิตสำนึก ในขณะที่ดวงวิญญาณมนุษย์มีจิตสำนึก ดวงวิญญาณที่มีชีวิตสามารถถูกเรียกว่าหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ต้นไม้เจริญเติบโตจากเล็กไปใหญ่ ดังนั้นต้องมีดวงวิญญาณอย่างแน่นอน แต่ไม่สามารถพูดได้ มีการสรรเสริญดวงวิญญาณสูงสุดอย่างมาก ท่านคือหาสมุทรแห่งความรู้ การสรรเสริญนี้ไม่ได้เป็นของดวงวิญญาณ การสรรเสริญนี้เป็นการร้องเพลงให้กับดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น ท่านถูกเรียกว่าอิศวร ฯลฯ ชื่อที่แท้จริงของท่านคือพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด “ปาราม” หมายถึงสูงสุด คำสรรเสริญที่ผู้คนร้องให้กับท่านนั้นทรงพลังอย่างมาก เวลานี้, ในแต่ละวัน การสรรเสริญของท่านก็ลดลง เพราะสติปัญญาของพวกเขาในสโตนีตอนแรก และแล้วพวกเขาก็กลับมาจิตใจและเวลานี้กลับมาโตประชัน พ่อมาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พ่อมาทุก 5000 ปีเพื่อทำให้โลกเก่านี้กลับมาใหม่ มีการจดจำกันว่ายุคทองคือสัจจะ และไม่ว่าสิ่งใดที่เกิดขึ้นก็มีสัจจะ (เขียนไว้ในแกรนธซาฮิบ-คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาซิกข์) มีการเขียนคำพูดที่ดีบางคำเพราะพวกเขายังไม่กลับมาไม่บริสุทธิ์มากนัก ผู้ที่มาในภายหลังไม่ได้ไม่บริสุทธิ์มากนัก ผู้คนของบารัตเคยสโตประชันอย่างสมบูรณ์ และพวกเขาก็คือผู้ที่กลับมาโตประชันที่สุดในชาติเกิดสุดท้ายของหลายๆชาติเกิด สิ่งนี้ไม่สามารถพูดได้เกี่ยวกับผู้ก่อตั้งศาสนาใดๆ พวกเขาจะไม่กลับมาสโตประชันหรือกลับมาโตประชัน พวกเขาไม่ได้มีประสบการณ์ของความทุกข์มากหรือความสุขมากนัก สติปัญญาของใครที่กลับมาโตประชันที่สุด? ที่มาจากศาสนาทั้งหมด มันคือผู้ที่เป็นเทพในตอนแรกที่ตกต่ำที่สุด ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญบารัตเพราะความเก่าแก่โบราณมาก ถ้าลูกคิดถึงสิ่งนี้แล้ว ในเวลานี้บารัตตกต่ำเป็นอย่างมาก ความรุ่งเรืองและความตกต่ำของบารัตคือความรุ่งเรืองและความตกต่ำของเทพ ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกเพื่อเข้าใจสิ่งนี้ เราประสบกับความสุขอย่างมากเมื่อเราเคยสโตประชัน และแล้วเราก็ประสบกับความทุกข์อย่างมากเพราะเราโตประชัน มีสี่ศาสนาหลัก: ศาสนาเทพ, อิสลาม, พุทธ และคริสต์ การขยายตัวเกิดขึ้นผ่านศาสนาเหล่านี้ ผู้คนของบารัตไม่รู้ว่าพวกเขาคือของศาสนาใด เพราะไม่รู้จักศาสนาของพวกเขา พวกเขาจึงออกจากศาสนาของพวกเขา ความจริงแล้วศาสนาของพวกเขาเป็นศาสนาหลัก แต่พวกเขาก็ลืมนั่นไป ผู้ที่ฉลาดและรู้คิดเข้าใจว่าผู้คนเหล่านั้นไม่มีความซื่อสัตย์ในศาสนาของพวกเขา มิฉะนั้นแล้ว บารัตเคยเป็นอะไรมาก่อนและเวลานี้กลายเป็นอะไร? พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่า ลูกๆ ลูกเคยเป็นเช่นไร? ท่านหนึ่งท่านและอธิบายประวัติศาสตร์ทั้งหมด ลูกเคยเป็นเทพ ลูกปกครองเป็นเวลาครึ่งวงจรร และแล้วหลังจากครึ่งวงจรรการกระทำและศาสนาของลูกก็กลับมาสิ่งเจอปนในอาณาจักรของราวัน เวลานี้ลูกจะกลายเป็นผู้ที่เป็นของชุมชนเทพอีกครั้งหนึ่ง พระเจ้าพูดว่า พ่ออธิบายให้กับลูกๆ เท่านั้นในทุกวงจรร และทำให้ลูกเป็นของชุมชนพระเจ้า อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ด้วยความสะอาดในหัวใจของลูก ชิมซับความรู้ที่มหัศจรรย์ของพ่อไว้ในชีวิตของลูก สร้างรางวัลที่สูงส่งด้วยการทำความเพียรพยายาม อย่าเพียงแต่พูดว่า “ละคร!” และหยุดการทำความเพียรพยายาม

2. เพื่อที่จะปลอดภัยจากการถูกหลอกลวงจากสายตาอาชญากรในอาณาจักรของราวัน ฝึกฝนการมองด้วยดวงตาที่สามของความรู้ของลูก สร้างสมความบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นบุคลิกภาพอันดีหนึ่ง

พร: ขอให้ลูกมีโชคที่ยิ่งใหญ่และอยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอโดยรู้ดวงชะตาของชีวิตบราห์มินของลูก ชีวิตบราห์มินของลูกคือชีวิตใหม่ ในตอนเริ่มต้น ลูกบราห์มินเคยเป็นเทพ และเวลานี้พวกเขาคือ B.K. ในดวงชะตาของบราห์มิน รูปกาลเวลาทั้งสามเป็นสิ่งดีที่สุดในสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นมาแล้วก็ดี สิ่งใดก็ตามที่กำลังเกิดขึ้นก็ดี และสิ่งใดก็ตามที่จะเกิดขึ้นก็จะดีมาก ๆ ดวงชะตาของชีวิตบราห์มินนั้นดีอย่างสม่ำเสมอ เป็นสิ่งที่รับประกันไว้แล้ว ดังนั้น รักษาความสุขไว้อย่างสม่ำเสมอที่พ่อผู้ประทานโชคได้วาดเส้นโชคที่สูงส่งของลูกและทำให้ลูกเป็นของท่าน

คติพจน์: เพื่อที่จะสัมผัสกับสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอ รับความหวานชื่นของทุกความสัมพันธ์จากพ่อผู้เดียว

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ความสัมพันธ์ที่คงอยู่ตลอดไปของลูกคือการเป็นพี่น้อง รูปที่มีตัวตนของลูกเป็นพี่น้องชายหญิงและเหตุนี้เองลูกจึงไม่สามารถมีสายตาอาชญากรได้

คำถาม: ใครที่จะกลายเป็นเพชรพลอยทั้งแปดที่มีชัยชนะ? คุณค่าของพวกเขาคืออะไร?

คำตอบ: ผู้ที่ไม่มีความคิดที่เป็นอาชญากรใดๆ ในจิตใจของพวกเขา ผู้ที่สายตาของพวกเขามีอาการธรรมอย่างสมบูรณ์ คือผู้ที่กลายเป็น เพชรพลอยที่พิเศษทั้งแปด พวกเขาได้รับสภาพคาร์มาที่ทองของพวกเขา คุณค่าของพวกเขาสูงมากจนมีการให้ผู้ที่ประสบภัยร้ายสวแทนแปดเพชรพลอย พวกเขามีความเชื่อว่าล้างร้ายของพวกเขาจะถูกขจัดออกไปเมื่อสวแทนนั้น ผู้ที่เป็นเพชรพลอยทั้งแปดคงอยู่ในสำนักครูของการเป็นพี่น้องชายอย่างสม่ำเสมอ เพราะพวกเขามีสติปัญญาที่มองการณ์ไกล

โอม ชานติ ลูกๆ ทางจิตรู้ว่าชื่อของลูกคืออะไร ลูกคือบราห์มิน มีบราห์มาภุมารและกุมารีจำนวนมาก สิ่งนี้พิสูจน์ให้เห็นว่าลูกคือลูกๆ ที่ได้รับการนำมาเลี้ยงดู เพราะลูกทั้งหมดคือลูกของพ่อผู้เดียว ลูกได้รับการนำมาเลี้ยงดูอย่างแน่นนอน เพียงลูกบราห์มา ภุมาร และกุมารีเท่านั้นได้รับการนำมาเลี้ยงดู มีลูกๆ มากมาย ประเภทหนึ่งคือลูกของประชาธิปไตยบราห์มา และอีกประเภทหนึ่งคือลูกของพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, ชีวา และดังนั้นพวกเขามีสายใยระหว่างกันอย่างแน่นนอน ผู้เดียวนั้นมีลูกทางจิตและผู้นี้มีลูกทางร่างกาย หากพวกเขาเป็นลูกๆ ของผู้เดียวนั้น พวกเขาก็เป็นเหมือนพี่น้องชาย ลูกของประชาธิปไตยบราห์มากลายเป็นพี่น้องชายหญิงที่มีตัวตน พี่น้องชายหญิงไม่เคยมีความสัมพันธ์ที่เป็นอาชญากร พวกเขาพูดเกี่ยวกับลูกว่าลูกทำให้ทุกคนเป็นพี่น้องชายหญิงซึ่งมีความสัมพันธ์ที่บริสุทธิ์และไม่มีสายตาอาชญากร โดยการมีสายตานี้เป็นเวลาเพียงหนึ่งชาติเกิดนี้ก็จะไม่มีสายตาอาชญากรในอนาคต ไม่ใช่ว่าลูกจะพิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องชายหญิงที่นั่น ที่นั่นลูกเป็นเหมือนจักรพรรดิและจักรพรรดินี ลูกๆ เวลาที่ลูกรู้ว่าลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดและลูกรู้ว่าลูกทั้งหมดเป็นพี่น้องชายหญิง มีชื่อ“ประชาธิปไตยบราห์มา” โลกไม่รู้ว่าประชาธิปไตยบราห์มาคงอยู่เมื่อใด ลูกกำลังนั่งที่นั่นและลูกรู้ว่าลูกเป็นบีเค(BKs) ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคล สิ่งนี้ไม่สามารถถูกเรียกว่าศาสนา นี่เป็นสกุลที่กำลังก่อตั้งขึ้น ลูกเป็นของสกุลบราห์มิน ลูกสามารถพูดว่าลูกบราห์มาภุมารและกุมารีเป็นลูกของประชาธิปไตยบราห์มาอย่างแน่นนอน นี่คือสิ่งใหม่ ลูกสามารถพูดว่าลูกเป็นบีเค ในความเป็นจริงเราทุกคนเป็นพี่น้องชาย ลูกของพ่อผู้เดียว ดังนั้นลูกจะไม่พูดว่าท่านนำลูกมาเลี้ยงดู เราดวงวิญญาณเป็นลูกๆ ของท่านที่คงอยู่ตลอดไป พ่อสูงสุดคือดวงวิญญาณสูงสุด คำว่า "สูงสุด" ไม่สามารถให้กับใครอื่นได้ เพียงผู้เดียวที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์สามารถเรียกได้ว่าสูงสุด ลูกจะไม่พูดว่าทุกคนมีความบริสุทธิ์ ลูกเรียนรู้ความบริสุทธิ์ในยุคบรรจบพบกันนี้ ลูกเป็นผู้อาศัยอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เช่นเดียวกับที่ลูกพูดถึงผู้ที่อยู่ในยุคเหล็กและผู้อยู่อาศัยในยุคทอง ผู้คนมากมายรู้เกี่ยวกับยุคทองและยุคเหล็ก ถ้าบางคนมีสติปัญญาที่มองการณ์ไกล เขาก็สามารถเข้าใจว่าในระหว่างยุคเหล็กและยุคทองมียุคบรรจบพบกัน ในคัมภีร์พวกเขาพูดว่าพระเจ้ามาในทุกยุค พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้มาในทุกยุค สิ่งนี้ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเป็นบราห์มา ภุมารและบราห์มาภุมารีในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เราไม่ได้อยู่ในยุคทองหรือในยุคเหล็ก หลังจากยุคบรรจบพบกัน ยุคทองต้องมาอย่างแน่นนอน เวลานั้นลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปสู่ยุคทอง ไม่มีใครสามารถไปที่นั่นได้โดยไม่มีคามบริสุทธิ์ ในเวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่ใช่ทุกคนมีความบริสุทธิ์ มีผู้คนมากมายที่ไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่เคลื่อนไหวไปพวกเขาก็ตกลงมา แล้วพวกเขาแอบไปและดื่มน้ำทิพย์อย่างลับๆ ในความเป็นจริงผู้ที่ละทิ้งน้ำทิพย์และดื่มยาพิษจะไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นั่นในบางครั้ง อย่างไรก็ตามมีการจดจำเช่นกันว่า เมื่อมีการแจกจ่ายน้ำทิพย์ ปีศาจร้ายเคยไปนั่งที่นั่นอย่างลับๆ มีการกล่าวว่า เมื่อผู้ที่ไม่บริสุทธิ์มาและนั่งในการชุมนุมของอินทรา พวกเขาถูกล้างชำระ มีเรื่องราวของเทวดานางฟ้าผู้ที่นำคนที่มึกเลสเข้ามาในชุมนุม สภาพของเธอกลายเป็นอะไร? ผู้ที่มึกเลสจะตกต่ำลงอย่างแน่นนอน นี่เป็นเรื่องของความเข้าใจ ผู้ที่มึกเลสไม่สามารถขึ้นไปได้ กล่าวกันว่าเขา (ผู้ที่มึกเลส) จะกลายเป็นหิน ไม่ใช่ว่ามนุษย์กลายเป็นหินหรือต้นไม้ พวกเขากลายเป็นผู้ที่สติปัญญาเป็นหิน พวกเขาไปที่นั่นเพื่อกลายเป็นผู้ที่สติปัญญาที่สูงส่ง แต่เมื่อไรที่พวกเขาแอบดื่มยาพิษอย่างลับๆ นั่นก็หมายความว่าพวกเขาจะอยู่อย่างเป็นผู้ที่สติปัญญาเป็นหิน มีการอธิบายสิ่งนี้เป็นการส่วนตัว ในขณะที่มีการเขียนไว้ในคัมภีร์สำหรับผู้คนที่อ่านเกี่ยวกับสิ่งนั้น พวกเขาเรียกสิ่งนี้ว่า “ท้องพระโรงของอินทรา” และพวกเขาได้แสดงให้เห็นเทวดานางฟ้าที่หลากหลายที่นั่น เพชรพลอยก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน บ้างก็เป็นเพชรพลอยที่ดีมาก ผู้อื่นด้อยกว่า คุณค่าของบางคนก็น้อย ในขณะที่บางคนมีค่ามากมาย พวกเขาทำแหวนพแก้ว (แก้ว

เพชรพลอย) จำนวนมากมาย พวกเขาโฆษณาสิ่งเหล่านี้ แม้ว่าพวกเขาจะเรียกว่าเป็นเพียงแค่เพชรพลอย ลูกกำลังนั่งอยู่ที่นี้ แต่ในบรรดาลูกๆ เช่นกันมีการกล่าวว่า ผู้นี้คือเพชร ผู้นี้คือมรกต ผู้นี้คือทับทิม บุษราคัม มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน มีความแตกต่างอย่างมากในคุณค่าของพวกเขาเช่นกัน ในทำนองเดียวกัน ลูกนั้นยังเปรียบกับดอกไม้ด้วยเช่นกัน ดอกไม้มีความหลากหลายด้วยเช่นกัน ลูกๆรู้ว่าใครเป็นดอกไม้ ครุฑราห์มินผู้ที่มาเป็นผู้นำทาง(ไกด์)เป็นดอกไม้ที่ดีมาก นักเรียนบางคนฉลาดมากกว่ามากในการอธิบาย บาบ่าจะไม่ให้ดอกไม้กับครูแต่จะให้แก่นักเรียน นักเรียนบางคนมีคุณภาพดีกว่าผู้ที่กำลังสอน พวกเขาไม่มีกิเลสใดๆ บางคนมีข้อบกพร่อง เช่น วิญญาณปีศาจร้ายของความโกรธและความละโมภ ฟอรู้ว่าผู้หนึ่งคือผู้นำทางที่เป็นที่ชื่นชอบและผู้หนึ่งคือผู้นำทางอันดับที่สอง ผู้นำทางบางคนไม่ได้เป็นที่ชื่นชอบเท่ากับนักเรียน ผู้ที่พวกเขานำมาเป็นที่ชื่นชอบ สิ่งนี้เกิดขึ้นคือผู้ที่สอนลูกจับอยู่ในกรงเล็บของมายาและลงเข้าไปในกิเลส มีหลายคนที่จะช่วยผู้อื่นให้ออกมาจากบ่อทรายดูด แต่ตัวเองกลับติดอยู่ในนั้น มายามีพลังมาก ลูกๆเข้าใจว่าดวงตาอาชญากรนั้นหลอกลวงมาก ในขณะที่มีดวงตาอาชญากร ลูกก็ไม่สามารถที่จะทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติที่จะเป็นพี่น้องชายหญิงได้ ดวงตาที่มีอารยธรรมเปลี่ยนเป็นดวงตาที่เป็นอาชญากร เมื่อดวงตาหยุดเป็นอาชญากรและลูกพัฒนาดวงตาที่มีอารยธรรมที่แข็งแกร่ง นั้นเรียกได้ว่าสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม ลูกต้องตรวจสอบตนเองให้มากเท่านี้ ขณะที่อยู่ด้วยกันไม่ควรจะมีสายตาของกิเลส ที่นี้ลูกกลายเป็นพี่น้องชายหญิงและมีดาบของความรู้ในระหว่างกลาง ลูกต้องทำสัญญาที่มั่นคงที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามบางคนก็เขียนว่า บาบ่า มีสิ่งดึงดูด เรายังไม่ได้ทำให้สภาพนั้นมั่นคง เรายังคงทำความพยายามเพื่อที่สิ่งนั้นจะไม่เกิดขึ้น เมื่อดวงตาของเรากลับมามีอารยธรรมอย่างสมบูรณ์แล้วเท่านั้นที่เราจะได้รับชัยชนะ สภาพของลูกต้องเป็นเช่นนั้นที่จะไม่มีความคิดที่ชั่วร้ายเกิดขึ้น สิ่งนี้เรียกว่าสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรม นี่คือนิยามหลายทาง เช่นที่ลูกประกาศที่มหัศจรรย์ได้ถูกสร้างขึ้น มีลูกประกาศของแปดเพชรพลอยเช่นกัน มีลูกๆ มากมาย สกุลของสุริยวงศ์และจันทร์วงศ์ได้มีการก่อตั้งขึ้นที่นี่ จากจำนวนทั้งหมดมีเพียงแปดเพชรพลอยเท่านั้นที่สอบผ่านอย่างเต็มที่และประกาศสิทธิในทุนการศึกษา พวกเขาอาจชีวา,เพชรที่ทำให้พวกเขาเป็นเพชรพลอยเช่นนั้นอยู่ระหว่างกลาง เมื่อผู้คนสัมผัสสร้างร้าย พวกเขาจะสวมแหวนที่มีแปดเพชรพลอย ในเวลานี้มีลางร้ายของราหูอยู่เหนือบารัต ตอนแรกมีลางของเจ้าแห่งต้นไม้ นั่นคือลางดีของดาวพฤหัสบดี ลูกเคยเป็นเทพในยุคทองที่ปกครองโลก จากนั้นก็มีลางของราหู เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกมีลางดีของดาวพฤหัสบดี ชื่อของท่านคือเจ้าแห่งต้นไม้ เรียกอย่างย่อว่าดาวพฤหัสบดี เรามีลางดีของดาวพฤหัสบดีอย่างแท้จริงเมื่อเราเป็นนายของโลก ในขณะที่เวลานี้มีลางร้ายของราหูและเราได้กลายเป็นเหมือนเปลือกหอย ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีเรื่องของการคำถามเกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้คนถามครูของเข่ว่าพวกเขาจะผ่านการสอบเป็นพิเศษหรือไม่ ที่นี้เช่นกันบางถามบาบ่าว่า ลูกจะสอบผ่านไหม? บาบ่าพูดว่า หากลูกฝ่าแค้นเคลื่อนไปด้วยการทำความพยายามเช่นนั้น ลูกจะไม่ผ่านได้อย่างไร? อย่างไรก็ตาม มายามีพลังมาก เธอได้นำพาเรา มาในเวลานี้ลูกจะเคลื่อนต่อไปอย่างดี แต่จะเกิดอะไรขึ้นถ้าอายุมากมายเคลื่อนเข้ามาในขณะที่ลูกก้าวไป? เวลานั้นลูกอยู่ในสนามรบ ดังนั้น พ่อจะสามารถรับประกันได้อย่างไร? ก่อนหน้านี้เคยมีการสร้างลูกประกาศขึ้น ผู้ที่ถูกวางให้เป็นอันดับสองหรือสามไม่ได้อยู่ที่นี้อีกต่อไปแล้ว พวกเขาได้กลายเป็นหนามอย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า ลูกประกาศของบราห์มินไม่สามารถถูกสร้างขึ้นได้ ลูกอยู่ในสนามรบ วันนี้บางคนเป็นบราห์มินและวันพรุ่งนี้เขาหรือเธออาจจะกลายเป็นศูทร เมื่อพวกเขาอยู่เกี่ยวกับกิเลส พวกเขาก็กลายเป็นศูทร และมีลางของราหู ลูกเคยทำความพยายามเพื่อลางของดาวพฤหัสบดี และเจ้าแห่งต้นไม้กำลังสอนลูก ในขณะที่ลูกกำลังเคลื่อนไป ลูกก็ถูกตบตีโดยมายาและมีลางของราหู บางคนกลายเป็นคนทรยศ สิ่งนี้เกิดขึ้นในทุกที่ พวกเขาออกจากประเทศหนึ่งและไปยังประเทศอื่นเพื่อหาที่ลี้ภัย และแล้วคนเหล่านั้นก็เห็นว่าผู้ลี้ภัยนั้นมีประโยชน์สำหรับพวกเขา และดังนั้นพวกเขาจึงให้ที่ลี้ภัยแก่พวกเขา หลายคนกลายเป็นคนทรยศเช่นนั้น พวกเขานำเครื่องบินไปยังอีกประเทศหนึ่ง และแล้วมีการส่งคืนเครื่องบินและให้การลี้ภัยแก่บุคคลนั้น พวกเขาไม่ได้ให้การลี้ภัยแก่เครื่องบินเพราะนั่นเป็นทรัพย์สินของรัฐบาลอื่น พวกเขาคิดสิ่งที่ไม่ได้เป็นของพวกเขา แต่ให้การลี้ภัยแก่ผู้ที่มาหาพวกเขา เวลานั้นลูกๆได้มาหาที่ลี้ภัยกับพ่อ ลูกพูดว่า โปรดรักษาเกียรติของฉัน! ดรพดี ร้องเรียก: พวกเขากำลังปลี่ยนผ้านั้น! ปกป้องฉันจากการกลับมาไม่บริสุทธิ์! ไม่มีใครในยุคทองที่เคยกลับมาไม่บริสุทธิ์ นั่นเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ถึงอย่างไรเด็กเล็กๆก็ไม่มีกิเลสอยู่แล้ว พวกเขาอยู่อย่างปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้าน แม้ว่าสามีและภรรยาอาศัยอยู่ด้วยกัน พวกเขาที่อยู่อย่างปราศจากกิเลสเหตุนี้เองลูกพูดว่า เรากำลังเปลี่ยนไปเป็นนารายณ์จากผู้ชายธรรมดาและเป็นลักษณะจากผู้หญิงธรรมดา นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส ราวนี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่น นั่นเรียกได้ว่าอาณาจักรของราม ชีพบาบาถูกเรียกว่าราม การพรำชื่อรามหมายถึงการจดจำพ่อ เมื่อผู้คนท่อง "ราม ราม" พวกเขามีเพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนในสติปัญญาของพวกเขาเท่านั้น พวกเขาพูดว่า "ราม! ราม!" และละเว้นชื่อสิดา พวกเขายังใช้ชื่อของศรีลักษณและละเว้นราเด ที่นี้ มีเพียงพ่อเดียวและท่านพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ศรีลักษณไม่สามารถเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในวัยเด็ก ราเดและลักษณไม่ได้เป็นพี่ชายและน้องสาว พวกเขาเป็นของอาณาจักรที่แยกจากกัน อย่างไรก็ตามเด็กเล็กๆบริสุทธิ์เสมออยู่แล้ว บาบ่าพูดว่า เด็กเล็กๆ เป็น

ดอกไม้ พวกเขาไม่มีสายตาของกิเลสใดๆ เมื่อพวกเขาโตขึ้นสายตาของพวกเขาก็ถูกดึงไปหากิเลส เหตุนี้เองเด็กและดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่(มหาดมะ) ได้รับการพิจารณาว่าทัดเทียมกัน ในความเป็นจริงเด็กสูงส่งยิ่งกว่ามหาดมะ มหาดมะรู้ว่าเขาถือกำเนิดผ่านกิเลส เด็กเล็กๆ ไม่ตระหนักถึงสิ่งนั้น ท้นที่ที่ถูกเป็นของพ่อ เขาก็ได้รับมรดก ลูกกลายเป็นนายของอาณาจักรของโลก นั่นเป็นเรื่องของเมื่อวานนี้เมื่อลูกเป็นนายของโลก เวลานั้นลูกกลายเป็นสิ่งนั้นอีกครั้ง ลูกได้รับการบรรลุผลอย่างมาก ดังนั้น จะเป็นเรื่องที่ใหญ่โตอะไรถ้าสามีและภรรยากลายเป็นพี่ชายและน้องสาวและอยู่อย่างบริสุทธิ์? ต้องใช้ความพยายามบางอย่าง ใช่ว่าเวลานี้ลูกได้รับรางวัลของดาวพลุห่มตามลำดับกันไปตามความพยายามที่ลูกทำ ลูกจะไปสวรรค์ แต่บางคนประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงจากการศึกษา และบางคนประกาศสิทธิในสถานภาพกลางๆ บางคนกลายเป็นดอกไม้และคนอื่นกลายเป็นสิ่งอื่น นี่คือสวน ดังนั้นลูกประกาศสิทธิในสถานภาพตามนั้นด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำความพยายามอย่างมากที่จะกลายเป็นดอกไม้เช่นนั้น เหตุนี้เองบาบานำดอกไม้มาแสดงให้เห็น มีดอกไม้หลายประเภทในสวน ยุคทองเป็นสวนดอกไม้ในขณะที่ที่นี้เป็นป่าของหนาม เวลานั้นลูกกำลังทำความพยายามที่จะเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ ลูกกำลังทำความพยายามที่จะปกป้องตนเองจากการที่มันแทงกันและกันเหมือนหนาม มากเท่าที่บางคนทำความเพียรพยายาม เขาก็จะกลับมามีชัยชนะมากตามนั้น สิ่งหลักคือการที่ลูกกลายเป็นผู้เอาชนะโลกด้วยการเอาชนะตัณหาราคะ สิ่งนี้ขึ้นอยู่กับลูกๆ ผู้ที่อยู่ในวัยเยาว์ต้องทำความพยายามอย่างมาก ในขณะที่ผู้ที่มีอายุแก่กว่าต้องทำความเพียรพยายามน้อยกว่า ผู้ที่อยู่ในสภาพปลดเกษียณต้องทำความพยายามที่ยิ่งน้อยลงไปอีก เด็กเล็กๆ เช่นกันต้องทำความพยายามที่น้อยยิ่งกว่า ลูกรู้ว่าลูกกำลังได้รับสมบัติของอาณาจักรปกครองโลก ดังนั้นจะเป็นอะไรหากลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลาหนึ่งชาติเกิดเพื่อที่จะได้รับสิ่งนั้น? คนเช่นนั้นเรียกว่าผู้ที่ถือพรหมจรรย์ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเวลาสุดท้าย ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์ลูกดึงดูดมาหาพ่อ เด็กๆ สามารถได้รับการปกป้องหากพวกเขาเฝ้าแต่ได้รับความรู้อย่างต่อเนื่องจากวัยเด็ก เด็กเล็กๆ ไม่รู้ประสา แต่เมื่อพวกเขาออกไปข้างนอกไปยังโรงเรียน ฯลฯ พวกเขาก็ถูกแต่งแต้มสีสันโดยมิตรที่พวกเขาคบหา มีคำกล่าวว่า มิตรที่ดีพาลูกข้ามพากและมิตรที่ไม่ดีพาลูกจมน้ำ พ่อพูดว่า พ่อจะพาลูกข้ามไปยังชีวลายา ยุคทองเป็นโลกใหม่ที่สมบูรณ์ น้อยคนนักที่จะอยู่ที่นั่น และจากการเติบโตก็เกิดขึ้น เทพจำนวนน้อยมากอาศัยอยู่ที่นั่น ดังนั้นลูกต้องทำความพยายามที่จะไปสู่โลกใหม่ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลายเป็นที่ขึ้นชอบของพ่อ จงกลับมามีคุณธรรม สร้างสมคุณธรรมเป็นอย่างดีและกลายเป็นดอกไม้ ขจัดข้อบกพร่อง อย่าได้ห่มแทงใครเหมือนหนาม
2. เพื่อที่จะสอบผ่านอย่างเต็มที่และประกาศสิทธิในทุนการศึกษา จงสร้างสภาพเช่นนั้นที่ลูกไม่จดจำสิ่งใด ให้ดวงตาของลูกกลับมามีอารยธรรมอย่างสมบูรณ์ ให้มีรางวัลของดาวพลุห่มอยู่เหนือลูกอย่างสม่ำเสมอ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจ และเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดเสมอ โดยการใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดในหนทางที่มีค่าในชีวิตบราห์มินของลูก สมบัติที่มีค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตบราห์มินคือการอยู่อย่างพอใจ ที่ใดมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด ที่นั่นจะมีความพอใจ และที่ที่มีความพอใจจะมีทุกสิ่ง ผู้ที่เป็นเพชรพลอยแห่งความพอใจคือตัวของการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมด เพลงของพวกเขาคือ: ฉันได้รับสิ่งที่ฉันต้องการที่จะได้แล้ว วิธีที่จะกลับมาเต็มไปด้วยการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดคือการใช้สมบัติที่มีค่าทั้งหมดที่ลูกได้รับมาในหนทางที่มีค่า เพราะยิ่งลูกใช้สิ่งเหล่านั้นในหนทางที่มีค่ามากเท่าไร สมบัติที่มีค่าเหล่านั้นก็จะยิ่งเพิ่มพูนมากตามนั้น

คติพจน์: หงส์ที่สูงศักดิ์คือผู้ที่เลือกเก็บไข่มุกของความดีเสมอ และไม่ใช้ก้อนกรวดของความบกพร่อง

***** โอม ชานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อได้มาเพื่อให้อิสรภาพที่แท้จริงแก่ลูก และเพื่อปลดปล่อยลูกจากการลงโทษของปีศาจแห่งความตายและการฟุ้งฟิงราววัน

คำถาม: อะไรคือความแตกต่างหลักระหว่างคำอธิบายที่พ่อให้และคำอธิบายที่ลูกๆ ให้?

คำตอบ: เมื่อพ่ออธิบาย ท่านทำเช่นนั้นในขณะที่พูดว่า “ลูกๆ ที่แสนหวาน” ด้วยสิ่งนี้ที่ลูกศรของสิ่งที่พ่อพูดจะยิงตรงเป้า เมื่อลูกๆ อธิบายให้แก่พี่น้องของลูก ลูกไม่สามารถพูดว่า “ลูกๆ ที่แสนหวาน” พ่อเป็นผู้อาวุโสและเหตุนี้เองสิ่งที่ท่านพูดจึงมีผล ท่านทำให้ลูกๆ มีการตระหนักรู้ ลูกๆ, ลูกไม่ละอายใจหรือที่ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์? ในเวลานี้จงกลับมาบริสุทธิ์!

โอมชานติ พ่อทางจิตที่ไม่มีขีดจำกัดนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่ไม่มีขีดจำกัด มีเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและลูกที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นที่รู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและพวกเขาก็ไม่ได้คิดว่าตัวเองเป็นลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด มีเพียงผู้ที่เป็สิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มาเท่านั้นที่รู้และยอมรับสิ่งนี้ ไม่มีใครอื่นจะยอมรับสิ่งนี้ แนนอนว่าบราห์มาเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งและเขาก็เรียกว่าอดิเทพ พ่อเข้ามาในเขา พ่อมาและทำอะไร? พ่อพูดว่า ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ศรีมัทของพ่อคือ: มีศรีททว่าลูกคือดวงวิญญาณ พ่อได้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับดวงวิญญาณแก่ลูกๆ แล้ว แต่ละดวงวิญญาณอาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผาก บาบาได้อธิบายแล้วว่า ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและบัลลังก์ของเขาคือร่างกายที่สูญสลาย ลูกรู้สิ่งเหล่านี้และที่ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องชาย, ลูก ของพ่อผู้เดียว การพูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันเป็นสิ่งที่ผิด ลูกอธิบายอย่างดีมากว่ามีกิเลสทั้งห้าอยู่ในทุกคน และบางคนคิดว่าสิ่งที่ลูกพูดนั้นถูกต้อง เราคือพี่น้องชายและดังนั้นเราจะได้รับมรดกจากพ่ออย่างแนนอน อย่างไรก็ตามทันทีที่ลูกจากที่นี่ไป, ลูกก็เข้าไปสู่พายุของมายา แทบจะไม่มีใครอยู่รอด นี่คือสภาพในทุกที่ บ้างเข้าใจสิ่งนี้เป็นอย่างดีเล็กน้อยและก็ทำความเพียรพยายามที่จะเข้าใจให้มากขึ้นอีกเล็กน้อย เวลาลูกสามารถอธิบายให้ทุกคน หากใครบางคนไม่ใส่ใจอย่างมากก็จะกล่าวได้ว่า เขานั้นไม่ใช่ผู้เลื่อมใสศรีททที่เก่าแก่ มีเพียงผู้ที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้เท่านั้นที่จะเข้าใจได้ หากใครบางคนไม่เข้าใจ เขาจะไม่สามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้ สิ่งนี้ตามลำดับกันไปในบรรดาลูกๆ เช่นกัน คนนี้จะถูกส่งไปอธิบายให้แก่คนดีเพื่อที่ว่าบางทีเขาอาจจะเข้าใจบางสิ่งเพราะลูกรู้ว่าบุคคลสำคัญไม่เข้าใจในสิ่งเหล่านี้ได้อย่างรวดเร็วนัก ใช่ว่า, พวกเขาต้องแสดงความคิดเห็นของพวกเขาและพูดว่าวิธีที่ลูกอธิบายนั้นดี, ลูกให้คำแนะนำของพ่ออย่างครบถ้วนแต่ที่พวกเขาเองก็ไม่มีเวลา ลูกบอกพวกเขาว่า จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อที่บาปของพวกท่านจะได้รับการปลดปล่อย เวลาลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังพูดกับลูกดวงวิญญาณโดยตรง เมื่อลูกฟังท่านโดยตรง, ลูกศรจะยิงตรงเป้าหมายได้ดีมาก ที่นั่น(ที่ศูนย์)ลูกฟังโดยผ่าน BK ที่นั่นพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดพูดโดยตรงผ่านบราห์มา: โอ ลูกๆ ลูกไม่เชื่อฟังพ่อ ไม่มีใครในบรรดาลูกๆ สามารถพูดสิ่งนี้แก่ใครก็ตาม ไม่มีพ่ออยู่ที่นั่นท่านกำลังนั่งอยู่ที่นี้ พ่อกำลังพูดกับลูก ลูกๆ ลูกจะไม่เชื่อฟังแม้กระทั่งพ่อหรือ? ในหนทางของความไม่รู้เช่นกันมีความแตกต่างระหว่างคำอธิบายที่พ่อให้และคำอธิบายที่พี่ชายให้ อะไรที่พี่ชายพูดจะไม่ส่งผลมากเท่ากับสิ่งที่พ่อของเขาพูด เพราะว่าพ่อเป็นผู้อาวุโส ดังนั้นจึงมีความเกรงกลัวพ่อ พ่ออธิบายแก่ลูกเช่นกันว่า จดจำฉัน, พ่อของลูก ลูกไม่ละอายใจหรือที่ลูกลิ้มพ่อช้าแล้วช้าเล่า? พ่อบอกกับลูกโดยตรงและดังนั้นสิ่งนั้นจึงส่งผลกระทบต่อลูกอย่างรวดเร็ว โอ ลูกจะไม่ฟังพ่อหรือ? พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดพูดว่า จงกลับมาปราศจากกิเลสในชาติเกิดเดี๋ยวนี้และลูกจะปราศจากกิเลสเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด และเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ลูกไม่เชื่อในสิ่งนี้หรือ? ลูกศรของสิ่งที่พ่อพูดดูเหมือนจะแข็งแรงมากกว่า มีความแตกต่างอย่างแนนอน ไม่ใช่ว่าบาบาจะมาพบคนใหม่อยู่เรื่อยๆ เสมอ หลายคนถามคำถามที่ผิดทุกประเภท สิ่งนี้ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาเพราะนี่เป็นสิ่งที่ใหม่อย่างแท้จริง ในกิตะพวกเขากล่าวถึงชื่อของศรีกฤษณะแต่นั้นก็ไม่สามารถเป็นได้ เวลานั้นตามละครเรื่องนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกๆ วังมาหาบาบา: เราต้องการไปหาบาบาและรับฟังมูร์ลีโดยตรง ที่นั่น(ที่ศูนย์)เรารับฟังผ่านพี่น้องและเวลานี้เราต้องการฟังจากบาบา เมื่อพ่อพูด มันก็จะมีผลกระทบ ท่านพูดกับลูกในขณะที่พูดว่า “ลูกๆ ลูกๆ” ลูกๆ ไม่ละอายใจหรือที่ลูกไม่จดจำพ่อ? ลูกไม่รักพ่อหรือ? ลูกจดจำพ่อได้มากแค่ไหน? บาบา, หนึ่งชั่วโมง หากลูกจดจำพ่ออย่างสม่ำเสมอบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ลูกมีภาระของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดอยู่บนศรีษะของลูก พ่อกำลังอธิบายให้กับลูกแบบตัวต่อตัว: ลูกเคยประณมพ่ออย่างมาก ควรจะมีคดีฟ้องร้องลูก! เมื่อใครบางคนหมิ่นประมาทคนอื่นในหนังสือพิมพ์ ก็จะมีการฟ้องร้องผู้นั้นในคดีนั้น เวลานั้นพ่อเตือนลูกถึงสิ่งที่ลูกเคยทำ พ่ออธิบายว่า ตามละคร สิ่งทั้งหมดเกิดขึ้นจากการเป็นมิตรกับราวัน เวลานั้นหนทางของความเลื่อมใสศรีททได้สิ้นสุดลงแล้ว

มันได้กลายเป็นอดีต ไม่มีใครอยู่ตรงกลางที่จะหยุดลูก ในแต่ละวันขณะที่ลงมา สติปัญญาของลูกก็กลายเป็นเหมือนของบูดและตมโประธาน ลูกพูดถึงผู้เดียวที่ลูกกราบไหว้บูชาอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน นั่นเรียกว่าเป็นการไม่รู้จักที่ไม่มีขีดจำกัด นั่นคือการไม่รู้จัก อย่างไม่มีขีดจำกัดของลูกๆ ที่ไม่มีขีดจำกัด ในด้านหนึ่งพวกเขากราบไหว้บูชาซึ่งบาบาและอีกด้านหนึ่งพวกเขาเรียกพ่อว่าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เวลานั้นลูกจดจำได้แล้วว่า เราได้ประพฤติอย่างไม่รู้จักอย่างมากที่เราได้ประณามพ่อของเรา เวลานั้นลูกๆ เข้าใจแล้วและตั้งแต่นั้นเวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะเปลี่ยนจากขอทานเป็นเจ้าชาย ศรีภษณะเป็นเจ้าชายของยุคทองและผู้คนที่ยังคงพูดถึงเขาว่าเขามีราชนิ 16,108 คนและลูกด้วย ในเวลานี้ลูกควรรู้สึกโล่งใจ เมื่อผู้ใดทำบาปเขาจะถึงหูของเขา และพูดต่อหน้าพระเจ้าว่า โอ พระเจ้า! ฉันได้ทำความผิดอย่างใหญ่หลวงโปรดให้ความเมตตา! ให้อภัยฉัน! ลูกได้ทำความผิดอย่างใหญ่หลวงเช่นนั้น พ่ออธิบายว่า เป็นเช่นนั้นในละคร ต่อเมื่อลูกกลายเป็นเช่นนั้นที่พ่อจึงจะมา เวลานั้นพ่อพูดว่า ลูกต้องให้คุณประโยชน์แก่ผู้คนของทุกศาสนา ผู้คนของทุกศาสนาพูดถึงพ่อผู้ให้การหลุดพ้นแก่ทุกคนว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาเรียนรู้สิ่งนี้มาจากที่ใด? พระเจ้าพูดว่า พ่อไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นเพราะลูกที่สภาพของคนอื่นกลายเป็นเช่นเดียวกับลูกด้วยเช่นกัน พวกเขาเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! แต่พวกเขาไม่เข้าใจ เมื่อเรามาจากบ้านของเราเป็นครั้งแรก เราไม่บริสุทธิ์หรือ? เรากลับมาไม่บริสุทธิ์เพราะมีมีสำนึกที่เป็นร่าง เมื่อใครบางคนจากศาสนาอื่นมา, จงถามเขาว่า คุณได้รับคำแนะนำตัวของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดหรือไม่? ท่านคือใคร? ท่านอาศัยอยู่ที่ไหน? เขาอาจจะพูดว่าท่านอยู่เบื้องบนหรือท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พ่อพูดว่า เวลานั้นทั้งโลกนั้นล้มละลายอย่างสิ้นเชิงเป็นเพราะลูก ลูกได้กลายเป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนั้น สิ่งนี้ต้องมีการอธิบายแก่ทุกคน แม้ว่าสิ่งนี้จะเกิดขึ้นตามละคร, ลูกยังคงกลับมาไม่บริสุทธิ์ ทั้งหมดคือดวงวิญญาณบาป เวลานั้นลูกเรียกหาเพื่อจะกลับมาเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ผู้คนของทุกศาสนาต้องกลับไปบ้านของพวกเขา ดินแดนแห่งการหลุดพ้น พวกเขาบริสุทธิ์ที่นั่น สิ่งนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้วในละครด้วยเช่นกันที่พ่อต้องมาและอธิบายให้แก่ลูก ความรู้นี้เป็นไปสำหรับผู้คนของทุกศาสนา บาบาได้รับข่าวบางข่าว อาจารย์(ครู)คนหนึ่งได้กล่าวว่า ฉันคิดว่าพระเจ้าจะอยู่ในตัวพวกคุณทุกคนและก้มลงให้กับคุณ มีพระเจ้าอยู่มากมายเช่นนั้นหรือ? พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ผู้ที่ไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากไม่มีชีวิตรอดที่นี่ บางคนก็พักอยู่ที่ศูนย์สักกระยะเวลาหนึ่ง และคนอื่นๆ ก็อาศัยในช่วงเวลาอื่น ลูกควรเข้าใจจากสิ่งนี้ว่าพวกเขาได้แสดงความเลื่อมใสศรัทธาน้อยกว่าและเหตุนี้เองที่พวกเขาไม่ได้อยู่อีกต่อไป แต่อย่างไรก็ตามพวกเขาจะไปที่ไหน? ไม่มีร้านอื่นอีกแล้ว ควรจะสร้างวิธีการใดขึ้นมาเพื่อให้ผู้คนสามารถเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว? ต้องมีการให้สาสน์แก่ทุกคน ลูกต้องบอกพวกเขาว่า จดจำพ่อ หากตัวลูกเองไม่สามารถจดจำพ่อได้อย่างเต็มที่ ลูกศรที่ลูกยิงจะตรงเป้าได้อย่างไร? เหตุนี้เองبابาจึงพูดว่า รักษาซารทบนที่ความก้าวหน้าของลูก สิ่งหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ ยิ่งลูกกลับมาบริสุทธิ์มากเท่าไรลูกก็จะยิ่งซึมซับความรู้ได้มากเท่านั้น และลูกจะมีความสุขด้วยเช่นกัน ลูกๆ ควรจะมีความสุขอย่างมากในการยกระดับทุกคน พ่อผู้เดียวที่มาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่มีเรื่องของความสุขหรือความทุกข์สำหรับพ่อ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกไม่ควรมีความทุกข์ใดๆ ลูกได้พบพ่อแล้ว ลูกยังต้องการอะไรอีกหรือ? ลูกเพียงแค่นี้ต้องทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของพ่อ เวลานั้นเท่านั้นที่ลูกได้รับคำอธิบายนี้ ลูกจะไม่ได้รับการอธิบายในยุคทอง ที่นั่นไม่มีเรื่องของความรู้ ลูกได้พบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่นแล้ว และตั้งแต่นั้นลูกควรจะมีสุขมากกว่าความสุขของสวรรค์ พ่อพูดว่า ลูกต้องไปต่างประเทศและอธิบายสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ลูกมีความเมตตาต่อผู้คนของทุกศาสนา ทุกคนพูดว่า โอ พระเจ้า โปรดเมตตา! .ให้พรแก่เรา! ปลดปล่อยเราจากความทุกข์! อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พ่อบอกวิธีที่ฉลาดหลายวิธีแก่ลูก ลูกต้องบอกทุกคนว่า คุณกำลังนอนอยู่ในกรงขังของราวัน พวกเขาพูดว่าพวกเขาควรมีอิสรภาพ แต่ไม่มีใครรู้ว่าอิสรภาพคืออะไร พวกเขาทั้งหมดติดกับอยู่ในกรงขังของราวัน เวลานั้นพ่อมาเพื่อให้อิสรภาพที่แท้จริงแก่ลูก ถึงกระนั้นผู้คนก็ติดกับในกรงขังของราวันและเฝ้าแต่ทำบาปต่อไป อะไรคืออิสรภาพที่แท้จริง? ลูกต้องบอกสิ่งนี้แก่ผู้คน ลูกสามารถแม้กระทั่งพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ว่า ไม่มีอิสรภาพในอาณาจักรของราวันที่นี่ ลูกควรเขียนสั้นๆ ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้ถ้าลูกให้คำอธิบายที่ยาว บอกพวกเขาว่า คุณไม่มีอิสรภาพ เพราะคุณกำลังนอนอยู่ในกรงขังของราวัน เมื่อเสียงของลูกแพร่กระจายออกไปยังต่างประเทศ ผู้คนที่นั่นจะเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว พวกเขาทั้งหมดยังคงถูกปิดล้อมอยู่ต่อไป ดังนั้นนั่นคืออิสรภาพหรือ? พ่อกำลังให้อิสรภาพแก่ลูก ท่านกำลังทำให้ลูกเป็นอิสระจากกรงขังของราวัน ลูกรู้ว่าลูกมีความมั่งคั่งอย่างมากและมีอิสรภาพอย่างมากที่นั่น ไม่มีสายตาของผู้ใดจับจ้องลูกได้ เมื่อลูกอ่อนแอในตอนสุดท้าย สายตาของทุกคนก็จับจ้องที่ทรัพย์สินสมบัติของลูก มามูด กุชนาวีได้มาและปล้นวัดของลูกและอิสรภาพของลูกก็สูญสิ้นไปเพราะลูกพึ่งพิงและขึ้นอยู่กัอาณาจักรของราวัน เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุด เวลานั้นลูกกำลังได้รับอิสรภาพที่แท้จริง ผู้คนเหล่านั้นไม่เข้าใจว่าอิสรภาพคืออะไร และตั้งแต่นั้นลูกต้องอธิบายสิ่งนี้ให้แก่พวกเขาอย่างชาญฉลาด เพียงผู้ที่ได้รับอิสรภาพในวงจรก่อนหน้านี้เท่านั้นที่จะเชื่อลูก เมื่อลูกอธิบายแก่พวกเขา พวกเขาจะได้เถียงอย่างมาก รวากับว่าพวกเขาเป็นบูดดู พวกเขาทำให้ลูกเสียเวลาของลูกและตั้งแต่นั้นลูกไม่ต้องการที่จะพูด

กับพวกเขา พ่อมาและให้อิสระภาพแก่ลูก มีความทุกข์อย่างมากในการขึ้นอยู่กับราวัน มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด ในอาณาจักรของพ่อ,เราเป็นอิสระอย่างมาก อิสระภาพคือเมื่อเรากลายเป็นเทพที่บริสุทธิ์ เมื่อเราได้รับการปลดปล่อยจากอาณาจักรของราวัน พ่อผู้เดียวมาและให้อิสระภาพที่แท้จริงแก่ลูก เวลานั้นทุกคนไม่มีความสุขในอาณาจักรต่างแดน นี่คือยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเมื่อลูกได้รับอิสระภาพ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพวกเขาได้รับเอกราชเมื่อรัฐบาลต่างชาติได้จากไป เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกไม่สามารถเป็นอิสระได้จนกว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วก็จะต้องมีการถูกลงโทษโดยปีศาจแห่งความตายและสถานภาพของลูกจะถูกทำลายด้วยเช่นกัน พ่อมาเพื่อพาลูกกลับบ้าน ที่นั่นทุกคนได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ ลูกสามารถอธิบายให้แก่ผู้คนของทุกศาสนาว่า: คุณคือดวงวิญญาณและได้มาจากดินแดนแห่งการหลุดพ้นเพื่อเล่นบทบาทของคุณ คุณมาจากดินแดนแห่งความสุขมาสู่ดินแดนของความทุกข์,โลกที่ดโมประธาณนี้ พ่อพูดว่า ลูกคือลูกของพ่อ ลูกไม่ใช่ลูกของราวัน พ่อได้จากไปหลังจากที่ให้โชคแห่งอาณาจักรของลูกแก่ลูกแล้ว ลูกเป็นอิสระอย่างมากในอาณาจักรของลูกเอง เวลานั้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้งเพื่อที่จะกลับไปที่นี่ ลูกกลับมาอย่างมั่งคั่งอย่างมาก ที่นั่นไม่จำเป็นที่จะต้องกังวลเกี่ยวกับเงิน แม้ว่าพวกเขาอาจจะยากจน พวกเขาก็ไม่จำเป็นที่จะต้องกังวลเกี่ยวกับเรื่องเงิน พวกเขาคงอยู่อย่างมีความสุข มันคือที่นี่ที่มีความกังวล อย่างไรก็ตามมีสถานภาพที่ตามลำดับกันไปในอาณาจักร ไม่ใช่ทุกคนจะเป็นเช่นราชาของสุริยวงศ์ ไม่ว่าลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงไร ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามนั้น ลูกคือผู้ที่รับใช้ผู้คนของทุกศาสนา ลูกต้องอธิบายให้กับผู้คนในต่างแดนด้วยเช่นกันว่า พวกคุณทุกคนเป็นพี่น้องชาย ทุกคนอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ เวลานั้นคุณอยู่ในอาณาจักรของราวัน เวลานั้นเรากำลังชี้หนทางกลับบ้านให้กับคุณ. พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ผู้คนพูดว่า พระเจ้าให้การปลดปล่อยทุกคน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจว่าท่านปลดปล่อยทุกคนอย่างไร เมื่อลูกๆ สับสน พวกเขาพูดว่า บาบาปลดปล่อยเราและพาเรากลับบ้าน นั่นเป็นเพียงเมื่อลูกสับสนและหลงทางอยู่ในหมอกและไม่สามารถหาหนทางได้ และแล้วลูกได้พบผู้ที่ให้การหลุดพ้นผู้ที่ได้ชี้หนทางให้แก่ลูก ลูกบอกพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด: บาบา ปลดปล่อยเรา! โปรดมาและเราจะทำตามท่าน! ไม่มีใครนอกจากพ่อที่จะชี้หนทางให้แก่ลูกได้ เราเคยศึกษาคัมภีร์มากมายและเร่ร่อนไปทั่วในการจาริกแสวงบุญ อย่างไรก็ตามหากเราไม่รู้จักพระเจ้า เราจะสามารถพบท่านได้อย่างไร? หากท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เราจะพบกับท่านได้อย่างไร? ผู้คนอยู่ในความมืดมิดของความไม่รู้เช่นนั้น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่มาและพาลูกออกไปจากความมืดมิดของความไม่รู้ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกได้พบพ่อผู้เดียวแล้ว ดังนั้นอย่าได้กังวลเกี่ยวกับสิ่งใด ทำตามคำแนะนำของพ่อ มีสำนึกที่ไม่มีขีดจำกัดและกลายเป็นเครื่องมือที่จะยกระดับทุกคนด้วยความสุข

2. เพื่อที่จะปลดปล่อยจากการลงโทษของปีศาจแห่งความตายและได้รับอิสระภาพอย่างแท้จริง ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแนนอน ความรู้คือแหล่งแห่งรายได้ของลูก ดังนั้นจงซึมซับความรู้นี้และกลับมาอย่างมั่งคั่ง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี ผู้ที่เปลี่ยนแปลงความผิดเป็นความถูกต้องด้วยแสงและอำนาจของความรู้

มีคำกล่าวว่า ความรู้คือแสงและอำนาจ หากพวกเขามีแสง นั่นคือการรู้แจ้ง เช่น “สิ่งนี้ผิดหรือสิ่งนี้ถูก นี่คือการมืดหรือนี่คือความสว่าง นี่คือน้ำที่ไร้ประโยชน์หรือนี่คือสิ่งที่มีพลัง” และแล้วเมื่อพวกเขาเข้าใจสิ่งใดก็ตามว่าผิด เขาจะไม่มีแนวโน้มที่จะกระทำผิดหรือมีความคิดที่ผิด “ดวงวิญญาณที่สามารถใช้ความรู้ได้เป็นอย่างดี” หมายถึงผู้เป็นตัวของตัวเองที่รู้คิด พวกเขาไม่เคยพูดว่า “สิ่งนี้ควรจะเป็นเช่นนั้น” เพราะพวกเขามีพลังที่จะเปลี่ยนผิดให้เป็นถูก

คติพจน์: ผู้ที่มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกสำหรับผู้อื่นและตนเองเสมอ จะเป็นอิสระจากการมีความคิดที่ไร้สาระใดๆ

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน นั่น, พ่อที่ปราศจากร่างของลูกกำลังสอนลูก ๆ ผู้ที่มีร่างกายเพื่อจะทำให้ลูกปราศจากร่างนี้คือสิ่งใหม่ที่ลูก ๆ เท่านั้นที่เข้าใจ

คำถาม: เหตุใดบาบาจึงต้องอธิบายสิ่งเดียวกันแก่ลูก ๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่า?

คำตอบ: เป็นเพราะลูก ๆ ลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกบางคนพูดว่า บาบาอธิบายสิ่งเดียวกันครั้งแล้วครั้งเล่า บาบาพูดว่าลูก ๆ พ่อต้องพูดสิ่งเดียวกันอย่างแน่อนเพราะลูก ๆ ลืม พายุของมายาทำให้ลูกทุกซักระทม หากพ่อไม่เตือนลูกทุกวัน, ลูกก็จะพ่ายแพ้ต่อพายุของมายา ลูกยังไม่ได้กลับมาสู่โตประธาน เมื่อลูกกลายเป็นสิ่งนั้น บาบาจะหยุดพูดความรู้กับลูก

โอม ชานติ สิ่งนี้เรียกว่าการศึกษาทางจิตที่พิเศษสุด แม้กระทั่งในโลกใหม่ของยุคทองก็จะเป็นผู้ที่มีร่างกายที่สอนกันและกัน ทุกคนสอนความรู้ ที่นี้ก็มีการสอนความรู้เช่นกัน ผู้ที่มีร่างกายเหล่านั้นทั้งหมดสอนกันและกัน ลูกอาจจะไม่เคยได้ยินว่าเป็นพ่อที่ปราศจากร่างหรือพ่อทางจิตที่กำลังสอน แม้แต่ในคัมภีร์พวกเขาก็ได้เขียนว่า “ พระเจ้ากฤษณะพูด ” กฤษณะเองก็เป็นผู้ที่มีร่างกายเช่นกัน เมื่อได้ยินสิ่งใหม่นี้ผู้คนก็กลับมาสับสน ลูกเช่นกันเข้าใจตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำที่พ่อทางจิตกำลังสอนเราผู้เป็นจิตวิญญาณ นี่คือนางสิ่งใหม่ เพียงในยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่พ่อมาและบอกลูกด้วยตัวท่านเองว่า : พ่อสอนลูกด้วยผู้นี้ ผู้เดียวนั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสงบ และเป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด นี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ไม่มีสิ่งใดที่จะเห็น ดวงวิญญาณคือสิ่งหลัก และดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ในขณะที่ร่างกายสูญสลาย ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายนั้นหนึ่งที่นี่และสอนลูก แม้ว่าลูกจะเห็นร่างกายที่มีตัวตนอยู่เบื้องหน้าลูก, ลูกก็รู้ว่าไม่ใช่ผู้ที่มีร่างกายที่กำลังให้ความรู้แก่ลูก เป็นพ่อผู้ปราศจากร่างที่กำลังให้ความรู้แก่ลูก ท่านให้ความรู้เช่นอย่างไร ? ลูกเข้าใจสิ่งนี้เช่นกัน ผู้คนเข้าใจสิ่งนี้ด้วยความยากลำบากมาก ลูกต้องเพียรพยายามอย่างหนักมากที่จะทำให้พวกเขาสามารถมีศรัทธานี้ได้ ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน ไม่มีนาม, รูป, เวลาหรือสถานที่ พ่อเองหนึ่งที่นี่และสอนลูก พ่อพูดว่า นั่นคือพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ลูกไม่สามารถมองเห็นพ่อได้ ลูกเข้าใจว่าพ่อปราศจากร่าง พ่อเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้, ความปิติสุขและความรัก พ่อจะสอนลูกอย่างไร ? พ่อเองอธิบายว่าพ่อมาอย่างไรและพ่อได้รับการคำนึงของใคร พ่อไม่ได้ถือกำเนิดผ่านครรภ์ พ่อไม่เคยกลายเป็นมนุษย์หรือเทพ แม้กระทั่งเทพก็นำร่างกายมาใช้ พ่ออยู่อย่างปราศจากร่างเสมอ พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีบทบาทในละครของการที่ไม่เคยกลับมาใช้ชาติเกิด ดังนั้นนี่คือนางสิ่งที่จะต้องเข้าใจ ไม่สามารถมองเห็นพ่อได้ ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าเป็นพระเจ้ากฤษณะพูด มองดูว่าพวกเขาได้สร้างพาหนะประเภทใดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่าลูก ๆ ลูกไม่ได้สับสนใช่ไหม ? ถ้าลูกไม่เข้าใจสิ่งใด , จงมาและทำความเข้าใจจากพ่อ ในความเป็นจริง, พ่อเฝ้าแต่อธิบายทุกสิ่งแก่ลูกโดยที่ลูกไม่ต้องร้องขอ ลูกไม่จำเป็นต้องร้องขอสิ่งใด พ่อจุดอวตารลงมาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้เท่านั้น การเกิดของพ่อมหัศจรรย์ ลูก ๆ เองก็พบว่ามหัศจรรย์เช่นกัน พ่อทำให้ลูกสามารถที่จะสอบผ่านการสอบที่สำคัญเช่นนั้น พ่อกำลังสอนลูกเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของโลก นี่เป็นบางสิ่งที่มหัศจรรย์ โอ้ ดวงวิญญาณ พ่อมาเพื่อรับใช้ลูกทุก 5000 ปี พ่อกำลังสอนลูกๆดวงวิญญาณ พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของทุก ๆ วงจรเพื่อที่จะรับใช้ลูก เป็นเวลาครึ่งวงจรที่ลูกได้ร้องเรียกหา : โอ้ บาบ่า, โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา ! ศรีกฤษณะไม่ถูกเรียกว่าเป็น ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีเพียงพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่เรียกว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดังนั้นบาบาต้องมาที่นี่เพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่ ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะของบาบาที่แท้จริง , ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะของครูที่แท้จริง และภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะของสัตกูรูที่แท้จริง ชาวซิกข์นั้นก็มีความคิดที่ดีมาก อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าสัตกูรู , ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะมาเมื่อไร? มีการจดจำกันว่าพระเจ้าไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ ท่านมาเพื่อเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพเมื่อใด ? ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ลูกควรจะมีศรัทธาที่แรงกล้านี้ ท่านมาและพูดอะไร ? ท่านเพียงแต่พูดว่า มามานะภาพ ! ท่านอธิบายความหมายของคำนั้นด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นอธิบายความหมายของคำนั้น สัตกูรู,ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกด้วยร่างนี้: พิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นลูกควรที่จะเข้าใจสิ่งนี้ พ่อต้องมาที่นี่เพื่อรับใช้ลูก ๆ เพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ท่านอธิบายว่า โอ้ ลูกๆทางจิต ลูกเคยสโตประธานแล้วลูกก็กลับมาโตประธาน วงจรโลกนี้เฝ้าแต่หมุนไปอย่างต่อเนื่อง เคยมีโลกที่บริสุทธิ์ของเทพเหล่านั้นเท่านั้น พวกเขาทั้งหมดนั้นไปที่ใด ? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พวกเขาสับสน พ่อมาและทำให้ลูกรู้คิด ลูก ๆ พ่อมาเพียง

ครั้งเดียวเท่านั้น ทำไมพ่อต้องมาสู่โลกที่บริสุทธิ์? ความตายไม่สามารถมาที่นั่นได้ พ่อคือความตายเหนือความตายทั้งหมด ไม่จำเป็นสำหรับพ่อที่จะเข้ามาสู่ยุคทอง ไม่มีทั้งความตายหรือความตายที่ยิ่งใหญ่จะเข้ามาที่นั่น ท่านมาและพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไป ลูกกลับไปด้วยความสุข ไซ่ บาบ! เรานั้นพร้อมแล้วที่จะกลับไปกับท่านอย่างมีความสุข เหตุนี้เองเราจึงเรียกหาท่าน : พาเราไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้สู่โลกที่บริสุทธิ์ผ่านดินแดนแห่งความสงบ อย่าได้ลืมสิ่งเหล่านี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า อย่างไรก็ตามมายาซึ่งเป็นศัตรูก็กำลังยืนอยู่ที่นั่น เธอทำให้ลูกลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่า ลูกคือนายผู้ทรงอำนาจ, แต่มายาก็เป็นผู้ทรงอำนาจเช่นกัน เธอปกครองเหนือลูกเป็นเวลาครึ่งวงจรรและทำให้ลูกลืม เหตุนี้เองพ่อจึงต้องอธิบายแก่ลูกทุกวัน หากบาบาไม่เตือนลูกทุกวัน, มายาก็จะสร้างความเสียหายอย่างมาก นี่คือเกมของความบริสุทธิ์และความไม่บริสุทธิ์ เวลาที่พ่อพูดว่า จงกลับมาบริสุทธิ์เพื่อที่จะเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของลูก มีการต่อสู้รบราอย่างมากมายเนื่องจากกิเลสของตัณหาหาคะ พ่อพูดว่า เวลาที่ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามของความรู้แล้ว และดังนั้นจึงมองดูที่ดวงวิญญาณเท่านั้น อย่าได้แม้แต่จะมองดูสิ่งใดด้วยดวงตาทั้งสองของลูก เราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องชาย เราจะสามารถชั่งแวงในกิเลสได้อย่างไร ? เรามาอย่างปราศจากร่างและเราต้องกลับมาปราศจากร่างและกลับบ้าน ดวงวิญญาณมาที่นี้อย่างสโตประธาน และเขาต้องกลับมาสโตประธานและกลับไปยังบ้านที่แสนหวาน สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ ผู้คนพูดว่า เป็นสิ่งที่ดีที่ได้มีการอธิบายสิ่งเดียวกันทุกวัน อย่างไรก็ตามอย่างน้อยที่สุดพวกเขาก็ควรจะทำตามทุกสิ่งที่ได้อธิบายให้แก่พวกเขา พวกเขาอธิบายสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นแก่ลูกเพื่อที่ลูกจะสามารถนำสิ่งเหล่านั้นไปปฏิบัติ อย่างไรก็ตามแทบจะไม่มีใครทำตามสิ่งเหล่านั้น และเหตุเหล่านี้เองที่บาบาต้องอธิบายทุกวัน ลูกไม่ได้พูดว่า บาบ! เราเข้าใจอย่างดีมากถึงสิ่งที่ท่านอธิบายแก่เราทุกวัน และเวลานี้เราจะกลับมาสโตประธานจากตโมประธาน เวลาที่ลูกเป็นอิสระ! ลูกพูดสิ่งนี้ใช่ไหม? ดังนั้นบาบาต้องอธิบายทุกวัน มีเพียงแค่สิ่งเดียว แต่ลูกก็ไม่ได้ทำสิ่งนั้น ลูกไม่แม้แต่จะจดจำพ่อ ลูกพูดว่า บาบ! ฉันลืมท่านซ้ำแล้วซ้ำเล่า พ่อต้องบอกลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่าเพื่อที่จะเตือนลูกให้มีการจดจำระลึกถึง นี่คือสิ่งที่ลูกต้องอธิบายแก่กันและกันว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพระเจ้าและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป ไม่มีวิธีการอื่นใด นี่คือสิ่งที่ท่านพูดในตอนต้นและในตอนสุดท้าย เป็นเพียงการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะสามารถกลับมาสโตประธาน ลูกเองก็เขียนมาว่า “บาบา, พายุของมายาทำให้นฉันลืมท่าน” ดังนั้นพ่อไม่ควรจะเตือนลูกหรือ ? พ่อไม่ควรที่จะทิ้งลูกไว้ตามลำพังหรือ ? พ่อรู้ว่าลูกนั้นตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ลูกไม่สามารถกลับไปได้จนกว่าลูกจะกลับมาสโตประธาน สิ่งนี้มีความเชื่อมโยงกับสงครามด้วยเช่นกัน สงครามจะเริ่มขึ้นเมื่อลูกกลับมาสโตประธานตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก ความรู้นั้นเป็นเพียงเรื่องของหนึ่งวินาที ลูกได้พบกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดแล้ว แต่เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์แล้วเท่านั้นที่ลูกจะได้รับความสุขที่ไร้ขีดจำกัดจากพ่อ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก บางคนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาไม่แม้แต่จะมีสำนึกที่จะจดจำพ่อ พวกเขาไม่เคยศึกษาการศึกษานี้ ตลอดทั้งวงจรไม่มีใครเคยศึกษากับพ่อที่ไม่มีตัวตน ดังนั้นนี่คือสิ่งใหม่ พ่อพูดว่า พ่อมาทุก ๆ 5000 ปีเพื่อทำให้ลูกสโตประธาน ลูกไม่สามารถได้มาซึ่งสถานภาพนั้นจนกว่าลูกจะกลับมาสโตประธาน เช่นที่นักเรียนนั้นสอบตกในการศึกษาอื่น ๆ นักเรียนก็สอบตกที่นี่เช่นกัน พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลยว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อจดจำชีพบาบา ท่านคือพ่อและดังนั้นลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่านอย่างแน่นอน พ่ออธิบายแก่ลูกเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและลูกกลายเป็นเทพด้วยสิ่งนั้น ลูกกลายเป็นเทพแล้วคนอื่น ๆ ก็จะมาที่นี่ตามลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ไม่ใช่ทุกสิ่งเหล่านี้ที่จะสามารถนั่งอยู่ในสติปัญญาของแม่ที่แก่ชรา ดังนั้นพ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อเท่านั้นเอง ชีพบาบานี้เป็นพ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด ทุกคนมีพ่อทางร่างของเขาหรือเธอเอง ชีพบาบานี้ไม่มีตัวตน ในขณะที่กำลังจดจำระลึกถึงท่านลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์, สละร่างกายของลูกและไปหาพ่อ พ่ออธิบายอย่างมากมาย แต่ไม่ใช่ทุกคนที่จะเข้าใจในระดับเดียวกัน มายาทำให้ลูกลืม สิ่งนี้เรียกว่าการต่อสู้รบรา พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกอย่างดีมาก พ่อเตือนลูกหลายสิ่งหลายอย่าง ทำรายการของความผิดพลาดๆที่ทำขึ้นมา หนึ่งในนั้นก็คือพ่ออยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พระเจ้าพูดว่า พ่อไม่ได้อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน เป็นกิเลสทั้งห้าที่อยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน นี่คือการผิดที่ร้ายแรงอย่างยิ่ง กุหลาบไม่ได้เป็นพระเจ้าของกิตะ เป็นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ผู้ที่เป็นเช่นนั้น จงแก้ไขความผิดพลาดเหล่านี้ให้ลูกต้องแล้วลูกจะกลายเป็นเทพ อย่างไรก็ตามยังไม่มีลูกคนใดที่เขียนถึงบาบาที่บอกว่าเขาได้อธิบายให้แก่ผู้อื่นว่าเป็นเพราะความผิดพลาดเหล่านี้ที่บาร์ตันได้กลับมาไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ สิ่งนี้ก็ต้องบอกกับพวกเขาด้วยเช่นกัน พระเจ้าจะสามารถอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันได้อย่างไร? พระเจ้าคือหนึ่งเดียว และท่านคือพ่อสูงสุด ครูสูงสุด และสัตว์ครูสูงสุด ไม่มีผู้มีร่างกายใด ๆ ที่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพ่อสูงสุด ครู และสัตว์ครู ศรี กุหลาบคือผู้ที่สูงสุดในทั้งโลก เขามาเมื่อโลกมีความสโตประธาน แล้วรวมก็มาเมื่อโลกสโต จากนั้นคนอื่น ๆ ก็ลงมาตามลำดับกันไปในเวลาของตนเอง ในคัมภีร์พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าลำคอของชางกากลายเป็นสี่ น้ำเงินจากการรับกิเลสของทุกคน อย่างไรก็ตามแม้กระทั่งในเวลาหนึ่งในขณะที่กำลังอธิบายสิ่งเหล่านี้ลำคอของลูกก็แห้งผาก เป็นเรื่องที่เล็กน้อยเช่นนั้น แต่มายาก็มีพลังมาก ! ลูกแต่ละคนสามารถถามหัวใจตนเองว่า ฉันได้กลับ

มามีคุณธรรมและสติประจักษ์หรือไม่ ? พ่ออธิบายว่า ลูกไม่สามารถไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกได้จนกว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้น ไม่ว่าลูกจะเพียรพยายามอย่างหนักมากแค่ไหน นั่งและจดจำชีพบาบาตลอดเวลา อย่าได้แม้แต่จะพูดถึงสิ่งอื่นใดเท่านั้นเอง บาบา, ฉันจะได้มาซึ่งสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมอย่างแน่นอนก่อนที่จะสงครามจะเกิดขึ้น เป็นไปไม่ได้ในละครที่คนเช่นนั้นจะปรากฏออกมา มีเพียงบุคคลเดียวเท่านั้นที่จะประกาศสิทธิ์ในอันดับหนึ่ง แม้แต่ผู้ที่ยังพูดว่า ฉันต้องเพียรพยายามอย่างหนักมาก มายาอย่างมีพลังมากขึ้น บาบานี้(บราห์มา)พูดว่า ชีพบาบากำลังนั่งอยู่ข้าง ๆ พ่อ, แต่ทั้ง ๆ ที่เป็นเช่นนั้นพ่อก็ไม่สามารถจดจำท่าน (ชีพบาบา)ได้ พ่อลืมท่าน พ่อเข้าใจว่าชีพบาบาอยู่กับพ่อ แต่ถึงกระนั้นพ่อก็ต้องจดจำท่านในลักษณะเดียวกับลูก ไม่ใช่ว่าเพราะพ่อนั้นอยู่กับท่าน พ่อจึงมีความสุขกับสิ่งนั้น ไม่เลย ท่านบอกพ่อเช่นกันว่า จดจำพ่อ(ชีพบาบา)อย่างสม่ำเสมอ ลูกนั้นอยู่กับพ่อ(ชีพบาบา) และลูกมีพลัง แต่ลูกจะมีพายุมากขึ้น ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะสามารถอธิบายแก่ลูกๆคนอื่นได้อย่างไร ? พายุเหล่านี้ทั้งหมดจะผ่านลูกไป แม้แต่ในขณะที่นั่งอยู่ใกล้ชิดกับท่านอย่างมาก ฉัน(บราห์มาบาบา)ก็ไม่สามารถที่จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมได้ แล้วใครที่จะกลายเป็นเช่นนั้น? จุดหมายปลายทางนี้สูงมาก ตามละคร,ทุกคนยังคงเพียรพยายามต่อไป ให้ใครบางคนทำความเพียรพยายามนั้นและแสดงสิ่งนี้: บาบาค้นจะแสดงให้ท่านเห็นด้วยการกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมก่อนท่าน สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก สิ่งหลักคือบุคลิกภาพของลูก มีความแตกต่างอย่างมากมายระหว่างบุคลิกภาพของเหล่าเทพและบุคลิกภาพของมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ ชีพบาบาคือผู้ที่ทำให้ลูกปราศจากกิเลสจากมีกิเลส ดังนั้นเวลานี้ลูกต้องเพียรพยายามและจดจำพ่อ อย่าได้ลืมท่าน ผู้เป็นแม่ที่ไร้เดียงสาที่ยากจนและน่าสงสารนั้นก็ตกภายใต้อิทธิพลของผู้อื่น นั่นคือพวกเขาตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของราวัน ดังนั้นพวกเขาจะสามารถทำอะไรได้ ? ลูกอยู่ภายใต้อิทธิพลของพระเจ้า,ราม ผู้คนเหล่านั้นตกภายใต้อิทธิพลของราวัน สงครามนี้ดำเนินต่อไป แต่ไม่มีสงครามระหว่างรามและราวัน พ่ออธิบายแก่ลูก ๆ ในลักษณะที่แตกต่างกันทุกวัน: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน, ฝ่าฝืนแต่เปลี่ยนแปลงตนเอง ตรวจสอบชาร์ทของลูกทุกคืน ฉันมีพฤติกรรมที่ชั่วร้ายเช่นปีศาจใด ๆ ตลอดทั้งวันหรือไม่? ดอกไม้ในสวนนั้นตามลำดับกันไป ดอกไม้สองดอกไม่สามารถเหมือนกันได้ ดวงวิญญาณทั้งหมดก็ได้รับบทบาทของตนเอง นักแสดงทุกคนยังคงเล่นบทบาทของเขาหรือเธอต่อไป พ่อมาและทำงานของการก่อตั้งอย่างแน่นอน และหลังจากนั้นท่านจะกลับไป แน่แน่นอนว่าท่านมาและทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกลูก 5000 ปี ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด และดังนั้นท่านจะให้มรดกของโลกลูกแก่ลูกอย่างแน่นอน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มองเห็นแต่ดวงวิญญาณด้วยดวงตาที่สามของความรู้เท่านั้น อย่างมองดูสิ่งใดด้วยดวงตาทางร่างกาย ฝึกฝนที่จะกลับมาปราศจากร่าง
2. ทำให้บุคลิกภาพของลูกสูงส่งด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ถามหัวใจตนเองว่า ฉันกลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรมมากแค่ไหน? ฉันมีพฤติกรรมชั่วร้ายใดๆในตลอดทั้งวันหรือไม่?

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างปลอดภัยจากเงาของรูปที่สูงส่งของมายาใด ๆ โดยการอยู่อย่างระมัดระวังอย่างสม่ำเสมอ และกลับกันมายาได้

ในปัจจุบัน มายาทำให้ความเข้าใจที่แท้จริงของลูกและพลังของการตระหนักรู้ของลูกหายไป และทำให้ลูกสัมผัสว่าบางสิ่งที่ผิดเป็นสิ่งที่ถูก เมื่อใครบางคนร้ายเวทมนตร์ เขาทำให้บุคคลนั้นสูญเสียการควบคุม ในทำนองเดียวกัน รูปที่สูงส่งของมายาไม่ยอมให้ลูกเข้าใจถึงสิ่งที่เป็นจริง และเหตุนี้เองบัปติดากำลังทำให้ลูกขีดเส้นใต้สองเส้นที่คำว่า “ความใส่ใจ” จงอยู่อย่างระมัดระวังเป็นอย่างมากที่ลูกจะปลอดภัยจากเงาของมายาและกลับมากันมายาได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องของพ่อ

คติพจน์: เมื่อผู้อื่นมองเห็นผู้ที่เป็นโยคีที่ง่ายดาย พวกเขาสามารถมีโยคะได้อย่างง่ายดาย

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้มีความรักต่อร่างที่สูญสลาย แต่มีความรักต่อพ่อที่ไม่สูญสลาย และลูกจะเป็นอิสระจากการร้องไห้

คำถาม: อะไรคือความรักที่ไม่ถูกต้อง และผลที่ตามมาคืออะไร?

คำตอบ: การมีความผูกพันยึดมั่นกับร่างกายที่สูญสลายคือการมีความรักที่ไม่ถูกต้อง ผู้ที่มีความผูกพันยึดมั่นต่อสิ่งที่สูญสลายจะร้องไห้ มีการร้องไห้เนื่องจากสำนึกที่เป็นร่าง ในยุคทองทุกคนมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการร้องไห้ ผู้ที่ร้องไห้ต้องจบสิ้นลงด้วยการสูญเสียทุกสิ่ง ลูกๆ ที่ไม่สูญสลายของพ่อที่ไม่สูญสลายได้รับคำสอนแล้วในเวลานี้ว่า จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและลูกจะได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากการร้องไห้

โอม ชานติ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้ว่าดวงวิญญาณไม่สูญสลายและพ่อก็ไม่สูญสลายเช่นกัน ดังนั้นลูกควรจะรักใคร่? ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย เพียงผู้ที่ไม่สูญสลายเท่านั้นที่ควรจะเป็นที่รัก เราไม่ควรจะรักร่างกายที่สูญสลาย ทั้งโลกนั้นสูญสลาย ทุกสิ่งสูญสลาย ร่างกายนี้ก็สูญสลายเช่นกัน ในขณะที่ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ความรักต่อดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณไม่มีวันตาย สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามศีลธรรม พ่อพูดว่า ลูกกลับมาไม่ถูกต้องตามศีลธรรม ในความเป็นจริงผู้ที่ไม่สูญสลายควรมีความรักต่อผู้เดียวที่ไม่สูญสลาย ลูกมีความรักต่อร่างที่สูญสลายและเหตุนี้เองลูกจึงจบลงด้วยการร้องไห้ ลูกไม่มีความรักต่อดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย เพราะด้วยการมีความรักต่อสิ่งที่สูญสลาย, ลูกจึงต้องร้องไห้ เวลาลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย และดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการร้องไห้เพราะลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นเวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ จากการมีสำนึกที่เป็นร่าง, ลูกก็จบลงด้วยการร้องไห้ ลูกร้องไห้กับร่างที่สูญสลาย ลูกเข้าใจว่าดวงวิญญาณไม่มีวันตาย พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ดังนั้นลูกคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย, ลูกที่ไม่สูญสลายของพ่อที่ไม่สูญสลาย ลูกไม่จำเป็นต้องร้องไห้ ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและไปและเล่นอีกบทบาทหนึ่ง นี่คือการละเล่น เหตุใดลูกจึงมีความผูกพันยึดมั่นต่อร่างกาย? ตัดโดยะของสติปัญญาออกไปจากร่างกายของคุณและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณไม่มีวันตาย มีการจดจำเช่นกันว่า ผู้ที่ร้องไห้จะสูญเสีย จากการมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ, ลูกก็จะกลับมามีค่า ดังนั้นพ่อกำลังทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจากสำนึกที่เป็นร่าง พ่อพูดว่า เป็นไปได้อย่างไรที่ลูกลืมทุกสิ่ง? ลูกเคยร้องไห้เป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า เวลาลูกได้รับคำสอนเพื่อจะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอีกครั้ง และแล้วลูกจะไม่มีการร้องไห้ นี่คือโลกแห่งน้ำตาในขณะที่นั่นคือโลกแห่งเสียงหัวเราะ นี่คือโลกแห่งความสุขในขณะที่นั่นคือโลกแห่งความสุข พ่อให้คำสอนแก่ลูกในวิธีที่ดีมาก ลูกที่ไม่สูญสลายของพ่อที่ไม่สูญสลายกำลังได้รับคำสอน ผู้คนเหล่านั้นมีสำนึกที่เป็นร่างและพวกเขาเพียงแต่ให้คำสอนในขณะที่มองดูร่างกายเท่านั้น ผู้คนร้องไห้เมื่อพวกเขาจดจำร่างกาย พวกเขาแม้กระทั่งเห็นว่าร่างกายถูกทำลายไปแล้ว และจะมีประโยชน์อะไรในการจดจำร่างนั้น? ลูกจะจำขึ้นได้หรือไม่? สิ่งที่ไม่สูญสลาย(ดวงวิญญาณ)ได้จากไปและใช้อีกร่างหนึ่ง ลูกๆ รู้ว่าผู้ที่ทำกรรมดีจะได้รับร่างที่ดีเช่นกัน บางคนได้รับร่างที่มีโรคภัยที่ร้ายแรง นั่นเช่นกันก็เป็นไปตามกรรมของพวกเขา ไม่ใช่หากพวกเขาทำกรรมดี, พวกเขาจะขึ้นไปสู่เบื้องบน ไม่เลย ไม่มีใครสามารถขึ้นไปสู่เบื้องบนได้ ผู้ที่ทำกรรมดีก็就会被เรียกว่าเป็นคนดีและพวกเขาก็จะได้รับชาติเกิดที่ดี แต่พวกเขายังคงต้องลงมา ลูกรู้ว่าเราขึ้นไปอย่างไร แม้ว่าบางคนอาจจะกลายเป็นมหาตมะ(ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่)ด้วยการทำกรรมดี องค์ศาของเขาก็ยังคงลดลงเรื่อยๆ พ่อพูดว่า ถึงอย่างนั้นพวกเขาก็ยังจดจำพระเจ้าและทำกรรมดี และดังนั้นพ่อจึงให้ความสุขชั่วคราวแก่พวกเขา อย่างไรก็ตามพวกเขายังคงต้องลงบันไดมา บางทีพวกเขาก็ได้รับชื่อเสียงที่ดี แต่ที่นั่นผู้คนก็ไม่สามารถแยกแยะระหว่างการกระทำที่ดีและไม่ดี ผู้ที่มีพลังลึกลับก็ได้รับความนับถืออย่างมาก ผู้คนบ้าคลั่งต่างพากันวิ่งไล่ตามพวกเขา ทั้งหมดนั้นคือความโง่เขลา ยกตัวอย่าง บางคนทำทานและทำบุญทางอ้อมหรือสร้างธรรมศาลาหรือโรงพยาบาล ดังนั้นเขาจะได้รับผลตอบแทนของสิ่งนั้นในชาติเกิดต่อไปอย่างแน่นอน พวกเขาจดจำพ่อเช่นกัน และแม้ว่าพวกเขาจะดูหมิ่นผู้อื่น พวกเขาก็ยังคงใช้ชื่อของพระเจ้า อย่างไรก็ตามเนื่องจากความโง่เขลา พวกเขาจึงไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาจดจำพระเจ้าและกราบไหว้บูชารูตรา พวกเขาคิดว่ารูตราเป็นพระเจ้า พวกเขาสร้างไฟบูชาয়ของรูตรา พวกเขากราบไหว้บูชาชีวาหรือรูตรา พ่อพูดว่า พวกเขากราบไหว้บูชาพ่อ แต่ดูสิ่งที่พวกเขาสร้างและสิ่งที่พวกเขาทำจากการขาดสติ! มีกูรูมากมายสำหรับมนุษย์เท่ากับจำนวนมนุษย์ เมื่อไปไม่ไหม้และกึ่งกานใหม่ปรากฏออกมาจากต้นไม้ สิ่งนั้นก็มองดูสวย

งามมาก เพราะจากเป็นสโตนี, พวกเขาจึงได้รับการยกย่อง พ่อพูดว่า นี่คือโลกของผู้ที่มีความรักต่อสิ่งที่สูญสลาย บางคนมีความรักมากมายราวกับว่าพวกเขาเป็นบ้าจากความผูกพันยึดมั่น แม้แต่กิจกรรมที่สำคัญก็เป็นบ้าจากความผูกพันยึดมั่น เพราะผู้เป็นแม่ไม่มีความรู้, เมื่อพวกเขาเป็นหม้าย, พวกเธอร้องไห้อย่างมากในการจดจำระลึกถึงร่างที่สูญสลาย เวลานี้ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองผู้อื่นว่าเป็นดวงวิญญาณ และดังนั้นจึงไม่มีความทุกข์แม้แต่น้อย การศึกษากล่าวกันว่าเป็นแหล่งแห่งรายได้ มีเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการศึกษาเล่าเรียนเช่นกัน อย่างไรก็ตามนั้นเป็นไปสำหรับชาติเกิดเดียว พวกเขาได้รับเงินเดือนจากรัฐบาล พวกเขาศึกษาและแล้วก็ทำธุรกิจ เท่านั้นเองที่พวกเขาได้รับเงิน ที่นี้ นี่คือสิ่งใหม่ ลูกเติมอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายอย่างไร? ดวงวิญญาณเข้าใจว่าบาบากำลังให้สมบัติที่มีค่าของความรู้ที่ไม่สูญสลายแก่เรา พระเจ้ากำลังสอนลูก และดังนั้นท่านจะทำให้ลูกกลายเป็นเทพเจ้าอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงเป็นสิ่งผิดที่พิจารณาว่าลัทธิและนารายณ์เป็นเทวาและเทวี เวลานี้ลูกๆรู้ว่าเมื่อเรากลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง, สติปัญญาของเราก็กลับมาตกต่ำ ราวกับว่าสติปัญญาของลูกกลายเป็นเหมือนกับสติปัญญาของสัตว์ พวกเขาดูแลเอาใจใส่สัตว์อย่างมาก งานรับใช้ของมนุษย์นั้นไม่มีอะไรเลย ม้าแข่งก็ได้รับการดูแลอย่างดีมาก ดูสภาพของผู้คนที่นี้ พวกเขาดูแลสุนัขด้วยความรักอย่างมาก พวกเขาแม้กระทั่งปล่อยให้สุนัขเลียเขา พวกเขาแม้แต่อยอมให้สัตว์นอนกับเขา ดูซิว่าสภาพของโลกกลายเป็นเช่นไร ธุรกิจนี้ไม่ได้คงอยู่ที่นั่นในยุคทอง ดังนั้นพ่อพูดว่า ลูกๆ มายา, ราวน์ ทำให้ลูกไม่ถูกต้องตามศีลธรรม นี่คือการกระทำที่ไม่ถูกต้องตามศีลธรรม ผู้คนไม่ถูกต้องตามหลักศีลธรรม และดังนั้นทั้งโลกจึงไม่ถูกต้องตามศีลธรรม ดูซิว่ามีความแตกต่างมากมายเพียงไรระหว่างโลกไม่ถูกต้องตามศีลธรรมกับโลกที่ไม่ถูกต้องตามศีลธรรม! มองดูสภาพของยุคเหล็ก พ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์และมายาเช่นกันก็แสดงสวรรค์ของเธอให้แก่ลูกด้วยเธอหล่อใจลูก นั้นมีความมั่งคั่งจอมปลอมอย่างมาก พวกเขาเชื่อว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่ในสวรรค์ที่นี้ ไม่มีอาคารสูงเป็นร้อยชั้นเช่นนั้นในสวรรค์ ดูซิพวกเขาตกแต่งประดับประดาอาคารอย่างไร ไม่มีแม้แต่อาคารสองชั้นที่นั้น มีผู้คนจำนวนน้อยมากที่นั้น ลูกจะทำอะไรกับผืนดินมากมาย? ที่นี้ผู้คนก็ต่อสูรับราและทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างมากมายเกี่ยวกับที่ดิน ที่นั้น, ผืนดินทั้งหมดเป็นของลูก มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ผู้หนึ่งคือพ่อทางโลกและผู้หนึ่งคือพ่อเหนือโลก พ่อเหนือโลกจะไม่ทำอะไรแก่ลูกๆหรือ? ลูกเคยทำความเลื่อมใสศรัทธาถึงครั้งหนึ่งของวงจร พ่อบอกลูกอย่างชัดเจนว่า ลูกไม่ได้รับการหลุดพ้นจากสิ่งนั้น นั่นคือลูกไม่สามารถพบพ่อด้วยสิ่งนั้น ลูกพบพ่อในดินแดนแห่งการหลุดพ้น พ่ออาศัยในดินแดนแห่งการหลุดพ้นและลูกก็อาศัยในดินแดนแห่งการหลุดพ้นด้วยเช่นกัน และแล้วลูกก็ไปสวรรค์จากที่นั้น พ่อไม่ได้อยู่ที่นั่นในสวรรค์ สิ่งนี้อยู่ในละครเช่นกัน และละครก็จะซ้ำรอยเหมือนเดิมทุกประการ แล้วลูกก็จะลืมความรู้นี้ ความรู้จะหายไป จะมีความรู้ของกิตะได้อะไรตราบนานกว่ายุคบรรจบพบกันจะมาถึง? คัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ ที่คงอยู่มานั้นเป็นคัมภีร์ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ลูกกำลังรับฟังความรู้นี้ พ่อคือเมล็ด มหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อไม่ปล่อยให้ลูกทำอะไร ไม่แม้แต่จะให้ก้มลงแทบเท้าพ่อ ลูกจะก้มลงแทบเท้าใครหรือ? ชีพบาบาไม่มีเท้า นั่นจะเป็นการก้มลงแทบเท้าบาบามา พ่อคือทาสของลูก ท่านกล่าวได้ว่าเป็นผู้ไม่มีตัวตนและปราศจากความหลงทะนงตน อย่างไรก็ตามก็ต่อเมื่อท่านมาที่นี้เพื่อมีการกระทำเท่านั้นที่ท่านกล่าวได้ว่าไม่มีความหลงทะนงตน พ่อให้ความรู้มากมายแก่ลูก นี่คือการให้ท่านเพชรพลอยของความรู้ที่ไม่สูญสลาย แล้วก็ขึ้นอยู่กับลูกว่าลูกจะรับไปมากเพียงไร ฝ่าแตรับเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายแล้วให้ท่านเพชรพลอยนั้นแก่ผู้อื่น มีคำกล่าวถึงเพชรพลอยเหล่านี้ว่า เพชรพลอยแต่ละเม็ดมีค่าเป็นแสน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ลูกหลายล้านในทุกย่างก้าว ลูกต้องใส่ใจอย่างมากต่องานรับใช้ ย่างก้าวของลูกคือย่างก้าวของการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง ลูกกลับมาเป็นอมตะด้วยสิ่งนั้น ที่นั้นไม่มีความกลัวตาย ลูกละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ลูกเคยได้ยินเรื่องราวของราชาผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นแล้ว พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก เวลานี้พ่อกำลังทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น สิ่งนี้หมายถึงเวลาปัจจุบัน ผู้คนเฉลิมฉลองเทศกาลรักชานันต์ นั่นเป็นสัญลักษณ์ของเวลาใด? เมื่อไหร่ที่พระเจ้าพูดว่า จงกลับมาบริสุทธิ์? ผู้คนรู้อะไรว่าเมื่อไหร่ที่โลกเก่าคงอยู่และเมื่อไหร่ที่โลกใหม่คงอยู่? ไม่มีใครรู้สิ่งนั้น พวกเขาคิดว่าเวลานี้เป็นยุคเหล็กอย่างแน่นอน พวกเขาคิดว่านั่นเคยเป็นยุคทอง แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นในตอนนี พวกเขายังเชื่อในการกลับมาเกิดใหม่เช่นกัน พวกเขาคิดถึง 8.4 ล้านชาติเกิด และดังนั้นนั่นหมายถึงการกลับมาเกิดใหม่อย่างแน่นอน ทุกคนจดจำพ่อที่ไม่มีตัวตน ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่มาและอธิบายแก่ลูก มีพ่อทางร่างอยู่มากมาย แม้กระทั่งสัตว์ก็เป็นพ่อของลูกๆของพวกมัน ลูกจะไม่พูดถึงผู้เดียวนี้น่าท่านคือพ่อของสัตว์ ในยุคทองไม่มีหิยาเลย มนุษย์เป็นเช่นไร เพอร์นิเจอร์ของเขาคือเป็นเช่นนั้น ที่นั้นแม้แต่คน ฯลฯ ก็มีความสวยงามและชั้นหนึ่ง ทุกสิ่งที่นี่ดีมาก ผลไม้ที่นั้นก็หวานมากและมีขนาดใหญ่ ทั้งหมดนั้นไปไหน? ความหวานถูกนำออกไปและความขมเข้ามาแทนที่ เมื่อลูกกลายเป็นชั้นสาม ทุกสิ่งก็เป็นชั้นสามเช่นกัน ยุคทองเป็นชั้นหนึ่งและดังนั้นทุกสิ่งที่ลูกได้รับก็ชั้นหนึ่ง ในยุคเหล็กทุกสิ่งเป็นชั้นสาม ทุกสิ่งผ่านสภาพสโตนี, ราโจและตโม ไม่มีความสุขใดๆที่นี่ ดวงวิญญาณตโมประธานและดังนั้นร่างกายก็ตโมประธานด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกๆมีความรู้ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสิ่งนั้นและเวลา

ปัจจุบัน พ่อกำลังทำให้ลูกสูงส่งอย่างมาก! ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งได้รับทั้งพละนามัยและความมั่งคั่งมากเท่านั้น ลูกต้องการอะไรอีก? หากลูกไม่มีหนึ่งในสองนั้นก็จะไม่มีความสุข ตัวอย่างเช่น หากลูกมีพละนามัยดีแต่ไม่มีความสุข มั่งคั่ง และนั่นจะมีประโยชน์อะไร? มีการจดจำกันว่า หากลูกมีเงินให้ไปท่องทั่วทวีปทั่ว ลูกๆ เข้าใจว่าบาร์ตเคยเป็น “นักรบจากทองคำ” เวลานั้นทองอยู่ที่ไหน? ทองคำ เงินและทองแดงได้หายไปหมดแล้ว และเวลานี้ไม่มีสิ่งใดเลย นอกจากกระดาษ ลูกจะได้รับเงินจากที่ไหนถ้ากระดาษนั้นไหลลงไปในน้ำ? ทองคำนั้นหนักมาก ทองก็ยังคงอยู่ในที่ที่มันอยู่ แม้แต่ไฟก็ไม่สามารถเผาทองได้ ดังนั้นที่นี้ทุกสิ่งทำให้เกิดความทุกข์ ไม่มีสิ่งเหล่านี้คงอยู่ที่นั่น มีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัดที่นี้ในเวลานี้ พ่อมาเมื่อมีความทุกข์ที่ไม่มีขีดจำกัด พรุ่งนี้จะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด บาบามาและสอนลูกทุกอย่างจริง นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ ลูกควรจะอยู่อย่างมีความสุข ลูกไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข นี่คือสภาพของช่วงเวลาสุดท้าย ให้ถามโก๊บบ และโก๊บบถึงความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส ในเวลาสุดท้ายลูกเข้าใจทุกสิ่งเป็นอย่างดี มีเพียงพ่อเท่านั้นที่บอกลูกว่าความสงบที่แท้จริงคืออะไร ลูกประกาศสิทธิในมรดกของความสงบจากพ่อ ทุกคนจดจำพ่อ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความสงบ พ่ออธิบายว่าใครสามารถไปหาพ่อได้ ศาสนาไหนศาสนาไหนมาในเวลานั้นเวลานี้ พวกเขาไม่สามารถไปสวรรค์ได้ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนามากมายได้ปรากฏตัวขึ้นมาแล้วในเวลานี้ ดังนั้นพวกเขาจึงได้รับการยกย่อง เนื่องจากพวกเขามีวิธีที่พวกเขาจึงควรได้รับการยกย่องอย่างแน่นอน พวกเขาฟังจะลงมาใหม่ คนที่เก่าแก่กว่าก็ไม่สามารถได้รับการยกย่องมากนัก พวกเขาไม่ประสบความสุขและกลับมาโดยไม่ประสาธน์ กูรูประเภทต่างๆ จำนวนมากก็ปรากฏตัวขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับต้นไม้ที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ พ่ออธิบายว่า มีการขยายตัวของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากเท่ากับการขยายตัวของต้นไม้ ในขณะที่ความรู้เมล็ดนั้นเล็กมาก ความเลื่อมใสศรัทธาใช้เวลาครึ่งหนึ่งของวงจร ในขณะที่ความรู้นี้เป็นไปเพียงแค่ชาติเกิดเดียวชาติสุดท้ายนี้ ลูกได้รับความรู้และกลายเป็นนายเป็นเวลาครึ่งวงจร ความเลื่อมใสศรัทธาจบสิ้นลงและกลายเป็นกลางวัน เวลานั้นลูกกลับมาสดชื่นแจ่มใสตลอดเวลา สิ่งนี้เรียกว่าลอตเตอรีที่ไม่สูญสลายจากพระเจ้า ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างลอตเตอรีของพระเจ้าและลอตเตอรีของปีศาจ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟา ดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกได้รับหลายล้านในทุกอย่างก้าวของการจดจำระลึกถึง ด้วยการทำสิ่งนี้ที่ลูกจะได้รับสถานภาพที่เป็นอมตะ ให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายที่ลูกได้รับมาจากพ่อ
2. มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและสัมผัสกับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ชักความผูกพันยึดมั่นจากร่างกายและอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษผู้ที่อยู่ในความสุขสันต์ทางจิตอย่างสม่ำเสมอ โดยการพิจารณาทุกขณะว่าเป็นช่วงเวลาสุดท้าย
ยุคบรรจบพบกันคือยุคที่จะอยู่ในความสุขสันต์ทางจิต และดังนั้นลูกต้องมีประสบการณ์ของความสุขสันต์ทางจิตในทุกขณะ อย่าได้กลับมาสับสนกับสถานการณ์ใดหรือข้อสอบใด เพราะนี่คือเวลาของความตายก่อนเวลาอันควร ถ้าหากแทนที่จะอยู่อย่างสุขสันต์ ลูกกลับอยู่อย่างสับสนแม้จะเป็นช่วงเวลาสั้นๆ และสิ่งนั้นเกิดเป็นช่วงเวลาสุดท้ายของลูก แล้วช่วงเวลาสุดท้ายนั้นจะเป็นเช่นไร? เหตุนี้เองพ่อสอนบทเรียนของการเป็นผู้พร้อมเสมอให้แก่ลูก ลูกสามารถถูกหลอกลวงได้ทุกวินาที และดังนั้น ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพิเศษและสร้างทุกความคิด ทุกคำพูด และทุกการกระทำขณะที่อยู่ในความสุขสันต์ทางจิตอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: เพื่อที่จะกลับมาไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน จงจับสิ่งที่ไม่ไร้ประโยชน์หรือไม่บริสุทธิ์ใดๆ

*** โอม ขานติ ***

ชีวายันตี: อนุสรณ์แห่งการปฏิญาณตนและอุทิศตนอย่างสมบูรณ์

วันนี้ พ่อชื่อว่าผู้สร้างตรีมูรติมาเพื่อพบกับชาลีแกรมที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของท่าน วันนี้เป็นทั้งการพบปะและการเฉลิมฉลอง ลูกทุกคนได้มาถึงที่นี่แล้วจากทั่วทุกมุมโลกด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของบัพดาตา ลูกๆบอกว่าลูกมาเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อ และพ่อก็บอกว่าท่านมาเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดของลูกๆ ลูกทุกคนก็มาเพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดทางจิตของลูกด้วยเช่นกัน ตลอดทั้งวงจรนี้ไม่มีช่วงเวลาอื่นใดเลยที่จะสามารถมีวันเกิดที่น่ารักและพิเศษสุดเช่นนี้อีกแล้ว ตลอดทั้งวงจรนี้ลูกเคยเห็นหรือเฉลิมฉลองวันเกิดเช่นนั้นที่เป็นวันเดียวกันทั้งของพ่อและของลูกๆหรือไม่? นั่นเป็นเพราะว่าสำหรับงานในการเปลี่ยนแปลงโลก พร้อมกับพ่อชื่อว่าและบราห์มาดาต้าแล้ว จำเป็นต้องมีบราห์มินด้วย ไฟบูชายัญจะไม่สามารถประสบความสำเร็จได้หากไม่มีบราห์มิน เหตุนี้เองวันเกิดหรือวัน “จยันตี” ของพ่อและลูกจึงเป็นวันเดียวกัน ลูกๆแสดงความยินดีกับพ่อจากหัวใจของพวกเขา และพ่อก็แสดงความยินดีกับลูกๆบราห์มินแต่ละคนหลายล้านเท่า รวมทั้งอวยพรจากหัวใจสำหรับวันเกิดทางจิต ขอแสดงความยินดี! ขอแสดงความยินดี! ขอแสดงความยินดี! (ทุกคนโบกมือ) ดีมาก! ลูกสนุกกับการปรบมือข้างเดียว ไม่ใช่สองมือ มีความสุขมาก และจึงไม่สามารถหยุดมือของลูกได้ มือจะเคลื่อนไหวโดยอัตโนมัติ

ในโลกเช่นกัน ผู้เลื่อมใสศรัทธาเฉลิมฉลองวันชีวายันตีด้วยความงดงามตระการตาอย่างมาก อย่างไรก็ตาม การเฉลิมฉลองของพวกเขาถือหนึ่งคืนโดยไม่หลับไม่นอน (จากราน) หรือถือศีลอดเป็นเวลาหนึ่งวัน ลูกๆทั้งหลายไม่เคยมีความคิดที่จะมีจากรานแห่งการหลับใหลแห่งความไม่รู้เพียงหนึ่งวัน พวกเขามีจากราน แต่ลูกก็ยังคงตื่นอยู่ตลอดทั้งชีวิตหนึ่งนี้ของชีวิตแห่งยุคบรรจบพบกันที่เปรียบเสมือนเพชร ลูกตื่นแล้วใช่ไหม? ตอนนี้อยู่ที่ไหน? ตอนนี้อยู่ที่ไหน? หรือลูกจะหลับไปเล็กน้อย? อ้อชา ลูกอาจจะไม่ได้หลับไป แต่บางทีลูกอาจจะเผลอหลับไป การตื่นอยู่ตลอดทั้งคืนนั้นก็เหมือนกับว่าตัวลูกเองตื่น และลูกก็ปลุกผู้อื่นให้ตื่นด้วย ในชีวิตแห่งความรู้ การตื่นอยู่ตลอดทั้งคืนหมายถึงการออกมาจากความมืดและเข้ามาสู่แสงสว่าง ลูกทุกคนชอบความตื่นรู้ทางจิตวิญญาณนี้ใช่ไหม? ลูกรักษาคำปฏิญาณอะไรไว้ตั้งแต่ลูกถือกำเนิดมาและเฉลิมฉลองวันเกิดของลูก? ลูกจำคำปฏิญาณเหล่านั้นได้ไหม? ลูกๆพูดว่า: นับประสาอะไรกับการจดจำคำปฏิญาณเหล่านั้น ชีวิตของเราได้กลายเป็นคำปฏิญาณเหล่านั้นโดยธรรมชาติ ชีวิตของเราได้กลายเป็นชีวิตที่รับประทานอาหารที่บริสุทธิ์ มีปฏิสัมพันธ์ที่บริสุทธิ์ และมีความคิดที่บริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นเพียงหนึ่งหรือสองเดือน แต่กลายเป็นสิ่งที่เราปลุกฝังคำปฏิญาณเหล่านั้นในชีวิตของเรา คำปฏิญาณเหล่านั้นกลายเป็นธรรมชาติและกลายเป็นธรรมชาติของเรา ลูกได้สร้างธรรมชาติของลูกให้บริสุทธิ์แล้วใช่ไหม? ธรรมชาติของลูกกลายเป็นสิ่งนั้นหรือลูกต้องทำให้มันเป็นอย่างนั้น? มันกลายเป็นสิ่งนั้นแล้วใช่ไหม? เพียงแค่พยักหน้าเห็นด้วยเท่านั้นเอง กลายเป็นสิ่งนั้นแล้วหรือ? ความไม่บริสุทธิ์ได้สิ้นสุดลงในธรรมชาติของลูกแล้วหรือยัง และความบริสุทธิ์ได้เกิดขึ้นในชีวิตของลูกแล้วหรือยัง? เวลานี้ลูกได้เฉลิมฉลองวันชีวายันตีและชาลีแกรมยันตีซึ่งมีค่าเท่ากับเพชร ลูกๆทุกคนแห่งในต่างแดนและในดินแดนแห่งนี้ก็เฉลิมฉลองในเวลาเดียวกันเช่นกัน บัพดาตาเห็นว่าพร้อมกับลูกและพ่อแล้วพวกเขาทั้งหมดก็มีความสุขเหมือนกัน

วันนี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาจะถวายเครื่องบูชาเป็นพิเศษเพื่อเป็นการรำลึกถึงลูก ลูกทุกคนอุทิศตนต่อพ่อในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก เพื่อเป็นการรำลึกถึงสิ่งนั้น ผู้เลื่อมใสศรัทธาจะไม่ถวายตนเองเป็นเครื่องบูชา แต่พวกเขาจะส่งเวทย์แพะแทน พวกเขาหาสิ่งอื่นไม่ได้หรือ? พวกเขาหาแพะได้เท่านั้นหรือ? ลูกรู้ถึงนัยสำคัญของสิ่งนี้ เพราะสาเหตุที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของจิตสำนึกที่เป็นร่างคือจิตสำนึกของ “ฉัน” (mai - ในภาษาฮินดีคือ “ฉัน”) เมื่อลูกอุทิศจิตสำนึกของ “ฉัน” เมื่อนั้นลูกจะกลายเป็นบราห์มิน แล้วแพะทำอะไร? “maiii, maiii!” ดังนั้นนี่คือสัญญาของจิตสำนึกที่เป็นร่างของ “ฉัน” จิตสำนึกของ “ฉัน” ของจิตสำนึกที่เป็นร่างนั้นก็จะเฝ้าดองนอนมากเกินไปและมีรูปแบบต่างๆกัน จิตสำนึกแรกของ “ฉัน” คือ “ฉันคือร่างกาย” “ฉันเป็นคนนั้นและคนนั้น” และแล้วเมื่อลูกก้าวต่อไป ก็จะมี “ฉัน” ในรูปแบบต่างๆมากมายเมื่อลูกติดอยู่ในความสัมพันธ์ เมื่อลูกก้าวต่อไป ก็จะมี “ฉัน” รูปแบบต่างๆของตำแหน่ง และยังละเอียดอ่อนกว่านั้นก็คือ “ฉัน” ของคุณสมบัติพิเศษของลูกเองซึ่งจะดึงดูดลูกลงมาจากเบื้องบน ลูกแต่ละคนมีคุณสมบัติพิเศษ ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบที่หายากหรือละเอียด ไม่มีดวงวิญญาณมนุษย์คนใดที่ไม่มีคุณสมบัติพิเศษ ในชีวิตแห่งความรู้ บราห์มินแต่ละคนย่อมมีคุณสมบัติพิเศษอย่างน้อยหนึ่งอย่าง อย่างไรก็ตามในชีวิตแห่งความรู้ คุณสมบัติพิเศษคือของขวัญที่พระเจ้า

ประทานให้ เป็นของขวัญจากพระเจ้า เมื่อลูกใส่ใจจิตสำนึกของ "ฉัน" เข้าไปในของขวัญที่พระเจ้าประทานให้ลูก มันก็จะกลายเป็นความหลงทะนงตนที่สูงส่งและจิตสำนึกของ "ฉัน" ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ดังนั้นลูกได้อุทิศตนแล้ว แต่ลูกยังต้องพิจารณาอะไรเพิ่มเติมอีก?

ลูกผู้เป็นครูทุกคนเรียกตัวเองว่าอะไร? ลูกได้อุทิศตนแล้วใช่ไหม? ลูกผู้เป็นครูทุกคนได้อุทิศตนแล้วหรือไม่? อ้อชา ผู้ที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของพวกเขาได้อุทิศตนแล้วหรือยัง? อุทิศแล้วหรือยังไม่อุทิศ? ลูกอุทิศตนแล้ว ลูกพันดาวสได้อุทิศตนแล้วหรือ? ดีมาก ขอแสดงความยินดี! ตอนนี้ลูกจะทำอะไร? ลูกอุทิศตนแล้วและนั่นเป็นสิ่งที่ดีมาก เวลานี้ ในอนาคต ลูกต้องตรวจสอบสิ่งนั้น... บาบาคอร์บอกลูกหรือไม่? ลูกอาจจะพูดว่า: เราอุทิศตนแล้ว แล้วตอนนี้เราจะต้องทำอะไรอีก? อย่างหนึ่งคืออุทิศตน แต่หลังจากนั้นก็ต้องอุทิศตนอย่างสมบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิ่งที่ขีดเส้นใต้ในการอุทิศตนอย่างสมบูรณ์คือการอุทิศจิตใจ สติปัญญา และชั้นสสารของลูก นี่เป็นเพราะว่าเพื่อที่จะก้าวไปข้างหน้า ลูกต้องก้าวไปอย่างรวดเร็วในความพยายามของลูก ลูกกำลังทำเช่นนั้นอยู่ แม้กระทั่งตอนนี้ ตามบรรยากาศในปัจจุบันในชีวิตบราห์มินของลูก เพราะลูกส่วนใหญ่ที่นั่งอยู่ที่นั่นเป็นบราห์มิน มีเพียงอิทธิพลของสิ่งที่ไร้ประโยชน์ในจิตใจของลูก ไม่มีอะไรเลวร้าย เพราะสิ่งเลวร้ายทั้งหมดได้จบสิ้นลงแล้ว อย่างไรก็ตาม ตามบรรยากาศในปัจจุบัน สิ่งที่ไม่ไร้ประโยชน์และเป็นลบมีอิทธิพลต่อสติปัญญาเป็นอย่างมาก และเพราะเหตุนี้ พลังในการตระหนักรู้ของลูกในการตัดสินใจที่ต้องและเป็นจริงจึงลดลง มีการตระหนักรู้ผ่านการเข้าใจว่า "ใช่ สิ่งนี้ผิด สิ่งนี้ไม่ถูกต้อง" อย่างไรก็ตาม สิ่งหนึ่งคือการตระหนักรู้ด้วยสามัญสำนึก และอีกสิ่งหนึ่งคือการตระหนักรู้ด้วยหัวใจของลูก เมื่อลูกตระหนักถึงบางสิ่งด้วยหัวใจของลูกแล้วแม้ว่าโลกจะเปลี่ยนแปลงไป ตัวลูกเองก็จะไม่เปลี่ยนแปลง ดังนั้นลูกจึงได้รับการบอกเกี่ยวกับจิตใจและสติปัญญา ตอนนี้ชั้นสสารเนื่องจากชั้นสสารของลูกมีอยู่มา 63 ชาติเกิด จึงกลายเป็นธรรมชาติ กล่าวอีกนัยหนึ่ง ลูกพูดว่า "นี่ไม่ใช่ความผิดพลาด แต่เป็นธรรมชาติของฉัน" ดังนั้น เมื่อชั้นสสารเก่าบางอย่างถูกลบออกไป และหลังจากที่ชั้นสสารบางอย่างถูกระงับแล้ว ชั้นสสารเหล่านั้นก็จะปรากฏขึ้นมาอีกครั้ง อย่างไรก็ตาม "การอุทิศตนอย่างสมบูรณ์" หมายถึงแรงจูงใจและความรู้สึกในจิตใจของลูกสำหรับทุกดวงวิญญาณจะต้องถูกเปลี่ยนแปลง บัพาดากล่าวถึงสิ่งนี้ว่า: ไม่ว่าดวงวิญญาณจะเป็นเช่นไร ก็จะมีหลากหลายอยู่เสมอ นี่คือการด้นกลับ และหากไม่มีความหลากหลายในต้นไม้นี้ ก็จะไม่มีความสวยงามใดๆ อย่างไรก็ตาม ให้มีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ต่อทุกดวงวิญญาณ ลูกต้องเปลี่ยนแม้กระทั่งความปรารถนาร้ายให้กลายเป็นความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ด้วย ให้มีความปรารถนาดีต่อทุกดวงวิญญาณว่าดวงวิญญาณเหล่านั้นจะเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างแน่นอน อย่าคิดว่า "ดวงวิญญาณนี้จะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง" อย่ากลายเป็นผู้พิพากษาของพวกเขาและตัดสินใจว่าพวกเขาจะไม่มีวันเปลี่ยนแปลง ตั้งแต่ที่ลูกได้ทำทนายว่าลูกจะเปลี่ยนแปลงวัตถุต่างๆ และทำให้วัตถุเหล่านั้นกลับมาหาโตกุนี ดังนั้นลูกต้องทำสิ่งนี้ ไม่มีคำถามว่าวัตถุเหล่านั้นจะกลายเป็นเช่นนั้นได้หรือไม่ แต่เป็นลูกที่ต้องทำให้มันเป็นเช่นนั้น ลูกได้ขีดเส้นใต้คำว่า "ต้องทำสิ่งนี้" ดังนั้นวัตถุต่างๆสามารถเปลี่ยนแปลงได้แล้วดวงวิญญาณไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้หรือไม่? ดวงวิญญาณเป็นนายของวัตถุ วัตถุสามารถเปลี่ยนแปลงได้ แล้วนายเปลี่ยนแปลงไม่ได้หรือไม่? เพราะเหตุใด? ดังนั้น ในเวลานี้ งานรับใช้เดียวที่ต้องทำคือการเปลี่ยนแปลงตนเอง - จิตใจ สติปัญญา และชั้นสสาร; การเปลี่ยนแปลงทุกสิ่ง

ทุกคนกำลังถามว่า: เราจะทำอะไรในปีนี้? ลูกต้องทำงานรับใช้สองประการ ประการแรก อุทิศตนอย่างสมบูรณ์! อุทิศตนถึงขนาดที่ว่ากระแสดิจิตร บรยากาศ มิตรร่วมทาง ความร่วมมือของหัวใจและพรของหัวใจช่วยให้ผู้อื่นนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่ง่ายดาย ลูกต้องเปลี่ยนแปลงตนเองถึงขนาดนี้ ลูกต้องอุทิศทุกสิ่งอย่างสมบูรณ์ นี่คือการงานรับใช้ประเภทที่หนึ่ง และอีกประเภทหนึ่งคือการรับใช้ผู้อื่น ผลก็คือมันเห็นได้ทุกหนแห่งในดินแดนนี้และในต่างแดนว่างานรับใช้ใดๆก็ตามที่ลูกบราห์มินได้ทำ แม้แต่ในหมู่บ้าน ลูกก็ทำด้วยความรักที่มีต่อพ่อ บัพาดาขอแสดงความยินดีมากมายสำหรับสิ่งนั้น ลูกจะทำอะไรในอนาคต?

บัพาดาเห็นว่ามีการเติบโตของจำนวนบราห์มินและจะมีการเติบโตอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามพร้อมกับสิ่งนี้ งานรับใช้ที่ลูกได้ทำที่ผู้คนชื่นชอบ งานรับใช้ที่เกิดขึ้นผ่านโครงการต่างๆนั้นดีมาก ตอนนี้ ดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือที่ดีมากได้กลายเป็นเครื่องมือที่ดีในสถานที่ต่างๆมากมาย พวกเขาเป็นดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือที่ดีมาก พวกเขาได้ก้าวไปข้างหน้าหนึ่งก้าวของความร่วมมือ พวกเขาได้ก้าวไปอีกหนึ่งก้าว อย่างไรก็ตามทำอีกข้างหนึ่งจะต้องกลายเป็นโยคีที่ง่ายดายและเป็นคาร์มาโยคี มีเพียงไม่กี่คนกลายเป็นคาร์มาโยคีและโยคีที่ง่ายดายในระดับหนึ่ง นี่คือสภาพที่สอง เวลานี้ ดวงวิญญาณเหล่านี้ต้องเล่นบทบาทในทางปฏิบัติบนเวที ไม่ควรจะอยู่บนเวทีเสมอ ดังนั้นพวกเขาจึงควรเป็นโมดและขึ้น

มาบนเวทีของงานรับใช้ในลักษณะที่มองเห็นได้ ลูกคือผู้ทรงอำนาจ (*might*) และพวกเขาคือไมค์ เช่นเดียวกับที่บราห์มา บาบาเป็นผู้ทรงอำนาจในรูปที่ละเอียดอ่อน ผู้ทำให้ลูกๆ เป็นไมค์ ในทำนองเดียวกัน เวลานี้จึงเป็นผู้ทรงอำนาจและเตรียม ไมค์เช่นนั้นไว้ พวกเขาดีมาก มีความหวังสำหรับพวกเขา และพวกเขาสามารถไปได้อย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม เวลานี้ จำเป็นต้องเพิ่มสายใยในการติดต่อของลูกกับดวงวิญญาณเหล่านี้ พวกเขาต้องการรู้ว่าต้องทำอะไรและจะอย่างไร จึง เป็นผู้ทรงอำนาจและแสดงให้เห็นพวกเขาเห็นว่า ในขณะที่รักษาสสมดุลระหว่างงานทางโลกและงานรับใช้ทางจิต พวกเขาซึ่ง มาทีหลังก็สามารถไปได้อย่างรวดเร็วและมาอยู่ในแถวของผู้ที่มาก่อนได้ มีดวงวิญญาณเช่นนี้ พวกเขาเพียงแค่ต้องได้รับการเปิดเผย เพียงแค่อุบัติในการติดต่อกับพวกเขาและให้กระแสแก่พวกเขา - กระแสของจิตวิญญาณ กระแสของกระแสจิต และบรรยากาศ - และแสดงให้เห็นพวกเขาเห็นถึงวิธีที่จะกลายเป็นเครื่องมือในการเปิดเผยว่าชีวิตที่สมดุลนั้นดีมากและ ง่ายตาย สิ่งนี้โอเคมั๊ย? เวลานี้ลูกคงได้ยินแล้วว่าลูกต้องทำอะไรใช้ไหม? เตรียมช่อดอกไม้เล็กๆ ไว้ โอเค ไม่ช่อดอกไม้ช่อ ใหญ่ แต่ควรเตรียมช่อดอกไม้อย่างน้อยห้าหรือสิบดอก เพราะช่อดอกไม้เหล่านี้มีอยู่ทุกที่ในสายตาของบรรพดา ลูกได้ยิน ไหม? พันดาวาสได้ยินไหม? ดีมาก!

ดับเบิลฟอเรนเนอร์ไม่ได้กระโดด แต่โอบยิบ ดังนั้นใครจะเป็นคนนำช่อดอกไม้ช่อแรกมา ผู้คนจากต่างประเทศหรือผู้คน จากบาร์ต ใครจะนำช่อดอกไม้เหล่านั้นมา? หรือทั้งคู่นำช่อดอกไม้มาพร้อมกัน ช่อดอกไม้จากต่างประเทศอยู่ด้านหนึ่งและช่อ ดอกไม้จากบาร์ตอยู่อีกด้านหนึ่ง ช่อดอกไม้ทั้งสองจะขึ้นมามาบนเวที เช่นเดียวกับที่ลูกเฉลิมฉลองพิธีนี้ ดังนั้นเราจะเฉลิม ฉลองพิธีนี้ด้วยช่อดอกไม้ทั้งสองช่อ ช่อหนึ่งจากบาร์ตและอีกช่อหนึ่งจากต่างประเทศ สิ่งนี้โอเคไหม? ผู้ที่มาจากต่าง ประเทศคิดอย่างไร? ลูกจะนำช่อดอกไม้เหล่านั้นมาในฤดูกาลหน้าหรือไม่? ลูกจะนำช่อดอกไม้เหล่านั้นมาไหม? ผู้คนจากบา ร์ตจะนำช่อดอกไม้เหล่านั้นมาไหม? นำผู้ที่มีความสมดุลระหว่างอาชีพทางโลกและทางจิตมาด้วย ไม่ใช่แค่ผู้ที่มีชีวิตบราห์มิ นเหมือนลูกเท่านั้น แต่รวมถึงทั้งทางโลกและทางจิตด้วย ผลกระทบของพวกเขาจะยิ่งใหญ่ขึ้น ผู้คนจะมาหาลูกเพื่อดริชตี อัชชา แจนตีลูกคิดอะไรอยู่ ลูกกำลังคิดถึงช่อดอกไม้หรือไม่? นิรมาละ โมฮินี ลูกกำลังคิดถึงช่อดอกไม้หรือไม่? ดูพันดาวาสที่นั่นสิ มีพันดาวาสไม่กี่คนในบาร์ต พวกเขาเท่าเทียมกับอัลลาห์ ดุสรี บางคนยังนั่งอยู่ตรงนี้ด้วย นี่คือไบรอันที่นั่งอยู่ข้างหน้าใช้ ไหม? (พูดกับไบรอันจากออสเตรเลีย) ต้องเตรียมช่อดอกไม้ไว้ใช้หรือไม่? มีดวงวิญญาณที่ดีมาก ลูกใช้ช่อดอกไม้? NCO (National Co-ordinating Office) อัชชา ผู้ที่มาจาก NCO จากต่างประเทศ ยกมือขึ้น! ไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่จะกลายเป็น NCO! ลูกจะต้องทำสิ่งมหัศจรรย์! ลูกทำได้ มันไม่ใช่เรื่องใหญ่เพราะตอนนี้ผืนดินก็พร้อมแล้ว เมล็ดก็ถูกหว่านลงไปแล้ว มันแค่ต้องรดน้ำด้วยการหล่อเลี้ยงเท่านั้น เวลานี้เมล็ดต้องการน้ำแห่งการหล่อเลี้ยง อัชชา

ครูหลายคนก็มาเช่นกัน ขอแสดงความยินดีกับครูด้วย! ลูกทุกคนได้ทำงานรับใช้แล้วใช้ไหม? ดังนั้นขอแสดงความยินดี กับงานรับใช้! อัชชา สภาพของคุชราตเป็นอย่างไร? (เกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในคุชราต) ความปั่นป่วนได้เริ่มขึ้นในคุชรา ตแล้ว มีความปั่นป่วนมากมายในคุชราตและแม้แต่ในต่างประเทศเล็กน้อย ลูกไม่กลัวใช้ไหม? แผ่นดินสั่นสะเทือน แต่ หัวใจของลูกไม่ได้สั่นไหวใช้ไหม? แผ่นดินสั่นสะเทือนเล็กน้อยและเกิดความเสียหายบางส่วน ผู้ที่มาจากที่นั่น ยืนขึ้น! ผู้ ที่มาจากอาห์เมดาบัด ยืนขึ้น! อัชชา หัวใจของลูกสั่นไหวหรือว่าแผ่นดินสั่นไหว? เกิดอะไรขึ้น? มันทำให้หัวใจของลูกสั่น ไหวเล็กน้อยหรือไม่? ไม่เลย! ลูกกลัวหาญ! บรรพดาเห็นว่าลูกๆ ทั้งหลายรักษาระวัติของลูกได้เป็นอย่างดีโดยรักษา ความกล้าหาญและโดยการรักษารมจักรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพ่อไว้เหนือลูก ไม่มีลูกคนไหนสอบตก ลูกทุกคน สอบผ่าน บางคนได้คะแนนน้อย บางคนได้คะแนนมากกว่า สิ่งนี้ตามลำดับกันไปทุกหนแห่ง แต่ลูกสอบผ่าน! ขอแสดง ความยินดี! ผู้ที่มาจากสถานที่ที่ร้อนโหดที่สุด? (มีคนหนึ่งมาจากเมือง Bhuj และอีกเมืองหนึ่งที่อยู่ใกล้ๆ) อัชชา ลูกอยู่กับผู้ ที่มีแขนพันแขนใน Bhuj (bhuj – แขน) อัชชา ลูกสอบผ่านข้อสอบนั้นมา! ลูกทำได้ดีมาก! ในอนาคตก็เช่นกัน อย่า หวั่นไหว! สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเรื่อยๆ อย่าได้หวาดกลัว (มันเกิดขึ้นทุกวัน) ปลอ่ยให้มันเกิดขึ้น! การเปลี่ยนแปลงต้องเกิดขึ้น ธรรมชาติก็จะทำหน้าที่ของมันเช่นกัน ในเมื่อดวงวิญญาณมนุษย์ได้ทำให้ธรรมชาตินั้นตาโมกูนี ธรรมชาติก็จะทำงานของ มันเองในทุกเกมของละคร และนั่นก็เป็นเกมเช่นกัน ในขณะที่ชมเกมอย่าปล่อยให้สภาพของลูกขึ้นๆลงๆ อย่าปล่อยให้ สถานการณ์ภายนอกมีอิทธิพลต่อสภาพดั้งเดิมของการเป็นดวงวิญญาณที่เป็นนายผู้ทรงอำนาจ แต่จงกลายเป็นเครื่องมือ ในการปลดปล่อยดวงวิญญาณจากความทุกข์ระทมในจิตใจของพวกเขา เพราะด้วยการทำสมาธิเท่านั้นที่ลูกจะสามารถจบ สิ้นความทุกข์ระทมในจิตใจได้ หมอจะทำหน้าที่ของตน นักวิทยาศาสตร์จะทำหน้าที่ของตน และรัฐบาลก็จะทำหน้าที่ของ ตน หน้าที่ของลูกคือจบสิ้นความทุกข์ระทมและความตึงเครียดในจิตใจของพวกเขา ให้ทานชีวิตที่ปราศจากความเครียด! ให้ความร่วมมือกัน! ในปัจจุบัน ดินแดนนี้และดินแดนในต่างประเทศ ต่างก็ให้ความร่วมมือและให้ความร่วมมือกันใช้ หรือไม่? พวกเขา กำลังทำงานที่ดีมาก นี่แสดงให้เห็นว่าไม่ว่าจะเป็นดินแดนใดหรือไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม พวกเขาทั้งหมด

ต่างก็มีความรักต่อแผ่นดินภารต พวกเขากำลังทำในสิ่งที่พวกเขาต้องทำ และลูกกำลังดำเนินการทำงานของลูกต่อไป เมื่อเกิดไฟไหม้ นักดับเพลิงจะไม่หวาดกลัว แต่พวกเขาดับไฟ ลูกทุกคนคือผู้ที่ดับไฟแห่งความทุกข์ในจิตใจของผู้คน อชชา

คุชราตมีความแข็งแกร่งใช้หรือไม่? ลูกอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของผู้เดียวที่มีพันธะ เมื่อได้เห็นสิ่งนี้ในคุชราต ไม่ว่ามันจะเกิดขึ้นที่ใด เวลานี้ลูกก็กลายเป็นผู้มีประสบการณ์แล้ว ดูลี ไม่มีใครไม่เห็นด้วยกับธรรมชาติได้ ลูกไม่สามารถพูดได้ว่า: เข้ามาในคุชราต! อย่าเข้ามาในอาบู! อย่าเข้ามาในบอมเบย์! ไม่เลย! มันเป็นอิสระ อย่างไรก็ตาม ลูกทุกคนต้องทำให้สภาพของตนเองมั่นคงและไม่สั่นคลอน และรักษาเส้นของจิตใจและสติปัญญาของลูกให้ชัดเจน เมื่อเส้นของลูกชัดเจน ลูกจะได้รับการสัมผัส บัพาดาเคยบอกลูกก่อนหน้านี้เช่นกันว่า ของพวกเขาเป็นแบบไร้สาย (wireless) และของลูกเป็นสติปัญญาที่ปราศจากกิเลส (viceless) จากนั้นลูกจะสามารถตัดสินใจได้อย่างรวดเร็วและชัดเจนมากกว่าลูกต้องทำอะไรและจะเกิดอะไรขึ้น ลูกจะไม่ต้องคิดว่า "ออกไปกันเถอะ! เข้าไปนั่งข้างในกันเถอะ! ไปนั่งข้างประตูกันเถอะ! ขึ้นไปนั่งบนหลังคากันเถอะ!" ไม่เลย! เท้าของลูกจะเดินไปได้เฉพาะในที่ปลอดภัยเท่านั้น และหากลูกกลัวมากเกินไป - อันที่จริง ลูกไม่ควรกลัว แต่ถ้าลูกกลัวมากและมีความหวาดกลัวมาก แล้วรูดมัน สถานที่หลบภัย บ้าน ก็เป็นของลูก อย่าได้กลัว! นี่ไม่มีอะไรเลย เวลานี้ ทุกสิ่งยังไม่เกิดขึ้น! อย่าได้กลัว! มันเป็นเพียงเกม! การเปลี่ยนแปลงต้องเกิดขึ้น ไม่ใช่การทำลายล้าง แต่เป็นการเปลี่ยนแปลง ทศนคติของการวางเฉยจะต้องเกิดขึ้นในทุกคน จงมีเมตตาและใช้พลังทั้งหมด และมีเมตตา และให้กระแสที่ทรงพลัง ลูกเข้าใจไหม?

ลูกสามารถทำให้จิตใจและสติปัญญาของลูกมั่นคงในหนึ่งวินาทีได้หรือไม่? "หยุด!" และพวกมันควรจะหยุด ตอนนี้ในหนึ่งวินาที ให้จิตใจและสติปัญญาของลูกมีสมาธิอย่างแท้จริง เป็นจุด หลอมรวมในจุดนั้น อชชา (บัพาดาทำการฝึกดริล)

ถึงบราห์มินที่สูงส่งที่สุดในทุกหนแห่ง ถึงดวงวิญญาณที่มั่นคงในทุกหนแห่งที่มีความมุ่งมั่นในการรักษาคำปฏิญาณของตนอยู่เสมอ ถึงดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และเป็นประโยชน์ในงานรับใช้ในทุกหนแห่งที่กล้าหาญและกระตือรือร้นอย่างเต็มที่ในการรับใช้ตนเองและการรับใช้เพื่อให้ประโยชน์แก่ผู้คน ขอแสดงความยินดีสำหรับชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ของวันนี้ จักรวรรดิที่มีค่าเท่ากับเพชร จักรวรรดิที่น่ารักและพิเศษสุดไม่เหมือนใคร และพร้อมกับพรนี้ ด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสเต

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีความรักที่แท้จริงซึ่งหัวใจยังคงเติมเปี่ยมไปด้วยความรักของพ่อ และด้วยเหตุนี้จึงปราศจากแรงดึงดูดทั้งหมดใดๆ พ่อมอบความรักที่เท่าเทียมกันให้แก่ลูกๆทุกคน แต่ลูกๆรับความรักนั้นตามความสามารถของลูกเอง ผู้ที่รับความรักของพ่อในตอนเช้าในเวลาอมฤตจะไม่ถูกดึงดูดด้วยความรักของใครอื่น เพราะพวกเขามีความรักของพระเจ้าอยู่ในหัวใจของพวกเขา หากพวกเขาไม่เติมเต็มหัวใจของพวกเขาด้วยความรักอย่างเต็มที่ และเนื่องจากมีช่องว่างในหัวใจของพวกเขา มายาจึงดึงดูดพวกเขาด้วยความรักในรูปแบบต่างๆ ดังนั้นจึงมีความรักอย่างแท้จริงและอยู่อย่างเต็มไปด้วยความรักของพระเจ้า

คติพจน์: ผู้ที่โยยบินเหนือร่างกาย โลกเก่า และความสัมพันธ์ทางร่างเก่า กล่าวได้ว่าเป็นผู้อาศัยในอินทราภร

*** โอม ขานติ ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 3 ของเดือน ซึ่งเป็นวันโยคะสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งลูกบราห์มินทุกคนจะนั่งในโยคะตาปาเซียตั้งแต่เวลา 18.30 น. ถึง 19.30 น. กับพ่อผู้มีเมตตา ในสภาพของการเป็น "นายผู้มีเมตตา" และให้พลังแห่งความบริสุทธิ์กับดวงวิญญาณทั้งหมด ทำงานรับใช้ของการกระจายกระแสจิตที่บริสุทธิ์สู่บรรยากาศ

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน เฝ้าแต่ซึมซับความรู้ี้และในเวลาสุดท้ายลูกจะมีความทัดเทียมกับพ่อและจะย่อยพละกำลังทั้งหมดของพ่อ

คำถาม: ด้วยสำนึกูรู้ของคำพูดคูใดที่ลูกสามารถกลายเป็นผู้วางกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ?

คำตอบ: การขึ้นและการลง สโตประธานและตโมประธาน วัดของชีวาและโรงคำประเวณี หากลูกมีคำพูดที่เป็นคู่เหล่านี้อยู่ในสำนึกูรู้ของลูก ลูกจะกลายเป็นผู้วางกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เวลาที่ลูกๆ เข้าใจในความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำนี้แล้ว ไม่มีความรู้ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาเพียงแต่บอกลูกถึงสิ่งที่ทำให้หัวใจของลูกพอใจ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคือหนทางที่ทำให้หัวใจของลูกพอใจ

โอมขานติ พ่อหนังที่นี้และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน พ่อพูดกับลูกๆ ว่า ลูกเคยสูงส่งอย่างมาก! นี่คือการละเล่นเกี่ยวกับการขึ้นและการลง ในเวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยสูงส่งและบริสุทธิ์มาก เวลานั้นลูกกลับมาตกต่ำอย่างมากลูกไปอยู่เบื้องหน้าของเหล่าเทพและพูดว่า ท่านนั้นสูงส่งและเรานั้นตกต่ำ ก่อนหน้านั้น,ลูกไม่รู้วาลูกคือผู้ที่กลายเป็นผู้ที่สูงส่งเหนือสิ่งใดและแล้วกลายเป็นผู้ที่ต่ำที่สุด เวลานั้นพ่อบอกลูก: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกเคยสูงส่งและบริสุทธิ์อย่างมากและเวลานี้อีกกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างมาก ผู้ที่บริสุทธิ์ก็กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่สูงส่ง สิ่งนั้นลูกเรียกว่าโลกที่ปราศจากกิเลสอาณาจักรของลูกคงอยู่ที่นั่นและเวลานี้อีกกำลังก่อตั้งอาณาจักรนั้นอีกครั้ง พ่อเพียงแต่ให้สัญญาแก่กับลูก: ลูกเคยเป็นผู้อาศัยอยู่ในวัดของชีวาที่สูงที่สุด, ยุคทอง และแล้วหลังจากครึ่งหนึ่งของวงจรของการใช้ชาติเกิดชาติแล้วชาติเล่า ลูกก็ได้ตกอยู่ในกิเลสและกลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และมีกิเลส ลูกอยู่อย่างมีกิเลสเป็นเวลาครึ่งวงจร และเวลานี้อีกต้องกลับมาปราศจากกิเลสและสโตประธาน ลูกเพียงแต่ต้องจดจำสองคำ ในเวลานี้อีกโลกที่ตโมประธาน ลักษณะและนารายณ์คือสิ่งซึ่งบอกของโลกที่สโตประธาน เป็นเรื่องของ 5000 ปี อาณาจักรของลูกอยู่ในบาร์ตที่สโตประธาน บาร์ตเคยสูงส่งที่สุดและเวลานี้อีกตกต่ำที่สุด ลูกใช้เวลา 84 ชาติเกิดที่กลับมามีกิเลสจากปราศจากกิเลส แม้ว่าองค์ของลูกจะลดลงไปเรื่อยๆที่นั่นเช่นกัน ก็ยังคงกล่าวได้ว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ศรีภุชณะกล่าวได้ว่าปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เขาเคยสวยงามและเวลานี้อีกกลับมาเกลียด ลูกกำลังนั่งที่นี้และดังนั้นสิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยเป็นนายของโลของชีวาลายา ไม่มีศาสนาอื่นใดเลย มีเพียงอาณาจักรของเราและแล้วก็ลดลงไปสององศา องศาอยู่ลดลง และกลับมาลดลงสององศาในยุคนั้น ภายหลังลูกกลับมามีกิเลสและสกปรกในขณะที่ค่อยๆ ตกต่ำลงมา สิ่งนี้ลูกเรียกว่าโลกที่มีกิเลส ผู้คนเฝ้าแต่สะอึกในแม่น้ำของยาพิช ที่นั่นลูกเคยมีชีวิตอยู่ในมหาสมุทรของน้ำนม เวลานั้นลูกเข้าใจประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกและเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของลูกแล้วด้วยเช่นกัน เราเคยปราศจากกิเลสเมื่อเราอยู่ในอาณาจักรที่นั่น มีอาณาจักรที่บริสุทธิ์และนั่นก็ถูกเรียกว่าสวรรค์ที่สมบูรณ์ และแล้วในยุคนั้นก็กลับมาถึงสวรรค์ ลูกมีสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก พ่อเองมาและอธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของโลก ราวนั้นมาในช่วงกลาง ในเวลาสุดท้ายโลกที่มีกิเลสนั้นก็จะมีลูกทำลาย และแล้วเพื่อที่จะกลับไปสู่ตอนเริ่มต้นลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ อย่าได้พิจารณาว่าตนเองเป็นร่างกาย ลูกได้ทำสัญญาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาว่า บาบา เมื่อท่านมาฉันจะเป็นของท่านผู้เดียวเท่านั้น ดวงวิญญาณพูดกับพ่อ ศรีภุชณะไม่ใช่พ่อของทุกดวงวิญญาณ เพียงชีพบาบาผู้ไม่มีตัวตนเท่านั้นคือพ่อของดวงวิญญาณ ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อที่มีขีดจำกัดและบาร์ตได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เหตุนี้เองยุคทองจึงถูกเรียกว่าชีวาลายา ชีพบาบาและก่อตั้งศาสนาเทพ สิ่งนี้ควรจะได้รับการจดจำอย่างสม่ำเสมอ นี่เป็นเรื่องของความสุข เวลานั้นเรากำลังจะกลับไปสู่ชีวาลายาอีกครั้งหนึ่ง เมื่อมีใครบางคนตายผู้คนก็พูดว่าบุคคลนั้นได้จากไปสวรรค์แล้ว อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีใครได้ไปที่นั่นอย่างแท้จริง สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดล้วนเป็นเรื่องโกหกในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อทำให้หัวใจของลูกมีความสุข ลูกคือผู้ที่จะไปสวรรค์อย่างแท้จริง จะไม่มีโรกภัยไข้เจ็บใดๆลา ที่นั่น ลูกอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอที่นั่น พ่อทำให้ทุกสิ่งแสนจะง่ายดายราวกับว่าพ่อกำลังอธิบายกับเด็กเล็กๆ ไม่ว่าลูกจะอยู่ข้างนอกที่ได้ก็ตาม ลูกก็สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพ ความบริสุทธิ์คือสิ่งแรกและสิ่งหลักในเรื่องนี้ รักษาอาหารและเครื่องดื่มของลูกให้บริสุทธิ์ ผู้คนเคยออฟเฟอร์ไบค์ที่เป็นบุหรืหรือยาสูบ ฯลฯ แก่เหล่าเทพหรือไม่? พวกเขาค่อยออฟเฟอร์ไบค์ที่เป็นไชหรือยาสูบ ฯลฯ เบื้องหน้าคัมภีร์กรันท์หรือไม่? พวกเขาศึกษาว่าคัมภีร์กรันท์เป็นสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์ ราวกับว่าเป็นร่างของกูรูโกปิน พวกเขามีความเคารพนับถือต่อคัมภีร์กรันท์อย่างมาก ชาวซิกข์พิจารณาว่าคัมภีร์นั้นศักดิ์สิทธิ์เป็นเช่นเดียวกับร่างของกูรูของพวก

เขา อย่างไรก็ตามคุณานานไม่ได้นั่งเขียนคัมภีร์กรัณฑ์ นานาเพียงแต่จุติลงมา จำนวนของชาวซิกข์ก็เพิ่มขึ้นและต่อมาพวกเขาก็ได้เขียนคัมภีร์กรัณฑ์ หลังจากนั้นผู้คนมากมายก็เข้ามาสู่ศาสนาซิกข์อย่างต่อเนื่อง ก่อนหน้านั้นคัมภีร์กรัณฑ์มีขนาดเล็กมากและเขียนด้วยลายมือ ในเวลานี้พวกเขาพิจารณาว่ากิตะนั้นเป็นรูปของศรีภุชณะ เช่นที่มีกรัณฑ์ของกุนานานาดังนั้นกิตะของศรีภุชณะจึงได้รับการจดจำ พวกเขาเฝ้าแต่พูดว่า “พระเจ้าศรีภุชณะพูด” นั่นถูกเรียกว่าความไม่รู้ เพียงพอสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้ การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้รับผ่านกิตะเท่านั้น มีเพียงพอเท่านั้นที่มีความรู้ นั่นคือกลางวันผ่านความรู้และกลางคืนผ่านความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พอพูดว่า ต้องทำให้ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นต้องทำความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น พายุของมายาที่มีพลังเช่นนั้นเข้ามาทำให้ความรู้ที่โอบยิบไปอย่างสมบูรณ์ และแล้วลูกก็ไม่สามารถพูดความรู้ให้แก่ผู้อื่นได้ ก็เสแรกของต้นหนาราคะก่อกลืนกลืนลูกอย่างมาก เป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลา อันที่จริงนี้เป็นเรื่องของการหลุดพ้นในชีวิตเพียงหนึ่งวินาที ทันทีที่เด็กเกิดขึ้นมาเขาก็กลายเป็นนายลูกได้ตระหนักว่าชีพบาบาได้มาและลูกได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ชีพบาบาพูดกิตะ ท่านเองกล่าวว่า จดจำพอผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พอเข้ามาในร่างที่ธรรมดานี้ ภุชณะไม่ธรรมดา เมื่อเขาถือกำเนิดก็มีฟ้าแลบอยู่ทั่วไป มีผลกระทบอย่างมากและเหตุนี้เองศรีภุชณะจึงคงได้รับการจดจำแม้กระทั่งทุกวันนี้ อย่างไรก็ตามคัมภีร์ทั้งหมด ฯลฯ เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในภาษาอังกฤษพวกเขาถูกเรียกว่าปรัชญา เพียงพอทางจิตเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้ทางจิต ท่านเองพูดว่า พอคือพอทางจิตของลูก พอคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกๆ กำลังศึกษาเล่าเรียนกับพอ ลูกกำลังซึมซับความรู้ด้วยเช่นกัน และแล้วในเวลาสุดท้ายลูกจะกลับมาเหมือนพอ ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับว่าลูกซึมซับได้มากแค่ไหน ลูกจะพัฒนาผลกำลังนั้นจากการมีการจดจำระลึกถึงพอ การจดจำระลึกถึงลูกเรียกว่าพลังของความคม มีความแตกต่างในดาบเช่นกัน ดาบหนึ่งสามารถซื้อได้ 100 รูปี และอีกดาบหนึ่งสามารถซื้อได้ถึงสามถึงสี่พันรูปี บาบาที่มีประสบการณ์ในสิ่งนี้ มีการให้ความเคารพอย่างมากต่อดาบ มีการให้ความเคารพอย่างมากต่อดาบของกูโรบิน ลูกๆ ต้องมีผลกำลังของโยคะด้วยเช่นกัน ต้องมีพลังในดาบของความรู้ด้วยเช่นกัน เพียงเมื่อมีพลังนั้นเท่านั้นที่ผู้คนจะเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว ลูกยังทำความเพียรพยายามตามละครอย่างต่อเนื่อง ยิ่งลูกจดจำพอมากเท่าไรบาปของลูกก็จะถูกตัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึงมากเท่านั้น พอผู้ชำระให้บริสุทธิ์กำลังแสดงวิธีการให้แก่ลูก และแล้วท่านก็จะมาหลังจากครบหนึ่งวงจรและให้ความรู้ให้แก่ลูกในลักษณะเดียวกัน ท่านจะทำให้ผู้นี้ละทิ้งทุกสิ่งและทำให้เขากลายเป็นพาหนะของท่าน ลูกๆ มีประสบการณ์ถึงแรงดึงดูดเช่นนั้นที่นั่นที่ลูกทั้งหมดวิ่งมา มีแรงดึงดูดนั้นของพอ เวลานี้ลูกต้องกลับมาสมบูรณ์พร้อมเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ลูกจะกลายเป็นสิ่งนั้นตามลำดับกันไป อาณาจักรกำลังลูกก่อตั้ง ลูกเข้าใจวงจรโลกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กแล้ว เวลานี้เป็นยุคบรรจบพบกัน พอต้องมาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์อย่างแน่นอน บริสุทธิ์หมายถึงสโตประธาน อัลลอยได้เข้ามาปะปนที่ละน้อยอย่างต่อเนื่องในตัวลูก เวลานี้อัลลอยนั้นจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไร? เมื่อดวงวิญญาณเป็นจริงแท้ เครื่องประดับนั้นก็จริงแท้ด้วยเช่นกัน นั่นคือร่างกายก็มีความสวยงาม เมื่อดวงวิญญาณกลับมาไม่จริงแท้ร่างกายเองก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน แม้แต่ผู้นี้ก็เคยก้มลงและสวดมนต์ภาวนาก่อนที่จะรับความรู้ ท่านเคยเก็บภาวาดสีน้ำมันขนาดใหญ่ของลักษณะและนารายณ์ไว้บนกัณฑ์ ท่านจะจดจำผู้หนึ่งด้วยความรักอย่างมาก ท่านไม่ได้จดจำใครอื่น หากความคิดของท่านเร่ร่อนไปที่อื่นข้างนอกท่านก็จะตีตนเอง ทำไมจิตใจจึงเร่ร่อน? ทำไมฉันไม่ได้รับนิมิต? ท่านเคยอยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่เมื่อท่านมีนิมิตของวิษณุ ท่านก็ไม่ได้กลายเป็นนารายณ์ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างแน่นอน เป้าหมายและวัตถุประสงค์กำลังยืนอยู่เบื้องหน้า ผู้ที่ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของเขาได้ถูกสร้างขึ้นมาก็เคยคงอยู่ในรูปที่มีชีวิต พอมาเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์ ท่านเปลี่ยนลูกจากนายธรรมดาเป็นนารายณ์ ลูกเช่นกันเคยอยู่ในอาณาจักรของพวกเขา เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามอีกครั้งหนึ่งเพื่อจะกลายเป็นเช่นนั้น และดังนั้นลูกต้องทำตามพวกเขาเป็นอย่างดีมาก บรรพชาไม่ได้ถูกเรียกว่าเทพ การเรียกวิษณุว่าเป็นเทพนั้นโอเค ผู้คนนั้นไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขาพูดว่า กูรูบรรพชา, กูรูวิษณุ... เวลานี้วิษณุเป็นกูรูของใคร? พวกเขาเฝ้าแต่เรียกทุกคนว่ากูรู พวกเขาพูดว่า ขอคาราวะดวงวิญญาณสูงสุดชีวา พวกเขาเรียกผู้หนึ่งว่ากูรูและผู้หนึ่งว่าดวงวิญญาณสูงสุด พอยิ่งใหญ่ที่สุด เรากำลังเรียนรู้สิ่งนี้จากท่านเพื่อที่จะสอนสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น ไม่ว่าอะไรก็ตามที่สัตุกูรูอธิบายแก่ลูก ลูกก็ต้องอธิบายสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น ลูกจะไม่พูดว่ากูรูของลูกคือพ่อและครูของลูก ไม่เลย ดังนั้นลูกควรที่จะมีความรู้ทั้งหมดนี้ในสติปัญญาของลูก เราเคยอยู่ในชีวาเลียและเวลานี้เราอยู่ในโรงคำประเวณี เวลานี้เราต้องไปสู่ชีวาเลียอีกครั้งหนึ่ง แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าพวกเขาหลอมรวมไปกับธาตุบรรพชาหรือพูดว่าแสงนั้นได้หลอมรวมเข้าไปในแสง ดวงวิญญาณก็ไม่สูญสลาย ลูกแต่ละคนมีบทบาทของตนเองบันทึกอยู่ในลูก ลูกทั้งหมดเป็นนักแสดงและลูกต้องเล่นบทบาทของลูก บทบาทเหล่านั้นไม่สามารถถูกลบออกไปได้ ดวงวิญญาณทั้งหมดของทั้งโลกต้องเล่นบทบาทของพวกเขา รวบรวมว่าการถ่ายทำนั้นกำลังเกิดขึ้นใหม่ อย่างไรก็ตามการถ่ายทำที่คงอยู่ตลอดไปนี้ได้เกิดขึ้นแล้ว ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกช้ารอย นี่คือดวงดาวที่มหัศจรรย์ที่กำลังเปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก ดวงดาวนั้นไม่เคยถูกลบออกไป ก่อนหน้านั้นลูกไม่มีความรู้ ความมหัศจรรย์ของโลก!

หัวใจของลูกกลับมามีความสุขเมื่อได้ยินคำว่า “สวรรค์” มันไม่ใช่ยุคทองในเวลานี้ เวลานี้คือยุคเหล็ก ดังนั้นการกลับมาเกิดใหม่จึงเกิดขึ้นในยุคเหล็กเช่นกัน ทุกคนต้องไปที่นั่นอย่างแน่นอน แต่ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปที่นั่นเวลานี้ลูกๆ กำลังกลับมาบริสุทธิ์ด้วยพลังโยคะ เพียงพระเจ้าผู้เป็นพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งโลกที่บริสุทธิ์ และแล้วรวันก็ทำให้โลกเป็นนรก สิ่งนี้มองเห็นได้ ผู้คนเผ่าพันธุ์จำลองของรวัน พวกเขาพูดว่าสิ่งนั้นคงอยู่ต่อเนื่องมาเป็นนิรันดร์ แต่ไม่มีใครรู้ว่าสิ่งนั้นได้เริ่มขึ้นเมื่อไร เพราะว่าพวกเขาพูดถึงหลายแสนปีจึงไม่สามารถแบ่งออกเป็นครั้งต่อครั้งได้ พวกเขาพูดว่ายุคเหล็กคงอยู่เป็นเวลา 40,000 ปี ดังนั้นผู้คนจึงอยู่ในความมืดมิดที่สุด เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับพวกเขาที่จะถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมาจากการหลับใหลของความไม่รู้ พวกเขาเพียงแค่ไม่ตื่นขึ้นมา เวลาของยุคบรรจบพบกันนี้เท่านั้นที่พ่อมาและแสดงหนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์โลกที่บริสุทธิ์ก็จะถูกก่อตั้งขึ้นและโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ก็จะถูกทำลาย เวลานี้โลกใหญ่มากในยุคทองโลกจะเล็กลง เวลานี้ลูกต้องเอาชนะมายาและกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน พ่อพูดว่า มายามีพลังมาก ในการกลับมาบริสุทธิ์ของลูกเธอทำให้เกิดอุปสรรคมากมาย ลูกรักษาความกล้าหาญที่จะกลับมาบริสุทธิ์ แต่ดูซิว่ามายาทำให้ลูกมีสภาพเช่นไร เธอขกูกและทำให้ลูกล้มลง ดังนั้นทุกสิ่งที่ลูกเคยหามาได้ก็จบสิ้น และแล้วลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก บางคนล้มลงและแล้วก็ไม่แม้กระทั่งจะแสดงให้เห็นใบหน้าของพวกเขาเลย ดังนั้นพวกเขาไม่สามารถที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเช่นนั้นได้ ต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ ลูกไม่ควรสอบตก เหตุนี้เองบางคนแม้กระทั่งมีการแต่งงานที่บริสุทธิ์ ชินยาสชี้พูดว่าเป็นไปไม่ได้สำหรับคู่รักที่แต่งงานกันและอยู่อย่างบริสุทธิ์ พ่อพูดว่าเป็นไปได้เพราะมีการได้มาซึ่งการบรรลุผลอย่างมาก หากลูกกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายเดี๋ยวนี้ ลูกจะได้รับอาณาจักรในสวรรค์ ลูกไม่สามารถอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดเดี๋ยวนี้เพื่อการได้มาซึ่งการบรรลุผลเช่นนั้นหรือ? ลูกพูดว่า บาบารเราจะอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างแน่นอน ชาวซิกข์ยังคงสวมกำไลข้อมือของความบริสุทธิ์ ไม่มีความจำเป็นต้องผูกด้ายใดๆที่นี่ นี่เป็นเรื่องของสติปัญญา พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกสาวทั้งหลายก็ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ผู้คนมากมาย แต่มันไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของบุคคลสำคัญเหล่านั้น พ่อพูดว่าก่อนอื่นใจจงอธิบายแก่พวกเขาอย่างชัดเจนมากว่า พวกเขาทั้งหมดคือลูกของประชาบิดาบรรพบุรุษ เราได้รับมรดกจากชีพบบา เราต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนั้น ก่อนอื่นลูกต้องทำให้สิ่งนี้ตั้งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าบรรพบุรุษปราศจากกิเลสและเวลานี้เต็มไปด้วยกิเลส ดังนั้นบรรพบุรุษจะกลับมาปราศจากกิเลสอีกครั้งได้อย่างไร? พระเจ้าพูด: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ก็เท่านั้นเอง! แม้ว่าลูกจะพูดสิ่งนี้อย่างมาก นั่นก็เป็นโชคที่ยิ่งใหญ่ อย่างไรก็ตามลูกจะไม่สามารถพูดสิ่งใดได้มากขนาดนี้ ลูกจะลืม บาบาได้อธิบายแล้วว่าพ่อได้ทำพิธีเปิดและลูกๆ เครื่องมือทั้งหลายก็กำลังพักผ่อน มีการวางรากฐานแล้ว แต่เวลานี้สถานะของการทำงานรับใช้กำลังเปิดขึ้นแล้ว นี่คือบางสิ่งที่น่าสนใจกับกิตะ นอกจากนี้ยังมีการพูดไว้ในกิตะเช่นกันว่า โอ ลูกๆ เอาชนะต้นหาราคะ และลูกจะกลับมาชนะโลกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด แม้ว่าลูกจะไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้นก็ตาม อย่างน้อยก็อธิบายให้แก่ผู้อื่น มีผู้คนมากมายที่ยกระดับผู้อื่น แต่แล้วพวกเขาเองก็ตกลงไป ต้นหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ที่ทำให้ลูกตกลงไปสู่ท่อน้ำทิ้ง เพียงลูกๆ ผู้ที่กลายเป็นผู้เอาชนะต้นหาราคะเท่านั้นที่จะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รักษาการได้มาซึ่งการบรรลุผลทั้งหมดของลูกไว้เบื้องหน้าลูกในชาติเกิดสุดท้ายนี้และกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน อย่าได้พ่ายแพ้ต่ออุปสรรคของมายา
2. รักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้เบื้องหน้าลูกและเพียรพยายามอย่างเต็มที่ เช่นเดียวกับที่พ่อบรรพบุรุษได้เพียรพยายาม และเปลี่ยนจากนายธรรมดาให้เป็นนารายณ์ ดังนั้นจงทำตามท่านและกลับมาตั้งอยู่บนบัลลังก์ ทำความเพียรพยายามที่จะทำให้ดวงวิญญาณของลูกสโตะประธาน

พร: ขอให้ลูกเป็นนักแสดงเอกผู้มีสิทธิ์ทั้งหมดและเอาชนะปัญหาทั้งหมดราวกับว่าลูกกำลังเล่นเกม ไม่ว่าสถานการณ์หรือปัญหาจะเป็นเช่นไร อย่าถูกควบคุมด้วยปัญหา แต่มีสิทธิ์ทั้งหมดและเอาชนะปัญหาทั้งหมดในลักษณะเช่นนั้นเหมือนกับลูกเล่นเกม ภายนอกลูกอาจจะมึนทึบของการร้องไห้ แต่ลูกควรมีความรู้สึกลอยอยู่ในว่าทั้งหมดนี้เป็นเกมซึ่งลูกเรียกว่าละคร และเรานั้นเป็นนักแสดงเอกในละครนี้ นัก

แสดงเอกหมายถึงผู้ที่เล่นบทบาทอย่างถูกต้องแม่นยำ ดังนั้นพิจารณาปัญหาที่ใหญ่ใดๆ ว่าเป็นเกมและทำให้ปัญหานั้นเบา อย่ายึดติดใจ

คติพจน์:

เฝ้าแต่ไตร่ตรองความรู้นี้อย่างสม่ำเสมอและลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสและได้รับการปกป้องจากการดึงดูดของมายาอย่างสม่ำเสมอ

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวในขณะที่ทำงาน จดจำพ่อและบ้านขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา นี่เป็นการกระทำที่กล้าหาญของลูก
- คำถาม:** จะมีความนับถือพ่อและไม่นับถือพ่อเมื่อไรและอย่างไร?
- คำตอบ:** เมื่อลูกๆ จดจำพ่ออย่างดีมาก, ลูกกำลังให้ความเคารพนับถือท่าน หากลูกพูดว่าลูกไม่มีเวลาที่จะจดจำพ่อ, ลูกก็ไม่เคารพนับถือท่าน ที่จริงแล้วลูกกำลังไม่นับถือตนเองและไม่ใช้พ่อ อย่าได้กลับมาเป็นเพียงแค่ผู้ที่มีชื่อเสียงในการให้คำบรรยาย แต่กลายเป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงด้วยรักษาราชการของการจดจำระลึกถึงของลูกไว้ ด้วยการจดจำระลึกถึงลูกดวงวิญญาณจะกลับมาสโตประธาน

โอมชานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ได้มีการอธิบายวงจรของ 84 ชาติเกิดแก่ลูก นี่คือความรู้ที่ลูกได้ศึกษามาชาติแล้วชาติเล่าและเฝ้าแต่ซึมซับต่อไป นี่เป็นสิ่งที่ง่ายดายที่สุด นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่า ลูกใช้ชาติเกิดและกลับมาใช้ชาติเกิดใหม่มากเท่าใดตั้งแต่ยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ความรู้ที่อยู่ในสติปัญญาของลูกแล้วในลักษณะที่ง่ายดาย นี่คือการศึกษาลูกต้องเข้าใจตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ พ่อพูดว่า การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงซึ่งลูกเรียกว่าโยคะด้วยเช่นกัน มีความสูงส่งยิ่งกว่าความรู้นี้ คำว่า “โยคะ” มีชื่อเสียงมาก แต่โยคะนี้คือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ผู้คนที่ไปจาริกแสวงบุญบอกว่าพวกเขากำลังไปจาริกแสวงบุญยังสถานที่จาริกแสวงบุญที่นั่นที่นั่น พวกเขาไปที่ศรีนาถหรืออมาร์นาถและพวกเขาก็จดจำสถานที่เหล่านั้น ในทำนองเดียวกันเวลานี้ลูกเข้าใจว่าพ่อทางจิตสอนการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงที่ยาวนานมากแก่ลูก ท่านพูดว่า จดจำพ่อ! ผู้คนกลับมาจากการจาริกแสวงบุญเหล่านั้น การจาริกแสวงบุญนี้คือที่ซึ่งลูกต้องไปและอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งการหลุดพ้น แม้ว่าลูกต้องเล่นบทบาทของลูก บทบาทนั้นก็ไม่ได้อยู่ในโลกเก่านี้ ลูกมีการวางแผนต่อโลกเก่านี้ นี่คือการอำพรางที่สกปรกของราวัน ดังนั้นประเด็นหลักคือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกๆ บางคนไม่เข้าใจแม้กระทั่งวิธีที่จะจดจำระลึกถึง ไม่ว่าใครจะมีการจดจำระลึกถึงหรือไม่ก็ไม่สามารถมองเห็นได้ พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำฉัน, พ่อของลูก นี่ไม่ใช่บางสิ่งที่มองเห็นได้ ไม่สามารถที่จะรู้ได้ว่าใครจะอยู่ในสภาพของการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงมากเพียงใด เพียงบุคคลนั้นเท่านั้นที่จะรู้สิ่งนั้น วิธีนี้ได้แสดงให้เห็นแก่คนอื่นมากมาย พ่อผู้ให้คุณประโยชน์ได้อธิบายแล้วว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำชีพบาบาทั้งหมดนี้หมายความว่า จงเฝ้าแต่ทำงานรับใช้ของลูกต่อไป ตัวอย่างเช่น มีลูกที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัย พวกเขาเดินไปมารอบๆ และมันง่ายมากสำหรับพวกเขาที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกไม่ควรจดจำสิ่งอื่นใดนอกจากพ่อ พ่ออธิบายแก่ลูกด้วยการใช้ตัวอย่าง ลูกต้องเฝ้าแต่มาและไปในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนี้ เช่นที่นักบวชชาวคริสเตียนเดินในความเงียบ ดังนั้นลูกๆ ต้องจดจำพ่อและบ้านด้วยความรักเป็นอย่างมากด้วยเช่นกัน จุดหมายปลายทางนี้สูงมาก ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็เฝ้าแต่ทำความเพียรพยายามนี้ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาต้องกลับบ้าน พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะกลับบ้านเมื่อยุคเหล็กจบสิ้นลง ไม่มีใครสอนพวกเขาในขณะที่ลูกๆ ได้รับการสอน เมื่อลูกปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัย ยิ่งลูกอยู่ในสันโดษและจดจำพ่อมากเท่าไรก็จะยิ่งเป็นสิ่งดีที่มากกว่าเท่านั้น ด้วยการจดจำระลึกถึงที่บาปของลูกจะถูกตัดไป มีบ่วงภาระของบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดอยู่บนศีรษะของลูก ผู้ที่กลับมาสโตประธานก่อนคือผู้ที่ไปอาณาจักรของรามก่อนด้วยเช่นกัน ดังนั้นพวกเขาคือผู้ที่ต้องอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงมากที่สุด นี่คือเรื่องของแต่ละวงจรและทุกๆ วงจร และดังนั้นพวกเขาจึงมีโอกาสดีที่ที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ที่นี้ไม่มีเรื่องของการต่อสู้รบราหรือทะเลาะเบาะแว้ง ขณะที่ลูกมาและไปและขณะที่ลูกนั่ง ลูกสามารถทำงานสองอย่างได้ในเวลาเดียวกัน เฝ้าดูและจดจำพ่อด้วยเช่นกัน เฝ้าแต่จดจำพ่อในขณะที่ทำการกระทำต่างๆ ผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยสัมผัสกับคุณประโยชน์มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน, ผู้ที่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยก็จะได้รับประโยชน์เป็นอย่างมากหากพวกเขาซึมซับนิสัยของการอยู่ในการจดจำระลึกถึง พ่อให้งานรับใช้ที่ดีมากแก่ลูก ในการทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยและการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกได้รับโอกาสที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกได้รับการแสดงให้เห็นวิธีการต่างๆ มากมายที่จะอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงขณะที่อยู่ข้างนอกในธุรกิจของลูกๆ ได้มากเท่ากับที่ลูกอยู่ที่นี้ ดังนั้นลูกจึงมาที่มฤบันเพื่อที่จะกลับมาสดชื่นแจ่มใส ดังนั้นเข้าไปสู่สันโดษในภูเขา, นั่งบนโซดหินและอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำ

ระลึกถึง มันไม่สำคัญว่าจะมีใครไปหรืออีกสองหรือสามคนไป มีโอกาสที่ดีมากที่จะทำสิ่งนี้ที่นั่น สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงพ่อ โยคะโบราณของบาร์ตันนั้นมีชื่อเสียงมาก เวลานี้ลูกเข้าใจว่าบาปของลูกจะถูกตัดออกไปด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนี้ ลูกจะกลับมาสโตประธาน ดังนั้นลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างดีมากในสิ่งนี้ การแสดงให้เห็นถึงการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อในขณะที่กำลังทำงานคือการกระทำที่กล้าหาญ ลูกต้องมีการกระทำอย่างแนบแน่นเพราะลูกเป็นของหนทางของการครองเรือน ขอให้มีการจดจำพ่อขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและทำธุรกิจ ฯลฯ มีรายได้อย่างมากในสิ่งนี้สำหรับลูก แม้ว่าสิ่งนี้จะไม่เข้าไปในสติปัญญาของลูกบางคน, พ่อก็เฝ้าแต่บอกให้ลูกเก็บรักษาซาร์ทบางคนก็เขียนซาร์ทของพวกเขาเป็นเวลานานๆ พ่อได้แสดงให้เห็นถึงวิธีการที่หลากหลาย ลูกๆต้องการที่จะมาหาบาบา ที่นี้ลูกสามารถหารายได้อย่างมาก การอยู่ในสันโดษที่นั่นดีมาก พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายเป็นการส่วนตัวแก่ลูกว่า จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป เพราะมีบาปของหลายชาติเกิดบนศีรษะของลูก การต่อสู้รบราและการทะเลาะเบาะแว้งมากมายเกิดขึ้นเนื่องมาจากกิเลส มีอุปสรรคมากมาย บางคนพูดว่า บาบา พวกเขาไม่ยอมให้เราอยู่อย่างบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า ลูกๆ จงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงและนำภาระของบาปของหลายชาติเกิดของลูกออกไปจากศีรษะของลูก เฝ้าแต่จดจำชีพบาบาในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน ลูกสามารถมีการจดจำระลึกถึงไม่ว่าลูกกำลังนั่งอยู่ที่ใดก็ตาม ลูกสามารถฝึกฝนสิ่งนี้ไม่ว่าลูกจะอยู่ที่ใดก็ตาม ใครก็ตามที่มาหา จงให้ศาสน์นี้แก่พวกเขา พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าพลังโยคะ พลังหมายถึงพลังกำลัง, ชัคติ พ่อถูกเรียกว่าผู้ทรงพลังอำนาจ ดังนั้นลูกจะสามารถได้รับพลังนั้นจากพ่อได้อย่างไร? พ่อเองพูดว่า จดจำพ่อ! ขณะที่ลงมา, ลูกก็กลับมาตโมประธานและดังนั้นในเวลาหนึ่งพลังนั้นก็หมดสิ้นลงอย่างสมบูรณ์ ไม่มีเหลือแม้กระทั่งหนึ่งสตางค์ มีบางคนในบรรดาลูกที่อธิบายสิ่งนี้ได้อย่างดีมากและผู้ที่จะจดจำพ่อ ดังนั้นลูกแต่ละคนต้องถามตนเองว่า ซาร์ทของลูกเป็นเช่นไร พ่อบอกลูกๆทุกคนว่าการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเป็นสิ่งหลัก ด้วยการจดจำระลึกถึงที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป แม้ว่าจะไม่มีใครเตือนลูก, ลูกก็ยังสามารถอยู่ในการจดจำพ่อได้ แม้ว่าลูกอยู่ตามลำพังในต่างประเทศ, ลูกก็ยังสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ด้วยอย่างเช่น หากลูกเป็นคู่ที่แต่งงานแล้ว และภรรยาของลูกอยู่ที่อื่น ลูกก็สามารถเขียนและบอกเธอว่า เพียงแค่จดจำสิ่งเดียว จดจำพ่อและบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของเธอจะถูกเผาไป การทำลายล้างนั้นกำลังอยู่เบื้องหน้า พ่อเฝ้าแต่อธิบายในวิธีที่ดีมากมายอยู่เรื่อยๆ แต่ไม่ว่าลูกจะทำเช่นนั้นหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับลูกเอง ลูกๆ เข้าใจว่าคำแนะนำที่พ่อให้มันดีมาก หน้าตาของเราคือการให้ศาสน์แก่ทุกคน, เพื่อนฝูง ญาติมิตรของเรา ฯลฯ และใครก็ตามที่เราพบเจอ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นเพื่อนของลูกหรือเป็นใครก็ตาม ลูกควรใส่ใจที่จะทำงานรับใช้ ลูกมีรูปภาพต่างๆ พร้อมกับเข็มกลัดด้วย สิ่งเหล่านี้ดีมาก เข็มนี้สามารถทำให้ใครก็ตามกลายเป็นลักษณะหรือนารายณ์ ลูกต้องอธิบายภาพตรีมูรติอย่างดีมาก ผู้เดียวที่อยู่เหนือบราห์มา, วิษณุและชางกาคือชีวา ผู้คนเหล่านั้นทำภาพลักษณะของตรีมูรติ พวกเขาไม่แสดงภาพลักษณะของชีวาอยู่เหนือทั้งสาม เนื่องจากพวกเขาไม่รู้จักชีวาเรือของบาร์ตจึงจมลง เวลานี้ด้วยการจดจำชีพบาบาเท่านั้นที่เรือของบาร์ตสามารถข้ามฟากไปได้ พวกเขาร้องเรียกหา: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมาและชำระเราที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์เถิด!” แต่พวกเขาก็ยังพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน! ความผิดพลาดนี้มีค่าแค่เศษสตางค์ พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายวิธีการที่จะให้คำบรรยายแก่ลูก พ่อยังคงให้คำแนะนำกับลูกเกี่ยวกับวิธีทำงานรับใช้และเปิดพิพิธภัณฑสถาน และแล้วผู้คนมากมายจะมา ละครสัตว์ไปยังเมืองใหญ่ๆ หลายเมือง พวกเขามีอุปกรณ์มากมาย ผู้คนจากหลายหมู่บ้านไปดูพวกเขา เหตุนี้เองพ่อพูดว่า สร้างพิพิธภัณฑสถานที่สวยงามมากเช่นนั้นที่ผู้คนมาดูแล้วจะมีความสุขเมื่อพวกเขาเห็นและบอกคนอื่นเกี่ยวกับสิ่งนี้ ได้มีการอธิบายไว้แล้วด้วยเช่นกันว่าไม่ว่างานรับใช้ใดก็ตามที่เกิดขึ้นมันเกิดขึ้นเช่นเดียวกับที่เกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้ อย่างไรก็ตาม ลูกต้องมีความใส่ใจอย่างมากในการกลับมาสโตประธาน เป็นในสิ่งนี้ที่ลูกบางคนกลับมาไม่ระมัดระวังและทำความผิดมายังสร้างอุปสรรคอย่างมากในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงนี้ด้วยเช่นกัน ถามหัวใจของลูกว่า ฉันมีความสนใจมากขนาดนั้นหรือไม่? ฉันทำความเพียรพยายามหรือไม่? ความรู้เป็นเรื่องทั่วไป ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายวงจรของ 84 ชาติเกิดได้ การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงคือสิ่งหลัก ในเวลาสุดท้ายไม่มีใครนอกจากพ่อผู้เดียวที่ควรได้รับการจดจำ พ่อเฝ้าแต่ให้คำแนะนำและแนวทางปฏิบัติแก่ลูกอย่างสมบูรณ์ ประเด็นหลักคือการจดจำบาบา ลูกสามารถอธิบายแก่ใครก็ตาม ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นใคร ลูกสามารถอธิบายเข็มแก่พวกเขา ไม่มีใครอื่นมีเหรียญตราที่มีนัยสำคัญเช่นนี้ ผู้ที่อยู่ในกองทัพได้รับเหรียญตราเมื่อพวกเขาทำสิ่งที่ดีบางอย่าง ใครก็ตามที่เห็นเหรียญตราของไรซาฮับ ก็จะเห็นว่าเขาได้รับสมญาจากอุปราช ก่อนหน้านั้นเคยเป็นอุปราช แต่ในเวลาหนึ่งพวกเขาไม่มีอำนาจใดๆ เวลานี้มีการทะเลาะเบาะแว้งมากมาย มนุษย์เพิ่มมากขึ้นและดังนั้นจึงต้องการที่ดินสำหรับพวกเขาในเมือง เวลานี้พ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์ หลายคนจะถูกทำลายและจำนวนน้อยนิดมากที่จะหลงเหลืออยู่ จะมีที่ดินมากมายที่นั่นและทุกสิ่งที่นี่ใหม่ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างดีมากเพื่อที่จะไปสู่โลกใหม่ มนุษย์ทุกคนทำความเพียรพยายามเพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมาก เป็นที่เข้าใจได้ว่าหากใครบางคนไม่เพียรพยายามอย่างเต็มที่ เขาจะสอบตก ตัวเขาเองก็เข้าใจว่าเขาจะ

สอบตกและดังนั้นเขาจึงหยุดการศึกษาเล่าเรียนและหางานทำ ทุกวันนี้พวกเขามีกฎหมายการทำงานที่แข็งแกร่งมากมาย มนุษย์ไม่มีความสุขอย่างมาก ในเวลานี้บาบาได้ชี้หนทางให้แก่ลูกที่จะไม่มีร่องรอยของความทุกข์เป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด พ่อพูดว่า เพียงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงมากเท่าที่ลูกสามารถทำได้ เวลากลางคืนนั้นดีมาก แนนอน จดจำบาบาขณะนอนลง อย่างไรก็ตามบางคนก็หลับไป คนแก่ไม่สามารถนั่งนานๆได้ ดังนั้นเขาจะนอนอย่างแนนอน ว่า เขาจะเฝ้าแต่จดจำพ่อขณะนอนลง เขาจะได้รับความสุขอย่างมากมายู่ภายใน เพราะมีรายได้อีกมากในสิ่งนี้ ลูกคิดว่ายังคงมีเวลาเหลืออยู่ แต่ไม่รู้ว่าความตายจะมาเมื่อใด ดังนั้นพ่ออธิบายว่า สิ่งหลักคือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เป็นเรื่องยากที่จะมีสิ่งนี้ขณะที่อยู่ข้างนอกในเมือง เมื่อลูกมาที่นี้ลูกมีโอกาสดีมาก ไม่มีสิ่งใดที่ต้องกังวลที่นี้ เหตุนี้เองลูกต้องเฝ้าแต่เพิ่มชาร์ทของลูกที่นี้ บุคลิกภาพของลูกก็จะได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องด้วยสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามมายาก็มีพลังมาก ผู้ที่อาศัยอยู่ในบ้านนี้ไม่ได้ให้คุณค่ากับสิ่งนี้มากเท่ากับผู้ที่อาศัยอยู่ภายนอก อย่างไรก็ตาม ในขณะที่ผลลัพธ์ของโกป(บราเธอร์ทั้งหลายที่หลุดหายไปในความรักของพระเจ้า)ยังคงดี ลูกสาวบางคนเขียนว่า พวกเขา ก่อความรบกวนอย่างมากที่จะให้แต่งงาน เราจะสามารถทำอะไรได้? ลูกสาวที่เข้มแข็งและรู้คิดจะไม่เขียนเช่นนั้น ถ้าใครเขียนมา เช่นนี้ บาบาเข้าใจว่าเธอเป็นเหมือนแพะหรือแกะ มันอยู่ในมือของลูกเองที่จะปกป้องชีวิตของลูก มีความทุกข์ประเภทต่างๆ มากมายในโลกนี้ เวลานี้บาบาได้อธิบายแก่ลูกในวิธีที่ง่ายมาก ลูกๆ มีโชคอย่างยิ่ง เพราะลูกได้กลายเป็นลูกๆของผู้ เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย พ่อทำให้ลูกสูงส่งอย่างมาก แต่ลูกก็ยังประณามพ่อ นั่นก็เป็นการประณามที่ผิดๆ เช่นกัน ลูกกลับมา ตโมประธานอย่างมาก อย่าได้ถามเลย! เราจะสามารถทนได้อีกนานเท่าไร? ผู้คนก็ข่มขู่ซึ่งกันและกันและพูดว่า หากคุณ สร้างความทุกข์มากกว่านี้, ฉันจะตัดขาดกับคุณ พ่อที่นั่งและอธิบายสิ่งนี้ มีเพียงเรื่องราวที่เขียนไว้ในคัมภีร์ บาบาแสดง ให้ลูกเห็นวิธีที่ง่ายตายมาก มีการจดจำระลึกถึงในขณะที่ทำการกระทำ มีประโยชน์มากมายในสิ่งนี้ มาที่นี้แต่เข้าประตูและนั่ง ในการจดจำระลึกถึง ลูกจะสัมผัสกับความสุขอย่างมาก อย่างไรก็ตามลูกไม่มีความสนใจมากนักในการทำสิ่งนี้ ครูสามารถ เข้าใจได้จากพฤติกรรมของนักเรียนของเขาว่าคนไหนจะสอบตก พ่อเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกคนใดจะสอบตกและสิ่งนั้น เกิดขึ้นวงจรแล้ววงจรเล่าเช่นกัน แม้ว่าพวกเขาจะฉลาดมากในการให้คำบรรยายและสามารถอธิบายได้ทั้งงานนิทรรศการ, พวกเขาก็ไม่มีการจดจำระลึกถึง พวกเขาสอบตกในสิ่งนี้ สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงความไม่นับถือเป็นอย่างมาก ในความเป็นจริงพวกเขาไม่นับถือตนเอง ไม่สามารถที่จะไม่นับถือชีพบาบาได้ ไม่มีลูกคนใดที่สามารถพูดว่าลูกไม่มีเวลาสำหรับการ จดจำระลึกถึง บาบาจะไม่เชื่อลูก ลูกสามารถจดจำระลึกถึงได้ในขณะที่อาบน้ำ จดจำพ่อในเวลารับประทานอาหาร ลูก สามารถหารายได้อีกมากมายในสิ่งนี้ ลูกบางคนมีชื่อเสียงในการให้การบรรยายเท่านั้น แต่พวกเขาไม่มีโยคะ ความหลง ทะนงตนนั้นทำให้พวกเขาสอบตกด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะรับพลังจากพ่อผู้ทรงพลังอำนาจ จงเพิ่มชาร์ทของการจดจำระลึกถึงของลูก สร้างวิธีต่างๆ ที่จะมีการจดจำระลึก ถึง นั่งในสันโดษและสะสมรายได้พิเศษสำหรับตนเอง
2. ให้ความใส่ใจเกี่ยวกับการกลับมาสโตประธาน อย่าได้กลับมาไม่ระมัดระวังและทำความผิด อย่าได้กลับมาด้วยความหยิ่ง ยโส มีความใส่ใจในการทำงานรับใช้ พร้อมกับสิ่งนั้นจงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นแสงและเบาสบาย และอยู่อย่างน่ารักและละวางเช่นดอกบัวด้วยการยกทุกสิ่งให้กับพ่อ การเป็นของพ่อหมายถึงการยกภาระของลูกทั้งหมดให้กับพ่อ การเป็นแสงและเบาสบายหมายถึงการยกทุก สิ่งให้กับพ่อ “แม้กระทั่งร่างกายนี้ก็ไม่ใช่ของฉัน” เมื่อแม้กระทั่งร่างกายนี้ไม่ได้เป็นของลูก, แล้วยังมีอะไร อื่นอีกเล่า? ลูกทั้งหมดได้สัญญาไว้ว่า ร่างกายนี้เป็นของท่าน จิตใจนี้เป็นของท่าน และทรัพย์สินสมบัติทั้งหมด นี้เป็นของท่าน เมื่อทุกสิ่งเป็นของพ่อ แล้วจะมีภาระได้อย่างไร? ดังนั้น เก็บรักษาตัวอย่างของดอกบัวไว้ใน สำนึกกูรูของลูก และอยู่อย่างรักและละวางอย่างสม่ำเสมอ และลูกจะกลายเป็นแสงและเบาสบาย

คติพจน์: พันดาวาสที่แท้จริงคือผู้ที่จบสิ้นการวางอำนาจเหนือผู้อื่นและผู้ที่จะลายสำนึกของร่างกายของพวกเขาออกไปด้วยความผ่องแผ้วทางจิตวิญญาณ

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือประชากรที่มีชีวิต ลูกต้องให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคนและแสดงให้เห็นพวกเขาได้ เห็นหนทางกลับบ้านของพวกเขา

คำถาม: เมื่อลูกก้าวหน้า, คำแนะนำใดที่ดวงวิญญาณมากมายจะได้รับและในทางใด?

คำตอบ: เมื่อลูกก้าวหน้า, ผู้คนมากมายจะได้รับคำแนะนำว่า ไปที่บราห์มา कुमार และกุมารี และพวกเขาจะให้ความรู้แก่คุณที่คุณจะกลายเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ พวกเขาจะได้รับสัญญาณนี้จากการมีนิมิตของบราห์มา โดยทั่วไปแล้วพวกเขามีนิมิตของบราห์มาหรือศรีกฤษณะ เช่นที่บทบาทของนิมิตเกิดขึ้นในตอนเริ่มต้น ดังนั้น บทบาทนั้นจะเกิดขึ้นในตอนสุดท้ายด้วยเช่นกัน

โอม ซานติ พ่อทางจิตถามลูกๆ ท่านไม่สามารถถามทุกคนได้ ท่านถามลูกสาวชื่อนลินี: ลูกกำลังทำอะไรอยู่ที่นี้? ลูกกำลังนั่งที่นี้ในการจดจำระลึกถึงใคร? พ่อใช้ไหม? ลูกกำลังนั่งในการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นหรือลูกกำลังจดจำสิ่งอื่นใดด้วยเช่นกัน? บาบของลูกจะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกกำลังจดจำสิ่งอื่นอีกหรือไม่? นี่คือการของสติปัญญา เราดวงวิญญาณต้องไปยังบ้านของเราและดังนั้นเราต้องจดจำบ้าน อัจชะ, ลูกต้องทำอะไรอีก? ลูกจะไปบ้านและเพียงแต่นั่งที่นั่นเท่านั้นหรือ? พวกเขาได้แสดงให้เห็นวิษณุที่มีกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เวลานี้พ่อได้อธิบายแก่ลูกถึงความหมายของสิ่งนั้นแล้ว ตนเองนั่นคือดวงวิญญาณได้นิมิตของวงจรของ 84 ชาติเกิดของเขา ดังนั้นก็ต้องวงจรนั้นด้วยเช่นกัน ลูกรู้ว่าเราไดวนไปในวงจรของ 84 ชาติเกิดและกลับบ้าน และแล้วจากที่นั่นเราก็จะเข้ามาสู่ยุคทองเพื่อเล่นบทบาทของเรา และจากนั้นเราก็จะวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด วิษณุไม่ได้มีกงจักร เขาเป็นเทพของยุคทอง เรียกสิ่งนั้นว่าดินแดนของวิษณุหรือดินแดนของลักษมีและนารายณ์หรือเรียกว่าสวรรค์ เคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในสวรรค์ หากลูกเรียกสิ่งนั้นว่าอาณาจักรของราเดและกฤษณะ ลูกกำลังทำความผิด ไม่มีอาณาจักรของราเดและกฤษณะเพราะทั้งสองคือเจ้าหญิงและเจ้าชายจากอาณาจักรที่แยกจากกัน พวกเขากลายเป็นนายของอาณาจักรหลังจากการแต่งงานของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงได้แสดงวิษณุพร้อมกับกงจักร แต่ในความเป็นจริงนั่นคือวงจรของลูก ดังนั้นเมื่อลูกนั่งที่นี้ ลูกต้องไม่เพียงแต่นั่งในความเงียบ ลูกต้องจดจำมรดกของลูกด้วยเช่นกัน และเหตุนี้เองจึงมีวงจรมี พ่อพูดว่า ลูกคือประชากร ลูกคือประชากรที่เดินได้และพูดได้ ลูกมีดินแดนแห่งความสงบในตาข้างหนึ่งและดินแดนแห่งความสุขในตาอีกข้างหนึ่ง ลูกต้องจดจำทั้งสอง บาบของลูกถูกตัดออกไปด้วยการจดจำระลึกถึง ด้วยการจดจำบ้านของลูก, ลูกก็จะไปบ้าน และแล้วลูกต้องจดจำวงจรเช่นกัน เพียงลูกเท่านั้นที่มีความรู้ของทั้งวงจรมี ลูกได้เคยวนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด และในเวลานี้คือชาติเกิดสุดท้ายในดินแดนแห่งความตาย โลกใหม่เรียกว่าดินแดนแห่งความเป็นอมตะ “อมตะ” หมายความว่าลูกมีชีวิตอยู่เสมอ ลูกไม่มีวันตาย ที่นี้ผู้คนตายในทันทีในขณะที่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่งเพราะมีโรคภัยไข้เจ็บ ที่นั้นไม่มีความกลัวตายเพราะนั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะ แม้แต่เมื่อลูกแก่ลง ลูกก็มีความรู้ว่าจะไปและเข้าไปในปราสาทราชวังของครรรค์ เวลานี้ลูกเข้าไปในกรงขังของครรรค์ ที่นั้นครรรค์เหมือนกับปราสาทราชวัง ที่นั้นไม่มีการทำบาปใดที่ใครก็ตามจะต้องถูกลงโทษ ที่นี้ผู้คนทำบาปซึ่งเป็นเหตุให้พวกเขาสัมผัสกับการถูกลงโทษ และแล้วเมื่อพวกเขาออกมาจากครรรค์ พวกเขาจะเริ่มที่จะทำบาปอีกครั้ง นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป ที่นี้ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความทุกข์ ชื่อ “ความทุกข์” นั้นไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ดังนั้นเก็บดินแดนแห่งความสงบไว้ในตาข้างหนึ่งและดินแดนแห่งความสุขไว้ในตาอีกข้างหนึ่ง แม้ว่าลูกจะเคยทำบาปบาปและสวดมนต์รามายาแล้วชาติแล้ว ลูกก็ไม่ได้มีความรู้ที่นั่น นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา ที่นั้นไม่มีการแสดงวิธีการที่จะกลับมาสโตประธานให้แก่ลูก ไม่มีใครรู้สิ่งนี้ พวกเขาเพียงแค่ได้ยินว่าพระเจ้ากฤษณะพูดว่า ให้ละทิ้งทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูก... เหล่านี้เป็นคำพูดจากกิตะซึ่งพวกเขาอ่านและถ่ายทอดให้แก่ทุกคน ลูกไม่ได้ถูกขอให้เป็นอย่างนั้น พวกเขาเพียงแค่อ่านสิ่งนั้นโดยบอกว่านี่คือสิ่งที่พระเจ้าพูดก่อนที่จะท่านจะจากไป, เมื่อท่านมาเพื่อชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เป็นเพียงที่พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะไว้ในกิตะแทนที่จะเป็นชื่อของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ศรีกฤษณะคือสารถิ เขาต้องการพาหนะหรือไม่? เขาเองนั่นคือผู้มีร่างกาย ใครได้ให้ชื่อเขาว่าศรีกฤษณะ? ในวันที่หกหลังจากที่ทารกได้ถือกำเนิด, พวกเขาที่มีพิธีตั้งชื่อ พ่อมีชื่อว่าชิวาเท่านั้น ลูกๆ ดวงวิญญาณเข้ามาสู่การเกิดและการกลับมาเกิดใหม่และดังนั้นชื่อของร่างกายจึงเปลี่ยนไป ชีพบาปไม่ได้เข้ามาสู่การเกิดและการตาย ท่านคือชิวาเสมอ เมื่อผู้คนใส่เลขศุนย์พวกเขาก็พูดว่า “ชิวา” ดวงวิญญาณเป็นจุดที่ละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง เมื่อใครบางคนมีนิมิตของดวงวิญญาณ, เขาก็ไม่สามารถที่จะเข้าใจสิ่งนั้นได้ จากการได้นิมิตของเทพเจ้า พวกเขาจะอยู่อย่างมิด

ความสุข อ้าว, ถ้าเช่นนั้นจะเป็นอย่างไร? ไม่มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลใดๆ, ไม่มีความหมายเลย พวกเขาเพียงแค่แสดงความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้า, ได้นิมิตและด้วยเหตุนี้จึงมีความสุขกับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของการที่พวกเขาได้รับการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิต ทั้งหมดนี้คือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ที่นี่คือหนทางของความรู้ ที่นี่ผู้คนโดยทั่วไปมีนิมิตของบราห์มาแล้วก็มีนิมิตของศรีกฤษณะ พวกเขาได้รับการบอก (ในนิมิตของพวกเขา) ว่า: ให้ไปหาบราห์มานี้และคุณจะไปยังดินแดนของกฤษณะหรือไปยังดินแดนสุขาวดี พวกเขาสามารถมีนิมิตของลักษมีและนารายณ์เช่นกัน ไม่ใช่เพียงเพราะว่าพวกเขาได้รับนิมิต, พวกเขาอยู่ในการหลุดพ้น พวกเขาเพียงแค่ได้รับสัญญา: ให้ไปที่นั่น เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปผู้คนมากมายจะมีนิมิตและพวกเขาก็จะได้รับคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติ รูปภาพของตรีมูรติของลูกและชื่อบราห์มากุมารได้ถูกตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์เช่นกัน ดังนั้นพวกเขาจะมีนิมิตของบราห์มา ด้วยการไปหาผู้เหล่านั้นพวกเขาก็จะได้รับความรู้ถึงวิธีที่จะกลายเป็นเจ้าของที่ดินแดนสวรรค์ เช่นที่อรชุนได้นิมิตของวิษณุและนิมิตของการทำลายล้าง พ่อบอกลูกว่าลูกต้องกลายเป็นเช่นดอกบัวอย่างไร แต่ลูกไม่ได้คงอยู่เช่นนั้นอย่างสม่ำเสมอและเหตุนี้เองเครื่องประดับจึงให้ไว้แก่วิชณุ เหตุใดเหล่าเทพจึงจำเป็นต้องมีหอยสังข์ล่ะ? การพูดความรู้ด้วยปากของลูกนั้นเรียกได้ว่าเป็นการเป่าหอยสังข์ พ่ออธิบายนัยสำคัญของดอกบัวแก่ลูกด้วยเช่นกัน ลูกๆบราห์มินต้องกลายเป็นเช่นดอกบัวในเวลา นี้ คทาเป็นไปสำหรับการเอาชนะมายา,กิเลสทั้งห้า พ่อแสดงวิธีการแก่ลูก: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ทำตามศรัทธาและจดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครนอกจากพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า ลูกทั้งหมดเรียกหาพ่อให้มาและปลดปล่อยลูกทั้งหมดจากร่างกายของลูกและเพื่อพาลูกไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ดังนั้นพ่อจึงมาและทำให้ดวงวิญญาณทั้งหมดบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์เพราะดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถกลับบ้านหรือไปสวรรค์ได้ พ่อพูดว่าหากลูกต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์,จงจดจำพ่อ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไป พ่อรับประกันสิ่งนี้ ผู้คนร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! ชำระเราให้บริสุทธิ์และพาเราไปสู่โลกใหม่ด้วยเถิด แล้วพวกเขาจะไปอย่างไร? พ่อบอกบางสิ่งแก่ลูกอย่างตรงไปตรงมา นี่คือการที่ง่ายตายและเรื่องราวที่ง่ายตายของพ่อ พ่อพูดว่า ในขณะที่กำลังทำงานของลูก, จงจดจำพ่อ! ลูกอาจจะทำงานของลูก ฯลฯ และเตรียมอาหาร แต่ทำสิ่งนั้นในขณะที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงและอาหารนั้นจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงมีการจดจำกันว่าแม้แต่เหล่าเทพก็มีความปรารถนาต่อบราห์มาไบเจน แม้แต่ลูกสาวเหล่านั้นก็ไปพร้อมกับไบคไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและการพบปะก็เกิดขึ้นที่นั่น ชุมชนของเทพและบราห์มินเกิดขึ้นที่นั่นพวกเขามาเพื่อรับอาหาร ก่อนที่นักบวชพราหมณ์จะรับประทานอาหาร,พวกเขาจะท่องสวดมนตรา บราห์มาไบเจนได้รับการยกย่องอย่างมาก ชันยาสชีจดจำธาตุบราห์มเท่านั้น ศาสนาของพวกเขาแยกออกไป คนเหล่านั้นเป็นชันยาสชีที่มีชีวิตจำกัด พวกเขาพูดว่าพวกเขาละทิ้งบ้าน, ครอบครัว, ทรัพย์สินสมบัติ ฯลฯ ที่พวกเขาได้ละทิ้งไปแล้ว, เวลานี้พวกเขาผลักดันตนเองให้เข้ามาอยู่ในเมือง ของลูกคือการสละละทิ้งที่ไม่มีชีวิตจำกัด ลูกแม้กระทั่งลืมโลกเก่านี้ แล้วจากนั้นลูกต้องไปสู่โลกใหม่ ในขณะที่มีชีวิตอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกต้องไปสู่ดินแดนแห่งความสุขผ่านดินแดนแห่งความสงบ ลูกต้องจดจำดินแดนแห่งความสงบเช่นกัน ลูกจดจำพ่อและดินแดนแห่งความสงบและความสุข นี่คือการเกิดสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเรา ในเวลานี้ 84 ชาติเกิดของเราได้จบสิ้นลงแล้ว จากสุริยวงศ์เรากลายเป็นจันทราวศ์และหลังจากนั้นเรากลายเป็นพ่อค้าและศูทร แล้วต่อมาผู้คนเหล่านั้นก็พูดว่าดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด และดวงวิญญาณนั้นไม่ถูกกระทบจากสิ่งใดเพราะดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พ่อพูดว่า ความหมายของพวกเขาผิด พ่อหนึ่งทีและอธิบายความหมายของคำว่า“ฮัมโซ”แก่ลูก ฉัน,ดวงวิญญาณคือลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ก่อนอื่นใดฉันเคยเป็นเทพ, เป็นชาวสวรรค์ และแล้วฉันก็กลายเป็นนักรบของจันทราวศ์ หลังจาก 2500 ปีจบสิ้นลง เราก็กลายพ่อค้าและศูทร,ผู้ที่มีกิเลส เวลานี้เรากลายเป็นบราห์มิน,เป็นจก เรากำลังนั่งที่นี่และราวกับว่าเรากำลังทำการดีลังกาของ 84 ชาติเกิด เรามีความรู้ของการดีลังกานี้ ก่อนหน้านั้นเมื่อผู้คนไปในการจาริกแสวงบุญ พวกเขาจะทำเครื่องหมายระหว่างทางในขณะที่พวกเขาดีลังกา การจาริกแสวงบุญที่แท้จริงของลูกคือการไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกคือผู้จาริกทางจิตที่ได้ให้คำแนะนำนี้แก่ทุกคนว่า จงจดจำพ่อและคุณจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาทั้งหมดทำความเพียรพยายามเพื่อจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบแต่ไม่มีใครสามารถไปที่นั่นได้ ทุกคนทั้งหมดนั้นจะไปที่นี่พร้อมกัน พ่ออธิบายแล้วว่ามีจำนวนเพียงน้อยนิดในยุคทองและแล้วการเติบโตก็เกิดขึ้น ลูกคือผู้วางกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง, เหล่าเทพไม่ได้เป็นเช่นนั้น อย่างไรก็ตามในเวลานี้ลูกมีสงครามกับมายา ในสงครามนั้นด้วยเช่นกันพวกเขาไปและลี้ภัยอยู่กับฝ่ายที่พวกเขาคิดว่ามีพลัง ขณะนี้ลูกกำลังลี้ภัยอยู่กับผู้ใดในเวลานี้? ทั้งสามและภรรยาพูดว่า ฉันลี้ภัยอยู่กับท่านของฉันคือชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นและไม่มีใครอื่น พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมดคือหนึ่งเดียว ลูกคือลูกๆของผู้เดียวนั้น ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาไม่ใช่ผู้เดียวนั้น ในกรณีนั้นก็จะมีพระเจ้าอยู่มากมาย! ใครก็ตามที่ไม่พอใจกับบ้านและครอบครัวของเขาจะกลายเป็นพระเจ้าหรือ! มหาเศรษฐีที่มั่งคั่งมากมายไปและกลายเป็นสาวกของพวกเขา แล้วพวกเขาก็เฉลิมฉลองด้วย

อาหารที่ไม่บริสุทธิ์ พวกเขาคือมนุษย์ที่ดโมประธาน ชาวอินดูไม่รู้จักแม้กระทั่งศาสนาของตนเอง พ่ออธิบายว่า ในความเป็นจริงลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป แต่เวลานี้ลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และดังนั้นลูกจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพได้ เวลานี้ศาสนานั้นได้หายไป ผู้คนมีกิเลสอย่างมากและพวกเขาก็มีดวงตาที่เป็นอาชญากร รัฐมนตรีผู้ที่มาหาบาก็พูดว่า สายตาของฉันทกลายเป็นอาชญากร เวลานี้พ่ออธิบายว่า ลูกๆ จงกลายเป็นผู้ที่มีดวงตาที่มีอารยธรรม นานเท่าที่ลูกมีดวงตาที่เป็นอาชญากร, ลูกก็ไม่บริสุทธิ์ ให้พิจารณาว่าตนเองเป็นพี่น้องชายและสายตาที่เป็นอาชญากรก็จะจบสิ้นลง เราดวงวิญญาณคือพี่น้องชายและกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราจากพ่อผู้เดียว บัลลังก์ของดวงวิญญาณคือหน้าผากนี้ สิ่งนี้เรียกว่าบัลลังก์อมตะ ดวงวิญญาณที่เป็นอมตะกำลังนั่งอยู่บนบัลลังก์นี้ ร่างกายนี้คือหุ่นกระบอกดินเหนียว บทบาททั้งหมดถูกบันทึกอยู่ในแต่ละดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า พ่อมาหลังจาก 5000 ปีเพื่อให้มรดกแก่ลูกๆ ลูกรู้ว่าลูกมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของพลาณามัยที่ดี, ความมั่งคั่งและความสุขของลูก ในยุคทองลูกได้รับความมั่งคั่งอย่างมากมาย ลูกกลายเป็นเทพถึง 21 ชั่วโมงคน ไม่มีใครในบรรดาพวกเขาจะตายจนกว่าพวกเขาจะถึงวัยชรา ที่นี้ผู้คนตายอย่างกะทันหันในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง บางครั้งพวกเขาตายในขณะที่อยู่ในครรภ์ ที่นั้นไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ ดินแดนนั้นเรียกว่าดินแดนแห่งความสุข, อาณาจักรของราม ในขณะที่ดินแดนนี้คือดินแดนแห่งความทุกข์, อาณาจักรของราวัน ราวันไม่ได้มีชีวิตอยู่ในยุคทอง ดังนั้นลูกจะเก็บวงจรของ 84 ชาติเกิดนี้ไว้ในสติปัญญาของลูกและอยู่อย่างมีความสุขมาก ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นนายของโลกลใหม่ นั่นคือนายของยุคทอง มีการพูดไว้ในกิตะว่า พระเจ้าพูดโอ ลูกๆ จงละทิ้งร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พระเจ้าผู้เดียวนั้นคือเพื่อนที่แท้จริงของลูก การละเล่นทั้งหมดของอัลล่าห์-อวัลดิน (ศาสนาแรก) และอะดัม-โต (ลูกปิดในปากของลูก) เป็นของเวลานี้ เวลานี้ผู้คนเพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อให้มีเด็กเกิดน้อยลง พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้ลดจำนวนประชากรนี้ไปอย่างมาก ในยุคทองทั้งโลกมีประชากรเพียง 900,000 ไม่ได้มีผู้คนมากมายหลายล้านที่นั่น ทั้งหมดจะไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น, ดินแดนแห่งความสงบ นี่คือการมหัศจรรย์ ท่านได้วางรากฐานของศาสนาเทพเดียวและทำลายศาสนาอื่นๆทั้งหมด ลูกต้องทำให้วงจรของ 84 ชาติเกิดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างมาก นี่คือการจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ไม่ใช่จักรสำหรับการตัดคอของผู้ใด ในคัมภีร์พวกเขากล่าวถึงสิ่งที่รุนแรงเกี่ยวกับภกษณะ พวกเขาพูดว่าภกษณะฆ่าทุกคนด้วยวงจรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ดังนั้นนั่นเป็นการประณามด้วยเช่นกัน พวกเขาทำให้ภกษณะรุนแรงอย่างมาก! ลูกกลายเป็นผู้ที่ไม่มี ความรุนแรงทั้งสองทาง การใช้ดาบของตัณหาราคะก็เป็นความรุนแรงเช่นกัน เหล่าเทพกล่าวได้ว่าบริสุทธิ์ เมื่อลูกสามารถกลายเป็นนายของโลกลด้วยพลังโยคะ, ทำไมเด็กๆไม่สามารถเกิดมาด้วยพลังโยคะเล่า? พวกเขาจะมีนิมิตว่าพวกเขากำลังจะมีลูก บาบบาเข้าใจว่าท่านนั้นจะละร่างเก่านั้นแล้วจะมีช่องท้องในปาก ลูกเข้าใจด้วยเช่นกันว่าเมื่อลูกๆถือกำเนิดในดินแดนแห่งความอมตะ ลูกจะมีช่องท้องในปากของลูก ปวงประชาที่ยากจนก็เป็นที่ต้องการเช่นกัน ไม่มีเรื่องของความทุกข์ประเภทใดที่นั่น ปวงประชาไม่ได้มีความมั่งคั่งหรือความเจริญรุ่งเรืองมากนัก แต่พวกเขาก็มีความสุขและมีช่วงชีวิตที่ยืนยาว ราชา, ราชินี, ปวงประชาที่มั่งคั่งเป็นที่ต้องการทั้งหมด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. พร้อมกับการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ จงจดจำวงจรของ 84 ชาติเกิดเพื่อที่จะอยู่ในความสุข ดวงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและทำให้พระเจ้าเป็นเพื่อนที่แท้จริงของลูก
2. เพื่อที่จะไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง, เปลี่ยนดวงตาที่เป็นอาชญากรของลูกและทำให้มีอารยธรรม ฝึกฝนว่าเราดวงวิญญาณเป็นพี่น้องชาย

พร: ขอให้ลูกเก็บรักษาพ่อผู้ทรงพลังอำนาจให้รวมรูปกับลูกและกลายเป็นตัวของความสำเร็จ ลูกๆ ที่รวมรูปกับพ่อผู้ทรงพลังอำนาจมีสิทธิ์ในทุกพลัง ที่ใดมีทุกพลัง เป็นไปไม่ได้ที่จะไม่ประสบความสำเร็จ หากลูกไม่อยู่อย่างรวมรูปกับพ่ออย่างสม่ำเสมอแล้วความสำเร็จก็น้อยลงด้วยเช่นกัน เมื่อลูกทำให้มิตรร่วมทางที่ไม่สูญสลายที่เติมเต็มความรับผิดชอบของความเป็นมิตรรวมรูปกับลูกอย่างสม่ำเสมอแล้วความสำเร็จก็เป็นสิทธิ์โดยกำเนิดของลูก เพราะความสำเร็จจะอยู่ข้างหน้าและข้างหลังของผู้ที่เป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจ

อยู่เสมอ
คติพจน์: ไชยนาฟที่แท้จริงคือผู้ที่ไม่ได้สัมผัสแม้กระทั่งความสกปรกของกิเลส

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกเคยเล่นบทบาทรอบด้านมาตลอดทั้งวงจร เวลานี้บทบาทของลูกได้จบลงแล้วและลูกต้องกลับบ้าน
- คำถาม:** ด้วยคำพูดใดที่ลูกๆ สรรเสริญโชคของลูก?
- คำตอบ:** เราคือบราห์มิน, จุก พระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนทั้งนี้และสอนเรา ในทางโลกมนุษย์สอนมนุษย์ในขณะที่ที่นี้พระเจ้าสอนเราด้วยตัวท่านเอง และดังนั้นเราจึงมีโชคอย่างมาก
- คำถาม:** ใครมีตำแหน่งสูงสุดในละครนี้?
- คำตอบ:** พ่อที่ไม่มีตัวตน ท่านคือพ่อของลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมด ดวงวิญญาณทั้งหมดถูกผูกไว้ด้วยเส้นด้ายของละคร ตำแหน่งของพ่อคือตำแหน่งที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด

โอมซานติ พ่อทางจิตถามลูกๆ ทางจิตว่า ลูกที่สุดแสนหวาน ลูกจดจำบ้านดินแดนแห่งความสงบของลูกหรือไม่? ลูกไม่ได้ลืมบ้านใช้ไหม? วงจรของ 84 ชาติเกิดได้จบลงแล้วในเวลานี้ ลูกเข้าใจแล้วว่าวงจรจบลงอย่างไร ไม่มีใครอื่นตั้งแต่ยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กจะถามเช่นนี้ได้ เพียงพ่อเท่านั้นที่ถามลูกที่สุดแสนหวานผู้เป็นที่รักว่า เวลานี้ลูกต้องการกลับบ้านหรือไม่? ลูกต้องกลับบ้านแล้วก็ไปสู่ดินแดนแห่งความสุข นี่ไม่ใช่ดินแดนแห่งความสุข นี่คือโลกเก่า, ดินแดนแห่งความทุกข์ ในขณะที่นั่นคือดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข เวลานี้ลูกต้องได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์นี้ และกลับไปยังดินแดนแห่งการหลุดพ้น รวากับว่าดินแดนแห่งการหลุดพ้น, นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ อยู่แค่เบื้องหน้าลูก นั่นคือบ้านของลูก แล้วจากนั้นลูกก็จะไปสู่โลกใหม่ที่มีเพียงความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุขเท่านั้น ลูกเข้าใจสิ่งนี้ นี่คือสิ่งที่ผู้คนร้องเพลง ผู้คนเรียกหาพ่อ โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! พาเราไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ด้วยเถิด! มีความทุกข์อย่างมากที่นี่! พาเราไปสู่ความสุข! ลูกจดจำสิ่งนี้หรือไม่? ผู้คนจดจำสวรรค์ เมื่อใครบางคนออกจากร่างของเขา พวกเขาก็พูดว่าเขาได้จากไปสู่สวรรค์แล้ว “จากไปดินแดนแห่งสวรรค์” ใครจากไป? ดวงวิญญาณ ร่างกายไม่ได้ไปที่ใด เป็นดวงวิญญาณที่ไป เวลานี้เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้จักดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครอื่นที่รู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ลูกๆ มีความรู้ในสติปัญญาของลูก ดินแดนแห่งความสงบคืออะไรและดินแดนแห่งความสุขคืออะไร ลูกเคยอยู่ในดินแดนแห่งสุขและเวลานี้อยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ วินาที, นาที, ชั่วโมง, วันและปีที่ผ่านไป เวลานี้เหลือเพียงอีกไม่กี่วันเท่านั้นของ 5000 ปี พ่อเฝ้าแต่คอยเตือนลูกๆ สิ่งนี้ง่ายดายมาก ไม่มีความจำเป็นที่จะสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่มีใครแม้แต่จะล่วงรู้ว่าดวงวิญญาณใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร จะเป็นสิ่งที่ยากสำหรับใครก็ตามที่จะจดจำสิ่งใดที่เป็นเวลาหลายแสนปี นี่คือเรื่องราวของ 5000 ปี นักศรัทธาจดสวัสดิกะไว้ในสมุดบัญชีของพวกเขาแล้วเรียกสิ่งนั้นว่าคเนศ ได้แสดงให้เห็นคเนศที่มีวงช้างเช่นกัน ผู้คนใช้เงินและวาดภาพ ฯลฯ แต่นั่นเรียกว่าเป็นการเสียเวลา ลูกเคยมีพลังกำลังอย่างมาก พลังกำลังนั้นได้ลดลงไปเรื่อยๆ ในแต่ละวัน เช่นเดียวกับที่น้ำมันในรถยนต์มีการใช้ไปอย่างต่อเนื่อง เวลานี้ลูกกลับมาอ่อนแอมาก บาร์ตเคยเป็นเช่นไรเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว? เคยมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด มีความมั่งคั่งอุดมสมบูรณ์มากมายเช่นนั้น พวกเขาได้มาซึ่งอาณาจักรนั้นอย่างไร? พวกเขาเคยศึกษาราชชาโยคะ ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับสงครามในสิ่งนี้ ความรู้เหล่านี้เรียกว่าอาวุธของความรู้ ไม่มีสิ่งใดเป็นไปในทางกายภาพที่นี่ มีอาวุธของความรู้ อาวุธของญาณและวิญญาณ-ความรู้และการจดจำระลึกถึง-มีพลังมาก ลูกปกครองทั้งโลก เหล่าเทพกล่าวได้ว่าไม่มีความก้าวร้าวรุนแรง เวลานี้ลูกๆ กำลังได้รับคำสอนเพื่อจะเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ลูกรู้ว่าเราประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดนี้จากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดทุก 5000 ปี สิ่งนี้หมายถึงดวงวิญญาณ ไม่มีเรื่องเกี่ยวกับสงครามทางร่างกายในสิ่งนี้ ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์และดังนั้นพวกเขาจึงร้องเรียกหาพ่อเพื่อกลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน นี่คือโลกของมนุษย์และนั่นคือโลกของดวงวิญญาณ ที่ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นโลกของมนุษย์ ลูกควรจะจดจำซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกคือผู้อาศัยของดินแดนที่ไกลโพ้น บ้านของเราดวงวิญญาณคือบราห์มันด์ ควรจะอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกอาศัยอยู่ที่นั่น เหนือวัตถุธาตุของท้องฟ้านี้ซึ่งไม่มีดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์ เราที่อาศัยอยู่ในสถานที่นั้นได้มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา เราเล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของเรา ไม่ใช่ทุกคนที่สามารถใช้ 84 ชาติเกิดได้ ดวงวิญญาณจะค่อยๆ ทยอยลงมาจากเบื้องบน เรามีบทบาทรอบด้าน ผู้ที่ทำงานทุกประเภทก็เรียกได้ว่าเป็นผู้ที่รอบด้าน ลูกเองก็เป็นผู้ที่รอบด้านเช่นกัน บทบาทของลูกคงอยู่ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นจนถึงตอนจบ เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของวงจรนี้ แต่อย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณก็ยังคงลงมาจากเบื้องบนอย่างต่อเนื่อง ลูกมากมายยังคงอยู่เบื้องบนและพวกเขาก็ลงมาเรื่อยๆ การเติบโตยัง

คงเกิดขึ้นต่อไป พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ ถึงความหมายของ “ฮัมโซ” ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลยเกี่ยวกับละคร ระยะเวลาหรือตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของละคร พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่า ในปัจจุบันลูกคือบราห์มินในร่างกายเหล่านั้น ชีพบาบาได้นำลูกมาเลี้ยงดูด้วยประชาธิปไตยและกำลังสอนลูกอย่างน้อยลูกควรจดจำสิ่งนี้ให้มาก: พ่อกำลังสอนเรา ท่านคือพระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด ดวงวิญญาณทั้งหมดถูกร้อยอยู่ในเส้นด้ายของละครนี้ เวลานั้นลูกรู้แล้วว่าในตอนเริ่มต้นลูกเคยเป็นเทพ และแล้วลูกก็เข้าไปสู่ศาสนานักรบ นั่นคือลูกไปจากสุริยวงศ์สู่จันทรวงศ์และลูกได้ใช้ชาติเกิดมากมาย ลูกควรจะรู้สิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ตอนแรกลูกไม่มีความรู้นี้เลย เวลานั้นพ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วว่าเป็นการตีลังกาของวงศสกุล จากศุทธเวลานี้ลูกได้กลายเป็นบราห์มิน จากบราห์มินลูกจะกลายเป็นเทพ พวกเขาได้แสดงภาพลักษณ์ที่มีรูปที่หลากหลาย ลูกมีความรู้ทั้งหมดในสติปัญญาของลูกว่าลูกลงมาอย่างไร จากนั้นก็เข้าไปสู่สกุลบราห์มิน และต่อมาเข้าไปสู่ราชวงศ์เทพ เวลานั้นลูกบราห์มินคือจุก จุกนั้นสูงสุด ใครที่จะได้รับการพิจารณาว่ามีสกุลที่สูงส่งเช่นนั้นเหมือนสกุลของลูก? พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อมาและกำลังสอนลูก ลูกมีโชคอย่างมาก อย่างน้อยก็ยกย่องโชคของลูกสักเล็กน้อย! ช่างนอกคือมนุษย์ทั้งหมดที่สอนมนุษย์ ที่นั่นคือพ่อที่ไม่มีตัวตน ทุกๆ จักรพอมมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและให้ความรู้แก่ลูก ทุกคนศึกษาเล่าเรียน บ้างก็ศึกษาความรู้เพื่อที่จะกลายเป็นนักกฎหมายและได้กลายเป็นนักกฎหมาย ที่นั่นทั้งหมดคือมนุษย์ผู้ที่เฝ้าแต่สอนมนุษย์ต่อไป คำพูดเหล่านี้เป็นของพระเจ้า มนุษย์ไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้าได้ ผู้เดียวนั้นไม่มีตัวตน ท่านมาที่นี่และสอนลูกๆ การศึกษานั้นไม่ได้ศึกษาในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือในโลกที่ไม่มีตัวตน การศึกษาเกิดขึ้นที่นี่ ไม่จำเป็นที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ นักเรียนในโรงเรียนเคยพูดว่าพวกเขาสับสนหรือพวกเขาไม่มีศรัทธา? พวกเขาศึกษาและประกาศสิทธิในสถานภาพของพวกเขา ลักษณะและนารายณ์กลายเป็นนายของโลกลในตอนเริ่มต้นยุคทองได้อย่างไร? พวกเขากลายเป็นสิ่งนั้นด้วยพ่ออย่างแนนอน พ่อจะบอกสักจะ พระเจ้าจะไม่บอกสิ่งใดที่ผิดแก่ลูก นี่เป็นการสอบที่มีความสำคัญมาก เวลานั้นเป็นการปกครองประชาชนเหนือประชาชน ไม่มีราชาและราชินีใดๆ พวกเขาเคยมีชีวิตอยู่ในยุคทอง แต่ไม่ใช่ในเวลานี้ในตอนปลายของยุคเหล็ก สิ่งนี้เรียกว่าการปกครองของผู้คน พวกเขาได้เขียนเกี่ยวกับพราวัสและพันดาวสไว้ในกิตะ อย่างไรก็ตามลูกคือผู้นำทางทางจิต ลูกได้แสดงให้เห็นหนทางไปสู่บ้านทางจิต นั่นคือบ้านทางจิตของลูกดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณถือกำเนิดและเล่นบทบาทของพวกเขา ไม่มีใครนอกจากลูกที่จะรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ไม่มีผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาใด ฯลฯ รู้จักผู้สร้างหรือตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง พวกเขาพูดถึงหลายแสนปี อย่างไรก็ตามไม่สามารถอธิบายช่วงเวลานั้นได้ และไม่สามารถแบ่งออกเป็นครั้งต่อครั้งของเวลานั้นได้ มีดินแดนแห่งความสุขเต็มครึ่งหนึ่งและดินแดนแห่งความทุกข์เต็มครึ่งหนึ่ง นี่คือโลกที่มีกิเลสและไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส พ่อเป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดแต่ท่านก็แสนจะธรรมดาตามาก เมื่อใครบางคนพบข้าราชการอาวุโส ฯลฯ พวกเขาให้ความนับถืออย่างมากต่อบุคคลเหล่านั้น ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์, มนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์จะเห็นเพียงมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์เท่านั้น ผู้ที่บริสุทธิ์นั้นแฝงตัว ภายนอกแล้วไม่มีสิ่งใดที่มองเห็นได้ พ่อเรียกว่าเป็นผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และความปิติ พ่อเต็มไปด้วยทุกสิ่ง เหตุนี้เองท่านจึงเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ คำยกย่องตำแหน่งของมนุษย์แต่ละคนนั้นแยกจากกัน ที่ปรึกษานั้นก็เรียกว่าที่ปรึกษา นายกรัฐมนตรีก็เรียกว่านายกรัฐมนตรี ผู้เดียวนี้คือพระเจ้า, สูงสุดเหนือสิ่งใด ตำแหน่งสูงสุดคือของพ่อผู้ไม่มีตัวตน ที่เราทั้งหมดเป็นลูกของท่าน เราทั้งหมดอาศัยอยู่ที่นั่นกับพ่อในอาณาเขตสูงสุด นั่นคือบ้านของเรา ที่นั่นทุกคนได้รับบทบาทเฉพาะตัวของเขาเองแล้ว บางคนแม้กระทั่งเล่นบทบาทในชาติเกิดเดียวแล้วกลับบ้าน พ่ออธิบายว่า นี่คือต้นไม้ที่หลากหลายของโลกมนุษย์ ไม่มีสองคนที่จะสามารถเหมือนกันได้ ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นเช่นเดียวกัน แต่ไม่มีสองร่างที่จะเหมือนกัน พวกเขาได้แสดงละครที่มีสองคนที่มีใบหน้าเหมือนกัน และมีความสับสนว่าคนไหนเป็นสามีของเธอ นี่คือการเล่นที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่สามารถมีสองคนที่จะเหมือนกันที่นี้ รูปลักษณะของแต่ละคนนั้นต่างกัน แม้ว่าอายุของพวกเขาอาจจะเท่ากัน แต่รูปลักษณะของพวกเขาที่ไม่สามารถเหมือนกัน รูปลักษณะจะเปลี่ยนไปเรื่อยๆ ในทุกชาติเกิด เป็นการเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นนั้น ดังนั้นลูกควรจะรู้สิ่งนั้น ลูกมีความรู้ของตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของทั้งโลกในสติปัญญาของลูก ทุกคนจะเล่นบทบาทใดก็ตามของพวกเขาในละครเท่านั้น ไม่สามารถแทนที่ใครในละครนี้ นี่คือละครที่ไม่มีขีดจำกัด ดวงวิญญาณยังคงเกิดอย่างต่อเนื่อง รูปลักษณะของแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน มีรูปลักษณะที่หลากหลายอย่างมาก ความรู้ทั้งหมดนี้จะต้องเข้าใจด้วยสติปัญญาของลูก ไม่มีหนังสือ ฯลฯ ที่นี้ พระเจ้าแห่งกิตะนำหนังสือมาไว้ในมือของท่านหรือไม่? ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านไม่ได้นำหนังสือใดมา ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาได้เขียนหนังสือทางศาสนา ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ไม่มีสองวินาทีที่จะสามารถเหมือนกัน มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆ แล้ว เมื่อวงจรจบสิ้นลงและแล้วมันก็จะเริ่มต้นอีกครั้ง เวลานั้นลูกกำลังศึกษาเล่าเรียน เวลานั้นลูกรู้จักพ่อและสิ่งสร้าง ลูกมาที่นี่จากโลกที่ไม่มีตัวตนเพื่อจะเล่นบทบาทของลูก เวทีนั้นใหญ่มาก ไม่มีใครสามารถวัดได้ ไม่มีใครไปถึงตอนจุดสิ้นสุดของมันได้ ไม่มีใครสามารถไปถึงจุดสิ้นสุดของมหาสมุทรหรือท้องฟ้า เหตุนี้เองพวกเขาจึงกล่าวว่าไม่มีที่สิ้นสุด ก่อนหน้านั้น พวกเขาไม่พยายามที่จะค้นหาสิ่งเหล่านี้มาก

นัก แต่เวลานี้พวกเขาทำแล้ว วิทยาศาสตร์ก็มีอยู่ในเวลานี้เช่นกัน จากนั้นเมื่อไรจะเริ่มขึ้นอีกครั้ง? เมื่อไรที่อยู่ในบทบาทของพวกเขาดังนั้นจึงไม่มีการกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ในคัมภีร์ แทนที่จะเขียนชื่อของผู้เดียวที่พูดความรู้ พวกเขาใส่ชื่อของผู้ที่ได้ยินความรู้ ผู้นี้คือดวงวิญญาณที่น่าเกลียด ในขณะที่ผู้เดียวนั้นคือดวงวิญญาณที่สวยงาม ดวงวิญญาณที่น่าเกลียดรับฟังผู้เดียวนั้นและกลับมาสวยงาม ลูกได้รับสถานภาพที่สูงส่งผ่านความรู้ นี่คือการทะพาพหาลา ใครกำลังสอนลูก? พระเจ้ากำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อดินแดนแห่งอมตะ เหตุนี้เองสิ่งนี้จึงเรียกว่าเรื่องราวของความอมตะ แน่หนอว่าท่านจะบอกสิ่งนี้ในยุครบรพบกัน ผู้ที่ได้เคยศึกษาในวงจรที่แล้วจะมาและศึกษาอีกครั้งแล้วประกาศสิทธิ์ในสถานภาพของพวกเขาตามลำดับกันไป ลูกได้มาที่นี่เป็นเวลากี่ครั้งแล้ว? นับครั้งไม่ถ้วน เมื่อใครบางคนถามว่าการละเล่นนี้ได้เริ่มขึ้นเมื่อใด ลูกพูดว่า มันดำเนินต่อไปชั่ววันรันดร์ ไม่มีเรื่องของการนับ ไม่มีแม้แต่ความคิดที่จะถาม ในคัมภีร์มีเรื่องราวทั้งหมดของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาซึ่งพวกเขายังคงอ่านต่อไป ที่นี่มีหลายภาษา ในขณะที่ในยุคทองไม่ได้มีหลายภาษา เวลานั้นลูกกำลังก่อตั้งศาสนาเดียว ภาษาเดียวและอาณาจักรเดียว ผู้คนเหล่านั้นยังคงให้รางวัลอยู่เรื่อยๆกับผู้ให้คำแนะนำในการสร้างสันติภาพ ซึ่งพบาไปได้แนะนำลูกๆถึงวิถีที่จะสร้างความสงบในทั้งโลก ลูกจะให้รางวัลอะไรแก่ท่าน? ในความเป็นจริงท่านคือผู้เดียวที่ให้รางวัลแก่ลูก ท่านไม่ได้รับรางวัลใด เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ เป็นเพียงเมื่อวานนี้เมื่อมันเป็นอาณาจักรของพวกเขา เวลานั้นไม่มีพื้นที่มากพอที่จะอยู่อาศัย ที่นั่นไม่จำเป็นต้องก่อสร้างอาคารสองหรือสามชั้น ไม่จำเป็นต้องมีอาคารไม้ ฯลฯ ที่นั่นอาคารทำจากทองคำและเงิน อาคารมีการสร้างขึ้นมาอย่างรวดเร็วมากด้วยพลังของวิทยาศาสตร์ที่นี่มีความสุขเช่นเดียวกับความทุกข์ด้วยวิทยาศาสตร์ ทั้งโลกกำลังจะถูกทำลายด้วยวิทยาศาสตร์ สิ่งนี้เรียกว่าการล่มสลายของป้อมเปอี มีความโศกเศร้าระการตาของมายาอย่างมากมาย ราวกับว่านี่คือสวรรค์สำหรับผู้ที่ยั่งมั่ง และเหตุนี้พวกเขาจึงไม่ฟังลูก ก่อนหน้านั้นลูกก็ไม่ว่าอะไรเช่นกัน พ่อมาที่นี่และสอนลูกโดยตรง ช่างนอกนั้นก็เป็นการที่สอนผู้อื่น พวกเขาใส่แต่จดจำเพื่อนฝูงญาติมิตร ฯลฯ ของพวกเขา พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูก ในแต่ละวันลูกจะกลับมาเข้มแข็งขึ้นเรื่อยๆในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง แล้วลูกก็จะไม่จดจำสิ่งอื่นใด ลูกเพียงแต่จดจำบ้านและอาณาจักรของลูกและลูกก็จะไม่จดจำงานของลูก ฯลฯ ลูกจะตายในทันทีเหมือนกับที่ผู้คนตายด้วยหัวใจวายขณะที่เพียงแค่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง จะไม่มีเรื่องของความทุกข์แล้ว จะไม่มีโรงพยาบาลใดๆ ฯลฯ เมื่อลูกรู้จักพ่อลูกก็กลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ลูกมีสิทธิ์นี้ ไม่ใช่ทุกคนมีสิทธิ์นี้ เพราะไม่ใช่ทุกคนจะไปสวรรค์ อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้นำทางทางจิตและแสดงให้ทุกคนเห็นหนทางไปสู่บ้านทางจิต ลูกต้องปกครองทั้งโลกด้วยอาวุธของความรู้และโยคะ ไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง

2. ผู้ที่เล่นบทบาทรอบด้านของ 84 ชาตเกิดก็ต้องกลายเป็นผู้ที่รอบด้านในเวลานี้ด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำงานทุกประเภทในขณะที่สังเกตบทบาทของนักแสดงแต่ละคนในละครที่หลากหลายที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกต้องอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใส

พร: พระ ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบราห์มินที่สูงส่ง ผู้ที่เปลี่ยนพายุ (ทูปาน) ไปเป็นของขวัญ (โทฟา) ด้วยการมีความจริงใจและความกระตือรือร้นที่ไม่สูญสลาย ความจริงใจและความกระตือรือร้นคือปึกสำหรับสภาพที่โอบยิบของบราห์มิน จงเฝ้าแต่โอบยิบด้วยปึกนี้ อย่างสม่ำเสมอ ความจริงใจและความกระตือรือร้นคือพลังที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับลูกบราห์มิน ชีวิตของลูกไม่แห้งเหือด ลูกมีน้ำผลไม้และความหวานชื่นของความจริงใจและความกระตือรือร้นอยู่เสมอ ความจริงใจและความกระตือรือร้นทำให้สิ่งที่ยากเป็นสิ่งที่ง่าย ดวงวิญญาณที่มีความจริงใจและกระตือรือร้นไม่มีวันท้อแท้ ความกระตือรือร้นเปลี่ยนพายุเป็นของขวัญ ความกระตือรือร้นทำให้ลูกสัมผัสว่าข้อสอบหรือปัญหาใดก็ตามเป็นความสนุกสนานบันเทิง ผู้ที่คงความจริงใจและความกระตือรือร้นที่ไม่สูญสลายไว้คือบราห์มินที่สูงส่ง

คติพจน์: จดรูปของความสงบอยู่เสมอและกลิ่นของความไม่สงบจะจางสิ้น

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่เสนหวาน จดจำพ่อผู้จัดความทุกข์และประทานความสุข และความทุกข์ทั้งหมดของลูกจะถูกจัดออกไปและความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่จุดหมายปลายทางของลูก
- คำถาม:** เหตุใดพ่อจึงได้ให้คำแนะนำแก่ลูกที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง ในขณะที่เดินเหินเคลื่อนไหวไปมา?
- คำตอบ:** : 1. ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ภาระของบาปในหลายชาติเกิดของลูกจะถูกจัดออกไป 2. ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ดวงวิญญาณจะกลับมาสโตประธาน 3. หากลูกฝึกฝนที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงนับจากนี้ลูกจะสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวในช่วงเวลาสุดท้ายของลูกได้ มีการจดจำเกี่ยวกับเวลาสุดท้ายว่า ผู้ที่จดจำภรรยาของพวกเขาในเวลาสุดท้ายของพวกเขาที่จะ... 4. ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อความสุขของ 21 ชาติเกิดจะปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก ไม่มีใครในทั้งโลกที่จะอ่อนหวานเท่าพ่อ เหตุนี้การกำหนดของพ่อคือ: ลูกๆ ขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา จดจำพ่อผู้เดียว

โอม ซานติ ลูกกำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้ใด? ความสัมพันธ์นี้กับผู้เดียวผู้ที่ปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์เป็นความสัมพันธ์ที่น่ารักที่สุดเหนือทั้งหมด เมื่อพ่อมองดูลูกๆ บาปทั้งหมดของลูกถูกตัดออกไปอย่างต่อเนื่อง ดวงวิญญาณกำลังเคลื่อนไปสู่สภาพสโตประธาน มีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด มีการจดจำกันว่า ท่านคือผู้จัดความทุกข์และประทานความสุข เวลานี้พ่อมาอย่างแท้จริงเพื่อปลดปล่อยลูกจากความทุกข์ทั้งหมด ในสวรรค์ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์เลย เป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดที่จะจดจำพ่อเช่นนี้ ไม่ว่าพ่อใดก็ตามก็มีความรักสำหรับลูกๆ ของเขา ลูกรู้ว่าพ่อรักลูกคนไหน มีการอธิบายแก่ลูกๆ ว่า พิจารณาวาดตนเองเป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกาย ผู้ที่เป็นเพชรพลอยที่ดีมากจะจดจำพ่อในขณะที่เดินเหินและเคลื่อนไหวไปทั่ว เหตุใดท่านจึงพูดสิ่งนี้? เพราะโอบาปของหลายชาติเกิดของลูกนั้นเต็ม ดังนั้นด้วยการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาเป็นดวงวิญญาณบุญจากดวงวิญญาณบาป ลูกๆ ก็รู้เช่นกันว่านี่คือร่างเก่า เป็นดวงวิญญาณที่ได้รับความทุกข์ เมื่อร่างกายบาดเจ็บ ดวงวิญญาณก็รู้สึกเจ็บปวด ดวงวิญญาณพูดว่าฉันป่วยเป็นโรคและไม่มีความสุข นี่คือโลกแห่งความทุกข์ ไม่ว่าลูกจะไปที่ไหนไม่มีอะไรเลยนอกจากความทุกข์ ไม่สามารถมีความสุขในดินแดนแห่งความสุข เมื่อลูกกล่าวถึงความทุกข์ นั่นหมายความว่าลูกอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ ไม่มีความสุขแม้แต่น้อยที่สุดในดินแดนแห่งความสุข มีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อย และลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะจดจำพ่อในช่วงเวลานี้ ยิ่งลูกมีการจดจำระลึกถึงมากแค่ไหน ลูกก็จะยิ่งกลับมาสโตประธานมากเท่านั้น ลูกต้องทำความเพียรพยายามและสร้างสภาพเช่นนั้นที่ในเวลาสุดท้ายลูกไม่จดจำสิ่งใดนอกจากพ่อผู้เดียว มีเพลงร้องว่า ผู้ที่จดจำภรรยาของเขาในช่วงเวลาสุดท้ายจะ.... เหล่านี้เป็นช่วงเวลาสุดท้าย! นี่เป็นช่วงเวลาสุดท้ายของโลกเก่าดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ลูกได้กลายเป็นบราห์มินจากศูทร ลูกควรจดจำสิ่งนี้ ศูทรมีความสุข เราได้เคลื่อนออกไปจากความทุกข์และกำลังป็นขึ้นไปสู่ยอด ดังนั้นเราต้องจดจำพ่อผู้เดียว ท่านเป็นพ่อผู้เป็นที่รักมากที่สุด จะมีอะไรที่อ่อนหวานมากกว่าท่านหรือไม่? ดวงวิญญาณจดจำเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้ที่จะอ่อนหวานมากกว่าท่าน มีลูกๆ มากมาย ท่านจะจดจำพวกเขาทั้งหมดในเวลาเท่าไร? ในหนึ่งวินาที อัจชะ วงจรของทั้งโลกหมุนไปอย่างไร? ความหมายที่ถูกต้องแม่นยำของสิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ตัวอย่างเช่น เมื่อผู้คนกลับมาจากการดูละคร (การแสดง) และบางคนถามว่าพวกเขาจดจำละครทั้งเรื่องได้หรือไม่ ทันทันที่พวกเขาตอบรับว่า“ได้” ละครทั้งเรื่องก็จะเข้ามาในสติปัญญาของพวกเขาตั้งแต่ตอนเริ่มจนถึงตอนจบ อย่างไรก็ตามพวกเขาจะใช้เวลาในการเล่าเรื่องนั้น บาบาคือบาปที่ไม่มีขีดจำกัด โดยการจดจำระลึกถึงท่าน ความสุขของ 21 ชาติเกิดปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกได้รับมรดกนี้จากพ่อ มรดกของพ่อปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกใน 1 วินาที ทันทีที่เด็กเกิดมา พ่อของเขารู้ว่าทายาทของเขาได้ถือกำเนิดแล้ว เขาจะจดจำทรัพย์สมบัติทั้งหมดของเขา ลูกแต่ละคนเป็นลูกรายบุคคล และลูกได้รับมรดกของลูกเป็นรายบุคคล ลูกมีการจดจำระลึกถึงเป็นรายบุคคล ลูกแต่ละคนเป็นทายาทของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ในยุคทองจะมีเพียงลูกชายหนึ่งคน เขาคือทายาทของทรัพย์สมบัติทั้งหมด ทันทีที่ลูกๆ ได้พบพ่อ ลูกกลายเป็นนายของโลกใน 1 วินาที ไม่ได้ใช้เวลานาน พ่อพูดว่า พิจารณาวาดตนเองเป็นดวงวิญญาณ อย่าได้พิจารณาตนเองว่าเป็นหญิง ดวงวิญญาณเป็นชาย บาบาสพูดว่า พ่อจดจำลูกๆ ทั้งหมด ทุกดวงวิญญาณเป็นพี่น้อง ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นผู้ที่มาทั้งหมดพูดว่า ผู้ที่เป็นของทุกศาสนาเป็นพี่น้องกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนี้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกคือลูกผู้เป็นที่รักที่สุดของบาบา ลูกจะได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างเต็มที่ของลูกจากพ่ออย่างแน่นอน ลูกจะประกาศสิทธิ์ได้อย่างไร?

ลูกๆ จดจำสิ่งนั้นใน 1 วินาที เราเคยสโตประธานแล้วเราก็กลับมาสโตประธาน เวลานี้เราต้องกลับมาสโตประธานอีกครั้ง ลูกรู้ว่าลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งความสุขของสวรรค์ของลูกจากบาบา พ่อพูดว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ร่างกายสูญสลาย เป็นดวงวิญญาณที่สลับร่างกายของเขาและจากไป ดวงวิญญาณเข้ามาในครรภ์ในร่างกายใหม่ เมื่อทารกในครรภ์พร้อม ดวงวิญญาณก็เข้าไป อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นอยู่ภายใต้อิทธิพลของราวัน ดวงวิญญาณเข้าไปในกรงซึ่งภายใต้อิทธิพลของกิเลส ที่นั่นไม่มีราวันเลย ไม่มีเรื่องของความทุกข์เลย เมื่อลูกกลับมาแก่ชรา ลูกรู้ตัวว่าลูกจะสลับทั้งร่างนั้นและเข้าไปอีกร่างหนึ่ง ไม่มีเรื่องของความกลัวที่นั่น ที่นี้มีความกลัวมากมาย ที่นั่น ลูกอยู่อย่างปราศจากความกลัว พ่อพาลูกๆ ไปสู่ความสุขที่ไร้ขีดจำกัด มีความสุขที่ไร้ขีดจำกัดในยุคทอง และความสุขที่ไร้ขีดจำกัดในยุคเหล็ก เหตุนี้เองนี้เรียกว่าเป็นดินแดนแห่งความสุข พ่อไม่ได้เป็นเหตุของความยากลำบากใดๆ แม้ว่าลูกอาจจะอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก และดูแลลูกๆ ของลูก ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ ละทิ้งกูรูและนักบุญทั้งหมด พ่อยิ่งใหญ่กว่ากูรูทั้งหมด พวกเขาทั้งหมดเป็นสิ่งที่สร้างของพ่อ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกจะเรียกบราห์มา, วิษณุและชางก้าว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือไม่? ไม่เลย แม้กระทั่งเหล่าเทพก็ไม่สามารถได้รับชื่อนั้น ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกๆ เรียกแม่น้ำคงคาว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือไม่? แม่น้ำเหล่านั้นไหลรินอย่างสม่ำเสมอ แม่น้ำคงคาและพรหมบุตร ฯลฯ คงอยู่เสมอ ผู้คนอาบน้ำที่นั่น เมื่อมีฝนมีน้ำท่วมและนั่นก็เป็นความทุกข์เช่นกัน มีความทุกข์ที่ไร้ขีดจำกัด! ดูซิผู้คนมากมายที่ตายในน้ำท่วม ในยุคทองไม่มีเรื่องของความทุกข์ แม้กระทั่งสัตว์ก็ไม่มี ความทุกข์ที่นั่นและไม่มีการตายก่อนเวลาอันควร ละครันลูกสร้างในลักษณะนี้ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขา ร้องเพลง: บาบา เมื่อท่านมา ฉันจะเป็นของท่านเท่านั้น ท่านมาแล้ว ท่านมาในช่วงระหว่างตอนจบของดินแดนแห่งความสุขและตอนเริ่มต้นของดินแดนแห่งความสุข อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้อะไร ไม่มีใครรู้ว่าช่วงเวลาของโลกคืออะไร พ่อบอก ทุกสิ่งแก่ลูกอย่างง่ายดาย ลูกรู้มาก่อนหน้านี้หรือไม่ว่าช่วงเวลาของโลก คือ 5000 ปี? ผู้คนเหล่านั้นพูดว่า เป็นเวลาแสนๆ ปี แต่พ่อได้อธิบายแก่ลูกว่าทุกยุคคือ 1250 ปี ในสวัสดิกะพวกเขาแสดงสี่ส่วนเท่าๆ กันอย่างถูกต้องแม่นยำ ไม่มีความแตกต่างแม้แต่เล็กน้อยระหว่างส่วนเหล่านั้น พูดด้วยเหตุผลเช่นกันว่าจะต้องมีบัญชีที่ถูกต้องแม่นยำ ที่จกัณนาลปุรี เมื่อพวกเขาหุงข้าวในหม้อแบบชนิดพิเศษ ข้าวก็แบ่งออกเป็นสี่ส่วนเท่าๆ กันโดยอัตโนมัติ พวกเขาได้สร้างวิธีการเพื่อทำเช่นนั้น ผู้คนที่นั่นรับประทานข้าวจำนวนมาก ไม่ว่าลูกจะเรียกสิ่งนั้นว่า จกัณนาล หรือ ศรีนาล ก็เป็นสิ่งเดียวกัน พวกเขาแสดงให้เห็นว่าทั้งสองนั้นน่าเกลียด ในวัดศรีนาลพวกเขามีโหของเนยและลูกได้รับอาหารบำรุงร่างกายที่ดีมากที่ทอดในเนย พวกเขามีร้านข้างนอกที่ขายทุกสิ่งนั้น พวกเขาออฟเฟอร์โบบักจำนวนมากที่นั่น ผู้จาริกแสวงบุญทั้งหมดไปและซื้อสิ่งนั้นจากร้านค้า ที่จกัณนาลพวกเขามีเพียงข้าวเท่านั้น หนึ่งในนั้นคือจกัณนาล และอีกหนึ่งในนั้นคือศรีนาล พวกเขาแสดงให้เห็นดินแดนแห่งความสุขและดินแดนของความทุกข์ ศรีนาลเป็นของดินแดนแห่งความสุข และอีกหนึ่งเป็นของดินแดนแห่งความทุกข์ เป็นในเวลานี้ที่ผู้คนกลับมาที่น่าเกลียดโดยการปีนขึ้นไปบนกองไฟของตัณหาราคะ พวกเขาเพียงออฟเฟอร์ข้าวเป็นโบบักแก่จกัณนาล พวกเขาแสดงให้เห็นว่าที่นั่นยากจนและอีกที่หนึ่งมั่งคั่ง มีเพียงพ่อผู้เดียวคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาคือความไม่รู้และลูกไม่ได้รับสิ่งใดจากความเลื่อมใสศรัทธา ที่นั่นกูรมีรายได้มากมาย หากใครบางคนฉลาดและผู้อื่นเรียนรู้บางสิ่งจากเขาคนอื่นจะพูดว่า ผู้นี้เป็นกูรูของฉันและสอนสิ่งนี้แก่ฉัน เหล่านั้นทั้งหมดเป็นร่างกายที่เกิดมา ใครอยู่กับลูกในเวลานี้? พ่อผู้ปราศจากภาพลักษณ์ ท่านพูดว่า นี่ไม่ใช่ร่างกายของพ่อ นี่คือร่างกายของดาต้าของลูก ผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พ่อเข้ามาในดาต่านี้ในตอนปลายของชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิดของเขาเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข เขาเรียกว่าเกมมุกด้วยเช่นกัน ผู้คนมากมายที่ห่างไกลมาดูเกมมุก ที่นี้ก็มีเกมมุกเช่นกัน น้ำมาจากภูเขาย่างแน่นอน น้ำเข้ามาในบ่อจากภูเขาคู่ทุกวัน ไม่เคยหยุด น้ำยังคงไหลมาอย่างต่อเนื่อง เมื่อลำธารมาจากที่แห่งใดพวกเขาก็เรียกน้ำนั้นว่าน้ำจากแม่น้ำคงคา พวกเขาไปอาบน้ำที่นั่นโดยพิจารณาว่าเป็นน้ำจากแม่น้ำคงคา อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ได้ด้วยน้ำนั้น พ่อพูดว่า พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โอ ดวงวิญญาณทั้งหลาย จดจำพ่อเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! ละทิ้งร่างกายของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และบาปของลูกของหลายชาติเกิดของลูกจะถูกเผาไป พ่อปลดปล่อยลูกจากบาปของหลายชาติเกิด ในเวลานี้ทุกคนในโลกเฝ้าแต่ทำบาป มีความทุกข์ทรมานของกรรม ลูกทั้งหมดได้ทำบาปในชาติเกิดก่อนหน้านี้ของลูก มีบัญชีของ 63 ชาติเกิด องค์กรของลูกลดลงไปเรื่อยๆ ที่น้อย เช่นเดียวกับที่องค์กรของพระจันทร์ลดลงที่น้อยๆ นี่คืองกลางวันและกลางคืนที่ไม่มีขีดจำกัด ทั้งโลกและบาร์ตโดยเฉพาจะมีลางร้ายของราหูอยู่เหนือในเวลานี้ มีเงามืดของราหูเวลานี้ลูกๆ กำลังกลับมาสวยงามจากน่าเกลียด เหตุนี้เองแม้กระทั่งกฤษณะก็ได้ชื่อว่า ชยม-ซุนดาร์ พวกเขาได้วาดภาพที่แสดงให้เห็นว่าเขาน่าเกลียด พวกเขาได้แสดงสัญลักษณ์นี้เพราะเขาได้ปีนขึ้นไปบนกองไฟของตัณหาราคะ อย่างไรก็ตามสติปัญญาของผู้คนไม่ทำงานเลย! บางครั้งพวกเขาแสดงเขาไว้อย่างสวยงามและบางครั้งก็น่าเกลียด เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสวยงาม ต่อเมื่อลูกทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสโตประธานลูกก็จะกลายเป็น

เช่นนั้น ไม่มีเรื่องของความยากลำบากในสิ่งนี้ ลูกกำลังฟังความรู้ในขณะนี้ และความรู้นี้จะหายไป แม้ว่าผู้คนจะศึกษาและถ่ายทอดก็ต่อพวกเขาไม่สามารถถ่ายทอดความรู้นี้ได้ นั่นคือหนังสือทางศาสนาสำหรับหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีเครื่องประกอบมากมายสำหรับหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและมีคัมภีร์มากมาย บางคนอ่านสิ่งต่าง ๆ และคนอื่นทำอย่างอื่น ผู้คนไปวัดของราม และพวกเขาแม้กระทั่งยังแสดงให้เห็นว่ารามน่าเกลียด ลองคิดว่าทำไมพวกเขาถึงแสดงให้เห็นว่าน่าเกลียด นอกจากนี้ยังมีกาลีที่ก่อก่ดตาด้วย พวกเขาเรียกเธอว่า “มา มา” และสัมผัสกับความทุกข์ระทม เธอเศร้าที่สุด และพวกเขาก็แสดงรูปที่น่ากลัวมากของเธอ พวกเขาเรียกเธอว่า “แม่” ลูกมีลูกศรและดาบของความรู้ และดังนั้นพวกเขาจึงแสดงให้เห็นเธอพร้อมกับอาวุธ แท้จริงแล้วก่อนหน้านี้พวกเขาเคยสังเวยผู้คนให้แก่กาลี รัฐบาลให้หยุดที่จะทำเช่นนั้น ก่อนหน้านั้นพวกเขาไม่มีวัดให้แก่เทพเจ้านั้นในซินด์ เมื่อมีระเบิดนักบวชพราหมณ์พูดว่า กาลีได้พูดว่าไม่มีวัดให้เธอที่นี่ และควรสร้างวัดนั้นอย่างรวดเร็วมีระเบิดอีกลูกหนึ่งระเบิดขึ้น แล้วพวกเขาก็รวบรวมเงินจำนวนมากมายและสร้างวัดขึ้น ดูซิเวลานี้มีวัดมากมาย! ผู้คนเร่ร่อนไปยังสถานที่หลายแห่ง พ่ออธิบายแก่ลูกเพื่อปลดปล่อยลูกจากสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ท่านไม่ได้ประณามผู้ใด พ่ออธิบายเกี่ยวกับละครแก่ลูกและวงจรถูกสร้างขึ้นอย่างไร อะไรก็ตามที่ลูกเห็นจะปรากฏอีกครั้งหนึ่ง สิ่งต่างๆที่ไม่ได้อยู่ในเวลานี้จะถูกสร้างขึ้น เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าเคยเป็นอาณาจักรของลูก เวลานี้ลูกได้สูญเสียอาณาจักรนั้นไปแล้ว เวลานี้พ่อพูดอีกครั้งหนึ่งว่า ลูกๆ ถ้าต้องการเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาเป็นนารายณ์และแล้วจงเพียรพยายาม! ลูกได้ฟังเรื่องราวทางศาสนาในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามากมาย ลูกได้ฟังเรื่องราวของความ เป็นอมตะ แต่มีใครกลับมาเป็นอมตะหรือไม่? มีใครได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้หรือไม่? พ่อในที่นี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ อย่างมองสิ่งที่ชั่วร้ายด้วยดวงตานี้ มองดูทุกสิ่งด้วยดวงตาที่มีอารยธรรม ไม่ใช่ด้วยดวงตาอาชญากร อย่างมองดูโลกเก่านี้ที่จะถูกทำลาย พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่ที่สุดแสนหวาน พ่อจะจากไปหลังจากที่ให้อาณาจักรแก่ลูกสำหรับ 21 ชาตเกิด ไม่มีอาณาจักรของคนอื่นอยู่ที่นั่น ไม่มีการเอ่ยถึงความทุกข์ใดเลยที่นั่น ลูกอยู่อย่างมีความสุขและมั่งคั่งที่นั่น ที่นั่นผู้คนอดตายที่นั่นลูกปกครองทั่วทั้งโลก ลูกต้องการที่ดินเล็กน้อย เริ่มแรกเป็นสวนเล็กๆ แล้วค่อยๆเติบโตทีละน้อย และตอนปลายของยุคเหล็กมันก็ใหญ่มาก และเพราะอิทธิพลของกิเลสทั้งห้า มันก็กลายเป็นป่าหนาม พ่อพูดว่าต้นหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกได้รับความทุกข์จากตอนเริ่มต้นตลอดตอนกลางถึงตอนจบ เวลานี้ลูกเข้าใจความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา การทำลายล้างอยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นเวลานี้จงทำความเพียรพยายามอย่างรวดเร็ว มีฉะนั้นบาปของลูกจะไม่ถูกเผาไป บาปของลูกสามารถถูกตัดไปได้โดยการจذจระลึกถึงพ่อเท่านั้น เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ที่ได้ทำความเพียรพยายามในวงจรก่อนหน้านี้จะทำเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่งอย่างแน่นอน ห้ามหย่อนยาน! ห้ามจذจำผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียว! คนอื่นทำให้ลูกมีความทุกข์ จดจำผู้เดียวผู้ที่ให้ความสุขอย่างสม่ำเสมอ เลิกอยู่อย่างไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้ ถ้าลูกไม่จดจำท่าน ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? อัมชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจذจระลึกถึง:

1. ห้ามมองดูสิ่งที่ชั่วร้ายด้วยตาของลูก มองทุกสิ่งด้วยตาที่สามของความรู้ ตาที่มีอารยธรรมที่พ่อได้ให้แก่ลูก ทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อกลับมาสโตประธาน
2. ในขณะที่ดูแลบ้านและครอบครัวของลูก จดจำพ่อผู้ที่น่ารักที่สุดเหนือทั้งหมด สร้างสภาพเช่นนั้นที่ในเวลาสุดท้ายลูกไม่จดจำสิ่งใดนอกจากพ่อผู้เดียว

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ของการคำจุนและเปลี่ยนแปลงบรรยากาศของโลกด้วยทัศนคติที่สูงส่งของลูก
ลูกๆ ไม่ใช่ผู้คำจุนเพียงชีวิตของตนเองเท่านั้น แต่ลูกเป็นภาพลักษณ์ของการคำจุนสำหรับทุกดวงวิญญาณในโลก บรรยากาศของโลกกำลังได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยทัศนคติที่สูงส่งของลูก ด้วยสายดาที่บริสุทธิ์ของลูก ทั้งดวงวิญญาณและวัตถุธาตุของโลกกำลังได้รับการชำระล้างให้บริสุทธิ์ โลก (ศรีสตี) กำลังได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยสายดา (ดริสตี) ของลูก โลกได้รับการทำให้สูงส่งด้วยการกระทำที่สูงส่งของลูก เนื่องจากเวลานี้ลูกได้สวมมงกุฎที่มีความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่เช่นนั้น ลูกก็จะได้รับมงกุฎและบัลลังก์ในอนาคตด้วยเช่นกัน

คติพจน์: ทำให้พ่อผู้ทรงพลังอำนาจเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของลูกและจะไม่มีอุปสรรคใดสามารถหยุดยั้งลูกได้

***** โอม ชานติ *****

สาระ: ลูก ๆ ที่เสนหวาน จงไตร่ตรองสิ่งต่าง ๆ ที่พ่อเตือนลูกเกี่ยวกับยุคบรรจบพบกัน และลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ

คำถาม: อะไรคือวิธีที่ลูกจะอยู่อย่างเบาสบายอย่างสม่ำเสมอ? วิธีใดที่ลูกควรนำมาใช้เพื่ออยู่อย่างมีความสุข?

คำตอบ: : เพื่อที่จะอยู่อย่างเบาสบายอย่างสม่ำเสมอ จงวางบาปทั้งหมดที่ลูกได้ทำมาในชาติเกิดนี้เบื้องหน้า ศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป และอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงสำหรับบาปที่ลูกได้ทำมา ชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่าที่อยู่บนศีรษะของลูก บาปของลูกจะถูกตัดไปด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นแล้วลูกจะมีความสุข ดวงวิญญาณจะกลับมาสโตประธานด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ

โอม ซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆทางจิตที่อ่อนหวานที่สุด ลูกจดจำว่าลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่ลูกเคยปกครองอาณาจักรนั้นและที่ลูกเคยเป็นนายของโลกอย่างแท้จริง ในเวลานั้นไม่มีศาสนาอื่นเลย เราเกิดในยุคทองและได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานี้เราจดจำทั้งต้นไม้ เราเคยเป็นเทพแล้วเราก็ต่เข้ามาในอาณาจักรของราวันและไม่เหลือคุณค่าที่จะถูกเรียกว่าเทพอีกต่อไป เหตุนี้เองพวกเขาจึงพิจารณาว่านี่ก็เป็นอีกศาสนาหนึ่ง ไม่มีศาสนาของใครอื่นเปลี่ยนแปลง ตัวอย่างเช่น ศาสนาของพระคริสต์คือคริสต์ศาสนา และศาสนาของพระพุทธเจ้าคือพุทธศาสนา สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของทุกคนว่าพระพุทธเจ้าได้ก่อตั้งศาสนาของท่านในเวลานั้นๆ ชาวฮินดูไม่รู้จักศาสนาของตนเอง ศาสนาของพวกเขาเริ่มต้นขึ้นเมื่อใดหรือใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนา พวกเขาเพียงแค่พูดถึงเวลาเป็นแสน ๆ ปี เพียงลูกเท่านั้นที่มีความรู้ของทั้งวงจรโลก สิ่งนี้เรียกว่าญาณและญาณ แม้ว่าพวกเขาจะตั้งชื่ออาคารว่าญาณบาวันก็ตาม พ่ออธิบายความหมายที่แท้จริงของญาณญาณแก่ลูกๆว่าคือความรู้และโยคะ ความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าแม้กระทั่งลูกก็ไม่รู้ว่าลูกเคยเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ความรู้ที่ไม่สามารถมีอยู่ในยุคทองได้ เวลานี้ครูสอนความรู้ให้แก่ลูก ลูกศึกษาความรู้และได้รับโชคแห่งอาณาจักรของลูกเพราะลูกต้องการโลกใหม่เพื่ออยู่อาศัย เทพที่บริสุทธิ์ไม่สามารถก้าวเท้าเข้ามาในโลกเก่านี้ได้ พ่อมาและก่อตั้งโลกใหม่สำหรับลูกและโลกเก่าถูกทำลายการทำลายล้างต้องเกิดขึ้นเพื่อเราอย่างแน่นอน เราเล่นบทบาทนี้วงจรแล้ววงจรเล่า บาบากล่าวว่า “ลูกเคยพบพ่อมาก่อนหรือไม่”? และลูกตอบว่า บาบา เราพบท่านทุกวงจรเพื่อรับโชคแห่งอาณาจักรของเราจากท่าน เราได้รับโชคแห่งอาณาจักรของความสุขที่ไร้ขีดจำกัดของเราในวงจรก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกตระหนักรู้ในสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ดังนั้นลูกควรไตร่ตรองความรู้นี้ บาบาเรียกสิ่งนี้ว่า กงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ก่อนหน้านี้เราสโตประธาน ลูกเช่นกันจดจำว่าแต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทที่จะแสดงของตนเอง นั่นคือดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กที่ไม่สูญสลายและบทบาทที่ไม่สูญสลายของฉัน ดวงวิญญาณจะดำเนินต่อไปเป็นนิรันดร์ สิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้น ไม่สามารถมีสิ่งใดใหม่เพิ่มเข้ามาหรือตัดออกไปได้เลย ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นนิรันดร์ได้ บางคนร้องขอการหลุดพ้น การหลุดพ้นแยกแตกต่างกับการหลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์ ลูกต้องเก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนักกูรูของลูก หากลูกมีสิ่งนี้อยู่ในสำนักกูรูของลูก ลูกก็จะเตือนผู้อื่นถึงสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน นี่คือการกิจของลูก เตือนผู้อื่นถึงสิ่งซึ่งพ่อได้ทำให้ลูกตระหนักรู้และลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ความเพียรพยายามหลักคืออยู่ในโยคะ สิ่งนี้คือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงซึ่งไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อสามารถสอนลูกได้ เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์กลายเป็นเทพ ลูกรู้ว่าลูกจะไปสู่โลกใหม่อีกครั้งหนึ่ง ชื่อที่แท้จริงของสิ่งนั้นคือดินแดนแห่งความอมตะ แต่ที่นั่นคือดินแดนแห่งความตาย ที่นี้มีความตายอย่างกะทันหันในขณะที่เพียงแค่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความตายที่นั่น เพราะที่จริงแล้วความตายจะไม่เข้ามาหาดวงวิญญาณ ความตายไม่ใช่สิ่งที่หวนขึ้น ตามละครแล้วเมื่อถึงเวลาอันควรดวงวิญญาณก็จะจากไป เมื่อใดก็ตามที่ถึงเวลาของดวงวิญญาณที่จะจากไป เขาก็จะจากไป ไม่มีใครสามารถเหนี่ยวรั้งหรือหยุดยั้งความตายไว้ได้ ดวงวิญญาณสลัดร่างกายออกไปและรับอีกร่างหนึ่ง จริงๆ แล้วความตายนั้นไม่มีอะไรเลย แต่พวกเขาก็นั่งแต่งเรื่องราวขึ้นมา ที่นั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะที่ร่างกายไร้โรคภัยไข้เจ็บ ในยุคทองอายุขัยของผู้คนในบาร์ตะยาวนาน พวกเขาเป็นโยคี มันคือเวลาที่ลูกรู้ถึงความแตกต่างระหว่างโยคีและโบกิ(ผู้ที่หมกมุ่นอยู่กับความสุขทางประสาทสัมผัส) เวลานี้อายุขัยของลูกกำลังเพิ่มขึ้น ยิ่งลูกอยู่ในโยคะมากเท่าไร บาปของลูกจะถูกเผาไปมากเท่านั้น ลูกจะประกาศสิทธิในสภาพที่สูง และอายุขัยของลูกจะยืนยาว เช่นเดียวกับที่ราชาและราชินีหมดสิ้นอายุขัยและออกจากร่างกายไป ปวงประชาที่เป็นเช่นเดียวกัน

อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างในสถานภาพ เวลาที่พ่อพูดกับลูกว่า ลูกๆผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เครื่องประดับเหล่านี้เป็นของลูก ลูกอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและลูกมีชีวิตเช่นดอกบัว ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถมีชีวิตเช่นนี้ได้ ลูกยังรับรู้อีกด้วยว่าได้ทำบาปในชาติเกิดนี้ไว้มากเพียงใด เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า จงวางบาปเหล่านั้นทั้งหมดไว้เบื้องหน้าสัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์และลูกจะเบาสบาย อย่างไรก็ตามลูกต้องอยู่ในโยคะเพราะมีบาปของหลายๆชาติเกิดที่อยู่บนศีรษะของลูก ด้วยโยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไปและลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุข ลูกจะกลับมาสโตประธานด้วยการจดจ่อดั่งถึงพ่อ ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ด้วยการจดจ่อดั่งถึง แล้วใครจะไม่อยู่ในการจดจ่อดั่งถึงหรือ? อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ก็ยังเป็นสนามรบด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะได้รับสถานภาพที่สูงเช่นนั้น ลูกมีสำนึกรู้ว่าลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สูงสุดเหนือสิ่งใดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกประกาศสิทธิ์ในสิ่งนี้แล้วจงเร่งรีบ ผู้คนมากมายจะมาหาลูก พวกเขาจะมาและรับมนตราที่ยิ่งใหญ่ของ “มานมานะบาฟ” จากลูก ความหมายของ “มานมานะบาฟ” คือ: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือมนตราที่ยิ่งใหญ่ที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนเหล่านั้นไม่ซึมหาตะมะ (ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) แท้จริงแล้วศรีภุชณะคือดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เพราะเขาบริสุทธิ์ เหล่าเทพบริสุทธิ์เสมอ เหล่าเทพเป็นของหนทางครอบครัว แต่ชานยาสซีเป็นของหนทางของการอยู่อย่างสันโดษ ผู้หญิงไม่สามารถร่อนเร่ไปทีใดได้ สิ่งที่เราเล่าทั้งหมดนี้กำลังเกิดขึ้นในยุคเหล่านี้ พวกเขาแม้กระทั่งเปลี่ยนผู้หญิงให้เป็นชานยาสซีและพาพวกเขาไปกับพวกเขาด้วย อย่างไรก็ตามบาร์ตก็ได้รับการคำจูนจากความบริสุทธิ์ของพวกเขา เช่นที่อาคารหลังเก่าลูกทาสีเพื่อให้ดูใหม่อีกครั้ง ดังนั้นสิ่งนี้ก็เหมือนราวกับว่าชานยาสซีเหล่านั้นทาสีเล็กน้อยและเก็บเอาไว้เล็กน้อย อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่านั่นคือศาสนาที่แตกต่างหาก แต่พวกเขาก็อยู่อย่างบริสุทธิ์ มีเพียงในแผ่นดินของบาร์ตเท่านั้นที่มีวัดมากมายสร้างให้แก่เหล่าเทพและความเลื่อมใสศรัทธา ฯลฯ มากมาย นั่นก็เป็นละครที่ลูกอธิบาย ทั้งหมดนั้นจำเป็นต้องมีในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีการตั้งชื่อมากมายให้แก่ชีวาผู้เดียวและยังคงมีการสร้างวัดให้กับท่านอย่างต่อเนื่องตามชื่อเหล่านั้น มีวัดมากมาย มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นมากมาย แต่อย่างไรก็ตามพวกเขาได้รับความสุขเพียงครั้งจวบจนเท่านั้น พวกเขาใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมาก รูปบูชาเหล่านั้นก็ยังแตกหักเสียหาย ไม่จำเป็นต้องมีวัดที่นั่น เวลาที่ลูกตระหนักว่าความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่มาเป็นเวลาครั้งจวบจนนั้นก็ไม่มีมารกล่าวถึงความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาครั้งจวบจน พ่อทำให้ลูกได้ตระหนักถึงต้นไม้ที่หลากหลายนี่ หากช่วงเวลาของแค่ยุคเหล็กเป็นเวลา 40,000 ปี แล้วช่วงเวลาของศาสนาคริสต์ ฯลฯ ก็จะเพิ่มขึ้นเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: มีขีดจำกัดของศาสนาคริสต์นี้ ลูกรู้ว่าเป็นเวลานานแล้วตั้งแต่พระคริสต์ได้ลงมาและเป็นเวลานานแล้วตั้งแต่ศาสนานั้นศาสนานี้ได้ก่อตั้งขึ้นมา และศาสนาเหล่านั้นจะไปเมื่อไร? พวกเขาไม่รู้ พวกเขาได้ยึดช่วงเวลาของวงจรรอบไป เวลาที่ลูกรู้ว่ากำลังมีการเตรียมการสำหรับการทำลายล้างของพวกเขาคือวิทยาศาสตร์ในขณะที่ของลูกคือความเจ็บสงบ ยิ่งลูกเข้าไปสู่ความเจ็บสงบมากเท่าไร พวกเขาก็จะยิ่งประดิษฐ์สิ่งต่างๆที่ดีมากสำหรับการทำลายล้างมากเท่านั้น พวกเขายังคงทำสิ่งที่ละเอียดมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆในแต่ละวัน ลูกมีความสุขอยู่ภายในลูกที่บาบาได้มาเพื่อสร้างโลกใหม่สำหรับลูก ดังนั้นเราจะไม่อยู่ในโลกเก่า เป็นความมหัศจรรย์ของบาบา! บาบาสิ่งนี้คือความมหัศจรรย์ของท่านที่สร้างสวรรค์ขึ้นมา! เวลาที่ลูกจดจำทุกสิ่งผู้คนเหล่านั้นไม่รู้จักผู้สร้าง หรือตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกรู้สิ่งนี้ ลูกรู้แจ้งแล้ว ผู้คนอยู่ในความมืดสนิท มีความแตกต่างเมื่อสวดทูลให้ชี้แจงแห่งความรู้ ความมืดของความไม่รู้ก็หายไป ผู้ที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่รู้จักความรู้นี้ เวลาที่ลูกเกี่ยวข้องกับความเลื่อมใสศรัทธาและลูกก็รู้เกี่ยวกับความรู้นี้ ลูกตระหนักรู้ในทุกสิ่งว่าความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นเมื่อใดและความเลื่อมใสศรัทธาจบสิ้นลงเมื่อใด ลูกยังตระหนักรู้เช่นกันว่าพ่อให้ความรู้แก่ลูกเมื่อใดและความรู้จะสิ้นสุดลงเมื่อใด สิ่งนี้ตามลำดับกันไป: บางคนตระหนักรู้ในสิ่งนี้อย่างมากคนอื่นตระหนักรู้เพียงเล็กน้อย ผู้ที่ตระหนักรู้มากจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เมื่อลูกจดจำสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกจะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ ลูกมีการตระหนักรู้ที่มหัศจรรย์ อะไรอยู่ในสติปัญญาของลูกก่อนหน้านี้? หน้าผากของลูกเหนื่อยล้าด้วยความเลื่อมใสศรัทธา, การสวดมนต์, ทาปาเซีย, การจาริกแสวงบุญ และการกัมการวะ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการตระหนักรู้ของความเลื่อมใสศรัทธาและการตระหนักรู้ในความรู้ เวลาที่ลูกรู้เกี่ยวกับความเลื่อมใสศรัทธาเพราะลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ลูกรู้ว่าลูกเป็นคนแรกๆที่ได้กราบไหว้บูชาชีวาและต่อมาลูกได้กราบไหว้เหล่าเทพ ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกตระหนักรู้ถึงตอนเริ่มต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างและความเลื่อมใสศรัทธา ฯลฯ ในขณะที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาครั้งจวบจน ลูกก็ได้แต่ลงมาร่ำไรเท่านั้น ภูเขาแห่งความทุกข์ยังคงถล่มลงมา ก่อนที่ภูเขาจะถล่ม ลูกๆต้องทำความเพียรพยายามเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจ่อดั่งถึง นี่คือสิ่งที่ลูกอธิบายให้แก่ทุกคน ผู้คนนับพันจะมาหาลูก เพียรพยายามที่จะชี้หนทางนี้ให้แก่พี่น้องชายหญิงของลูก เวลาที่ลูกตระหนักรู้ถึงความรู้นี้ และความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนี้หมายความว่าเวลานี้ลูกรู้ละครทั้งหมดตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก คนที่รู้ดีกว่าก็จะสามารถอธิบายได้ดีกว่า ลูกๆคือผู้ที่ต้องอธิบายให้แก่ผู้อื่น มีการจดจำว่า ลูกชายแสดงให้เห็นพ่อ พ่ออธิบายแก่ลูก

ๆ แล้วลูกๆก็จะอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกอธิบายแก่ดวงวิญญาณ ความรู้ที่แยกจากความเลื่อมใสศรัทธาอย่างสมบูรณ์ มีการจดจำว่า พระเจ้าผู้เดียวมาและให้ผลแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด ทั้งหมดคือลูกๆของพ่อผู้เดียว พ่อพูดว่า พ่อพาทุกคนไปสู่อินแดนแห่งความสงบ และดินแดนแห่งความสุข เป็นเวลานี้ที่ลูกมีความรู้ของวงจรแล้ววงจรเล่า ลูกจะไม่มีความรู้ที่นั่น ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นพ่อจึงใช้ความเพียรพยายามอย่างมากกับลูกเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์ เหตุนี้เองมีการจดจำว่า ฉันสั่งเวรตนเองแก่ท่าน ฉันสั่งเวรตนเองต่อท่าน... ต่อใคร? ต่อพ่อ แล้วพ่อก็กดตัวอย่างให้ลูกเห็นว่าผู้นี้อุทิศตนอย่างไร ลูกต้องทำตามตัวอย่างนี้ และแล้วทั้งสองก็กลายเป็นลักษณะและนารายณ์ ถ้าลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสภาพที่สูง เช่นนี้ลูกต้องอุทิศตนเองเช่นเดียวกับที่พวกเขาทำ ผู้ที่มั่งคั่งไม่สามารถอุทิศตนเองได้ ที่นี้ลูกต้องสั่งเวรทุกสิ่ง ผู้ที่มั่งคั่งจะตระหนักถึงทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาอย่างแน่นอน มีการจดจำกันว่า ผู้ที่จดจำภรรยาของพวกเขาในเวลาสุดท้าย... ลูกจะทำอะไรกับเงินทั้งหมดนั้น? ไม่มีใครจะนำสิ่งใดไปได้เพราะทุกอย่างจะถูกทำลาย พ่อจะทำอะไรกับทรัพย์สินสมบัติเหล่านั้นถ้าพ่อนำไปจากลูก? ทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายนั้นก็จะถูกทำลาย เมื่อลูกตายโลกก็ตายไปกับลูก ทรัพย์สินสมบัติ ฯลฯ เหล่านั้นจะยังคงอยู่ในการรูด ปูรานา พวกเขาได้กล่าวถึงเรื่องราวที่น่ากลัวเพื่อให้ผู้คนหวาดกลัว พ่อพูดว่า คัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา หนทางความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินมาเป็นเวลาครึ่งวงจรเมื่อเป็นอาณาจักรของราวันถามพวกเขาใครก็ได้ว่าพวกเขาได้เริ่มเผารวันเมื่อไร และพวกเขาจะพูดว่า ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์! โอ้! แต่ราวันไม่ได้คงอยู่ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ เพราะพวกเขาไม่รู้ พวกเขาพูดว่า ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์! เวลานั้นลูกๆตระหนักว่าอาณาจักรของราวันเริ่มต้นเมื่อใด ลูกยังเข้าใจความลับของผู้สร้างและสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน เวลานั้นพ่อพูดว่า ลูกๆจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกสามารถหลุดต้อออกไป เผาแต่เตือนกันและกันในเรื่องนี้ เมื่อลูกไปเดินเล่นด้วยกัน เพียงแค่พูดคุยกันเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ หากลูกทั้งกลุ่มไปเดินเล่นด้วยกันในสภาพของการจดจำระลึกถึงนี้ ความเจ็บสงบของลูกจะมีผลกระทบอย่างมาก แม้กระทั่งนักบวชก็เดินในความเจ็บสงบในการจดจำพระคริสต์ พวกเขาไม่แม้แต่จะมองคนอื่น ลูกสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้มากมายที่นี้เพราะลูกไม่มีธุรกิจทางโลกใด ๆ บรรยายาศักดิ์ดีมาก ข้างนอกบรรยายาศักดิ์นั้นสกปรกมาก เหตุนี้เองอาศรมของซันยาสจึงอยู่ห่างไกลมาก ของลูกคือการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานั้นโลกเก่ากำลังจะจากไป นี่คือสุสาน และมันกำลังจะกลายเป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า จะมีปราสาทราชวังที่ฝังด้วยเพชรพลอยที่นั่น ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นนายของดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า พวกเขาไม่เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ พ่อพูดว่า พ่อมาทุกวงจรในยุคบรรจบพบกัน วงจรทั้งหมดนี้ยังคงเผาแต่ชำระต่อไป ตอนนี้ลูกตระหนักในทุกอย่างในเวลานี้เพราะพ่อทำให้ลูกได้ตระหนัก ก่อนหน้านี้ลูกไม่มีสิ่งเหล่านี้ในสติปัญญาของลูก เมื่อลูกอยู่ในความซาบซึ้งของการตระหนักนี้ ลูกจะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ด้วยความสุข ลูกต้องดูแลบ้านและครอบครัวของลูกขณะที่คงอยู่ในสำนักนี้ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ทางจิตที่สูงสุดแสนหวาน ผู้ที่อยู่ในความซาบซึ้งของสำนักนี้เสมอ รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จาก แม่ พ่อ บัพ ดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตตอลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เข้าใจตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของละครเป็นอย่างดี เก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนึกของลูกและเตือนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ให้ชี้แจงแห่งความรู้และขจัดความมืดของความไม่รู้ออกไป

2. เพื่อที่จะอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์เช่นพ่อบราห์มา จงทำตามท่านอย่างสมบูรณ์ ทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกจะจบสิ้น ดังนั้น ตายในขณะที่มีชีวิตเป็นการล่วงหน้าเพื่อที่ลูกจะไม่จดจำสิ่งใดในช่วงเวลาสุดท้าย

พร: พร: ขอให้ลูกตายในขณะที่มีชีวิตและจบสิ้นความธรรมดา และให้สันสการ์ของความพิเศษกลายเป็นธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติของลูก

ไม่ว่าเราจะมีธรรมชาติหรือนิสัยเช่นไร มันจะทำงานโดยอัตโนมัติ ลูกไม่ต้องคิดสิ่งใด สร้างสิ่งใดหรือทำสิ่งใด เพราะสิ่งนั้นทำงานโดยอัตโนมัติ ในทำนองเดียวกัน ธรรมชาติหรือนิสัยของบราห์มินโดยการตายขณะมีชีวิตอยู่และใช้ชาติเกิดใหม่ คือการมีความพิเศษของดวงวิญญาณพิเศษ ให้สันสการ์ของความพิเศษนี้กลายเป็นธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติของลูกและจะปรากฏออกมาจากหัวใจของแต่ละคนว่า นี่คือธรรมชาติของฉัน ความธรรมดาเป็นธรรมชาติของอดีต ไม่ใช่ของปัจจุบัน เพราะเวลานี้ลูกได้เกิดใหม่แล้ว นิสัยของชาติเกิดใหม่ของลูกคือธรรมชาติของความพิเศษ ไม่ใช่ความธรรมดา

คติพจน์: ผู้ที่เล่นกับเพชรพลอยแห่งความรู้อย่างสม่ำเสมอและไม่ได้เล่นกับก้อนหินคือผู้ที่สูงศักดิ์

***** โอม ขานดี *****

จงมีความจริงแท้และตามเวลาให้จุดตะเกียงแห่งความคิดที่มุ่งมั่นเพื่อให้ทัศนคติ สายตา และการกระทำของคุณไม่มีขีดจำกัด

วันนี้ บัพดาตา มหาสมุทรแห่งความรัก ได้มาเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะกับลูกๆของท่านที่น่ารักที่สุด ที่แสนหวานที่สุด ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบกันแล้ว ลูกทุกคนก็มาเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะเช่นกันใช่ไหม? ลูกได้วิ่งมา ดังนั้นบัพดาตาจึงวิ่งมาเพื่อพบกับลูกๆเช่นกัน ลูกทุกคนมาจากโลกนี้ และบัพดาตามาจากดินแดนที่อยู่ไกลโพ้นและจากโลกที่ละเอียดอ่อน ดังนั้น ใครมาจากดินแดนที่ไกลที่สุด? ใครอาศัยอยู่ไกลที่สุด? ดับเบิลฟอเรนเนอร์อาศัยอยู่ไกลที่สุดหรือไม่? ไม่เลย พ่ออาศัยอยู่ไกลที่สุด ท่านอยู่ไกลที่สุด ครั้งนี้ บัพดาตารู้สึกภูมิใจมากเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับดับเบิลฟอเรนเนอร์และลูกๆชาวบาร์ต บาบาภูมิใจเกี่ยวกับอะไร? บอกบาบาสิ! เมื่อเห็นความกล้าหาญของลูกๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความกล้าหาญของลูกๆ ดับเบิลฟอเรนเนอร์ บัพดาตารู้สึกภูมิใจมากที่ไม่ว่าจะเกิดสถานการณ์ใดขึ้นก็ตาม ลูกก็มาถึงที่นี่เพื่อพบกับพ่อ ลูกได้มาถึงที่นี่แล้ว ลูกได้ชมเกมนั้นในละคร แต่แม้กระทั่งละครก็ไม่สามารถขีดขวางการพบปะกันระหว่างพ่อกับลูกๆได้ ดังนั้นบัพดาตาจึงได้ประพรมพรให้กับลูกๆที่มีความกล้าหาญเช่นนี้โดยเฉพาะ

วันนี้ ในขณะนี้ ลูกๆ ทุกคนสามารถรับพรใดก็ตามที่ลูกต้องการ ลูกจะได้รับพรนั้นได้อย่างง่ายดาย แต่ลูกต้องจดจำพรนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าในหัวใจของลูกในเวลาอมฤตและในสภาพคาร์มาโยคีของลูก อย่าท้อแท้ ลูกได้รับพรแล้ว สิ่งใดที่สองประกายอยู่ตรงกลางดวงตาทางกายภาพตลอดเวลา? สิ่งใดที่สองประกายอยู่ตรงกลางดวงตาของทุกคน? แล้วจุดในดวงตาของลูกส่องประกายอยู่ตลอดเวลาหรือไม่? ในทำนองเดียวกัน จงทำให้พ่อซึ่งเป็นจุดคงอยู่ในดวงตาของลูกอยู่เสมอ ลูกสามารถทำสิ่งนี้ได้ใช่ไหม? หรือว่ามันยาก (มันง่าย) ดังนั้น เช่นเดียวกับที่จุดทางกายภาพนั้นมีความคงที่อยู่เสมอ ในทำนองเดียวกัน ให้พ่อซึ่งเป็นจุดนั้นหลอมรวมอยู่ในดวงตาของลูกอยู่เสมอเช่นกัน ลูกได้หลอมรวมท่านแล้วหรือยัง? ท่านได้หลอมรวมในดวงตาของลูกแล้วหรือยัง? ท่านจะไม่ออกมาใช่ไหม? หากพ่อผู้เป็นจุดนั้นหลอมรวมอยู่ในดวงตาของลูกอยู่เสมอแล้วดวงตาของลูกก็จะไม่สามารถถูกดึงดูไปทีอื่นใดได้ ลูกจะเป็นอิสระจากการต้องลำบากตรากตรำ สายตาของลูกจะไม่มุ่งไปในทิศทางอื่น ลูกจะปลอดภัยอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ให้พ่อผู้เป็นจุดนั้นหลอมรวมอยู่ในดวงตาของลูกอยู่เสมอ หากท่านหลอมรวมอยู่ในดวงตาของลูกอยู่เสมอแล้วก็จะเพียงพอท่านเท่านั้นที่จะหลอมรวมอยู่ในหัวใจของลูกอยู่เสมอ ดังนั้นการหลอมรวมบัพดาตาอยู่ในหัวใจและในดวงตาของลูกคือวิธีที่จะทำให้ท่านผู้เป็นพระเจ้าพอใจ ลูกคิดว่าบัพดาตาผู้เป็นพระเจ้าพอใจหรือไม่? ลูกคิดว่าพระเจ้าพอใจกับลูกหรือไม่? ก็เปอร์เซ็นต์ (บางคนบอกว่า 99 เปอร์เซ็นต์ และบางคนบอกว่า 75 เปอร์เซ็นต์) ต้องขอบคุณลูก! เป็นเรื่องง่ายมากที่จะทำให้บัพดาตาพอใจวิธีที่ง่ายดายที่จะทำให้บัพดาตาพอใจคือการมีหัวใจที่ซื่อสัตย์ พระเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ จงมีสัจจะความจริงแท้ในทุกการกระทำ สัจจะคือความยิ่งใหญ่ ผู้ที่มีหัวใจที่ซื่อสัตย์จะเข้าใจความลับทั้งหมด (ราชยุกต์) ในความคิด คำพูด การกระทำ ความสัมพันธ์ และสายสัมพันธ์อยู่เสมอ นั่นคือ พวกเขาจะเข้าใจความลับและการกระทำและเคลื่อนไหวไปตามนั้น สิ่งซึ่งบอกของการที่ลูกเป็นราชยุกต์และการตระหนักรู้ว่าลูกเป็นราชยุกต์มากแค่ไหนก็คือการที่ลูกรู้ความลับเหล่านี้ ลูกจะไม่อารมณ์เสียกับสภาพของตนเอง นั่นคือ ลูกจะไม่กลับมาท้อแท้ ลูกจะไม่ทำให้ใครอารมณ์เสียกับความคิด ทัศนคติ สำนึกหรือสายตาของลูก เพราะเหตุใด? ผู้ที่รู้ธรรมชาติและชั้นสสารของตนเองและของผู้อื่นคือราชยุกต์ ดังนั้นวิธีที่จะทำให้พ่อพอใจคือการเคลื่อนไหวไปในขณะที่เป็นราชยุกต์ การเป็นราชยุกต์หมายความว่าไม่มีอารมณ์เสียกับตัวเองหรือทำให้ผู้อื่นอารมณ์เสีย

ตามเวลา ให้รักษาสติและสติปัญญาของลูกให้บริสุทธิ์และสะอาดอยู่เสมอแม้กระทั่งในความฝันของลูก ลูกบางคนพูดในการสนทนาจากใจถึงใจของพวกเขาว่า : บัพดาตาให้พลัง แต่พลังนั้นไม่ได้ใช้ในเวลาที่คุณต้องการ เนื่องจากมีความสัมพันธ์ของการเป็นมิตรร่วมทางกับลูกทุกคนโดยเฉพาะ บัพดาตาจึงให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษในช่วงเวลาเช่นนั้น เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น พ่อมีความรับผิดชอบในการทำให้ลูกๆสมบูรณ์และพาลูกกลับไปกับท่าน พ่อมีความรับผิดชอบ ดังนั้น พ่อจึงเต็มเต็มความรับผิดชอบของท่านเป็นพิเศษโดยเฉพาะในช่วงเวลาเช่นนั้น แต่บางครั้ง สวิตช์ของพลังในการจับของจิตใจของลูกๆ ก็ถูกปิดลง แล้วพ่อจะสามารถทำอะไรได้? พ่อยังคงพยายามเปิดสวิตช์อยู่ แต่ต้องใช้เวลา นี่ก็เหตุผลว่าทำไมเมื่อเปิดสวิตช์แล้ว ลูกจึงพูดว่า "ฉันไม่ควรทำเช่นนั้น แต่มันเกิดขึ้นแล้ว!" ดังนั้น ให้สวิตช์ของพลังในการจับของลูกเปิดไว้ตลอดเวลา ลูกอ้างถึงสิ่งนี้เป็นพลังในการสัมผัสและพลังในการจับของลูก มายาพยายามปิดมัน เธอปิดมันใน

วินาทีเดียวและจากไป ดังนั้น เมื่อเวลาเริ่มเปราะบางมากขึ้น มันก็จะยิ่งเปราะบางมากขึ้นไปอีกเช่นกัน ลูกไม่กลัวใช้ไหม? บัพดาถามลูกก่อนหน้านี้เช่นกันว่า ทำไมลูกถึงเฉลิมฉลองปีนี้? ลูกเฉลิมฉลองปีอะไร? ปีแห่งการเปลี่ยนแปลงโลกด้วยการเปลี่ยนแปลงชั้นสสารของลูก สิ่งนี้แน่นอนมันคงใช่ไหม? ลูกเฉลิมฉลองแล้วใช่หรือไม่? หรือลูกลืมนั่นไปแล้ว (พวกเรา กำลังเฉลิมฉลอง) ดังนั้น ในเมื่อลูกๆ มีความคิดที่มั่นคงเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ธรรมชาติก็ถามพ่อว่า “แม้ว่าเรากำลังเตรียมการสำหรับการทำความสะอาด แต่ผู้ที่เป็นเครื่องมือสำหรับการทำความสะอาดก็เริ่มมีความคิดในขณะที่ทำทุกสิ่ง: พวกเขาเริ่มสับสนว่าควรจะทำสิ่งนั้นหรือไม่ - จะทำทุกสิ่งอย่างรวดเร็วหรืออย่างช้า ดังนั้น มันควรทำอย่างไร?” เนื่องจากธรรมชาติกำลังถาม บัพดาควรตอบกลับต่อธรรมชาติอย่างไร? ดับเบิลฟอเรนเนอร์ พุดชิ! (ให้เราอีกสักหน่อย) นั่นไม่ใช่คำตอบที่ดี หากให้ดับเบิลฟอเรนเนอร์อีกสักหน่อย พวกเขาก็จะไม่สามารถขึ้นเครื่องบินได้ ตอนนี้ ลูกสามารถขึ้นเครื่องบินได้ ลูกนอนหลับในขณะที่เดินทางโดยเครื่องบินใช่ไหม? ลูกมาที่นี่อย่างสบายใช่ไหม? ในบรรดาผู้ที่มาในชุมชนทั้งหมด มีใครมีปัญหาหรือประสบกับความยากลำบากใดๆในขณะที่มาที่นี่หรือไม่? ยกมือขึ้น (มีคนบอกว่าเครื่องบินของพวกเขากลับคืนโดยไม่ได้อัปโหลด) ลูกมาถึงตรงเวลา นั่นเป็นเรื่องของความกล้าหาญ ผู้ที่กลัวเล็กน้อยก็แค่นั่งอยู่ที่นั่น ลูกมีความคิดที่มุ่งมั่นว่าลูกต้องมา และลูกก็มาถึงที่นี่ มีเพียงเครื่องบินลำเดียวที่กลับคืน แค่นั้นเอง! ไม่เป็นไร พวกเขาจะได้รับสิ่งที่ดีกว่าในภายหลัง ตอนนี้ ขณะที่ลูกก้าวไปข้างหน้า อย่าทำให้ธรรมชาติและผู้ที่ทำความสะอาดมีความคิดมากขึ้น เพราะแม้แต่ตอนนี้ ผู้ที่ดำเนินการการก่อตั้งบางครั้งก็มีความคิดมากมาย: "เราควรทำอย่างไร? เราควรทำเช่นนี้หรือไม่? เราไม่ควรทำหรือไม่? มันจะดีหรือไม่ดี?" มันควรจะชัดเจนมาก: ใช่หรือไม่ใช่ มันควรจะชัดเจนว่าอะไรถูกและผิด ดังนั้น เนื่องจากลูกกำลังเฉลิมฉลองปีนี้ ธรรมชาติจะเตรียมการ มันกำลังทำงานอยู่แม้กระทั่งตอนนี้ อย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือสำหรับการก่อตั้งไม่ควรใช้เวลาไปคิดเกี่ยวกับสิ่งใดในแง่ของตนเองหรือผู้อื่น ลูกควรได้รับการสัมผัสที่ชัดเจนในหนึ่งวินาที ต้องใช้เวลานานเท่าใดในการใส่จุด (หนึ่งวินาที) เมื่อลูกใส่จุดในชีวิตจริงของลูก มันใช้เวลาหนึ่งวินาทีหรือไม่? ใช้เวลาหนึ่งวินาทีในการใส่จุด (จุดฟูลสตอป) กับสถานการณ์ใดๆ หรือรักษาสภาพของการเป็นจุดนั้นให้มั่นคงหรือไม่? ใช้เวลาหนึ่งวินาทีหรือไม่? ในทางปฏิบัติ ใช้เวลาน้อยกว่าหนึ่งวินาทีหรือไม่? ตัวอย่างเช่น เมื่อสถานการณ์มาอยู่ตรงหน้าลูก ใช้เวลาหนึ่งวินาทีในการใส่จุดกับสิ่งนั้นหรือไม่? พันดาวาสใช้เวลาหนึ่งวินาทีหรือไม่? (บางครั้ง) พันดาวาสต้องใช้เวลาหนึ่งวินาทีในการใส่จุดฟูลสตอป! พวกเขาทั้งหมด (ซัคตี) พุดว่าใช้เวลาหนึ่งวินาที ซัคตี มีพลังนั้นหรือไม่? (พันดาวาสกำลังพูดความจริง) ไม่เลย ทั้งสองพูดความจริงเพราะพวกเขาอาจใส่จุดได้ในตอนนี้ ในขณะที่ลูกไม่สามารถใส่จุดได้ในตอนนี้ ดังนั้นจึงมีความแตกต่างกัน แต่ถ้าไม่เช่นนั้นนั้นก็ล้วนเป็นความจริงทั้งสิ้น ลูกเป็นผู้ที่มีหัวใจที่ซื่อสัตย์ อชชา

ห้องโถงเต็ม ผู้คนกำลังนั่งอยู่ด้านล่าง แต่พวกเขาอยู่เบื้องหน้าบัพดา (ห้องประวัติศาสตร์และห้องสมาธิ (History hall and Meditation Hall) อย่างไรก็ตาม ผู้คนจากดินแดนนี้และจากต่างประเทศกำลังนั่งและระลึกว่าบัพดาได้มาที่มรฐบันแล้ว พวกเขามองเห็นทุกสิ่งด้วยกล้องส่องทางไกลของสายตาอันกว้างไกลของพวกเขา พวกเขาเองก็กำลังมาอยู่เบื้องหน้าบัพดาเช่นกัน แม้ในขณะที่นั่งอยู่ห่างไกล ในจิตใจของพวกเขาอยู่ในมรฐบัน สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ของลูก สิ่งอำนวยความสะดวกของโลกที่มีตัวตนอาจผันผวนได้ แต่สายตาอันกว้างไกลทางจิตวิญญาณนี้จะไม่มีวันถูกทำลาย บัพดาสามารถมองเห็นลูกๆทุกคนในทุกหนแห่งและในทุกศูนย์อยู่เบื้องหน้าท่าน อชชา

ลูกได้เฉลิมฉลองเทศกาลดิวัลีหรือไม่? ยุคบรรจบพบกันคือยุคแห่งการเฉลิมฉลอง ไม่ว่าลูกจะกลายเป็นคนที่หันเข้าสู่ภายในตนเองและเฉลิมฉลองในความทุกข์ที่เหนือประสาทสัมผัส ไม่ว่าลูกจะเฉลิมฉลองด้วยการเป็นผู้นำที่ยิ่งใหญ่ในการทำงานรับใช้และให้ทานที่ยิ่งใหญ่กับดวงวิญญาณทั้งหลาย ไม่ว่าลูกจะมีการสนทนากับจิตใจในบันดาลูกๆเอง ไม่ว่าลูกจะร่ำร่ำและมองเห็นคุณสมบัติพิเศษของกันและกันเมื่อเข้ามาสู่ความสัมพันธ์และมีการติดต่อกับผู้อื่น ไม่ว่าลูกจะรับกลิ่นหอมของคุณสมบัติพิเศษของพวกเขา มันคือการเฉลิมฉลองอย่างสม่ำเสมอ ขณะนี้เวลาแห่งการสูญเสียได้สิ้นสุดลงแล้ว นี่ไม่ใช่ยุคแห่งการสูญเสียใช่หรือไม่? ตอนนี้ เป็นยุคแห่งการเฉลิมฉลองและการหารายได้ เป็นยุคแห่งการสะสม ดังนั้น บัพดาจึงคอยดูอยู่เสมอว่าลูกๆกำลังเฉลิมฉลองหรือไม่ เพราะลูกต้องเฉลิมฉลองในรูปใดรูปหนึ่ง เพราะลูกมีความรู้ทั้งในเรื่องของการสูญเสียและการเฉลิมฉลองในยุคบรรจบพบกัน ด้วยเหตุนี้เองจึงมีนัยสำคัญในการเฉลิมฉลองหลังจากที่ลูกสูญเสียบางสิ่งบางอย่าง เวลานี้ใส่จุดฟูลสตอปกับการสูญเสียโดยสิ้นเชิง หยุด! อย่าได้สูญเสียสิ่งใด! อย่าได้สูญเสียแม้แต่ความคิดเดียว หากลูกสูญเสียในขณะที่หารายได้ แล้วลูกจะหารายได้เมื่อไหร่? ลูกจะไม่มีเวลาเลยหลังจากนั้น ตรวจสอบว่าสมบัติล้ำค่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคืออะไรในบรรดาสมบัติที่มีค่าทั้งหมดที่ลูกมี ให้สมบัติแห่งความคิด เวลา และความรู้เหล่านี้เข้ามาในชีวิตในทางปฏิบัติของลูก การถ่ายทอดและรับฟังความรู้เหล่านี้คือสภาพแรก อย่างไรก็ตาม คำว่า

"ญาณ" หมายถึงความรู้นี้ ลูกพูดว่าความรู้คืออะไร? ความรู้ก็คือแสงและอำนาจ ลูกพูดเช่นนี้ใช่ไหม ดังนั้น ความหมายของคำว่า "ญาณ" และความรู้ก็คือ เมื่อลูกมีแสงและอำนาจในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ลูกก็จะได้รับการกล่าวขานว่าเป็นผู้มีความรู้ที่เต็มเปี่ยม

ลูกกุมารทั้งหลายกำลังกลายเป็นผู้มีความรู้ที่เต็มเปี่ยมใช่หรือไม่? อย่างกลายเป็นผู้ที่เพียงแต่สอนหลักสูตร อย่าเป็นเพียงผู้ที่ให้คำบรรยายเท่านั้น พร้อมกับสิ่งนั้น จงมีแสงและอำนาจของความรู้ในความคิด คำพูด และการกระทำของลูกด้วย บัพาดามีความรักเป็นพิเศษต่อกุมาร เพราะเหตุใด? ลูกได้ตัดสินใจในชีวิตของลูกแล้ว ลูกได้ตัดสินใจแล้วใช่หรือไม่? หรือลูกยังต้องตัดสินใจอีกหรือไม่? ลูกได้คิดเรื่องนี้มากหรือไม่? หรือลูกจะคิดถึงเรื่องนี้เมื่อลูกกลับไป? หากลูกมีความคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างแน่วแน่แล้ว ขอแสดงความยินดี! ดูลิ ลูกจะได้รับมือที่พร้อมสรรพมากมาย! กุมารที่อยู่ที่นี่เพื่อการฝึกอบรม ยกมือขึ้น! มีกี่คน? (80) ใครคือผู้ที่ยังไม่ได้มีส่วนร่วมในการทำงานรับใช้? ผู้ที่ยังไม่ได้ดูแลศูนย์ ยกมือขึ้นสูงๆ! นับดูสิ! ครึ่งหนึ่งของพวกเขา อ้อชา ลูกจะได้รับมือมากมายขนาดนี้ ใช่หรือไม่? มือขวาหรือมือซ้าย? ลูกจะเป็นมือขวาใช่ไหม? นั่นเป็นสิ่งที่ดี ลูกเป็นกุมาร ดังนั้นบัพาดาจึงมอบบ้านของศูนย์ให้กุมาร และลูกก็ได้พบกับสามีแล้ว ลูกต้องการบ้านและสามีเสมอ ลูกกุมารได้พบกับสามีของลูกแล้ว และตอนนี้ลูกก็จะได้รับบ้านเช่นกัน ลูกจะได้รับศูนย์ กุมารก็ได้รับพวกเขาเช่นกัน กุมารคิดว่า: "ทำไมเราถึงต้องถูกทิ้งไว้ข้างหลัง" ลูกไม่ได้อยู่ข้างหลัง ลูกอยู่ข้างหน้า งานรับใช้ไม่สามารถดำเนินต่อไปได้หากไม่มีกุมาร ดูศูนย์ใดๆก็ตาม หากไม่มีกุมารที่ทำงานหนักใดๆ ชีสเตอร์ก็ไม่สามารถทำอะไรได้ ทั้งสองเป็นสิ่งจำเป็น ด้วยเหตุนี้จึงมีชื่อของพันดาวาสและชื่อของซัคคีด้วย มีชื่อของลูกทั้งสอง อ้อชา

ในเวลานี้ ลูกแต่ละคนต้องมีความเมตตาและเป็นผู้ให้ และต้องให้บางสิ่งบางอย่างแก่ทุกดวงวิญญาณอย่างแน่อน ไม่ว่าลูกจะให้ด้วยการรับใช้ด้วยจิตใจหรือให้ด้วยความปรารถนาดี ไม่ว่าลูกจะให้ด้วยทัศนคติของการให้กระแสน้ำที่สูงส่ง (สะกาช) ไม่ว่าลูกจะให้ด้วยคำพูดที่ทรงพลังและคำพูดทางจิตวิญญาณ ไม่ว่าลูกจะให้ด้วยความสัมพันธ์และสายสัมพันธ์ที่มีความรักของลูก อย่าให้ดวงวิญญาณใดอยู่อย่างถูกตัดสิทธิ์ จงเป็นผู้ประทาน จงเมตตา พวกเขาร้องให้ออกมา พวกเขาร้องให้ออกมาเบื้องหน้าพ่อในภาษาของพวกเขาเอง: "ให้ความสงบสุขแก่เรา! ให้ความรักแก่เรา! ให้ความรักจากหัวใจของท่าน! แสดงรัศมีแห่งความสุขแก่เรา" พ่อจะให้สิ่งนี้ได้อย่างไร? พ่อจะให้สิ่งนี้โดยผ่านลูกๆเท่านั้นใช่หรือไม่? ลูกทุกคนเป็นมือขวาของพ่อ เมื่อให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดก็ให้ด้วยมือ ดังนั้นลูกทุกคนเป็นมือขวาของพ่อใช่หรือไม่? ลูกพันดาวาสเป็นมือขวาหรือไม่? มือขวามากมายเหล่านั้นเป็นอนุสรณ์ของมือขวาของลูก ลูกรู้หรือไม่ว่าอนุสรณ์ของมือขวามากมายนั้นคืออะไร? ลูกเคยเห็นรูปภาพของภาพลักษณ์ในรูปที่หลากหลายไหม? มีกี่มือที่แสดงอยู่ในนั้น? รูปภาพของลูกคือภาพของมือขวา กุมารภาพของลูกก็อยู่ในนั้นด้วยใช่หรือไม่? ดังนั้น เวลานี้พ่อจะให้หยุดแห่งความสุขและความสงบแก่ดวงวิญญาณโดยผ่านมือขวาของลูกใช่หรือไม่? หากลูกไม่ได้ให้แม้แต่หยุดเดียวกับคนยากจนคนที่นำสงสารที่หมดหนทางเหล่านั้น พวกเขาจะอยู่อย่างสิ้นหวังต่อไป เวลานี้จงอยู่เหนือสิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหลาย อย่าเสียเวลาของลูกไปกับสิ่งที่มีขีดจำกัดและชั้นสสารที่มีขีดจำกัด วันนี้บัพาดายังคงส่งสัญญาณนี้ด้วยความรู้สึกเมตตาต่อลูกๆทุกคน ไม่ว่าพวกเขาจะนั่งอยู่ที่นี้หรือที่ศูนย์ ไม่ว่าจะอยู่ในดินแดนนี้หรือในต่างแดน บัพาดาได้เห็นสิ่งที่มีขีดจำกัดทั้งหมดมาเป็นเวลานานมาก - ธรรมชาติและชั้นสสารที่มีขีดจำกัด ชั้นสสารของความชุกช่น ความฉลาดและความไม่ระมัดระวังของลูกๆทุกคน ลูกบางคนคิดว่า: ทุกอย่างเรียบร้อยดี ใครเห็น? ใครรู้อะไร? อย่างไรก็ตามจนถึงตอนนี้ บัพาดาได้มีความเมตตา ดังนั้น ในขณะที่เห็นและได้ยินทุกสิ่ง ท่านได้มีความเมตตา อย่างไรก็ตาม บัพาดาทถามว่า บัพาดาจะยังคงมีความเมตตาต่อไปอีกนานแค่ไหน? นานแค่ไหน? ลูกต้องการเวลาเพิ่มหรือไม่? แม้แต่เวลาก็ยังถามพ่อเลยว่า: ในท้ายที่สุด นานแค่ไหน? แม้แต่ธรรมชาติก็ถาม: ให้คำตอบสิ! ตอบสิ! แม้แต่ตอนนี้ ยังคงเป็นรูปของพ่อที่ยังคงดำเนินต่อไป ยิ่งไปกว่านั้นก็เป็นครูและสัตกูรูอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม ยังคงเป็นรูปของพ่อที่ยังคงดำเนินต่อไป บทบาทของมหาสมุทรแห่งการให้อภัยกำลังถูกแสดงออกมา แต่จะเกิดอะไรขึ้นหากบทบาทของดาบราชเริ่มต้นขึ้น ลูกจะอย่างไร? ความปรารถนาของบัพาดาคือ แม้แต่ในบทบาทของธรรมชาติ เสียงของ "ว่า ลูกๆ ว่า!" ควรก้องอยู่ในหู ในเวลานั้นอย่าได้พรวดพราดกับพ่อว่า "บาบา ท่านไม่ได้บอกเรา มิฉะนั้น เราคงจะกลับมาพร้อมแล้ว" ดังนั้น เวลานี้อย่าได้เสียเวลาไปกับสิ่งที่มีขีดจำกัดและสิ่งเล็กน้อย กับธรรมชาติและชั้นสสารอีกต่อไป อย่าคิดว่า "ทุกสิ่งกำลังดำเนินไปด้วยดี ทุกสิ่งโอเค" ไม่เลย มันกำลังสะสมทั้งหมด มันกำลังสะสมเป็นสองเท่า สามเท่า ร้อยเท่า มันไม่ได้ดีอย่างที่มันเป็นอยู่ ดังนั้น จงจุดตะเกียงของความคิดที่มุ่งมั่นในหัวใจของลูก จากสิ่งที่มีขีดจำกัด ลูกต้องทำให้ทัศนคติ สายตา และการกระทำของลูกไม่มีขีดจำกัด เหตุนี้เองบัพาดากล่าวว่า ลูกต้องทำให้มันเป็นเช่นนั้น วันนี้บapakำลังบอกว่า ลูกต้องทำให้มันเป็นเช่นนั้น ท่านจะพูดว่าอะไรในภายหลัง "สายเกินไป!" ดูที่เวลา ดูที่งานรับใช้ งานรับใช้กำลังเพิ่มขึ้นและเวลาก็เดินไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม ตัวลูกเองอยู่ในสิ่งที่มีขีด

จำกัดหรือในสิ่งที่ไม่มีขีดจำกัด อย่าวิ่งไล่ตามสิ่งที่มีขีดจำกัด และแล้วเมื่อนั้น ทศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดและสภาพของการเคารพตนเองจะวิ่งไล่ตามลูก

บัปเตดาพอใจกับสิ่งที่ลูกได้ทำมาจนถึงตอนนี้ในปีนี้ ท่านยังแสดงความขอบคุณลูกอีกด้วย อย่างไรก็ตาม เวลานี้ให้พวกเขามีประสบการณ์ในงานรับใช้ที่ลูกทำ ทำให้พวกเขาเป็นแมลงเม่าที่อุทิศต่อเปลวไฟ ไม่ว่าลูกจะทำให้พวกเขาเป็นผู้ที่ให้ความร่วมมือหรือเป็นมิตรร่วมทาง จงให้พวกเขากลายเป็นบางสิ่งบางอย่าง เป็ดเหมืองแห่งประสบการณ์ จนถึงตอนนี้ก็เป็นเรื่องที่ดี แต่พวกเขาไม่ควรกลายเป็นแมลงเม่าที่วนเวียนไปมาและจากไป แมลงเม่าที่แข็งแกร่งจะถูกสร้างขึ้นโดยการให้หลักสูตรของประสบการณ์แก่พวกเขา จนถึงตอนนี้พวกเขามีประสบการณ์ว่า: "สิ่งนี้ดีมาก มันเหมือนสวรรค์! นี่คือการรู้ที่แท้จริง นี่คือการรู้" ผลลัพธ์ของงานรับใช้นั้นดีในระดับนี้ ตอนนี้จงกลายเป็นตัวของประสบการณ์และให้ประสบการณ์แก่พวกเขา การเป็นผู้ที่ให้ประสบการณ์หมายถึงการมีความสัมพันธ์โดยตรงกับพ่อ เวลานี้ สร้างแมลงเม่าที่มีประสบการณ์เช่นนั้น ขอแสดงความยินดีกับการสร้างดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือ! เวลานี้ สร้างให้มากขึ้นไปอีก! จนถึงตอนนี้ พวกเขาเชื่อว่านี่คือสถานที่ที่สามารถบรรลุผลได้ แต่อย่างน้อยลูกต้องสร้างสายสัมพันธ์อีกเล็กน้อยกับพ่อ เพื่อให้พวกเขายังคงวิ่งไล่ตามเปลวไฟต่อไป ปีนี้ในงานรับใช้ที่ลูกทำ บัปเตดาต้องการให้ลูกให้หลักสูตรของการให้ประสบการณ์เป็นพิเศษ ด้วยสิ่งนี้ที่จะมีนิมิตและพ่อจะได้รับการเปิดเผยในทางปฏิบัติ ลูกได้ยินสิ่งที่ลูกต้องทำหรือไม่? ลูกได้รับแผนแล้วหรือไม่? ตอนนี้เรามาคุยกันว่าผลลัพธ์ของปีนี้จะเป็นอย่างไร อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุดทั้งหมดในทุกหนแห่งซึ่งนั่งบนบัลลังก์หัวใจของบัปเตดา ถึงดวงวิญญาณผู้เปลี่ยนแปลงที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งเปลี่ยนแปลงธรรมชาติและชั้นสสารที่มีขีดจำกัดของตนอยู่เสมอ ถึงผู้ที่ไม่เสียเวลาแม้แต่วินาทีเดียวหรือความคิดเดียว ถึงลูกๆที่เพียรพยายามอย่างแรงกล้าที่สะสม ถึงผู้ที่มีเมตตาและผู้ที่ยุติธรรมสิ่งหนึ่งสิ่งใดหยดหนึ่งแก่ทุกดวงวิญญาณอยู่เสมอ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นดวงวิญญาณบราห์มินหรือดวงวิญญาณที่กระหายก็ตาม ถึงผู้ที่ทำให้กระแสน้ำแห่งพลัง ถึงลูกๆที่มีหัวใจที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ด้วยความรัก ระลึกถึง มากมาย และนมัสตจากบัปเตดา

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากความเกียจคร้านและความไม่ระมัดระวัง และเติมเต็มความรับผิดชอบในการให้ประโยชน์แก่โลกด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้น ไม่ว่าลูกจะใหม่หรือเก่า การเป็นบราห์มินหมายถึงการรับผิดชอบในการให้ประโยชน์แก่โลก เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีความรับผิดชอบ ลูกก็จะปฏิบัติตามความรับผิดชอบอย่างรวดเร็ว แต่เมื่อลูกไม่มีความรับผิดชอบ ลูกก็จะกลับมาไม่ระมัดระวัง ความรับผิดชอบจะจบสิ้นความเกียจคร้านและความไม่ระมัดระวัง ผู้ที่มีความจริงใจและความกระตือรือร้นจะไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย พวกเขายังคงเพิ่มความจริงใจและความกระตือรือร้นในตัวผู้อื่นด้วยใบหน้าและกิจกรรมของเขาเอง

คติพจน์: การใช้พลังตามเวลา หมายถึง การเป็นผู้มีความรอบรู้และเป็นดวงวิญญาณโยคี

*** โอม ขานติ ***

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันครบรอบของดาดี ประกาศมณิจิ ผู้เป็นที่รักของเรา เช่นเดียวกับที่ดาดีจีเป็นคนที่มีความจริงแท้ในทุกการกระทำ และทำให้พระเจ้าที่แท้จริงพอใจด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ของเธอ และนั่งบนบัลลังก์หัวใจของท่าน ในท่านองเดียวกัน เราก็ต้องเป็นเหมือนดาดีจี นี่คือการแสดงความเคารพยกย่องต่อดาดีจีด้วยความรักอย่างแท้จริงของเรา

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดไม่ให้ลูกซึ่งเป็นบุคคลสำคัญต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ท่านพูดว่า เพียงจดจำสองคำนี้เท่านั้นคือ “อัลฟา และ เบต้า”

คำถาม: อะไรคืองานหลักของพ่อทางจิตวิญญาณที่ทำให้ท่านมีประสบการณ์ของความสุข?

คำตอบ: งานหลักของพ่อทางจิตวิญญาณคือการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมาบริสุทธิ์ พ่อมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากในการชำระลูกให้บริสุทธิ์ พ่อมาเพื่อให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์กับลูกๆ ท่านทำให้ลูกทั้งหมดสโตประธาน เพราะลูกต้องกลับบ้านในเวลานี้ เพียงแค่ทำให้บทเรียนเดียวนี้มั่นคงว่า: ฉันคือดวงวิญญาณ ไม่ใช่ร่างกาย ด้วยบทเรียนนี้ที่ลูกสามารถจดจำระลึกถึงพ่อได้ และกลับมาบริสุทธิ์

โอม ซานติ พ่อทางจิตวิญญาณนั่งและอธิบายให้กับลูกๆ ทางจิต พ่อมีประสบการณ์ของความสุขในการชำระลูกๆ ให้บริสุทธิ์ ดังนั้นท่านจึงพูดว่า จดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อผู้เดียวที่เท่านั้นคือผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ไม่มีใครอื่นสามารถเป็นเช่นนั้นได้ เวลานี้เท่านั้นที่ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้านอย่างแน่นอน เพื่อที่จะสร้างแรงบันดาลใจให้ลูกทำความเพียรพยายามมากขึ้น พ่อพูดว่าการแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงมีความจำเป็น เพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้ และแล้วจึงเป็นการศึกษาเล่าเรียน ก่อนอื่นจงจดจำอัลฟา พ่อ และแล้วอาณาจักร ลูกได้รับคำแนะนำในเรื่องนี้ ลูกรู้ว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร และจากสโตประธานกลับมาตโมประธานอย่างไร ลูกลงบันไดมา เวลานี้ลูกต้องกลับมาสโตประธานอีกครั้ง ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์ ที่นั่นไม่มีแม้แต่คนเดียวที่ไม่บริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้ไม่คงอยู่ในยุคทอง ประเด็นหลักคือการกลับมาบริสุทธิ์ เวลานี้จงกลับมาบริสุทธิ์ และแล้วเมื่อนั้นลูกก็จะไปสู่โลกใหม่ และกลับมามีค่าในการประกาศสิทธิ์ในอาณาจักร ทุกคนต้องกลับมาบริสุทธิ์ ที่นั่นจึงไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาสโตประธานคือผู้ที่กลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ สิ่งนี้คือประเด็นหลักเดียว ลูกต้องกลับมาสโตประธานด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อไม่ได้ทำให้ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ท่านเพียงพูดว่า พิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณ ท่านพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า จงทำบทเรียนนี้ให้มั่นคงว่า ลูกไม่ใช่ร่างกายแต่เป็นดวงวิญญาณ ก็เท่านั้นเอง บุคคลสำคัญจะไม่อ่านมากนัก พวกเขาจะได้รับการบอกเพียงสาระสำคัญ บุคคลสำคัญจะไม่ได้รับความยุ่งยากลำบากใดๆ ลูกรู้ว่าลูกใช้เวลาที่ชาติเกิดที่เปลี่ยนลูกจากสโตประธานมาเป็นตโมประธาน จะไม่กล่าวว่า 63 ชาติเกิด แต่เป็น 84 ชาติเกิด ลูกมีศรัทธาว่าลูกเคยสโตประธาน ลูกเคยเป็นผู้อาศัยในสวรรค์ นั่นคือ ลูกเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข ดินแดนแห่งความสุขก็ยังคงถูกเรียกว่าเป็นศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปด้วยเช่นกัน พวกเขาเป็นมนุษย์เช่นกันแต่พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง ในเวลานั้นมนุษย์มีอุปนิสัยเช่นปีศาจ ในคัมภีร์เขียนไว้ว่าอาณาจักรเทพถูกก่อตั้งขึ้นมาหลังจากมีสงครามระหว่างปีศาจกับเทพเกิดขึ้น พ่ออธิบายว่าก่อนหน้านี้ลูกเคยเป็นปีศาจ พ่อมาและทำให้ลูกกลายเป็นบราห์มิน ท่านแสดงหนทางที่จะเปลี่ยนจากบราห์มินไปเป็นเทพ อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของสงครามระหว่างปีศาจกับเทพ มีคำกล่าวเกี่ยวกับเทพว่าศาสนาของพวกเขาขึ้นสูงที่สุดของการไม่ใช้ความรุนแรง เทพไม่เคยต่อสู้ ไม่สามารถมีเรื่องของความรุนแรงใดๆ จะมีสงครามในอาณาจักรอันสูงส่งในยุคทองได้อย่างไร? เทพยุคทองมาที่นี่เพื่อต่อสู้กับปีศาจหรือว่าปีศาจไปที่นั่นเพื่อต่อสู้กับเทพหรือ? ไม่มีทางเป็นไปได้ นี่คือโลกเก่า นั่นคือโลกใหม่ ดังนั้นสงครามเกิดขึ้นได้อย่างไร? สิ่งใดก็ตามที่ผู้คนได้ฟังในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาก็เฝ้าแต่พูดว่าจริง จริง! สติปัญญาของพวกเขาไม่ทำงานเลย สติปัญญาของพวกเขาเป็นหินอย่างสิ้นเชิง ในยุคเหล็กผู้คนมีสติปัญญาเป็นหิน ขณะที่ในยุคทองพวกเขามีสติปัญญาที่สูงส่ง อาณาจักรแห่งนั้นเป็นของเจ้าแห่งความสูงส่ง ไม่มีอาณาจักรที่นี่ ราชาแห่งยุคทองแดงก็ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน พวกเขามีมงกุฎที่ประดับด้วยเพชรพลอย พวกเขาไม่มีมงกุฎแห่งแสง นั่นคือ พวกเขาไม่บริสุทธิ์ ที่นั่นทุกคนบริสุทธิ์ สิ่งนี้ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาจะมีรัศมีของแสงอยู่เหนือศีรษะ ไม่เลย รัศมีแห่งแสงบนศีรษะที่ถูกแสดงไว้ในภาพนั้นบ่งบอกถึงความบริสุทธิ์ของพวกเขา ลูกเช่นกันกำลังกลับมาบริสุทธิ์ในเวลานี้ แสงของลูกอยู่ที่ไหน? ลูกรู้ว่าจะกลับมาบริสุทธิ์ได้ด้วยการมีโยคะกับพ่อ ที่นั่นไม่มีร่องรอยของกิเลส อาณาจักรที่มีกิเลสของราวันจะถูกทำลาย ราวันถูกแสดงให้เห็นที่นี่เพื่อพิสูจน์ว่านี่ยังคงเป็นอาณาจักรของราวัน พวกเขาเผาหุ่นของราวันทุกปี แต่ราวันก็ไม่ยอมถูกเผาไหม้ เวลานี้ลูกกำลังมีชัยชนะเหนือราวัน และแล้วราวันก็จะไม่คงอยู่ ลูกไม่มีความก้าวร้าวรุนแรง ชัยชนะของลูกคือด้วยพลังโยคะ บาปทั้งหมดของลูกจากหลายชาติเกิดจะถูกขจัดออกไปด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ชาติเกิดที่นับไม่ถ้วนของลูกเริ่มต้นขึ้นเมื่อไร? การกระทำที่เป็นบาปของลูกนั้นเริ่มต้นขึ้นเมื่อไร? ลูกคือผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่

คงอยู่ตลอดไปที่จะมาก่อน จะลดลงไปสององศาเมื่อผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์กลายมาเป็นของจันทรวงศ์ และแล้วดวงอาทิตย์ของลูกจะค่อยๆลดลงเรื่อยๆ สิ่งหลักเวลานี้คือการจดจำระลึกถึงพ่อและกลับมาสโตประธาน ผู้ที่กลับมาสโตประธานในวงจรก่อนหน้านี้นะจะกลับมาเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง พวกเขาจะยังคงมาเรื่อยๆ ทุกคนตามลำดับกัน และแล้วตามละครเมื่อพวกเขา มา พวกเขาจะมาตามลำดับกันในลักษณะเดียวกัน พวกเขาจะมาและใช้ชาติเกิด ละครนี้ถูกสร้างขึ้นในลักษณะที่พิเศษสุด ลูกยังต้องการไหวพริบที่จะเข้าใจสิ่งนี้ด้วย เช่นที่ลูกตกลงมา ลูกก็ยังต้องขึ้นไปด้วยเช่นกัน ลูกจะสอบผ่านตามลำดับกัน และแล้วลูกก็ยังลงมาที่นี้ตามลำดับกันด้วย เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกคือการกลับมาสโตประธาน ไม่ใช่ว่าทุกคนจะสอบผ่านอย่างเต็มที่ หลังจากได้คะแนนเต็มร้อย พวกเขาจะได้คะแนนลดลงเรื่อยๆ ด้วยเหตุนี้ลูกจึงต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ในการทำความเพียรพยายามนี้ที่ลูกสอบตก การทำงานรับใช้นั้นง่ายดาย วิธีการที่ลูกอธิบายที่พิพิธภณท์บ่งบอกว่าลูกศึกษามากแค่ไหน ถ้าหัวหน้าครูเห็นว่าบางคนอธิบายไม่ถูกต้อง เขาจะไปและอธิบาย เขาจะไปและช่วยคนนั้น ผู้ดูแลหนึ่งหรือสองคนได้รับมอบหมายหน้าที่ให้คอยดูว่าทุกคนกำลังอธิบายได้อย่างถูกต้องหรือไม่หรือพวกเขาสับสนหากใครถามสิ่งใดกับพวกเขา ลูกเข้าใจว่างานรับใช้ที่นัทรศการนั้นดีกว่างานรับใช้ที่ศูนย์ และงานรับใช้ที่พิพิธภณท์ก็ยิ่งดีกว่างานรับใช้ที่นัทรศการ มีการจัดแสดงที่ดีมากในพิพิธภณท์ ผู้ที่เห็นสิ่งนี้ก็จะไปและบอกกับผู้อื่นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เห็น สิ่งนี้จะดำเนินไปจนเวลาสุดท้าย คำว่า “มหาวิทยาลัยโลกของพ่อพระผู้เป็นเจ้า” นั้นเป็นคำที่ดี ไม่มีการกล่าวถึงมนุษย์ในสิ่งนี้ ใครเป็นผู้ก่อตั้งสิ่งนี้? พ่อพูดว่าเมื่อลูกเชิญบุคคลที่มีชื่อเสียงมาเพื่อร่วมพิธีเปิด ผู้คนมากมายก็จะมาเช่นกันเมื่อพวกเขาได้ยินชื่อของบุคคลที่มีชื่อเสียงเหล่านี้ ผู้คนจำนวนมากมาเพียงเพราะบุคคลเดียว ด้วยเหตุนี้ที่พ่อเขียนถึงเดลล์ที่บอกให้พวกเขาพิมพ์ความคิดเห็นของบุคคลสำคัญ เพื่อที่ว่า เมื่อผู้คนได้อ่าน พวกเขาก็จะพูดว่าบุคคลสำคัญเหล่านั้นมาหาลูกและให้ความคิดเห็นที่ดีมากๆ การพิมพ์ความคิดเห็นเหล่านั้นออกมาเป็นสิ่งที่ดี ไม่มีเรื่องของเวทมนต์ ฯลฯ ในสิ่งนี้ ด้วยเหตุนี้พ่อยังคงเขียนถึงลูกเรื่อยๆ ว่าลูกต้องทำหนังสือเกี่ยวกับความคิดเห็นทั้งหมด ลูกควรแจกจ่ายหนังสือเหล่านั้นที่นี้เช่นกัน มีคำกล่าวที่ว่าร่างกายนั้นหลอกลวง และมายาก็หลอกลวงด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งรวมอยู่ในนี้ ผู้คนมากมายพูดว่านี่คืออาณาจักรของราวัน อาณาจักรปีศาจ อาณาจักรจะเป็นของใครก็ตามควรจะเป็นคนแรกที่เกี่ยวข้อง พวกเขาพูดว่า จงทำให้เราผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์! ดังนั้นทุกสิ่งถูกรวมไว้ในสภาพของความไม่บริสุทธิ์นี้ ทุกคนร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ดังนั้นพวกเขาต้องไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน! ลูกได้สร้างรูปภาพที่ถูกต้องขึ้นมาเพื่อแสดงให้เห็นว่าพ่อผู้สูงสุด ดวงวิญญาณที่สูงที่สุด เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์หรือว่าเป็นแม่น้ำและทะเลสาบ มีสระน้ำในอมฤตสารที่น้ำทั้งหมดนั้นกลับมาสกปรก แต่ผู้คนเหล่านั้นก็ยังคิดว่ามันเป็นทะเลสาบแห่งน้ำทิพย์ มหาราชาได้ทำให้สระแห่งนั้นสะอาด เพราะพิจารณาว่านั่นเป็นทะเลสาบน้ำทิพย์ เหตุนี้เองจึงมีชื่อว่าอมฤตสาร แม้แต่น้ำในแม่น้ำคงคาก็ได้รับการพิจารณาว่าเป็นน้ำทิพย์! น้ำนั้นกลับมาสกปรกมาก อย่าได้ถามเลย! บาบาค่อยลงไปอาบในแม่น้ำเหล่านั้น ฯลฯ น้ำนั้นสกปรกมาก ผู้คนเอาดินโคลนจากแม่น้ำนั้นและชั้ดลูตัว บาบามีประสบการณ์เช่นนี้ บาบาใช้ร่างกายที่แก่ชราที่มีประสบการณ์ ไม่มีผู้ใดมีประสบการณ์มากเท่ากับผู้นี้ เขายังมีประสบการณ์ของการพบปะกับกษัตริย์และอุปราชที่ยิ่งใหญ่ ฯลฯ เขาเคยขายข้าวฟ่างและข้าวบาร์เลย์ด้วยเช่นกัน ในวัยเด็กของเขา เขากลับมามีความสุขมากกับการหารายได้สี่ลิงก์หกแอนนา ดูลี เวลานี้เขาได้มาถึงที่ใดแล้ว! ดูลีว่าเด็กชาวบ้านนี้ได้กลายเป็นอะไร! พ่อยังพูดอีกว่า พ่อเข้ามาในร่างกายที่ธรรมดา ผู้นี้ไม่ได้รู้จักชาติเกิดของตนเอง พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่าในที่สุดเขาก็กลายมาเป็นเด็กชาวบ้านได้อย่างไรหลังจากใช้ 84 ชาติเกิด กิจกรรมที่สูงส่งไม่ใช่ของศรีภฤชณะหรือกันส์ (ปีศาจ) การทุบทำลายเหยือกใส่เนย ฯลฯ ทุกสิ่งที่กล่าวถึงเกี่ยวกับศรีภฤชณะเป็นสิ่งที่ผิด ดูลีว่าพ่ออธิบายได้ง่ายดายเพียงใด: ลูกๆ ที่แสนหวาน ขณะที่ลูกเดินเหิน เคลื่อนไหวไปมา เพียงแค่จดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อคือพ่อที่สูงสุดของทุกดวงวิญญาณ ลูกรู้ว่าลูกทุกคนเป็นพี่น้องเพศชายและผู้เดียวนั้นคือพ่อ เราผู้เป็นพี่น้องเพศชายจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ผู้คนกล่าวว่า “โอ้ พระเจ้า! โอ้ อิศวร!” แต่พวกเขาไม่รู้อะไรเลย เวลานี้พ่อได้ให้คำแนะนำของตัวท่านเอง ตามแผนของละครแล้ว สิ่งนี้ลูกเรียกว่ายุคของกิตะ เพราะพ่อมาในเวลานี้ และให้ความรู้กับลูกเพื่อที่ลูกกลับมาสูงส่ง ดวงวิญญาณใช้ร่างกายและพูด พ่อยังต้องรับการคำจูนของร่างกายเพื่อทำงานทางจิตที่สูงส่งของท่าน เป็นเวลาถึงครึ่งวงจรมนุษย์กลับมาไม่มีความสุขและดังนั้นพวกเขาจึงร้องเรียกหาท่าน พ่อมาเพียงครั้งเดียวในแต่ละวงจร ลูกเล่นบทบาทซ้ำแล้วซ้ำเล่า ศาสนาเทพดั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไป แต่ไม่เหลือรากฐานอีกต่อไป มีเพียงแค่ภาพลักษณ์เท่านั้นที่ยังคงเหลืออยู่ ดังนั้น พ่อพูดว่าลูกต้องกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ด้วย เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้า นี่คือศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ไม่มีศาสนาเช่นนั้นเป็นเช่นศาสนาฮินดู ชื่อฮินดูมาจากฮินดูสถาน เช่นเดียวกับที่ชั้นยาสซีกกล่าวถึงสถานที่อยู่อาศัย, ชาติบราห์มาเป็นพระเจ้า ในท่านองเดียวกันแผ่นดินนี้ที่พวกเขาอาศัยอยู่ได้ลูกกล่าวว่าศาสนาของพวกเขา ศาสนาฮินดูไม่ใช่ศาสนาที่คงอยู่ตลอดไป ชาวฮินดูไปยืนอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพ และเคารพรูปปั้นเหล่านั้น พวกเขาร้องเพลงสรรเสริญผู้ที่ครั้งหนึ่งเคยเป็นเทพ เทพเดียวกันนั้นได้กลายเป็นชาวฮินดู ศาสนาและการกระทำของพวกเขากลับมาตกต่ำ ศาสนาอื่นๆทั้งหลายคงปรากฏอยู่ แต่ศาสนาเทพหาย

ไป ผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาต่อมาได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและบูชาเทพเหล่านั้น ต้องมีการอธิบายแก่พวกเขาอย่างมาก ต้องมีการอธิบายอย่างมากเกี่ยวกับศรัทธาของเขา เขาเป็นเจ้าชายคนแรกของยุคทอง ดังนั้นการใช้ 84 ชาตเกิดจึงเริ่มต้นด้วยเขา พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้หนึ่งในตอนสิ้นสุดของชาตเกิดสุดท้ายของหลายชาตเกิดของเขา ดังนั้นท่านจะบอกลูกเกี่ยวกับปัญหิของเขายังแน่นอน ลักษณะและนารายณ์นี้กลายมาเป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้นผู้ที่เคยเป็นอันดับหนึ่งต่อมาก็จะเป็นอันดับสุดท้าย ไม่ใช่ว่าจะมีเพียงศรัทธาผู้เดียวเท่านั้น ยังมีคนอื่นอีกผู้ที่เป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์วิษณุด้วยเช่นกัน ลูกรู้จักสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างดีมาก ลูกต้องไม่ลืมสิ่งเหล่านี้ เวลานี้ยังคงมีการเปิดพิพิธภัณฑ์อย่างต่อเนื่อง และจะมีพิพิธภัณฑ์เปิดขึ้นมาอีกหลายแห่ง ผู้คนมากมายจะมา ผู้คนไปที่วัด และกัมมัศจรรย์ค่านี้ ลูกเห็นแล้วว่าเมื่อผู้เลื่อมใสศรัทธามาหาลูกและเห็นภาพของลักษมีและนารายณ์ พวกเขาจะวางเงินไว้เบื้องหน้าภาพนั้น ลูกพูดว่า ที่นี้เป็นเรื่องของความเข้าใจ ไม่ใช่การวางเงินไว้เบื้องหน้าภาพของพวกเขา ถ้าคุณไปที่วัดชีวาตอนนี้คุณจะวางเงินไว้ที่นั่นหรือไม่? ลูกจะไปที่นั่นพร้อมเป้าหมายที่จะอธิบาย เพราะลูกรู้จักชีวิตประวัติของทุกคน มีวัดมากมาย วัดหลักคือวัดชีวา แล้วเหตุใดพวกเขาจึงเก็บภาพลักษณะอื่นๆไว้ที่นั่นด้วย? ถ้าพวกเขาวางเงินไว้เบื้องหน้าแต่ละภาพลักษณะ และแล้วเงินนั้นจะกลายเป็นรายได้ของนักบวชที่นั่น ดังนั้นนั้นควรเรียกว่าเป็นวัดของชีวาหรือเป็นวัดของครอบครัวของชีวา? ชีพบาบาได้สร้างครอบครัวนี้ขึ้นมา ครอบครัวที่แท้จริงคือลูกบราห์มิน ชาลิแกรมเป็นสิ่งที่แทนครอบครัวของชีพบาบา ต่อมาเราก็กลายมาเป็นครอบครัวพี่น้องชายหญิง ในตอนแรกลูกเป็นพี่น้องชาย และแล้วเมื่อพ่อมาลูกก็กลายมาเป็นพี่น้องชายหญิง และแล้วเมื่อลูกไปสู่ยุคทอง ครอบครัวก็จะกลับมาใหญ่ขึ้น การแต่งงานจะเกิดขึ้นที่นั่นและดังนั้นครอบครัวก็จะยิ่งขยายตัวมากขึ้น เมื่อเราอาศัยอยู่ในบ้านของเรา นั่นคือ ในสถานที่แห่งความสงบ เราเป็นเพียงพี่น้องเพศชายและมีพ่อผู้เดียว ที่นั่น ลูกเป็นลูกๆ ของพ่อแห่งมวลมนุษย พี่น้องชายหญิง ไม่มีความสัมพันธ์อื่นใด และแล้วในอาณาจักรของราวัน มีการขยายตัวอย่างมากมาย พ่อยังคงอธิบายความลับทั้งหมดต่อไป แต่ท่านก็ยังคงพูดว่า ลูกๆ ที่แสนหวาน จงจดจำพ่อ แล้วบาปของลูกในหลายๆ ชาตเกิดก็จะถูกขจัดออกไป บาปของลูกจะไม่ถูกขจัดออกไปได้ด้วยการศึกษา การจดจำระลึกถึงพ่อเป็นสิ่งที่หลักอัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะสอบผ่านด้วยคะแนนเต็ม ทำให้สติปัญญาของลูกสโตประธานและสูงส่ง เปลี่ยนจากผู้ที่มีสติปัญญาที่หยابมาเป็นสติปัญญาที่ละเอียดอ่อน และเข้าใจความลับของละครที่พิเศษสุด
2. เวลาหนึ่งทำการกระทำที่สูงส่งและเป็นทางจิตเหมือนที่พ่อทำ กลับมาไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง และปลดปล่อยบาปของลูกด้วยพลังโยคะ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นคาร์มาโยคีผู้ที่มีประสบการณ์กับพรโดยการรักษาสมดุลของคาร์มาและโยคะ
คาร์มาโยคีหมายถึงผู้ที่ทำการกระทำเป็นโยคยุกต์ ดวงวิญญาณคาร์มาโยคีรักษาสมดุลระหว่างคาร์มาและโยคะเสมอ โดยการมีสมดุลของคาร์มาและโยคะ ถึงอย่างไรลูกก็ได้รับพรจากพ่อสำหรับทุกการกระทำของลูก แต่ลูกได้รับพรจากใครก็ตามที่เข้ามาสัมผัสหรือมีความสัมพันธ์กับลูกด้วยเช่นกัน เมื่อบางคนทำบางสิ่งที่ดี พรจะออกมาจากหัวใจสำหรับผู้นั้นเพราะว่าการกระทำนั้นเป็นสิ่งที่ดีมาก ด้วยการพิจารณาว่าบางสิ่งดีก็คือพร

คติพจน์: ฝึกที่จะหยุดความคิดของลูกในหนึ่งวินาทีจะนำไปสู่สภาพใกล้เคียงกับอภิญญาอย่างยิ่งขึ้น

***** โอม ขานติ *****

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน คงอยู่ในสภาพที่มีจิตสำนึกและจดจำพอ การเข้าสู่สภาพที่ไม่มีสิ่งใดเลยหรือหลับนั้นไม่ใช่โยคะ

คำถาม: คำถาม: เหตุใดลูกจึงไม่ได้รับอนุญาตให้หนึ่งที่นี้ด้วยการปิดตาของลูก?

คำตอบ: หากลูกนั่งด้วยการปิดตา โขโมยก็จะสามารถขโมยสินค้าทั้งหมดไปจากร้านของลูกได้ มายาซึ่งเป็นขโมยจะไม่ยอมให้ลูกชิมซบสิ่งใดในสติปัญญาของลูก ถ้าลูกนั่งในโยคะด้วยการปิดตา ลูกก็จะหลับ และลูกก็จะไม่รู้สิ่งใดเลย ดังนั้นนั่งด้วยการเปิดตาของลูก ในขณะที่กำลังทำงานจงจดจำพอด้วยสติปัญญาของลูก ไม่มีเรื่องของหะรุโยคะในสิ่งนี้

โอมชานติ พ่อทางจิตบอกลูกๆ ทางจิต: ผู้นี้เป็นลูกด้วยเช่นกัน ผู้มีร่างกายทั้งหมดคือลูกๆ ของท่าน ดังนั้นพ่อทางจิตพูดกับดวงวิญญาณ: สิ่งหลักคือดวงวิญญาณ เข้าใจสิ่งนี้อย่างดีมาก เมื่อลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าที่นี่ ลูกไม่ควรที่จะละวางตัวลูกเองจากร่างกายของลูกและหายไป การละวางตัวลูกเองออกจากร่างกายของลูกและหายไปไม่ใช่สภาวะของการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกต้องนั่งที่นี้ขณะที่ตื่นตัว เช่นที่ลูกเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมาหรือนั่งลง พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอ พ่อไม่ได้บอกลูกให้กลับมาไร้สติขณะที่ลูกนั่งที่นี้ มีผู้คนมากมายที่หายไปในขณะที่กำลังนั่งที่นี้ ลูกต้องนั่งที่นี้และอยู่อย่างตื่นตัว ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ลูกจะไม่สามารถซึมซับความรู้นี้ได้โดยที่ไม่มีคามบริสุทธิ์ ลูกจะไม่สามารถนำคุณประโยชน์ให้แก่ใครได้และลูกก็จะไม่สามารถบอกสิ่งนี้แก่ผู้อื่นได้ ผู้ที่ตัวเองไม่ได้้อย่างบริสุทธิ์แต่บอกผู้อื่นให้อย่างบริสุทธิ์ก็เหมือนกับบัณฑิต ลูกต้องไม่พิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ที่ฉลาด ไม่เช่นนั้นแล้วสำนึกของลูกก็จะก่ดกร่อน อย่าคิดว่าลูกสามารถที่จะปิดตาของลูกและไปสู่สภาพที่ไม่มีสิ่งใดเลย นั่นไม่ใช่สภาวะของการจดจำระลึกถึง ที่นี้ลูกต้องอยู่ในสภาพที่มีจิตสำนึกและจดจำพอ การนอนหลับไม่ใช่การจดจำระลึกถึง มีประเด็นต่างๆ มากมายที่จะอธิบายให้ลูกๆ มีการแสดงไว้ในคัมภีร์ว่าพวกเขาเข้าไปสู่โลกที่เจ็ด (สภาพที่มีจิตสำนึก) และพวกเขาก็ไม่ได้ตระหนักถึงโลกนี้เลย ลูกรู้เกี่ยวกับโลก นี่คือโลกที่สกปรก ไม่มีใครรู้จักพอ หากพวกเขารู้จักพอ พวกเขาจะรู้จักจักรวาลโลกด้วยเช่นกัน พ่อบอกลูกว่าวาทกรรมนี้หมุนไปอย่างไรและมนุษย์จะกลับมาใช้ชาติเกิดอย่างไร ในยุคทองแม้ว่าลูกจะแกล้ง ใบหน้าของลูกก็ไม่ได้มีรอยเหี่ยวย่น ชันยาสซีฝึกหะรุโยคะ พวกเขาปิดตาของเขา และในขณะที่กำลังนั่งในถ้ำพวกเขา ก็กลายเป็นคนแก่และมีรอยย่น พ่อบอกลูกว่า ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องอยู่อย่างตื่นตัว การเข้าไปสู่สภาพที่ว่างเปล่าไม่ใช่สภาพที่แท้จริง ลูกต้องทำธุรกิจของลูกๆ ใดๆ ต่อไป และดูแลครอบครัวของลูกด้วยเช่นกัน ลูกต้องไม่เข้าไปสู่สภาพที่ว่างเปล่า ในขณะที่กำลังทำงานของลูก จงจดจำพอด้วยสติปัญญาของลูก เมื่อลูกทำงานของลูก, ลูกจะทำงานนั้นในขณะที่เปิดตาของลูกอย่างแนนอน เข้าร่วมธุรกิจของลูก ใดๆ ต่อไป แต่ขอให้โยคะของสติปัญญาของลูกอยู่กับพ่อ ลูกต้องไม่กลับมาไม่ระมัดระวังเกี่ยวกับสิ่งนี้ หากลูกหลับตาในขณะที่กำลังนั่งอยู่ในร้านของลูก ใครบางคนก็จะขโมยสินค้าของลูก และลูกก็จะไม่แม้กระทั่งรู้ สภาพเช่นนั้นไม่ถูกต้อง การกลับมาละวางจากร่างกายของใครคนหนึ่งคือการฝึกฝนของหะรุโยคี เป็นผู้ที่ฝึกพลังกลับที่ทำเช่นนั้น พ่อหนึ่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก ลูกต้องไม่หลับตาของลูกสำหรับสิ่งนี้ พ่อพูดว่า ในเวลานี้ลูกต้องลิ้มเพื่อนฝูงและญาติมิตรทั้งหมดของลูกที่ลูกเคยจดจำมาแต่ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียว หากปราศจากการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงบาปของลูกก็ไม่สามารถหลุดออกไปได้ เมื่อพวกเขานำไบเบิลไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขา ก็หลุดหายไป เกิดอะไรขึ้น? ตราบเท่าที่พวกเขาอยู่ที่นั่นบาปของพวกเขา ก็ไม่สามารถที่จะได้รับการปลดปล่อย พวกเขาไม่สามารถจดจำชีพบาบาและไม่สามารถได้ยินมูร์ลีของบาบา และดังนั้นจึงมีการสูญเสีย อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร และเหตุนี้เองพวกเขาจึงไปที่นั่น และแล้วพวกเขาก็ลงมาและฟังมูร์ลี เหตุนี้เองบาบาพูดว่า ไปและกลับมามีอย่างรวดเร็ว อย่าได้พักอยู่ที่นั่น บาบาหยุดเกมสนุกสนานเหล่านั้นทั้งหมด การไปรอบๆ ในลักษณะนี้เป็นเหมือนกับการเร่ร่อนโดยไม่มีเป้าหมาย มีการเร่ร่อนและการร้องไห้คร่ำครวญอย่างมากในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เพราะเป็นหนทางแห่งความมืด มีราเคยไปสู่ดินแดนสุชาติในการเข้ามานั้น นั่นไม่ใช่ทั้งโยคะหรือการศึกษาเล่าเรียน เธอได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ผ่านสิ่งนั้นหรือไม่? เธอมีค่าที่จะไปสวรรค์หรือไม่? บาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของเธอได้หลุดตัดออกไปหรือไม่? ไม่อย่างแนนอน! บาปของหลายต่อหลายต่อหลายชาติเกิดจะสามารถหลุดตัดออกไปโดยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้น ไม่มีประโยชน์ในการมีนิมิตๆ ใดๆ นั่นเป็นเพียงความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ได้เป็นทั้งการจดจำระลึกถึงหรือความรู้ ไม่มีใครในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาที่สอนสิ่ง

ต่างๆ เหล่านี้ และดังนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ไม่ว่าพวกเขาจะมีนิมิตมากมายเพียงไร ในตอนเริ่มต้นลูกๆ เคยเข้ามาด้วยตนเอง มามาและบabanันไม่ได้เข้ามา ในตอนต้นบาบาเพียงแค่นี้ได้มีนิมิตของการก่อตั้งและการทำลายล้าง ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นหลังจากนั้น พ่อไม่ได้ส่งใครขึ้นไปที่นั้น โช้ พ่อ(บราห์มา) ทำให้พวกเขานั่งลงและพูดว่า “บาบาถึงเส้นตายของผู้นี้” และหากสิ่งนั้นอยู่ในละครก็จะมีภารกิจถึงเส้นตายของเธอ ไม่เช่นนั้นแล้วก็จะไม่เป็นเช่นนั้นมากมายได้รับนิมิตมากมายเคยได้นิมิตในตอนเริ่มต้น และมากมายจะได้มีนิมิตในเวลาสุดท้ายจะเป็นความตายสำหรับเหยื่อและชัยชนะสำหรับนักล่า มีมนุษย์จำนวนมากมานับไม่ถ้วน และพวกเขาจะออกจากร่างของพวกเขาที่นี่ ไม่มีใครจะนำร่างของเขาหรือสิ่งใดอื่นไปสู่ยุคทองหรือดินแดนแห่งความเจียบสงบ มีมนุษย์จำนวนมากมานับไม่ถ้วน ทั้งหมดนั้นกำลังจะถูกทำลาย ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเดียวกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมาในเวลานี้ด้วยบราห์มา ลูกสาวทั้งหลายก็ไปที่หมู่บ้านและทำงานรับใช้อย่างมากมาย ลูกพูดกับพวกเขาว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ชันยาสซีไม่รู้วิธีที่จะสอนราชาโยคะ ใครนอกจากพ่อที่จะสามารถสอนราชาโยคะได้? เวลานี้พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกๆ และแล้วลูกจะได้รับอาณาจักรของลูก และลูกจะคงอยู่ในความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด จะไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีการจดจำระลึกถึงที่นั้น จะไม่มีร่องรอยของความทุกข์แม้แต่แต่น้อย ช่วงชีวิตของลูกจะยืนยาวและร่างกายของลูกจะปราศจากโรคภัย ที่นี้มีความสุขทุกอย่างมาก ไม่ใช่ว่าพ่อจะสร้างละครนี้เพื่อให้ความทุกข์แก่ลูก นี่คือการตั้งเดิมและคงอยู่ตลอดไปของความสุขและความทุกข์ ชัยชนะและพ่ายแพ้ ชันยาสซีไม่รู้ถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้และดังนั้นพวกเขาจะสามารถอธิบายสิ่งใดได้อย่างไร? พวกเขาศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกแต่ละคนได้รับการบอกว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ชันยาสซีเหล่านั้นพิจารณาว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของดวงวิญญาณและจดจำธาตุบราห์ม พวกเขาคิดว่าธาตุบราห์มเป็นดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขามีความรู้ของธาตุบราห์มเท่านั้น ในความเป็นจริงธาตุบราห์มคือสถานที่ที่อยู่อาศัยที่ลูกๆ ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ แต่พวกเขาพูดว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้ากับธาตุ ความรู้ของพวกเขาเหล่านั้นกลับหวั่นกลับทางอย่างสิ้นเชิง ที่นี้พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูกๆ พวกเขาพูดว่า พระเจ้าจะมาหลังจาก 40,000 ปี นั่นถูกเรียกว่าความมืดของความรู้ พ่อพูดว่า พ่อคือผู้เดียวที่ก่อตั้งโลกใหม่และผู้ทำลายโลกเก่า พ่อกำลังทำงานของการก่อตั้ง การทำลายล้างกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าเช่นกัน ในเวลานี้จงรีบเร่งและกลับมาบริสุทธิ์! และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะสามารถไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ นี่คือการโลกเก่าที่ดโมประธาน ไม่ใช่อาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ อาณาจักรของพวกเขาอยู่ในโลกใหม่ อาณาจักรนั้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไป พวกเขากลับมาใช้ชาติเกิดใหม่อย่างต่อเนื่อง สิ่งต่างๆ ทั้งหมดนี้ได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ พวกเขาได้แสดงให้เห็นว่าศรียุคหนึ่งกำลังนั่งอยู่ในรถม้าของอรชุน ไม่ใช่ว่าศรียุคหนึ่งกำลังนั่งอยู่ข้างในอรชุน ศรียุคหนึ่งคือผู้ที่มั่งคั่ง ไม่มีเรื่องของการสงคราม ฯลฯ พวกเขาได้แบ่งกองทัพของพันดavasและมราवास อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านั้นไม่ได้เกิดขึ้นที่นี่ คัมภีร์เหล่านั้นทั้งหมดคือคัมภีร์ที่ไร้ขีดจำกัดของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา คัมภีร์เหล่านั้นไม่ได้คงอยู่ในยุคทอง ที่นั่นคืออาณาจักรของลูก รางวัลของความรู้ของลูก ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข พ่อก่อตั้งโลกใหม่ และดังนั้นจะมีความสุขในโลกใหม่อย่างแน่นอน พ่อจะสร้างบ้านเก่าหรือไม่? พ่อจะสร้างบ้านใหม่ โลกนั้นถูกเรียกว่าโลกสาโตประธาน เวลานี้โลกนี้ไม่บริสุทธิ์และดโมประธาน เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในอาณาจักรต่างแดนของราวัน ชีพบาบาถูกเรียกว่าราม พวกเขาได้ให้ทานในนามของราม, ท่องสวดคำว่า “ราม ราม” เวลานี้มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างรามและชีพบาบา เวลานี้ชีพบาบาบอกลูกๆ ว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น เวลานี้ลูกต้องกลับไปสู่สถานที่ที่ลูกจากมา ลูกจะไม่สามารถกลับบ้านจนกว่าลูกจะจดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ มีน้อยมากในบรรดาลูกที่จดจำพ่อได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ไม่ใช่เรื่องของการพูดสิ่งใดผ่านปากของลูก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนพูดว่า “ราม ราม” ด้วยปากของพวกเขา หากใครบางคนไม่ท่องสวดสิ่งนี้ พวกเขาเรียกว่าบุคคลนั้นว่าผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พวกเขาร้องเพลงเสียงดังมาก เมื่อต้นไม้เติบโตขึ้น เครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็เติบโตขึ้นด้วยเช่นกัน เมล็ดมีขนาดเล็กมาก ลูกไม่มีสิ่งใดเลยและลูกก็ไม่ได้ทำอะไรใดๆ ลูกเพียงแต่ได้รับการบอกให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกไม่ต้องพูดสิ่งใดด้วยปากของลูก ลูกๆ จดจำพ่อทางร่างกายของพวกเขาด้วยสติปัญญาของพวกเขา พวกเขาไม่ได้นั่งและพูดว่า บาบา, บาบา เวลานี้ลูกเข้าใจว่าพ่อของดวงวิญญาณคือใคร ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นพี่น้องเพศชาย ดวงวิญญาณไม่มีชื่ออื่นใด อย่างไรก็ตามชื่อของร่างกายมีการเปลี่ยนแปลง ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ และผู้เดียวนั้นคือดวงวิญญาณสูงสุด ชื่อของท่านคือชีวา ท่านไม่ได้มีร่างของท่านเอง พ่อพูดว่า หากพ่อมีร่างของพ่อเอง พ่อก็ต้องใช้ชาติเกิดและกลับมาเกิดใหม่ด้วยเช่นกัน แล้วใครที่จะให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูก? ผู้คนจดจำพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มีภาพลักษณ์มากมาย เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นชาวสวรรค์จากชาวนรก ลูกเกิดมาในนรกแต่ลูกจะต้องตายเพื่อที่จะไปสวรรค์ ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะไปสวรรค์ ก่อนที่จะมีการสร้างสะพาน ฯลฯ พวกเขาจะจัดพิธีวางรากฐานและแล้วสะพานก็จะถูกสร้างขึ้นต่อไป พ่อได้ทำพิธีเปิดแล้ว (พิธีวางรากฐาน) ของการก่อตั้งสวรรค์ เวลานี้การเตรียมการกำลังเกิดขึ้น ต้องใช้เวลาในการสร้างอาคารหรือไม่? เมื่อรัฐบาลเริ่มสร้างอาคารหนึ่ง

พวกเขาก็สามารถสร้างอาคารนั้นได้ภายในหนึ่งเดือน ในต่างประเทศลูกสามารถซื้อบ้านสำเร็จรูป ในสวรรค์สติปัญญาของลูกจะลึกล้ำ, กว้างใหญ่ไพศาลและสโตประธาน นักวิทยาศาสตร์มีสติปัญญาที่ฉลาดมาก พวกเขาจะสร้างสิ่งต่างๆ อย่างเร็วมาก ที่นั่นผนังกำแพงจะประดับตกแต่งด้วยเพชรพลอย ทุกวันนี้พวกเขาได้ทำเครื่องประดับเทียมได้อย่างรวดเร็วมากและเปล่งประกายยิ่งกว่าของจริง ทุกวันนี้พวกเขามีเครื่องจักรที่จะผลิตสิ่งต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วมากด้วยเช่นกัน ที่นั่นใช้เวลาไม่นานที่จะสร้างบ้าน ต้องใช้เวลาที่จะทำความสะอาดทุกสิ่ง ไม่ใช่ว่าเมืองทองแห่งดาวริกาจะปรากฏขึ้นมาจากใต้ทะเล ดังนั้นพ่อพูดว่า รับประทานและดื่มเพียงแต่จงจำระลึกถึงพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะสามารถได้รับการปลดปล่อย ไม่มีวิธีอื่นใด ลูกเคยอาบน้ำในแม่น้ำคงคามาชาติแล้วชาติเล่า แต่ไม่มีใครสามารถที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้นหรือการหลุดพ้นในชีวิตร ที่นั่นพ่อได้แสดงให้เห็นวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก พ่อพูดว่า พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกเรียกหาท่าน โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบ่าได้โปรดมา! มาและทำให้เราบริสุทธิ์ เมื่อละครมาถึงตอนจบ, นักแสดงทั้งหมดพร้อมกับผู้สร้างก็ปรากฏตัวบนเวที พวกเขาทั้งหมดยืนอยู่บนเวที สิ่งเดียวกันเกิดขึ้นที่นั่นเช่นกัน เมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดลงมา ลูกก็จะเริ่มกลับไป ลูกนั้นยังไม่พร้อม ลูกยังไม่ถึงสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมของลูก และดังนั้นการทำลายล้างจะสามารถเกิดขึ้นได้อย่างไร? พ่อเพียงแค่มารเพื่อที่จะสอนลูกสำหรับโลกใหม่เท่านั้น ที่นั่นไม่มีความตาย ลูกกำลังเอาชนะความตาย ใครที่จะสามารถทำให้ลูกเอาชนะความตายได้? ความตายเหนือความตายทั้งหมด ท่านพาผู้คนมากมายกลับไปกับท่าน ลูกกลับไปอย่างมีความสุขมาก เวลานี้พ่อได้มาเพื่อจัดความทุกข์ของทุกคน เหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเพลงสรรเสริญท่าน พระเจ้าผู้เป็นพ่อได้โปรดปลดปล่อยเราจากความทุกข์! พาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข อย่างไรก็ตามมนุษย์ไม่รู้ว่าในเวลาหนึ่งพ่อกำลังสร้างสวรรค์ เมื่อลูกไปสวรรค์ต้นไม้ก็จะเล็กมาก และแล้วการขยายตัวก็จะเกิดขึ้นหลังจากนั้น เวลานี้ศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดคงอยู่ในขณะที่ศาสนาเดียวนั้นไม่ได้คงอยู่ ชื่อ, รูป, อาณาจักร ฯลฯ เปลี่ยนแปลงทั้งหมด เริ่มต้นด้วยลูกมีมังกุฏสองชั้น และแล้วก็กลายเป็นผู้ที่มีมังกุฏชั้นเดียว เมื่อมีการสร้างวัดโสมนาก็มีความมั่งคั่งอย่างมากมาย นั่นคือวัดที่ใหญ่ที่สุดและก็ถูกรื้อปล้น พ่อพูดว่า ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้มีโชคหลายล้านเท่า เฝ้าแต่จดจำพ่อในทุกย่างก้าวและลูกจะสะสมหลายล้านเท่า ลูกสามารถหารายได้มากมายด้วยการจดจำพ่อ ถ้าอย่างนั้นแล้วเหตุใดลูกถึงลืมที่จะจดจำพ่อเช่นนี้? ยิ่งลูกจดจำพ่อและทำงานรับใช้มากเพียงไรลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น ลูกที่ดีมากมายก็ล้มลงเมื่อพวกเขาเคลื่อนไป หากลูกทำให้ใบหน้าของลูกสกปรก รายได้ทั้งหมดที่ลูกหามา ก็จะสูญสิ้น ลูกจะสูญเสียรางวัลตลอดเตอหรืออย่างใหญ่หลวง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่ดูแลครอบครัวของลูก จงรักษาสติปัญญาของลูกให้อยู่ในโยคะกับพ่อ อย่าได้ไม่ระมัดระวังและทำความผิดพลาด ลูกต้องนำคุณประโยชน์มาให้แก่ตนเองและผู้อื่นด้วยการสร้างสมความบริสุทธิ์

2. มีรายได้ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและการศึกษาเล่าเรียนนี้ การเข้าฌานเป็นเพียงการเร่ร่อนไปทั่ว ไม่มีประโยชน์อะไรในสิ่งนั้น มากเท่าที่เป็นไปได้จงอยู่อย่างตื่นตัว จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย

พร: พร: ขอให้ลูกให้ความร่วมมือกับทุกคน โดยการทำให้สภาพของลูกและบรรยากาศสูงส่งด้วยสำนึกที่สูงสุดของลูก

โยคะหมายถึงการอยู่ในสำนึกที่สูงสุด “ฉัน, ดวงวิญญาณที่สูงส่ง ฉันเป็นลูกของพ่อที่สูงส่ง” เมื่อลูกมีสำนึกนี้ สภาพของลูกจะกลับมาสูงส่ง บรรยากาศที่สูงส่งจะถูกสร้างขึ้นมาจากสภาพที่สูงส่งโดยอัตโนมัติ และสิ่งนั้นจะดึงดูดดวงวิญญาณมากมายไปหาตนเอง ไม่ว่าลูกดวงวิญญาณจะทำอะไรที่โหนกก็ตามในขณะที่อยู่ในโยคะ, บรรยากาศ และสิ่งแวดล้อมจะให้ความร่วมมือกับผู้อื่นด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือเช่นนั้นจะได้รับความรักจากพ่อและโลก

คติพจน์: คติพจน์: โดยการนั่งอยู่บนที่นั่งของสภาพที่ไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน ลูกจะได้รับบัลลังก์ของอาณาจักร

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ก็จะมีแสงสว่างในดวงวิญญาณมากขึ้นเท่านั้น ดวงวิญญาณที่มีความรู้จะเริ่มแปลงปรกาย
- คำถาม:** ลูกคนไหนที่มาหาไม่สามารถก่อกวนได้แม้แต่เล็กน้อย?
- คำตอบ:** ผู้ที่เป็นโยคีที่มั่นคง ผู้ที่ทำให้อวัยวะทางร่างกายทั้งหมดของพวกเขาเยือกเย็นด้วยพลังโยคะ ผู้ที่เพียรพยายามที่จะอยู่ในโยคะจะไม่มีวันถูกมายาครอบงำแม้แต่เล็กน้อย เมื่อลูกกลายเป็นโยคีที่มั่นคงลูกก็จะกลับมา มีค่า เพื่อที่จะกลับมามีค่า ความบริสุทธิ์เป็นอันดับแรก

โอมซานติ พ่อแห่งที่หนึ่งและอธิบายแก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เพราะความไม่รู้ ลูกดวงวิญญาณจึงกลับมาปญญาทึบ เพชรนั้นมีประกายในตัวมันเอง ในขณะที่หินไม่มีประกายเช่นนั้น เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ลูกกลับมาปญญาทึบเหมือนเช่นหิน และแล้วเมื่อลูกตื่นขึ้นมาก็มีคำกล่าวว่าลูกเป็นเหมือนกับเพชรพลอยที่มีค่า แสงสว่างของดวงวิญญาณกลับมาติดสัวด้วยความรู้ แสงนั้นไม่ได้มีดสนิท เพียงแต่เรียกว่าสลัวลง ดวงวิญญาณทั้งหมดนั้นเหมือนกัน แต่ร่างกายต่างกัน มีร่างกายหลายประเภทในขณะที่ดวงวิญญาณทั้งหมดเหมือนกัน เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ, ลูกของพ่อ ลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้แต่ความรู้นี้ก็ค่อยๆ หายไปที่ละน้อย มันหายไปจนกระทั่งในที่สุดไม่มีสิ่งใดเหลืออยู่เลย และดังนั้นจึงเรียกว่าความรู้ ลูกก็เผลอรู้เช่นกัน เวลานั้นลูกกลับมามีความรู้ด้วยมหาสมุทรแห่งความรู้ ดวงวิญญาณนั้นละเอียดอ่อนมาก ไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยดวงตาคุณ เมื่อพ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆ และทำให้ลูกเต็มไปด้วยความรู้ ลูกก็จะกลับมามีตัว จะมีแสงสว่างในทุกบ้าน ขณะนี้มีความมืดมิดในทุกบ้านนั่นคือดวงวิญญาณได้กลับมาสลัวลง เวลานั้นพ่อพูดว่า จดจำพ่อและแสงสว่างนั้นก็จะมา แล้วลูกจะกลับมามีความรู้ พ่อไม่ได้ประณามใคร ท่านเพียงแต่อธิบายความลับของละคร ท่านได้พูดกับลูกๆ ว่า ทุกคนกลายเป็นผู้ที่มิสตีปญญาที่โง่เขลา ใครที่กำลังพูดสิ่งนี้? พ่อ ลูกๆ สตีปญญาของลูกสวยงามมากด้วยการทำตามศรัทธา เวลานั้นลูกรู้สึกเช่นนั้นหรือไม่? เวลานั้นลูกได้รับความรู้แล้ว ความรู้เรียกว่าการศึกษา แสงของเราได้รับการจุดให้สว่างด้วยการศึกษาของพ่อ สิ่งนี้เรียกว่าดีพาลีที่แท้จริง ในวัยเด็กของเราผู้คนจะเฝ้าฝันลงไปในตะเกียงดินเผาเล็กๆ และจุดตะเกียงเหล่านั้น ประเพณีนั้นดำเนินต่อเนื่องมา อย่างไรก็ตามดีพาลีไม่ได้มาจากสิ่งนั้น เป็นดวงวิญญาณภายในที่กลับมาติดสัว พ่อมาและปลุกแสงของดวงวิญญาณ ท่านมาและให้ความรู้แก่ลูกๆ และสอนลูก ที่โรงเรียนครูสอนพวกเขา นั่นคือความรู้ที่มีขีดจำกัด ในขณะที่นี่คือความรู้ที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาสอนลูกหรือไม่? ลูกเคยได้ยินความรู้ของผู้สร้างหรือตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้างหรือไม่? มีใครเคยมาและสอนสิ่งนี้แก่ลูกบ้างไหม? ไปและดูว่ามีใครที่กำลังสอนความรู้ที่อื่นใหม่ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนความรู้นี้แก่ลูก และดังนั้นลูกควรศึกษาเล่าเรียนกับท่าน พ่อมาโดยมิได้คาดฝัน ท่านไม่ได้ติกลองว่าท่านกำลังจะมา ท่านมาและเข้ามาอย่างไม่คาดฝัน ท่านไม่สามารถส่งเสียงดังได้จนกว่าท่านได้รับอวัยวะ ดวงวิญญาณเช่นกันก็ไม่สามารถส่งเสียงใดๆ หากไม่มีอวัยวะ ต่อเมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกายแล้วเท่านั้นที่เขาจะส่งเสียงได้ เมื่อลูกอธิบายสิ่งนี้แก่ผู้คนก็ไม่มีใครเชื่อลูก เมื่อมีการให้ความรู้แก่ลูกๆ ลูกก็เข้าใจ ไม่มีใครนอกจากพ่อผู้เดียวสามารถให้ความรู้แก่ลูก ไม่มีใครต้องการที่จะมีนิมิตของการทำลายล้าง พ่อเองมาและให้สิ่งนี้ ตามละคร, เวลานั้นโลกเก่าจะถูกทำลาย โลกใหม่กำลังมีการก่อตั้งขึ้น ผู้ที่ต้องการรับความรู้จากพ่อก็จะมาอยู่เรื่อยๆ จะมีการให้ความรู้แก่ผู้คนมากมาย! ผู้คนมากมายนับไม่ถ้วนมาจากหลายหมู่บ้าน เมล็ดของดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดนี้เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น พ่อมาและก่อตั้งโลกใหม่ ผู้ที่แสงของเขาได้ถูกจุดขึ้นมาแล้วก็ไปเพื่อจุดแสงของผู้อื่น เวลานั้นลูกทั้งหมดต้องกลับบ้าน ลูกต้องใช้สติปญญาของลูกสำหรับทุกสิ่งในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีความมืดมิด มีพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถให้ความรู้ได้ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็น ท่านมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ความรู้ไม่สามารถได้รับในโลกเก่า ผู้คนคิดว่ายังคงเหลือเวลาอยู่อีก 40,000 ปี พวกเขาอยู่ในความมืดสนิทอย่างแท้จริง พวกเขาเชื่อว่าพระเจ้าจะมาหลังจาก 40,000 ปี ท่านจะมาให้ความรู้และให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน ดังนั้นนั่นหมายความว่ามีความไม่รู้ นั่นเรียกว่าความมืดของความรู้ ผู้ที่ไม่รู้จำเป็นต้องมีความรู้ ความเลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถเรียกว่าความรู้ ดวงวิญญาณไม่มีความรู้และเนื่องจากการมีสติปญญาที่ทึบพวกเขาคิดว่าความเลื่อมใสศรัทธาคือความรู้ พวกเขาพูดว่า “เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้มาก็จะมีแสงสว่าง” แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาร้องเพลง: เมื่อพระอาทิตย์แห่งความรู้ขึ้น...พวกเขาเรียกใครว่าพระอาทิตย์แห่งความรู้? ไม่มีใครรู้ว่าท่านมาเมื่อไร บัณทิต ฯลฯ ก็จะพูดว่าจะมีแสงสว่างเมื่อยุคเหล็กจบสิ้นลง พ่อมาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ลูกเข้าใจ

สิ่งนั้นตามลำดับกันไป ครูสอนนักเรียน แต่นักเรียนทั้งหมดก็ไม่ได้ศึกษาในระดับเดียวกัน ทุกคนไม่สามารถมีคะแนนเหมือนกันได้ในการศึกษาเล่าเรียน ลูกรู้ว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดมาแล้ว การทำลายล้างโลกเก่าเพียงแค่อุบัติของฟ้า ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกต้องรับความรู้และศึกษาโดยกะกับพ่อ ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อพูดว่า พ่อมาและยืมร่างนี้มาใช้ นั่นคือพ่อรับการคำจูนของวัตถุธาตุเพียงในยุคนั้นพบกันเท่านั้น คำพูดเหล่านี้ก็ได้กล่าวไว้ในกิตะเช่นกัน บาบามาไม่ได้กล่าวถึงชื่อของคัมภีร์อื่นๆ มีเพียงกิตะเดียวเท่านั้น นี่คือการศึกษาราชโยคะ พวกเขาได้ให้ชื่อคัมภีร์นั้นว่า“กิตะ” ในตอนเริ่มต้นมีการเขียนไว้ว่า“พระเจ้าพูด” แต่ใครที่เรียกว่าพระเจ้า? พระเจ้าไม่มีตัวตน และท่านไม่มีร่างกายของท่านเอง นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตนที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนไม่สามารถเรียกว่าเป็นโลก นี่คือโลกวัตถุที่มีตัวตน ในขณะที่โลกนั้นเป็นโลกของดวงวิญญาณ การละเล่นทั้งหมดมีการแสดงที่นี้ ดวงวิญญาณในโลกที่ไม่มีตัวตนนั้นเล็กน้อย และต่อมาพวกเขาก็มาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ความคิดเหล่านี้ปลูกฝังอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ เท่านั้น สิ่งนี้เรียกว่าความรู้ พระเวทย์และคัมภีร์คือความเลื่อมใสศรัทธา, ไม่ใช่ความรู้ ลูกไม่ได้พบกับชั้นยาสีหมากเท่ากับที่บาบาพบ บาบายืนในความเป็นมิตรของพวกเขาเป็นอย่างมาก ท่านยอมรับบุญมากมาย พวกเขาถูกถามว่า เหตุใดท่านถึงสละละทิ้งและทิ้งบ้านและครอบครัวของท่าน? พวกเขาจะพูดว่า สติปัญญากลับมาแล้ว ทรมานต่ำช้าด้วยกิเลส และเหตุนี้เองเราจึงละทิ้งบ้านและครอบครัวของเรา อัจชะ ท่านไปและอาศัยอยู่ในป่า ดังนั้นแล้วท่านจดจำบ้านและครอบครัวของท่านหรือไม่? พวกเขาตอบว่า ใช่ บาบาเห็นชั้นยาสีหมากผู้หนึ่งแม้กระทั่งกลับบ้านไป สิ่งนี้ถูกกล่าวถึงในคัมภีร์เช่นกัน ผู้คนก็ไปสู่สภาพของการปลดเกษียณเมื่อพวกเขาแก่ชรา เราไม่สามารถปลดเกษียณได้เมื่ออายุยังน้อย มีชายหนุ่มที่เปลือยกายมากมายไปที่กุ่มกมล่ำ พวกเขากินยาเพื่อที่จะควบคุมอวัยวะทางร่างกาย ลูกมีพลังโยคะที่จะควบคุมอวัยวะทางร่างกาย ด้วยการควบคุมด้วยพลังโยคะ ในที่สุดอวัยวะทางร่างกายนั้นก็จะเยือกเย็นลง ลูกบางคนพูดว่า บาบา, มายารบกวนฉันอย่างมาก สิ่งเหล่านี้ไม่มีอยู่ที่นั่น อวัยวะทางร่างกายจะถูกควบคุมเมื่อลูกกลับมามั่นคงในโยคะ อวัยวะทางร่างกายจะกลับมาเยือกเย็นลง สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก ไม่ได้มีสิ่งใดสกปรกเช่นนั้นที่นั่น พ่อมาเพื่อพาคุณไปยังดินแดนแห่งสวรรค์เช่นนั้น ท่านทำให้ลูกมีค่าในขณะที่มายาทำให้ลูกไม่มีค่า นั่นคือไม่มีค่าที่จะไปสวรรค์, ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต พ่อหนึ่งท่านและทำให้ลูกมีค่า สำหรับสิ่งนั้นความบริสุทธิ์เป็นสิ่งแรก ลูกแม้กระทั่งร้องเพลง: บาบา, เราได้กลับมาไม่บริสุทธิ์! โปรดมาและทำให้เราบริสุทธิ์! บริสุทธิ์หมายถึงบริสุทธิ์ ได้มีการจดจำกันว่าทำไมเราควรละทิ้งน้ำทิพย์และดื่มยาพิษ? สิ่งที่ทำให้เกิดความทุกข์ตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนกลางและตอนจบนั้นเรียกว่ายาพิษ นั่นก็ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน พ่อมาและพบกับลูกๆ หลายครั้งแล้ว จากการเป็นผู้ที่ตกต่ำสุดก็ทำให้ลูกกลายเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด เมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์ ช่วงชีวิตของพวกเขานั้นก็ยืนยาว เขาได้รับทุกสิ่ง สุขภาพที่ดี ความมั่งคั่งและความสุข ลูกสามารถเขียนสิ่งนั้นบนกระดาน: สุขภาพที่ดี ความมั่งคั่งและความสุขสำหรับ 21 ชั่วโมงคนในหนึ่งวินาที ลูกได้รับมรดกนี้จากพ่อเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ลูกบางคนกลัวแม้กระทั่งจะติดป้าย มีการติดป้ายไว้นอกบ้านของทุกคน ลูกเป็นลูกของศัลยแพทย์ใช่ไหม? ลูกได้รับทุกสิ่ง สุขภาพที่ดีความมั่งคั่งและความสุข และดังนั้นลูกต้องให้สิ่งนั้นแก่ผู้อื่น ถ้าลูกสามารถให้สิ่งนั้นได้เหตุใดลูกจึงไม่เขียนบนป้าย? แล้วผู้คนจะมาและเข้าใจว่าเมื่อ 5000 ปีก่อนวันนั้นเคยมีสุขภาพที่ดีความมั่งคั่งและความบริสุทธิ์ในบาร์ตเช่นกัน ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดในหนึ่งวินาที ผู้คนมากมายจะมาหาลูก ลูกสามารถนั่งและอธิบายได้ว่า บาร์ตนี้เคยคือ “นกกะจอกทองคำ” ที่เคยเป็นอาณาจักรของพวกเขา แล้วพวกเขาหายไปไหน? พวกเขาคือผู้ที่จะใช้ 84 ชาติเกิดก่อน เขาเป็นอันดับหนึ่งและแล้วเขาก็กลายเป็นอันดับสุดท้าย พ่อพูดว่า วงจรของ 84 ชาติเกิดของลูกได้สิ้นสุดลงแล้วในเวลานี้และต้องเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง เพียงพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดผู้เดียวเท่านั้นที่มาและทำให้ลูกได้มาซึ่งสถานภาพนี้ ท่านเพียงแค่ว่า จดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องรู้ถึงวงจรของ 84 ชาติเกิดและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ แต่ลูกต้องศึกษาเล่าเรียนด้วยเช่นกัน ลูกถูกเรียกว่าผู้คงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง คนใหม่ๆ ที่มาที่นี่จะไม่สามารถเข้าใจได้ ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณเรียกตนเองว่า ฉัน, ดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดตั้งแต่ตอนเริ่มต้น พ่อบอกลูกเช่นกันว่าลูกเคยกราบไหว้บูชาชิวาก่อนในตอนแรก ลูกเคยเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายสิ่งนี้แก่ลูก พ่อพูดว่า ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกคือคนแรกที่ใช้ชาติเกิดนี้ เมื่อบุคลลมีความมั่งคั่งพวกเขาพูดว่าเขาต้องเคยทำกรรมเช่นนั้นในชาติเกิดที่ผ่านมาของเขา หากใครบางคนมีโรคภัยก็มีการกล่าวว่าต้องเป็นปัญหกรรมของการกระทำในอดีตของเขา โอเค, ลักษณะและนารายณ์ได้ทำกรรมประเภทใด? พ่อหนึ่งท่านและอธิบายสิ่งนั้น พวกเขาได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของพวกเขาและพวกเขาจะต้องไปเกิดในชาติเกิดแรก พระเจ้ามาในยุคนั้นพบกันเท่านั้นเพื่อสอนราชาโยคะแก่ลูก เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าบาบากำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก อย่างไรก็ตามลูกก็ลืม พ่อได้อธิบายแก่ลูกถึงปรัชญาของกรรมที่ลึกลับ กรรมที่เป็นกลางและกรรมที่เป็นบาปแล้ว ในอาณาจักรของราวันการกระทำของลูกนั้นเป็นบาป ที่นั่น(ในยุคทอง)การกระทำของลูกเป็นกลาง อาณาจักรของราวันไม่ได้คงอยู่ที่นั่น ไม่มีกิเลสอยู่ที่นั่น ที่นั่นมีพลังโยคะเพราะเราได้กลายเป็นนายของโลก

ด้วยพลังของโยคะ ดังนั้นแน่นอนว่าต้องมีโลกที่บริสุทธิ์เช่นกัน โลกเก่านั้นไม่บริสุทธิ์และโลกใหม่นั้นบริสุทธิ์ นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลสและนี่คือโลกที่มีกิเลส เพียงพอเท่านั้นที่มาและทำให้โรงคำประเวณีเป็นวัดของชีวา ยุคทองคือวัดของชีวา ชีพบาบามาและทำให้ลูกมีค่าต่อยุคทอง ลูกสามารถไปยังวัดของลักษมีและนารายณ์และถามพวกเขาว่า คุณรู้ไหมว่าพวกเขาได้มาซึ่งสถานภาพของพวกเขาได้อย่างไรและพวกเขากลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร? พ่อพูดว่า ลูกก็รู้อะไรนั้นแต่พ่อรู้อะไรนั้น เพียงลูกๆ ของพ่อเท่านั้นที่สามารถบอกพวกเขาว่าลักษมีและนารายณ์ได้มาซึ่งสถานภาพของพวกเขาได้อย่างไร พวกเขาคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม และแล้วพ่อก็มาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดและสอนราชาโยคะแก่ลูกแล้วให้อาณาจักรแก่ลูก ก่อนหน้านั้นลูกเคยเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์อันดับหนึ่งแล้วลูกก็กลายเป็นผู้ที่บริสุทธิ์อันดับหนึ่ง มีทั้งอาณาจักร ทุกสิ่งชัดเจนในภาพของลูกว่าใครสอนราชาโยคะแก่พวกเขา สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด เทพไม่สามารถสอนสิ่งนี้ได้ พระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่เรียกว่าเต็มไปด้วยความรู้และสอนสิ่งนี้ ท่านเรียกว่าพ่อ ครูและสัตกูรูเช่นกัน เพียงผู้ที่กราบไหว้บูชาชีวาตั้งแต่ตอนต้นเท่านั้นที่จะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกสามารถถามคนที่สร้างวัดว่า คุณได้สร้างวัดนี้แต่ลักษมีและนารายณ์ได้รับสถานภาพของพวกเขาอย่างไร? อาณาจักรของพวกเขาเมื่อใด? และพวกเขาไปไหน? เวลาที่พวกเขาอยู่ที่ไหน? เมื่อลูกบอกเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดแก่พวกเขา พวกเขาจะมีความสุขมาก ให้มีภาพอยู่ในกระเปาะของลูก ลูกสามารถอธิบายให้แก่ใครก็ตาม ผู้ที่ได้เคยกราบไหว้บูชาชีวามาตั้งแต่ตอนต้นก็จะฟังสิ่งนี้ต่อไปและมีความสุข และลูกก็จะเข้าใจว่าพวกเขาเป็นของสกุลของลูก ในแต่ละวันบาบาก็สอนวิธีการที่ง่ายดายมากแก่ลูก เวลาที่ลูกได้รับความเข้าใจแล้วว่าเพียงพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ของทุกคน ลูกได้รับอำนาจในการปกครองยุคทองเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ด้วยการศึกษานี้เท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกถึง 21 ชาติเกิด มีหลายหัวข้อ ลูกสามารถบอกพวกเขาถึงชีวประวัติของพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดด้วยหัวข้อที่ว่า โรงคำประเวณีคืออะไรและวัดของชีวาคืออะไร? เรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของลักษมีและนารายณ์ก็เป็นหัวข้อเช่นกัน เคยมีความสงบในโลกอย่างไร แล้วกลับมาไม่สงบได้อย่างไร และเวลานี้กำลังมีการก่อตั้งความสงบขึ้นมาอีกครั้งอย่างไร ก็เป็นหัวข้อด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง ด้วยความรัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะกลับมาสูงส่ง ทำให้ตนเอง, ดวงวิญญาณนั้นบริสุทธิ์ด้วยพลังของการจดจำระลึกถึง อย่าได้กระทำการที่เป็นบาปใดด้วยอวัยวะใดๆ ทางร่างกาย
2. กลับมามีความรู้และทำงานรับใช้ของการปลุกดวงวิญญาณให้ตื่น เทน้ามันของความรู้และโยคะนี้ลงไปในตะเกียงของดวงวิญญาณ ทำความสะอาดสติปัญญาของลูกโดยการทำตามศรัทธา

พร: พร: ขอให้ลูกรักษาจิตใจและสติปัญญาของลูกให้ปลอดภัยจากอิทธิพลเชิงลบใดๆ โดยการอยู่อย่างมั่นคงในรูปจุดและกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ
ลูกใส่ใจเป็นพิเศษในทุกฤดูกาลที่จะปกป้องตนเองในฤดูกาลนั้น เมื่อเป็นฤดูฝน ลูกใส่ใจต่อการมีร่มและเสื้อฝน ฯลฯ ไว้กับลูก ในอากาศหนาวเย็น ลูกจะใส่เสื้อผ้าที่อบอุ่น ในทำนองเดียวกัน ในเวลาปัจจุบัน เมื่อมาทำงานพิเศษของเธอของการสร้างความรู้สึกละเอียดและเจตนาที่เป็นลบในจิตใจและสติปัญญาของลูก ลูกต้องการมาตรการความปลอดภัยเป็นพิเศษ วิธีที่ง่ายดายที่จะทำสิ่งนั้นคือทำให้ตนเองมั่นคงในรูปจุด แทนการใส่เครื่องหมายตกใจหรือคำถาม ใส่จุดหยุด และกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษ

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่เชื่อฟังคือผู้ที่พูดว่า “ ขอรับ เจ้านายของฉัน ” ในทุกความคิด คำพูดและการกระทำ

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาที่นี่เพื่อศึกษาเล่าเรียน ลูกไม่จำเป็นต้องปิดตาของลูก คนโดยทั่วไปไปศึกษาเล่าเรียนด้วยดวงตาที่เปิดกว้าง
- คำถาม:** ผู้เลื่อมใสศรัทธามีนิสัยใดในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ซึ่งลูกๆ ไม่ควรจะมี?
- คำตอบ:** ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าภาพลักษณ์ของเทพใดก็ตามและเฝ้าแต่ร้องขอสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พวกเขาปลุกฝังนิสัยของการร้องขอบางสิ่งในตนเอง พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าลัทธิและร้องขอความมั่งคั่ง แต่พวกเขาไม่ได้รับสิ่งใดเลย ลูกๆ ไม่มีนิสัยนี้แล้วในเวลานี้ ลูกๆ มีสิทธิ์ในมรดกของพ่อ ลูกเพียงแต่ต้องเฝ้าแต่มองดูพ่อผู้ที่ไม่มีภาพลักษณ์ต่อไป ด้วยการทำสิ่งนี้ลูกๆ จะได้รับรายได้ที่แท้จริง

โอมชานติ พ่อทางจิตนั่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต นี่คือโรงเรียนแต่ลูกไม่ต้องดูรูปภาพหรือผู้ที่มีร่างกายใดๆ ที่นี่ ในขณะที่เห็นใครก็ตาม สติปัญญาของลูกควรตรงไปหาผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ ในโรงเรียนความใส่ใจของเด็กๆ จะอยู่กับครูเสมอเพราะพวกเขาต้องรับฟังครูเมื่อครูกำลังสอนพวกเขาอย่างแนนอน แล้วพวกเขาก็ต้องตอบครู เมื่อครูถามคำถาม นักเรียนก็จะให้สัญญาณ “ฉันสามารถบอกคำตอบกับครูได้” นี่คือโรงเรียนที่พิเศษที่สุด เพราะการศึกษานี้พิเศษที่สุด ผู้เดียวที่กำลังสอนนี้ไม่มีภาพลักษณ์ใดๆ ดังนั้นลูกต้องนั่งด้วยการเปิดตาเพื่อศึกษาเล่าเรียน นักเรียนในโรงเรียนนั่งอยู่เบื้องหน้าครูของเขาด้วยตาที่เปิดหรือไม่? ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาเคยนั่งปิดตาของพวกเขาและหมั่นลูกปิดของลูกประจำ ผู้รูเองก็นั่งปิดตาของพวกเขา พวกเขาไม่แม้แต่จะมองดูผู้หญิง เพราะแต่ละคนคิดว่าจิตใจของพวกเขาจะเกิดความชุกชอน อย่างไรก็ตามโลกทุกวันนี้ไม่ประชัน พ่อกำลังอธิบายแก่ลูกๆ แม้ว่าที่นี่ลูกจะมองที่ร่างกาย สติปัญญาของลูกก็ไม่ว่างเว้นในการจดจำผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์นั้น ไม่มีผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาที่จะจดจำผู้เดียวที่ปราศจากภาพลักษณ์ในขณะที่มองร่างกาย ลูกรู้ว่าบาบานั้นกำลังนั่งในพาหนะนี้และกำลังสอนเรา ท่านพูด God speaks เป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ร่างกายไม่ได้ทำอะไรเลย ดวงวิญญาณรับฟัง เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังและถ่ายทอดความรู้ทางจิตหรือความรู้ทางโลก ดวงวิญญาณกลายเป็นครูทางร่างกาย ลูกศึกษาการศึกษาทางโลกด้วยร่างกาย แต่เป็นดวงวิญญาณที่กำลังศึกษาสิ่งนั้น สันสการ์ที่ดีและไม่ดีนั้นลูกซึมซับไว้โดยดวงวิญญาณ ร่างกายกลายเป็นเถาเถา ไม่มีมนุษย์คนใดรูสิ่งนี้ พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่าง: ฉันเป็นคนนั้นคนนี้ ฉันเป็นนายกรัฐมนตรีนะ พวกเขาจะไม่พูดว่า “ฉันดวงวิญญาณได้ใช้ร่างของนายกรัฐมนตรีนะ” เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจว่าเป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ลูกได้รับร่างกายเพื่อจะเล่นบทบาทของลูกที่นี่ หากไม่มีดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย ร่างกายนั้นก็จะไม่สามารถทำอะไรได้ เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่างมันก็เป็นเพียงศพที่นอนอยู่ตรงนั้น ดวงวิญญาณไม่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาคุณนี่ เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อน พ่อพูดว่า จดจำพ่อด้วยสติปัญญาของลูก ลูกมีความรู้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าชีพบาบากำลังสอนลูกด้วยผู้นี้ นี่คือการที่ละเอียดอ่อนที่จะต้องเข้าใจด้วยเช่นกัน บางคนเข้าใจดีมากในขณะที่ผู้อื่นไม่เข้าใจสิ่งใดเลย มีเพียงสิ่งนี้ที่จะต้องเข้าใจอย่างมาก อัลฟาหมายถึงพระเจ้า, บาบา เพียงแค่พูดว่า “พระเจ้า” หรือ “อิสวร” ลูกจะไม่ได้ประสบการณ์ของความสัมผัสของพ่อ ในเวลานี้ทั้งหมดนั้นมีสติปัญญาที่เป็นหินเพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อผู้สร้างหรือตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนี้เฝ้าแต่ซ้ำรอย เวลานั้นเป็นยุคบรรจบพบกัน ไม่มีใครรูสิ่งนี้ ลูกเข้าใจสิ่งนี้ แต่ก่อนหน้านี้ลูกก็ไม่รูสิ่งนี้เช่นกัน เวลานั้นบาบากำลังประดับตกแต่งลูกด้วยความรู้นี้ อย่างไรก็ตามทันทีที่ลูกออกไปจากที่นี่ มายาทำให้ลูกคลุกคลีและทำลายเครื่องประดับของความรู้ของลูก พ่อตกแต่งประดับประดาลูก แต่ลูกต้องทำความเข้าใจด้วยตัวลูกเองเช่นกัน ลูกๆ บางคนก็พูดอย่างดูร้ายราวกับว่าพวกเขาไม่ได้รับการประดับตกแต่งเลย พวกเขาลืมทุกสิ่ง นักเรียนที่นั่งอยู่ข้างหลังไม่ได้สนใจเรียนมากนัก พวกเขาไปทำงานในโรงงานและกลับมามั่งคั่ง พวกเขาไม่ได้ศึกษาเล่าเรียนอะไรเลย อย่างไรก็ตามนี่คือการศึกษที่สูงมาก ลูกไม่สามารถได้รับสถานภาพในอนาคตโดยที่ไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน ที่นี่ลูกไม่ต้องนั่งในโรงงานและทำงานที่ทำให้ลูกมั่งคั่ง ทุกสิ่งที่นี่จะถูกทำลาย เพียงรายได้ที่ไม่สูญสลายของลูกเท่านั้นที่จะไปกับลูก ลูกรู้ว่าเมื่อมีใครตายเขาก็จะไปมือเปล่า เขาไม่ได้นำสิ่งใดติดมือไปกับเขา ลูกจะไปด้วยมือที่เต็มเปี่ยมของลูก สิ่งนี้เรียกว่ารายได้ที่แท้จริง นี่คือการรายได้ที่แท้จริงสำหรับ 21 ชาติเกิดของลูก เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่ทำให้ลูกสามารถที่จะหารายได้ที่แท้จริงได้ ลูกๆ ได้เห็นภาพลักษณ์นี้ แต่ลูกก็จดจำพ่อผู้ที่ปราศจากภาพลักษณ์ เพราะลูกก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกันและดวงวิญญาณก็เห็นแต่พ่อของพวกเขาเท่านั้น ลูกศึกษาเล่าเรียนกับท่าน ลูกไม่ได้เห็นดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด แต่ลูกรู้จักพวกเขาด้วยสติปัญญาของลูก: ฉัน, ดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลายและร่างกายนี้

สูญสลาย แม้ว่าพ่อนี้จะมองเห็นลูกๆ อยู่เบื้องหน้าของพ่อ สติปัญญาของพ่อก็ตระหนักว่าพ่อกำลังอธิบายแก่ดวงวิญญาณ สิ่งทีพ่อกำลังสอนลูกในเวลานี้ไม่ได้มีสิ่งใดเลยนอกจากสัจจะ ไม่มีร่องรอยของความหลอกลวงในสิ่งนี้แม้แต่หยดน้ำ ลูกกำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนแห่งสัจจะ ในขณะที่นี่คือดินแดนแห่งความหลอกลวง ยุคเหล็กคือดินแดนแห่งความหลอกลวง และยุคทองคือดินแดนแห่งสัจจะ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ในยุคทองไม่มีเรื่องของความทุกข์ ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความสุข เพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุขนั้น ท่านไม่มีภาพลักษณ์ ในขณะที่ผู้อื่นทั้งหมดมีภาพลักษณ์ ชื่อของดวงวิญญาณของท่านเปลี่ยนไปหรือไม่? ชื่อของท่านคือชีวาเสมอ ผู้อื่นทั้งหมดถูกเรียกว่าดวงวิญญาณ และชื่อที่พวกเขาได้รับหมายถึงร่างของพวกเขา ชีวาลิงกัมเป็นตัวแทนของผู้ไม่มีตัวตน มหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสงบคือค้ายกย่องของชีวา ท่านคือพ่อด้วยเช่นกันและดังนั้นลูกจะได้รับมรดกจากพ่ออย่างแน่นอน สิ่งสร้างไม่ได้รับมรดกจากสิ่งสร้าง ผู้สร้างจะให้มรดกแก่ลูกๆ ของท่าน เมื่อใครบางคนมีลูกของเขาเอง เขาจะให้มรดกแก่ลูกของพี่ชายหรือน้องชายของเขาหรือไม่? ที่นั่นเช่นกันพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้มรดกแก่ลูกที่ไม่มีขีดจำกัดของท่าน นี่คือการศึกษาล้ำเรียน เช่นที่ผู้คนกลายเป็นนักกฎหมาย ฯลฯ จากการศึกษาล้ำเรียน โยคะของพวกเขาเชื่อมโยงกับการศึกษาของพวกเขาและผู้ที่สอนการศึกษานั้น ที่นั่นผู้เดียวที่กำลังสอนลูกนี้ไม่มีภาพลักษณ์ ลูกดวงวิญญาณก็ไม่มีภาพลักษณ์เช่นกัน พ่อพูดว่า พ่อกำลังสอนลูกดวงวิญญาณ ลูกต้องเข้าใจว่าพ่อกำลังสอนลูกเช่นกัน พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและสอนลูก เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาล้ำเรียน เป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของความสุขและความทุกข์ผ่านร่างกาย เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่าง ไม่ว่าลูกจะทรมานร่างกายมากมายเพียงไร นั่นก็ราวกับว่าลูกกำลังทรมานผีเสื้อ พ่อบอกว่าลูกเข้าใจแล้วแล้วเล่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ บาบารู้ว่าลูกซึมซับทุกสิ่งตามลำดับกันไป บ้างก็เป็นบุตรดูเช่นนั้นที่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ความรู้นี้เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก แม้แต่ผู้ที่ตาบอดเป็นง่อยหรือพิการก็สามารถเข้าใจได้ เพราะทุกสิ่งอธิบายแก่ดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่ได้พิการหรือเป็นง่อย เป็นร่างกายที่เป็นเช่นนั้น พ่อหนึ่งทีนี้และอธิบายแก่ลูกอย่างชัดเจนมาก อย่างไรก็ตามพวกเขามีนิสัยมาจากหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาด้วยการนั่งปิดตาและดังนั้นพวกเขาจึงทำเช่นเดียวกันที่นั่น ราวกับว่าพวกเขานั้นซาบซึ้ง พ่อพูดว่า อย่าได้ปิดตาของลูก ขณะที่เห็นใครบางคนอยู่ข้างหน้าลูก ให้พ่ออยู่ในสติปัญญาของลูกและแล้วเมื่อนั้นบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย สิ่งนี้ง่ายมาก! อย่างไรก็ตามลูกพูดว่า บาบ่า ฉันไม่สามารถที่จะจดจำท่านได้ อ้อ! แต่ลูกสามารถจดจำพ่อทางร่างของลูกที่ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากเขาได้จนกระทั่งลูกตาย ในขณะที่ผู้เดียวนี้คือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของดวงวิญญาณทั้งหมด และลูกยังไม่สามารถจดจำท่านได้หรือไม่! ลูกเรียกหาพ่อนี้ โอ้ พระเจ้า, ผู้เป็นพ่อ ได้โปรดนำทางฉัน! อันที่จริงเป็นสิ่งผิดที่จะพูดเช่นนั้น พ่อไม่ได้เป็นผู้นำทางของเพียงแค่นคนเดียว ท่านคือผู้นำทางที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านจะไม่ปลดปล่อยเพียงแค่นคนเดียว พ่อพูดว่า พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน พ่อมาเพื่อส่งทุกคนไปยังดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องร้องขอสิ่งใดที่นี่ ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนเหล่านั้นเข้ามาสู่ขีดจำกัดและพูดอยู่เรื่อยๆว่า “ฉัน! ฉัน!” โอ้ พระเจ้า ได้โปรดให้ความสุขแก่ฉัน! ขจัดความทุกข์ของฉันเถิด! ฉันคือคนบาปที่ตกต่ำ! โปรดเมตตาฉัน!” พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อทำให้โลกเก่าที่ไม่มีขีดจำกัดกลับมาใหม่ เหล่าเทพอาศัยอยู่ในโลกใหม่ พ่อมาทุก 5000 ปี เมื่อลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ นี่คือขุมหมุมที่เป็นเช่นปีศาจ มีเพียงสัตว์เดียวเท่านั้นที่พูดสัจจะ ท่านผู้เดียวเท่านั้นคือพ่อ ครู และสัตว์ครู พ่อพูดว่า ผู้เป็นแม่เหล่านั้นจะเปิดประตูไปสู่สวรรค์ ได้มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันว่า “ประตูไปสู่สวรรค์” อย่างไรก็ตามผู้คนไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ พวกเขา กำลังนอนอยู่ในนรก เพราะเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหาเวลานี้ บาบากำลังแสดงหนทางไปสู่สวรรค์แก่ลูก พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อทำให้ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาบริสุทธิ์และพาพวกเขากลับไปเวลานี้จึงพิจารณาว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดออกไป บอกทุกคนเพียงสิ่งเดียว: พ่อพูดว่า กลายเป็นผู้เอาชนะมามา และด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นผู้เอาชนะโลก พ่อแสดงให้เห็นลูกทุกคนได้เห็นวิธีที่จะกลายเป็นนายของโลก ผู้คนกราบไหว้บูชาลัทธิในเทศกาลดีพมาลา พวกเขาเรียกร้องทรัพย์สมบัติจากเธอ พวกเขาไม่ได้พูดว่า ให้ฉันมีสุขภาพที่ดีหรือเพิ่มอายุขัยของฉัน ลูกประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากพ่อ อายุขัยของลูกนั้นกลับมาขึ้นยาวมาก เวลานี้ท่านให้ทุกสิ่งแก่ลูก: สุขภาพ, ความมั่งคั่ง และความสุข ฯลฯ ผู้คนเหล่านั้นเพียงแต่ร้องขอก่อนกรวดและก่อนหินจากลัทธิ แต่พวกเขานั้นไม่ได้รับแม้แต่สิ่งนั้น พวกเขาเพียงแต่พัฒนานิสัยนั้น พวกเขาจะไปอยู่เบื้องหน้ารูปปั้นเทพเพื่อร้องขอบางสิ่ง ที่นั่นลูกไม่ต้องร้องขอสิ่งใดจากพ่อ พ่อพูดกับลูกว่า ด้วยการจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกจะกลายเป็นนาย และด้วยการรู้จักวงจรโลก ลูกจะกลายเป็นผู้ปกครองโลก ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ไม่จำเป็นที่ต้องพูดอะไรสำหรับสิ่งนี้เมื่อลูกได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากพ่อ เวลานี้ลูกจะกราบไหว้บูชาพวกเขาไหม? ลูกรู้ว่าลูกเองจะกลายเป็นเช่นพวกเขาเหล่านั้น ดังนั้นเหตุใดลูกจึงกราบไหว้บูชาวัตถุธาตุทั้งห้าเหล่านั้น? เรากำลังได้รับอำนาจในการปกครองโลก และดังนั้นเราจะทำอะไรกับสิ่งนั้น? ลูกไม่ได้ไปที่วัด ฯลฯ ในเวลานี้ พ่อพูดว่า ทั้งหมดนั้นคือเครื่องประกอบของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในความรู้มีเพียงวลีเดียว “จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ!” เท่านั้นเอง ด้วย

การจดจำระลึกถึงนี้ที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไปและลูกจะกลับมาสโตะประธาน ลูกเคยเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม และลูกต้องกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งนี้ พ่อต้องทำความเข้าใจพยายามอย่างมากกับผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหิน ลูกควรมีศรัทธาใน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ไม่มีผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาใดสามารถบอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูกได้ ผู้ที่ไม่ใช่พระเจ้า เวลานี้เขาอยู่ในตอนท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา พ่อเข้ามาในผู้ที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม เขาเคยเป็นเด็กชาวบ้านชนๆ และแล้วเขาก็กลับมาสวยงามจากหน้าเกลียด เขาเคยเป็นเด็กชาวบ้านที่ซุกซนอย่างแท้จริง และแล้วเมื่อเขากลับมาปกติเล็กน้อย บาบาก็เข้ามาในเขา เพราะเดาเผาะจะต้องมีการสร้างขึ้น ใครจะเลี้ยงดูพวกเขาทั้งหมด? ดังนั้นใครบางคนที่มีธรรมดาก็เป็นสิ่งที่ต้องการอย่างแน่นอน เรื่องทั้งหมดเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ พ่อเองพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้หนึ่งในตอนสุดท้ายของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา เขากลายเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่สุด แล้วเขาก็เป็นผู้ที่จะกลับมาบริสุทธิ์ที่สุดเช่นกัน เขาได้ใช้ 84 ชาติเกิด และเช่นเดียวกันกับลูก ไม่ได้มีเพียงหนึ่งเดียว มีมากมาย เพียงผู้ที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของสุริยวงศ์และจันทรวงศ์เท่านั้นที่จะมาที่นี่ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่พวกเขาทำ ที่เหลือก็จะไม่สามารถอยู่ที่นี่ได้ ผู้ที่มาภายหลังจะได้ฟังความรู้เล็กน้อย แล้วพวกเขา ก็จะลงมาภายหลัง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพียรพยายามที่จะเก็บเครื่องประดับของความรู้ที่พ่อให้ไว้กับลูกอย่างถาวร อย่าได้ทำลายเครื่องประดับของความรู้ของลูกในฝุ่นของมายา ศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดีและหารายได้ที่ไม่สูญสลาย
2. ในขณะที่มองดูภาพลักษณ์นี้ นั่นคือร่างกายที่มีชีวิตนี้อยู่เบื้องหน้าลูก จงจดจำพ่อที่ไม่มีภาพลักษณ์ด้วยสติปัญญาของลูก อย่าได้พัฒนานิสัยของการนั่งหลับตา อย่าได้ร้องขอสิ่งใดจากพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจัง ที่รู้ถึงความสำคัญของเวลา และดังนั้นจึงมาเป็นอันดับแรก โดยการไปอย่างรวดเร็ว

ดวงวิญญาณที่มาใน “บทบาหะแวก” ได้รับพรของ “การมาที่หลังและไปเร็ว ไปเร็วและมาเป็นอันดับหนึ่ง” ดังนั้น รู้ถึงความสำคัญของเวลานี้และใช้พรที่ลูกได้รับในรูปทางปฏิบัติ การหล่อเลี้ยงที่เป็นอะแวกนี้ ทำให้ลูกมีพลังอย่างง่ายดายและดังนั้น ลูกสามารถเคลื่อนไปข้างหน้าได้มากเท่าที่ลูกต้องการ เพราะว่าบัพดาตาและดวงวิญญาณเครื่องมือให้พรกับทุกคนให้โยยบินไปข้างหน้าอย่างสม่ำเสมอ ลูกได้รับโชคของการก้าวไปด้วยความเร็วอย่างง่ายดาย

คติพจน์: ด้วยสำนึกถึงของมนตราที่ยิ่งใหญ่ของ “ไม่มีตัวตนและมีตัวตนที่เท่าเทียมกัน” จงกลายเป็นโยคีที่สม่ำเสมอ

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกควรจะมีความสุขที่พ่อผู้จัดความทุกข์ของลูกได้มาเพื่อพาลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุข ที่ลูกจะกลายเป็นเจ้าหญิงในสวรรค์

คำถาม: เมื่อได้เห็นสภาพใจของลูกที่พ่อจะไร้ความกังวลและเพราะเหตุใด?

คำตอบ: ลูกบางคนเป็นดอกไม้ที่มีกลิ่นหอมชั้นหนึ่ง บางคนก็ไม่มีกลิ่นหอมใดๆเลย สภาพของบางคนดีมาก ในขณะที่คนอื่นพ่ายแพ้โดยพายุของมายา เมื่อเห็นทั้งหมดนี้, พ่อไม่วิตกกังวลเลยเพราะท่านรู้ว่าอาณาจักรยุคทองกำลังมีการก่อตั้งขึ้นมา อย่างไรก็ตาม, พ่อให้คำสอนแก่ลูก: ลูกๆ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงมากเท่าที่จะเป็นไปได้ อย่าได้หวาดกลัวพายุของมายา

โอม ชานติ พ่อที่อ่อนหวานที่สุดที่ไม่มีขีดจำกัด นิ่งที่นี้และอธิบายแก่ลูกที่แสนหวาน ลูกเข้าใจว่าพ่อนั้นอ่อนหวานมาก และแล้วครูผู้ให้คำสอนแก่ลูกก็อ่อนหวานอย่างมากเช่นกัน เมื่อลูกนั่งที่นี้ลูกควรจะจดจำว่าบาบานั้นอ่อนหวานอย่างมาก ลูกจะได้รับมรดกแห่งสวรรค์จากท่าน ลูกกำลังนั่งที่นี้ในโรงคำประเวณี พ่อมีความอ่อนหวานมาก! ลูกควรมีความสุขในหัวใจของลูกที่พ่อจะพาลูกไปยังดินแดนแห่งความสุขเป็นเวลาครึ่งวงจร ท่านคือผู้จัดความทุกข์ ประการแรก ท่านคือบาบาของเราเช่นนั้น แล้วท่านก็กลายเป็นครูของเราด้วย และอธิบายความลับของทั้งวงจรโลกแก่เรา ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายว่าวงจรนั้นหมุนไปอย่างไรและลูกได้ไปผ่าน 84 ชาติเกิดอย่างไร ท่านอธิบายทั้งหมดนี้เพียงดิดนิ้วของท่าน แล้วท่านก็จะพาลูกไปกับท่าน ลูกจะไม่อยู่ที่นี้ ท่านจะพาดวงวิญญาณทั้งหมดกลับไปกับท่าน มีเพียงไม่กี่วันเท่านั้นที่เหลืออยู่ มีคำกล่าวว่า เวลามากมายนั้นได้ผ่านไป และเวลาเล็กน้อยเท่านั้นที่เหลืออยู่ ดังนั้นจงจำพ่อให้บ่อยมากขึ้นและภาระของบาปทั้งหมดที่สะสมมาในหลายชาติเกิดของลูกจะจบสิ้นลง มีสงครามกับมายา ดังนั้นเมื่อลูกพยายามที่จะจดจำพ่อ เธอก็พยายามที่จะนำลูกออกไปจากการจดจำระลึกถึงนั้น บาบาเตือนลูกเกี่ยวกับสิ่งนี้เช่นกัน ดังนั้นอย่าได้คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ว่าคุณจะมีพายุของความคิดที่ไม่ดีและเป็นบาปมากมายเพียงไร, แม้ว่าลูกจะนอนไม่หลับตลอดทั้งคืนในความคิดเหล่านั้นก็อย่าได้หวาดกลัว จงอยู่อย่างกล้าหาญ บาบาพูดว่า พายุเหล่านั้นจะมาอย่างแน่นอน ลูกจะมีความฝันเช่นกัน อย่าได้หวาดกลัวในสิ่งเหล่านั้น นี่คือการลบ ทุกสิ่งจะถูกทำลาย ลูกควรเพื่อเอาชนะมายา ลูกไม่ต้องหยุดลมหายใจ ฯลฯ เพื่อสิ่งนั้นในขณะที่ดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย, การหายใจก็เกิดขึ้น ที่นี้ลูกไม่ต้องพยายามที่จะหยุดลมหายใจ ในพระสุโยคะพวกเขาไปผ่านความยากลำบากมากมาย บาบามีประสบการณ์ของสิ่งนั้น ท่านเคยศึกษาสิ่งนั้นเล็กน้อย แต่ผู้หนึ่งก็ต้องมีเวลาเช่นกัน ทุกวันนี้ผู้คนบอกลูก: ความรู้ของลูกนั้นดี แต่เราไม่มีเวลา เรามีโรงงานมากมาย ฯลฯ พ่อพูดกับลูกว่า ลูกที่สุดแสนหวาน ก่อนอื่นจงจำพ่อแล้วจึงจดจำวงจร เท่านั้นเอง สิ่งนี้ยากลำบากหรือ? เคยมีอาณาจักรของพวกเขาในยุคทองและยุคเงิน จากนั้นก็มีการขยายตัวของชาวอิสลามและชาวพุทธ ฯลฯ ผู้คนเหล่านั้น(เหล่าเทพ)ได้ลืมนิยามของพวกเขาและดังนั้นจึงไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเทพได้อีกต่อไป, เพราะพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ เหล่าเทพเคยบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามตามแผนของละคร, แล้วพวกเขาก็เริ่มเรียกตนเองว่าเป็นฮินดู ในความเป็นจริงไม่มีศาสนาฮินดู ชื่อฮินดูสถานนั้นก็ให้แก่บาร์ตในภายหลัง ชื่อที่แท้จริงของสถานที่นั้นคือบาร์ต พวกเขาพูดว่า ขอคารวะต่อแม่บาร์ต พวกเขาไม่ได้พูดว่า “ต่อแม่ฮินดูสถาน” เพียงในบาร์ตเท่านั้นคืออาณาจักรของเทพเหล่านั้น เป็นเพียงบาร์ตเท่านั้นที่ได้รับการยกย่อง พ่อกำลังสอนลูกๆว่าลูกต้องจดจำระลึกถึงพ่ออย่างไร พ่อมาเพื่อพาลูกกลับบ้าน พาใคร? ดวงวิญญาณ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะกลับมาบริสุทธิ์มากขึ้น ลูกจะเฝ้าแต่กลับมาบริสุทธิ์และลูกจะไม่มีประสบการณ์ของการลงโทษ หากลูกต้องประสบกับการถูกลงโทษ สถานภาพของลูกก็จะลดลงไป ดังนั้นยิ่งลูกจดจำบาบาแค่ไหนบาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยมากขึ้นเรื่อยๆเท่านั้น มีลูกมากมายที่ไม่สามารถที่จะจดจำบาบาได้ พวกเขาเหนื่อยล้าและเบื่อหน่ายแล้วก็จากไป พวกเขาไม่แม้แต่จะต่อสู้อะไร มีลูกๆเช่นนั้นด้วยเช่นกัน เป็นที่เข้าใจว่าอาณาจักรกำลังมีการก่อตั้งขึ้น แม้ว่าจะมีหลายคนทดสอบตก ปวงประชาที่ยากจนก็มีความจำเป็นเช่นกัน ไม่ว่าในกรณีใดก็ตามจะมีผู้ที่มั่งคั่งและยากจน แม้ว่าจะไม่มีความทุกข์ที่นั่นก็ตาม นี่คือการหลอก ที่นี้ทั้งผู้ที่มั่งคั่งและยากจนต่างก็มีประสบการณ์ของความทุกข์ ในขณะที่ ณ.ที่นั้นทั้งผู้มั่งคั่งและยากจนคงอยู่อย่างมีความสุข แม้ว่าจะมีความรู้สึกของการเป็นคนที่ยากจนหรือยากจนก็ไม่มีการกล่าวถึงความทุกข์ อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ก็ตามลำดับกันไป ไม่มีโรคภัยใดๆ ที่นั่น และอายุชัยก็ยืนยาวเช่นกัน ลูกลืมนิยามของความทุกข์นี้ ในยุคทองลูกจะไม่จดจำแม้กระทั่งความทุกข์ เวลานี้พ่อได้เตือนลูกถึงดินแดนแห่งความทุกข์และดินแดนแห่งความสุข ผู้คนพูดว่าสวรรค์เคยมีอยู่ แต่สวรรค์คงอยู่เมื่อไรและเป็นอย่างไร? พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ไม่มีใครจะจดจำสิ่งใดได้นับแสนปี พ่อพูดว่า เมื่อวาน

นี้ลูกมีความสุขและวันพรุ่งนี้ลูกก็มีความสุขนั้นอีกครั้ง ท่านนั่งที่นี้และมองดูดอกไม้ทั้งหลาย: ดอกไม้ที่ดี ผู้ที่นั่งกำลังทำความเพียรพยายามประเภทนี้ ผู้ที่นั่งมั่นคง ผู้ที่นั่งสติปัญญาเป็นหิน พ่อไม่กังวลเกี่ยวกับสิ่งใดเลย ใช่ ท่านตระหนักว่าลูกๆ ควรจะศึกษาเล่าเรียนได้อย่างรวดเร็วและกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่ง ท่านต้องสอนลูก ลูกกลายเป็นลูก แต่ลูกต้องศึกษาอย่างรวดเร็วและกลับมาตลาด พ่อที่นั่งและเห็นว่าลูกศึกษาและสอนผู้อื่นมากเพียงไรและลูกเป็นดอกไม้ประเภทใด เพราะนี่คือสวนดอกไม้ของดอกไม้ที่มีชีวิต ท่านที่ที่ลูกเห็นดอกไม้ลูกก็สัมผัสกับความสุขเป็นอย่างมาก ลูกๆ เข้าใจว่าบาบากำลังให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก หากลูกเฝ้าแต่จดจำพ่อ บาปของลูกจะถูกตัดออกไปอย่างต่อเนื่อง ไม่เช่นนั้นแล้วจะมีประสบการณ์ของการลงโทษ แล้วลูกจะได้รับสถานภาพที่ดี สิ่งนี้เรียกว่าการได้รับจาปะตีหลังจากที่ถูกลงโทษ! จดจำพ่อ เช่นในลักษณะเช่นนั้นที่บาปของหลายๆ ชาติเกิดของลูกถูกตัดออกไป ลูกเช่นกันต้องรู้จักวงจร วงจรเฝ้าแต่หมุนไปเรื่อยๆ ไม่เคยหยุด วงจรเฝ้าแต่เคลื่อนไปอย่างต่อเนื่องเหมือนตัวไร ตัวไรจะเคลื่อนไหวช้าที่สุด ละครที่ไม่มีชีวิตจำกันี้ก็เคลื่อนไปอย่างช้ามากเช่นกัน มันก็ยังคงเคลื่อนต่อไป ลูกๆ บางคนก็คำนวณว่ามีกี่นาที่และกี่วินาทีใน 5000 ปี และก็ส่งให้กับบาบา หากเป็นหลายแสนปีจะไม่มีการสามารถคำนวณสิ่งนั้นได้ พ่อและลูกๆ กำลังนั่งอยู่ที่นี้ บาบาที่นั่งและเฝ้ามองดูแต่ละคน ผู้ที่นั่งจดจำบาบาได้อย่างมาก เขาได้รับความรู้มากมายและเขาอธิบายแก่ผู้อื่นอย่างมากมาย เป็นสิ่งที่ง่ายตายมาก ลูกเพียงแต่ต้องให้คำแนะนำของพ่อ ลูกๆ มีเข็มกลัดติดหน้าอก บอกพวกเขาว่านี่คือชีพบาบา เมื่อผู้คนไปที่คาจี, พวกเขาก็จดจำท่านด้วยการร้องออกมาเสียงดังว่า “ชีพบาบา ชีพบาบา!” ลูกคือซาลิแกรม ดวงวิญญาณเป็นดวงดาวที่เล็กมากอย่างที่สุด พวกเขามีบทบาทที่ใหญ่โตบันทึกไว้ในพวกเขา ดวงวิญญาณไม่ได้มีขนาดเพิ่มขึ้นหรือลดลง ดวงวิญญาณไม่เคยถูกทำลาย ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณมีบทบาทในละครที่บันทึกไว้ในพวกเขา เพชรมีความแข็งแกร่งที่สุด พ่อค้าเพชรจะรู้ว่าไม่มีหินใดที่แข็งแกร่งกว่าเพชรนั้น ลองคิดเกี่ยวกับดวงวิญญาณว่าจะเล็กแค่ไหนและมีบทบาทที่ใหญ่โตนั้นถูกบันทึกอยู่ภายในอย่างไรและไม่เคยถูกลบทิ้งอย่างไร ไม่มีดวงวิญญาณใด, ไม่มีมนุษย์ใดในโลกนี้ที่เราจะสามารถเรียกว่าเป็นพ่อ ครู และสัจครู ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกันี้ ท่านคือครูเช่นกัน ท่านให้คำสอนแก่ทุกคนว่า มานามานะบาฟ! ท่านบอกลูกเช่นกันว่า เมื่อลูกพบผู้กับคนของศาสนาอื่นๆ ให้ถามเขาว่า คุณจดจำอัลลáhหรือไม่ว่าง? ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย เวลานี้พ่อกำลังให้คำสอนแก่ลูก: จดจำพ่อผู้เดียวนั้นอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อผู้เดียวนั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ใครพูดเช่นนั้น? ดวงวิญญาณ แม้ว่าผู้คนจะร้องเพลงนี้ พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายเลย พ่อพูดว่า ลูกทั้งหมดคือศิลา และพ่อคือราม พ่อคือผู้ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด ท่านให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ทุกคนไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น ไม่มีศาสนาอื่นในยุคทอง มีเพียงเราเท่านั้นที่อยู่ที่นี่เพราะเราเท่านั้นคือผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ ดูซิว่ามีวัดมากมายเพียงใดที่นี่! โลกนั้นใหญ่โตมากและมีสิ่งต่างๆ มากมายในโลกนั้น ที่นั่นจะไม่มีสิ่งเหล่านั้น จะมีเพียงบาร์ดเท่านั้น จะไม่มีแม้แต่รางรถไฟ ทุกสิ่งจะถูกทำลาย ไม่มีความจำเป็นสำหรับรางรถไฟที่นั่น ที่นั่นจะมีเมืองเล็กๆ รางรถไฟก็จำเป็นที่ต้องเดินทางไปยังหมู่บ้านที่อยู่ไกลออกไป บาบา กำลังทำให้ลูกสดชื่นแจ่มใส ท่านเฝ้าแต่อธิบายประเด็นต่างๆ มากมายแก่ลูกๆ ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี้ลูกมีความสุขทั้งหมดในสติปัญญาของลูก ในท่านองเดียวกันพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดก็มีความรู้ทั้งหมดที่บันทึกไว้ในท่านและท่านเฝ้าแต่อธิบายสิ่งนั้นแก่ลูกต่อไป สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพ่อ, มหาสมุทรแห่งความสงบที่อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ เราดวงวิญญาณก็อาศัยที่นั่นในบ้านที่แสนหวานด้วยเช่นกัน ผู้คนก็เพียรพยายามอย่างหนักมากเพื่อความสงบ มีการถามผู้รู้ด้วยเช่นกันว่าจะสามารถมีความสงบของจิตใจได้อย่างไร พวกเขาได้สร้างวิธีการมากมายเพื่อความสงบนั้น มีการจดจำกันว่า ดวงวิญญาณมีจิตใจและสติปัญญา และศาสนาดั้งเดิมของดวงวิญญาณคือความสงบ ดวงวิญญาณไม่มีปาก ดวงวิญญาณไม่มีอวัยวะทางร่างกาย และดังนั้นจึงมีความสงบอย่างแน่นอน สถานที่ที่อยู่อาศัยของเราดวงวิญญาณคือบ้านที่แสนหวานที่ซึ่งมีความสงบอย่างสมบูรณ์ จากที่นั่นเราก็ก้าวเข้ามาในดินแดนแห่งความสุข เวลานี้เรากำลังได้รับการโยกย้ายไปยังดินแดนแห่งความสุขจากดินแดนแห่งความทุกข์ พ่อกำลังทำให้เราบริสุทธิ์ โลกนั้นใหญ่โตมาก จะไม่มีป่าเหล่านั้นทั้งหมด ฯลฯ ที่นั่น จะไม่มีภูเขามากมาย ฯลฯ จะมีเพียงอาณาจักรของเราเท่านั้น เช่นที่พวกเขาทำแบบจำลองเล็กๆ ของสวรรค์ ในท่านองเดียวกันก็จะมีสวรรค์เล็กๆ แค่มองไปความมหัศจรรย์ของสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้น โลกนั้นใหญ่โตมาก ที่นั่นพวกเขาทั้งหมดเฝ้าแต่ต่อสู้รบรากันเอง และแล้วโลกทั้งหมดนี้ก็จะถูกทำลาย และมีเพียงอาณาจักรของเราเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ เมื่อทุกสิ่งถูกทำลายไปทั้งหมดนี้จะไปที่ไหน? ทั้งหมดนั้นก็จะลงไปที่ทะเลและผืนโลก ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของสิ่งใดที่จะหลงเหลืออยู่ สิ่งใดก็ตามที่ลงไปใต้ทะเลก็ถูกทำลายภายในนั้น ทะเลก็จะกลืนสิ่งต่างๆ อย่างสมบูรณ์ วัตถุธาตุก็จะหลอมรวมไปกับวัตถุธาตุ ผุ่นก็หลอมรวมไปกับผุ่น จากนั้นโลกก็จะสโตปะธาน ในเวลานั้นมีการกล่าวว่ววัตถุธาตุจะใหม่และสโตปะธาน ลูกมีความสุขตามธรรมชาติที่นั่น ลูกไม่ทาลิปสติ ฯลฯ ลูกๆ ควรจะมีความสุข ลูกกลายเป็นเจ้าหญิงแห่งสวรรค์ หากลูกไม่อบในความรู้ลูกก็จะไม่กลายเป็นเทพ ไม่มีวิธีอื่นใด พ่อมีความสวยงามเสมอ ลูกๆ ดวงวิญญาณกลับมาเก่าเลียด ผู้เป็นที่รักเป็นนัก

เดินทางที่สวยงามมาก ท่านมาและทำให้ลูกสวยงาม พ่อพูดว่า พ่อได้เข้ามาในฝัน พ่อไม่มีวันกลับมาเกลียด ลูกน่าเกลียดและกำลังจะกลับมาสวยงาม เป็นเพียงนักเดินทางผู้เดียวเท่านั้นที่สวยงามเสมอ บาบานี้กลับมาเกลียดแล้วก็สวยงาม ผู้เดียวนั้นทำให้ลูกทั้งหมดสวยงามและพาลูกกลับไปกับท่าน ลูกก็ต้องกลับมาสวยงามและทำให้ผู้อื่นสวยงามด้วยเช่นกัน พ่อไม่ได้กลับมาเกลียดและสวยงาม พวกเขาได้ทำความผิดพลาดในกิตะ พวกเขาได้ใส่ชื่อของกฤษณะแทนชื่อของพ่อ นั่นเรียกว่าความผิดเดียว เป็นชิพบาบาที่ทำให้โลกสวยงาม แต่แทนที่จะเป็นชื่อของท่าน, พวกเขาได้ใส่ชื่อของผู้ที่ได้กลายเป็นผู้ที่สวยงามคนแรกในสวรรค์ ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ บาร์ตจะกลับมาสวยงามอีกครั้ง ผู้คนเหล่านั้นคิดว่าจะมีสวรรค์หลังจาก 40,000 ปี ในขณะที่ลูกอธิบายว่าทั้งวงจรมีเพียง 5000 ปีเท่านั้น เวลานี้พ่อกำลังพูดกับลูกๆ ดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า พ่อคือผู้ที่รักเป็นเวลาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ลูกเคยเรียกหาพ่อ: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! มาและทำให้เราดวงวิญญาณผู้เป็นคู่รักบริสุทธิ์! ดังนั้นลูกต้องทำตามคำแนะนำและแนวทางปฏิบัติของท่าน ลูกต้องทำความเพียรพยายาม บาบามาไม่ได้บอกลูกว่าไม่ให้ทำธุรกิจ ฯลฯ ไม่เลย ลูกต้องทำทุกสิ่ง ในขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและดูแลลูกๆ ของลูก เพียงแต่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เพราะพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ลูกอาจจะดูแลลูกๆ ของลูก แต่อย่าได้มีลูกมากไปกว่านี้อีก มิฉะนั้นลูกก็จะเฝ้าแต่จดจำพวกเขาอยู่เรื่อยๆ ในขณะที่มีพวกเขาทั้งหมดลูกก็ต้องลืมพวกเขาไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นทั้งหมดจะถูกทำลาย ร่างกายจะถูกทำลายและดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ จากนั้นลูกจะได้รับร่างใหม่ นี่คือการสละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อพ่อสร้างบ้านใหม่หัวใจของพวกเขาก็เคลื่อนออกไปจากบ้านเก่า จะไม่มีสิ่งใดในสวรรค์! มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด สวรรค์จะอยู่ที่นี้ มีอนุสรณ์ที่สมบูรณ์ในวัดดิลาลา ได้แสดงให้เห็นว่าลูกกำลังทำทาปาเซียอยู่เบื้องล่าง ดังนั้นสวรรค์ปรากฏอยู่ที่ใด? พวกเขาได้แสดงสวรรค์ไว้บนเพดาน ด้านล่างลงมาลูกกำลังทำทาปาเซียของราชาโยคะ และเหนือขึ้นไปด้านบนคือสถานภาพที่สูงส่ง วัดนั้นสวยงามมาก ใกล้กับจุดสูงสุดของภูเขาเมื่อชาลการ์ที่ซึ่งมีรูปปั้นทองคำ และสูงขึ้นจากที่นั่นก็คือกูรูชิก้า กูรูกำลังนั่งอยู่ที่จุดสูงสุด สูงสุดเหนือสิ่งใดคือสัตกูรูและในระหว่างกลางพวกเขาก็ได้แสดงสวรรค์ ดังนั้นวัดดิลาลาจึงเป็นอนุสรณ์ที่ลูกต้องแม่นยำ ลูกศึกษาราชาโยคะแล้วสวรรค์จะมาอยู่ที่นี้ เหล่าเทพนั้นเคยมีอยู่ที่นี้ เวลานี้โลกที่บริสุทธิ์กำลังสร้างขึ้นสำหรับพวกเขา อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในขณะที่เห็นทุกสิ่งด้วยดวงตาทั้งสอง ฝึกฝนที่จะลืมสิ่งนั้น นำหัวใจของลูกออกจากบ้านเก่าและโลกเก่า จดจำบ้านใหม่ของลูก
2. อาบในความรู้อะกลายและเป็นเจ้าหญิงที่สวยงาม เช่นที่พ่อเป็นนักเดินทางที่สวยงาม ในทำนองเดียวกันทำให้ดวงวิญญาณสวยงามจากน่าเกลียดด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่าได้หวาดกลัวสงครามของลูกกับมายา จงกลายเป็นผู้มีชัยชนะอย่างแน่นอน

พร: ขอให้ลูกเป็น“ผู้เมตตาที่ยิ่งใหญ่” และผู้ให้ที่ยิ่งใหญ่ และแจกจ่ายสมบัติที่มีค่าแห่งความสุขอย่างใจกว้าง ผู้คนใช้เวลาและเงินเป็นอย่างมากกับการได้สัมผัสความสุขอันชั่วคราว แต่ถึงอย่างนั้นพวกเขาก็ไม่พบความสุขที่แท้จริง ในเวลาที่จำเป็นเช่นนั้น ลูกดวงวิญญาณจะต้องเป็นผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่และให้ทานของความสุขอย่างใจกว้าง สำหรับสิ่งนี้ขอให้คุณธรรมแห่งความเมตตาปรากฏออกมา ภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกกำลังให้หนี้และดังนั้นในรูปที่มีชีวิตเช่นกันก็ต้องมีความเมตตาและเฝ้าแต่แจกจ่ายความสุข เพราะดวงวิญญาณเหล่านั้นอยู่ภายใต้อิทธิพลอื่นๆ อย่าคิดว่าผู้นี้จะไม่ฟัง ลูกเพียงแต่ต้องมีความเมตตาและเฝ้าแต่ให้ต่อไป ความปรารถนาดีของลูกจะให้ผลกับพวกเขาอย่างแน่นอน

คติพจน์: ผู้ที่ทำให้ประสาทสัมผัสทางร่างกายทั้งหมดทำงานภายใต้คำสั่งของพวกเขาด้วยพลังของโยคะคือนายของตนเอง,ผู้มีอำนาจปกครองตนเอง

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พร้อมกับการมีการจดจำระลึกถึง จงใส่ใจต่อการศึกษาล่าเรียนอย่างเต็มที่ ด้วยการจดจำระลึกถึงลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และด้วยการศึกษาล่าเรียนลูกจะกลายเป็นนายของโลก
- คำถาม:** ความเพียรพยายามใดที่ลูกต้องทำเพื่อที่จะประกาศสิทธิในทุนการศึกษา?
- คำตอบ:** เพื่อที่จะประกาศสิทธิในทุนการศึกษา จงจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากทุกสิ่ง ลูกต้องไม่จดจำทรัพย์สินสมบัติ, ลูกๆ, หรือบ้านของลูก เพียงจดจำชีพบาบาเท่านั้น สิ่งเวตนเองอย่างสมบูรณ์ และแล้วเมื่อนั้นลูกจึงจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง ลูกควรมีความซาบซึ้งในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะสอบผ่านการสอบที่สำคัญมาก การศึกษาของเราในสำคัญมากและผู้เดียวที่กำลังสอนเราคือพ่อเองซึ่งเป็นผู้จัดความทุกข์และเป็นผู้ประทานความสุข บาบาคือเป็นที่สุดที่รักกำลังสอนเรา

โอม ชานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆทางจิต ท่านสอนลูกและดังนั้นลูกๆควรมีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์เช่นนั้น เป็นดวงวิญญาณที่ศึกษาล่าเรียน ดวงวิญญาณนำสันสการ์ของเขาไปและร่างกายก็กลายเป็นเงาผ่าน ดังนั้นพ่อนั่งที่นี่และสอนลูกๆ ลูกๆดวงวิญญาณเข้าใจว่าลูกกำลังศึกษาล่าเรียนและกำลังเรียนรู้โยคะ พ่อได้บอกลูกแล้วว่าให้อยู่ในการจดจำระลึกถึงและบาปของลูกจึงจะถูกตัดออกไป เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บราห์มา, วิษณุและชางกาไม่สามารถเรียกได้ว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จะเรียกลักษมีและนารายณ์เช่นนี้ได้หรือไม่? ไม่ได้ เพียงผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์ ท่านคือพ่อของลูก ลูกๆรู้ว่าท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้เป็นที่รักที่สุด ผู้เดียวที่ทุกคนจดจำในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา: บาบาคือได้โปรดมา! มาและจัดความทุกข์ของเราและให้ความสุขแก่เรา! เป็นโลกเดิมและทุกคนก็ต้องเข้ามาสู่วงจรนี้ พ่อได้อธิบายวงจรของ 84 ชาติเกิดแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกัน เป็นดวงวิญญาณที่น่าเอาสันสการ์ไปกับเขาด้วย ลูกๆดวงวิญญาณรู้ว่าลูกกำลังศึกษาล่าเรียนเพื่อที่จะจากดินแดนแห่งความตายนี้และไปสู่ดินแดนแห่งความอมตะ นั่นคือจากนรกไปสู่สวรรค์ พ่อมาเพื่อทำให้ลูกๆไปเป็นนายของโลกอีกครั้งหนึ่ง ลูกจะสอบผ่านการสอบที่สำคัญมาก พ่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุดกำลังสอนลูก ความซาบซึ้งของลูกเพิ่มขึ้นเมื่อบบานั่งและสอนลูก บาบาคือทำให้ความซาบซึ้งของลูกเพิ่มขึ้นด้วยพลังอันยิ่งใหญ่ พ่อมาเพื่อทำให้ลูกมีค่าต่อดินแดนอมตะ ไม่มีใครมีค่าที่นี่ ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกเคยก้มศีรษะเบื้องหน้าของเหล่าเทพที่มีค่า เวลานั้นบบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลกอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นความซาบซึ้งนั้นควรจะอยู่อย่างสูง ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ความซาบซึ้งของลูกเพิ่มขึ้นที่นี่ และลดลงเมื่อลูกออกไปภายนอก ลูกๆพูดว่า บาบาราลิ้มท่าน ท่านเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์และร่างที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อสอนเราและทำให้เรากลายเป็นนายของโลก ลูกๆประกาศสิทธิในลอตเตอรี่ที่ใหญ่หลวงของอาณาจักรของทั้งโลก อย่างไรก็ตามลูกนั้นก็แฝงตัว ดังนั้นลูกควรให้ความสนใจเป็นอย่างมากต่อการศึกษานี้ที่แสนจะสูงส่งเช่นนี้ มันไม่เพียงพอกที่จะมีเพียงแค่การจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง เป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องศึกษาล่าเรียนเช่นกัน ความรู้ที่ว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไรควรจะหมั่นอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกเข้าใจว่าบบาคือทำให้ความซาบซึ้งของลูกเพิ่มขึ้นด้วยกำลังแรงอย่างยิ่ง ไม่มีใครสามารถเป็นบุคคลสำคัญได้เท่ากับลูกๆ ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพจากมนุษย์ มีใครอื่นนอกจากลูกเคยเป็นนายของโลกหรือไม่? ชาวคริสเตียนพยายามที่จะกลายเป็นนายของโลก อย่างไรก็ตามกฎนั้นจะไม่ยินยอมให้ใครนอกจากลูกกลายเป็นนายของโลก เพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นได้ ไม่มีใครมีพลังนี้ หัวของลูกๆก็ควรจะมีมาก บาบาคือแต่ให้ยาของน้ำทิพย์แห่งความรู้แก่ลูกอย่างต่อเนื่อง ลูกต้องไม่เพียงแต่พอใจคิดว่าลูกจดจำบบาเป็นอย่างมาก ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการจดจำระลึกถึง แต่ลูกต้องประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงเช่นกัน ทุกคนยังคงต้องกลับมาบริสุทธิ์ต่อไป แม้ว่าจะผ่านการถูกลงโทษก็ตาม อย่างไรก็ตามพ่อกำลังมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก ทุกคนจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ทุกคนเพียงแค่ไปและนั่งอยู่เบื้องบนที่นั่นหรือไม่? ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่มีค่าใดๆ เป็นผู้ที่ลงมาถึงอีกครั้งและปกครองในสวรรค์ที่มีคุณค่า ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักรของโลก ลูกเคยมีอาณาจักร แล้วมายาก็มาแย่งชิงอาณาจักรนั้นไปจากลูก เวลานั้นลูกต้องเอาชนะมาราวินอีกครั้ง ลูกคือผู้ที่ต้องกลายเป็นนายของโลก เวลานั้นกำลังทำให้ลูกเอาชนะราวัน เพราะลูกได้กลายเป็นผู้ที่มิเกลส์ในอาณาจักรของราวัน เหตุนี้เองมนุษย์จึงเปรียบเทียบกับลิง ลิงนั้นมีเกลส์ที่สุด เหล่าเทพนั้นปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ เหล่าเทพกลับมาไม่บริสุทธิ์ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด พ่อพูดว่า จัดความผูกพันยึดมั่นของลูกจากทุกสิ่ง - ทรัพย์สินสมบัติของลูก สิ่งของครอบครองของลูก ลูกๆของลูก ร่างกายของลูก ฯลฯ ผู้ที่มั่งคั่งจะตายเพื่อความมั่งคั่ง พวกเขาไม่สามารถปล่อยเงินที่มีอยู่ในกำมือของเขา พวกเขาจะยังคงอยู่ในกรงขังของราวัน จากหลายพันล้านมีเพียงกำมือ

เดียวเท่านั้นที่จะปรากฏตัวขึ้น ผู้ที่สามารถที่จะจัดความผูกพันยึดมั่นของเขาจากทุกสิ่งและเปลี่ยนจากสิ่งเป็นเทพ ผู้ที่มั่งคั่งและมหาเศรษฐีต่างก็ถือเงินไว้ในกำมือของพวกเขาและชีวิตของพวกเขาอยู่ในสิ่งนั้น ตลอดทั้งวันพวกเขาจดจำปราสาทราชวังของพวกเขาและลูกๆ ของพวกเขา ฯลฯ พวกเขาจะตายในการจดจำนั้น พ่อพูดว่า ไม่ควรที่จะจดจำสิ่งใดในเวลาสุดท้าย เพียงแต่จดจำพ่อเดียวเท่านั้นที่บาปของหลายชาติเกิดนับไม่ถ้วนของลูกจะได้รับการปลดปล่อยได้ เงินของผู้ที่มั่งคั่งจะกลายเป็นฝุ่นธุลี เพราะเงินนั้นได้มาจากบาป เงินจึงไม่มีประโยชน์ใด พ่อพูดว่า พ่อคือเจ้าแห่งคนจน พ่อจะทำให้ผู้ที่ยากจนมั่งคั่งและผู้ที่ยากจนมั่งคั่งยากจน โลกต้องเปลี่ยนแปลง ผู้คนเหล่านั้นมีความซาบซึ้งอย่างมากในทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา: เรามีความมั่งคั่ง, เครื่องบิน, รถยนต์, ปราสาทราชวัง ฯลฯ มากมาย ไม่ว่าพวกเขาจะพยายามที่จะจดจำพ่ออย่างมากเพียงใด การจดจำระลึกถึงของพวกเขาที่ไม่สามารถมั่นคงได้ กฎไม่ได้ยินยอมให้เป็นเช่นนั้น เพียงหนึ่งกำมือจากหลายล้านเท่านั้นที่จะปรากฏตัวขึ้น ส่วนที่เหลือก็จะเฝ้าแต่จดจำเงินต่อไปเท่านั้น พ่อพูดว่า สิ่งทุกอย่างที่ลูกเห็นรวมทั้งร่างกายของลูก ด้วยการติดยึดอยู่กับสิ่งนั้น ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง พ่อจะดลใจให้ลูกทำความเพียรพยายาม ลูกได้มาที่นี่เพื่อกลายเป็นนารายณ์จากนายธรรมดา ดังนั้นลูกต้องมีโยคะที่สมบูรณ์สำหรับสิ่งนั้น ลูกต้องไม่จดจำสิ่งใด ทรัพย์สินสมบัติของลูก, ลูกๆ ของลูก ฯลฯ ไม่ควรจะมีสิ่งใดนอกจากชีพบาบาผู้เดียว และแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถประกาศสิทธิในทุนการศึกษาที่สูงสุดเหนือสิ่งใดและได้รับรางวัลที่สูงได้ เมื่อบุคคลเหล่านั้นให้คำแนะนำเกี่ยวกับความสงบ พวกเขาก็ได้รับเหรียญที่มีค่าไม่ก็สตางค์และพวกเขาก็มีความพอใจเป็นอย่างยิ่งเกี่ยวกับสิ่งนั้น ในเวลานี้ลูกได้รับรางวัลอะไร? ลูกกลายเป็นนายของโลก ไม่ใช่ว่าหากลูกอยู่ในโยคะเป็นเวลาห้าถึงหกชั่วโมงแล้วลูกจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ ไม่เลย ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมาก ควรจะมีการจดจำชีพบาบาผู้เดียวเท่านั้นในเวลาสุดท้าย ไม่ควรที่จะจดจำใครอื่น ลูกกำลังจะกลายเป็นเทพที่ยิ่งใหญ่ที่สุด พ่อได้อธิบายแล้วว่าลูกเคยมีมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วมายาก็ทำให้ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนถามลูกว่า: คุณเชื่อหรือไม่ว่าบราห์มาเป็นเทพหรือพระเจ้า? บอกพวกเขาว่า: เราไม่ได้พูดว่าบราห์มาเป็นพระเจ้า จงมาและทำความเข้าใจสิ่งนี้ ลูกมีภาพที่ดีมาก ภาพอันดับหนึ่งคือตรีมูรติ, วงจร และต้นไม้ ภาพเหล่านั้นเป็นภาพตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ภาพเหล่านั้นจะมีประโยชน์มากกับลูก ผู้คนในต่างประเทศจะไม่สามารถเข้าใจความรู้นี้ได้หากลูกใช้ภาพของลักษมีและนารายณ์ที่นั่น ภาพหลักคือตรีมูรติ, วงจร และต้นไม้ มีการแสดงไว้ในภาพเหล่านั้นว่าใครมาในเวลาใด ศาสนาเทพดั้งเดิมนั้นจบสิ้นลงเมื่อไร และใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนาเดียว และศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดจะถูกทำลายได้อย่างไร ลูกต้องอธิบายว่าชีพบาบานี้สูงที่สุด และแล้วบราห์มาก็กลายเป็นวิษณุและวิษณุกลายเป็นบราห์มาได้อย่างไร ภาพเหล่านี้มีการสร้างขึ้นเพื่อให้คำอธิบายเหล่านั้น อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนเกินไปเพื่อจุดประสงค์เกี่ยวกับนิมิตเท่านั้น พ่อสร้างอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนก่อนและจากนั้นโลกที่มีตัวตนบราห์มาไม่ใช่เทพ วิษณุเป็นเทพ ลูกได้รับนิมิตเพื่อที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น บราห์มา, พ่อของมวลมนุษยชาติที่นี่ พร้อมกับบราห์มาคือบราห์มินผู้ที่ต่อมาจะกลายเป็นเทพ เทพได้รับการตกแต่งประดับประดาเสมอ พวกเขาเรียกว่าเทวดานางฟ้า หลังจากที่พวกเขากลายเป็นเทวดานางฟ้า พวกเขาก็ไปและประกาศสิทธิในสถานภาพของเทพ พวกเขาจะถือกำเนิดจากปราสาทราชวังของครุฑ โลกเฝ้าแต่เปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อยๆ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกก็จะได้เห็นทุกสิ่ง ลูกจะกลับมาเข้มแข็งมาก มีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อย ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา หากลูกสอบตก ลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ชันยาสีห์ไม่สามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ แม้ว่าพวกเขาจะยกย่องรามในฐานะราชา พวกเขาก็ได้ทำลายเกียรติของรามไปอย่างสิ้นเชิง จะสามารถมีสิ่งที่ไม่นับถือศาสนาอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? ทุกสิ่งเหล่านั้นเป็นแง่มุมของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เหตุนี้เองจึงมีการจดจำกันว่ามายาหลอกลวงและร่างกายก็หลอกลวงเช่นกัน เป็นกิเลสทั้งห้าไม่ใช่ความมั่งคั่งที่เรียกว่ามายา ทรัพย์สินสมบัติเรียกว่าความเจริญรุ่งเรือง มนุษย์ไม่รู้แม้กระทั่งว่ามายาคืออะไร พ่ออธิบายสิ่งนี้แก่ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน พ่อพูดว่า ฉันทวงวิญญาณสูงสุด ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลก พ่อทำให้ลูกสูงส่งมากยิ่งขึ้นกว่าตัวเอง ลูกกำลังศึกษาการศึกษาที่สูงส่งมาก มีการจดจำกันว่าพระเจ้าไม่ได้ใช้เวลานานเลยที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้กลายเป็นเทพ เหล่าเทพมีชีวิตอยู่ในยุคทอง และมนุษย์มีชีวิตอยู่ในยุคเหล็ก เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ในยุคบรรจบพบกันและกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นเทพ ท่านบอกทุกสิ่งแก่ลูกในวิธีที่ง่ายดายเช่นนั้น! แน่หนอนลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และสร้างปวงประชามากมายเช่นกัน ทุกวงจรลูกสร้างปวงประชามากมายเท่ากับที่มีในยุคทอง ยุคทองเคยมีอยู่จริง เวลานี้ไม่ได้มีอยู่ แต่จะมีขึ้นอีกครั้ง ในเวลานั้นลักษมีและนารายณ์จะเป็นนายของโลก ภาพลักษณ์ของพวกเขาที่ยังคงมีอยู่ พ่อพูดว่า พ่อให้ความรู้แก่ลูกในเวลานี้ แล้วความรู้ก็จะหายไป เมื่อหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้นในยุคทองแดงอาณาจักรของราวันก็เกิดขึ้นเช่นกัน ลูกสามารถอธิบายในต่างประเทศด้วยเช่นกันว่าวงจรโลกเฝ้าแต่หมุนไปอย่างไร ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ไม่มีความเชื่อมโยงใดๆ กับรูปภาพของลักษมีและนารายณ์ เหตุนี้เองบาบาพูดว่า รูปภาพของตรีมูรติและต้นไม้เป็นภาพหลัก ภาพเหล่านั้นชั้นหนึ่ง พวกเขาส่งเสริมความเข้าใจจากรูปภาพของต้นไม้และวงจรว่าศาสนาไหนมาเมื่อไรและพระคริสต์มาเมื่อไร ศาสนาอื่นๆ เหล่านั้นทั้งหมดคงอยู่ในช่วงครึ่งหลังของวงจร ในขณะที่สุริยวงศ์และ

จันทราวงศ์นั้นคงอยู่ในช่วงครึ่งแรก เป็นการละเล่นของ 5000 ปี มีความรู้,ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉย ความรู้คือกลางวันและการกราบไหว้บูชาคือกลางคืน จากนั้นก็เป็นการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกเข้าใจว่าโลกเท่านั้นเวลานี้กำลังจะถูกทำลายและดังนั้นลูกต้องลืมโลกนี้ ลูกต้องพิสูจน์เช่นกันว่าใครคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ทั้งวันทั้งคืนผู้คนก็เฝ้าแต่ร้องเพลง: งามของสีดาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ คานธีเคยศึกษากิตะและเขาก็เคยร้องเพลงเช่นกัน “โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ งามของสีดาทั้งหมด!” เพราะลูกทั้งหมดคือสีดา, ผู้เป็นเจ้าสาว พ่อคือเจ้าบ่าว แล้วพวกเขาก็ร้องเพลง: งามคือราชาของสกุลรากู... เวลานั้นเขาคือราชาของยุคเงิน พวกเขาสืบสนในประเด็นทั้งหมด พวกเขาทั้งหมดยังคงตบมือและร้องเพลงต่อไป พ่อเองก็เคยร้องเพลง เป็นเวลาหนึ่งปีที่พ่อเคยใส่เสื้อผ้าคาดิ(ผ้าฝ้ายทอมือ)เช่นกัน พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายว่า ผู้นี้เคยเป็นสาวกของคานธีเช่นกัน เขามีประสบการณ์ในทุกสิ่ง ผู้ที่เป็นอันดับแรกได้กลายเป็นอันดับสุดท้าย เขาจะกลายเป็นอันดับแรกอีกครั้ง ผู้คนก็ถามลูกว่า: ทำไมลูกถึงมีภาพของบราห์มาอยู่ทุกที่? อธิบายให้พวกเขาฟังว่าทำไมจึงมีการแสดงให้เห็นว่าบราห์มายืนอยู่บนยอดสุดของต้นไม้ เป็นสิ่งที่ชัดเจนมากกว่าเขากำลังยืนอยู่บนยอดสุดของต้นไม้ในตอนสุดท้ายของโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ ศรีกฤษณะก็แสดงไว้ที่ด้านบนสุดเช่นกัน แมวสองตัวต่อสู้กันและกฤษณะก็ได้เนยไประหว่างทั้งสอง ผู้เป็นแม่ก็มีนิมิต พวกเขาคิดว่ามีเนยหรือพระจันทร์อยู่ในปากของกฤษณะ ในความเป็นจริงมันเป็นอาณาจักรของโลกในปากของเขา แมวสองตัวต่อสู้กัน และลูกเหล่าเทพก็ได้เนยไปจากแมวทั้งสอง เนยนี้แสดงถึงอาณาจักรของโลก พวกเขา กำลังทำการปรับปรุงอย่างมากมาในการผลิตระเบิด เวลานั้นพวกเขาใช้ส่วนผสมเช่นนั้นที่ผู้คนจะตายในทันที ไม่ใช่พวกเขาจะต้องทนทุกข์ทรมานต่อไปเหมือนที่เคยเป็นมาในสมัยอิโรชีมา เหี่ยวเหล่านั้นยังคงมีชีวิตอยู่ พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ลูกคงอยู่อย่างมีความสุขถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ไม่มีร่องรอยของการต่อสู้รูปแบบใด ฯลฯ ทั้งหมดนั้นเริ่มต้นขึ้นในภายหลัง ไม่มีสิ่งใดเหล่านั้นคงอยู่และจะไม่คงอยู่ในอนาคต วงจรจะซ้ำรอย พ่ออธิบายทุกอย่างอย่างชัดเจนมาก และลูกๆ ก็ต้องซึมซับสิ่งนี้อย่างถูกต้องแม่นยำและต้องเกี่ยวข้องกับงานรับใช้ของพระเจ้า นี่คือนิยามที่สกลปรก โลกนี้ก็เรียกว่าเป็นแม่น้ำแห่งยาพิษเช่นกัน ดังนั้นพ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกๆ ว่าลูกไม่ได้คิดว่าตนเองสูงส่งเหมือนกับที่พ่อคิดว่าลูกสูงส่ง ดังนั้นลูกควรจะมี ความซาบซึ้งเป็นอย่างมาก เพราะลูกๆ เป็นของสกลที่สูงส่งมาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำให้หัวของลูกดีขึ้น ดื่มน้ำทิพย์แห่งความรู้ทุกวัน พร้อมกับการมีการจดจำระลึกถึง แนนอนลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างเต็มที่ต่อการศึกษา นี้ เพราะด้วยการศึกษานี้ที่ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง
2. เราเป็นของสกลที่สูงส่งที่สุด พระเจ้าเองกำลังสอนเรา คงอยู่ในความซาบซึ้งนี้ ซึมซับความรู้และคงอยู่อย่างไม่วางเว้นในงานรับใช้ของพระเจ้า

พร: พร: ขอให้ลูกเต็มไปด้วยความมุ่งมั่น และคุณสมบัติพิเศษของความพอใจ และด้วยเหตุนี้จึงประสบความสำเร็จในข้อสอบที่ยากลำบากต่างๆ
ความพอใจคือคุณสมบัติพิเศษของบราห์มิน การมีความพอใจกับบทบาทใดก็ตามที่ลูกได้รับมาคือการทำความก้าวหน้า ไม่ว่าอะไรก็ตามเกิดขึ้น แม้ใครบางคนดูถูกดูหมิ่นลูก ลูกๆ ของผู้ประทานไม่สามารถถูกทำให้ไม่พอใจในสถานการณ์ใดๆ ได้ ลูกจะพอใจกับตนเองและกับผู้อื่นด้วยเช่นกัน สำหรับสิ่งนี้ มีความมุ่งมั่นว่าไม่ว่าข้อสอบอาจยากเพียงใดก็ตาม ลูกต้องอยู่อย่างพอใจอย่างแนนอน และแล้วลูกจะเฝ้าแต่ได้รับความสำเร็จ

คติพจน์: พระอาทิตย์ของความสูงส่งขึ้นในหัวใจของผู้ที่มีความสุข

*** โอม ชานดี ***